MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

FÖR ÅR

1809.

Hvarje Nummer kostar 4 Skill. Banco Specie.

Stockholm
och Kongl. Privilegierade Nöt-Tryckeriet.

N:o 1 och 2.

Ouverture
de
L'Irato
par
Méhul.

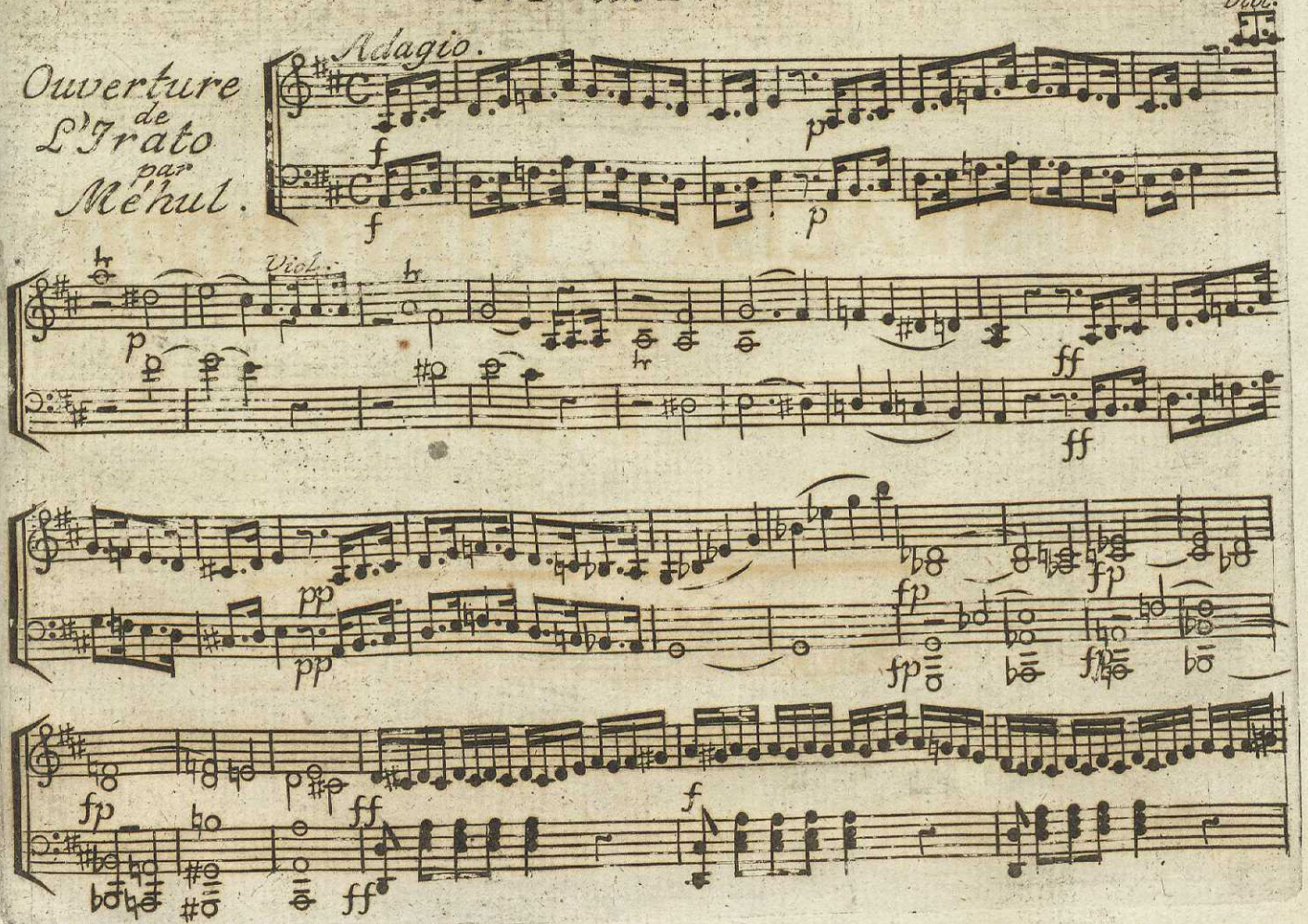

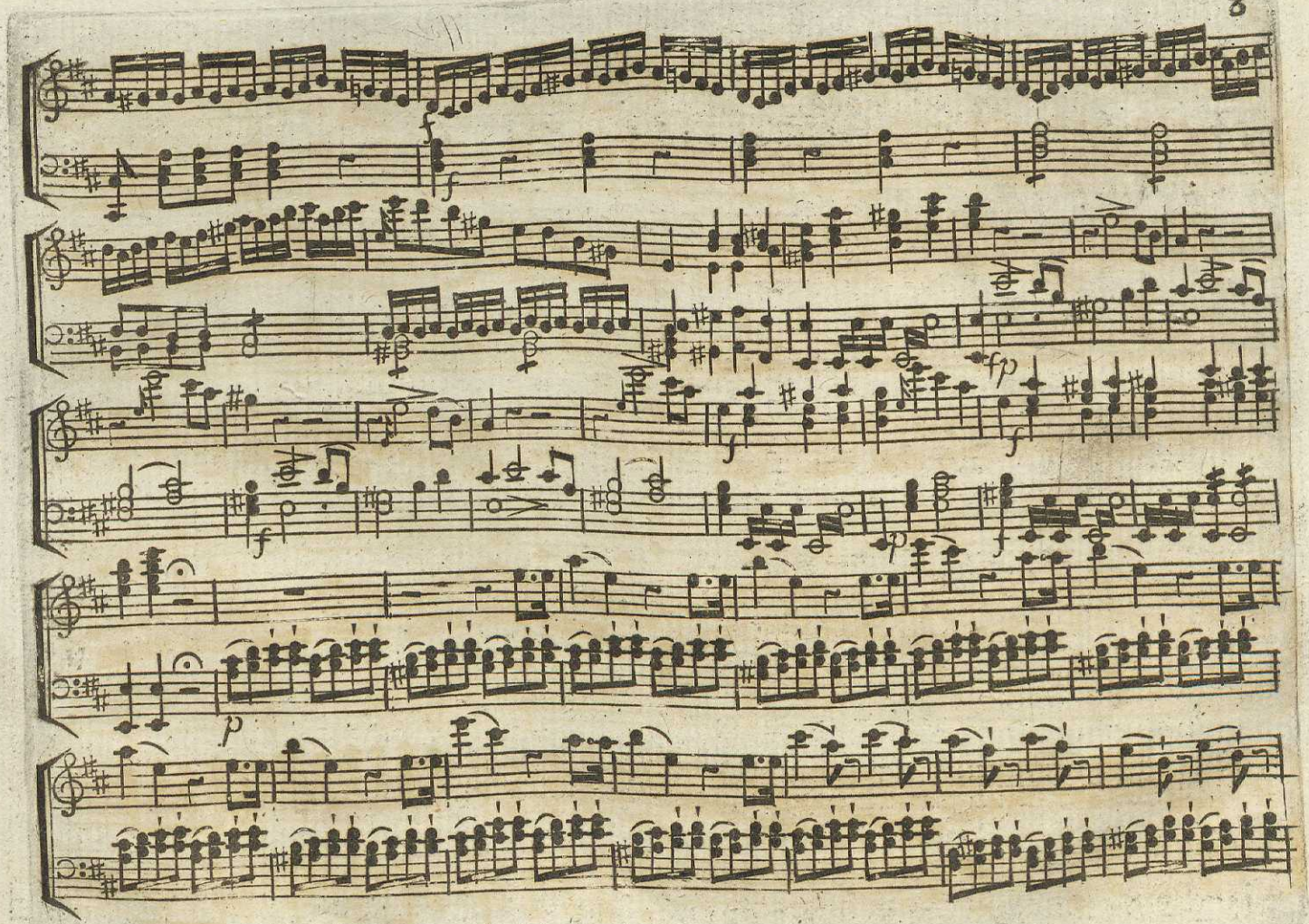

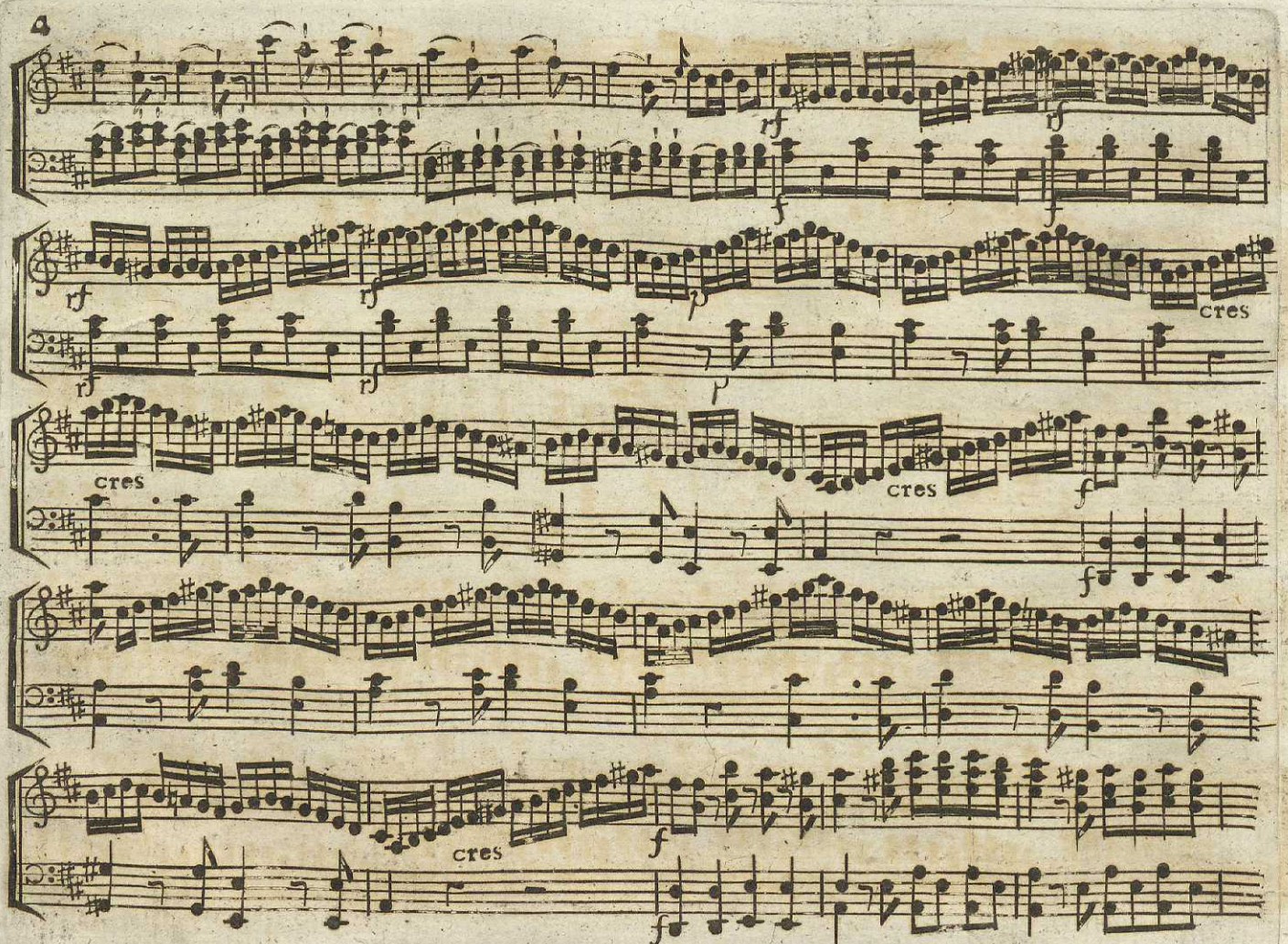
rf
f
cres
p
cres
cres
cres

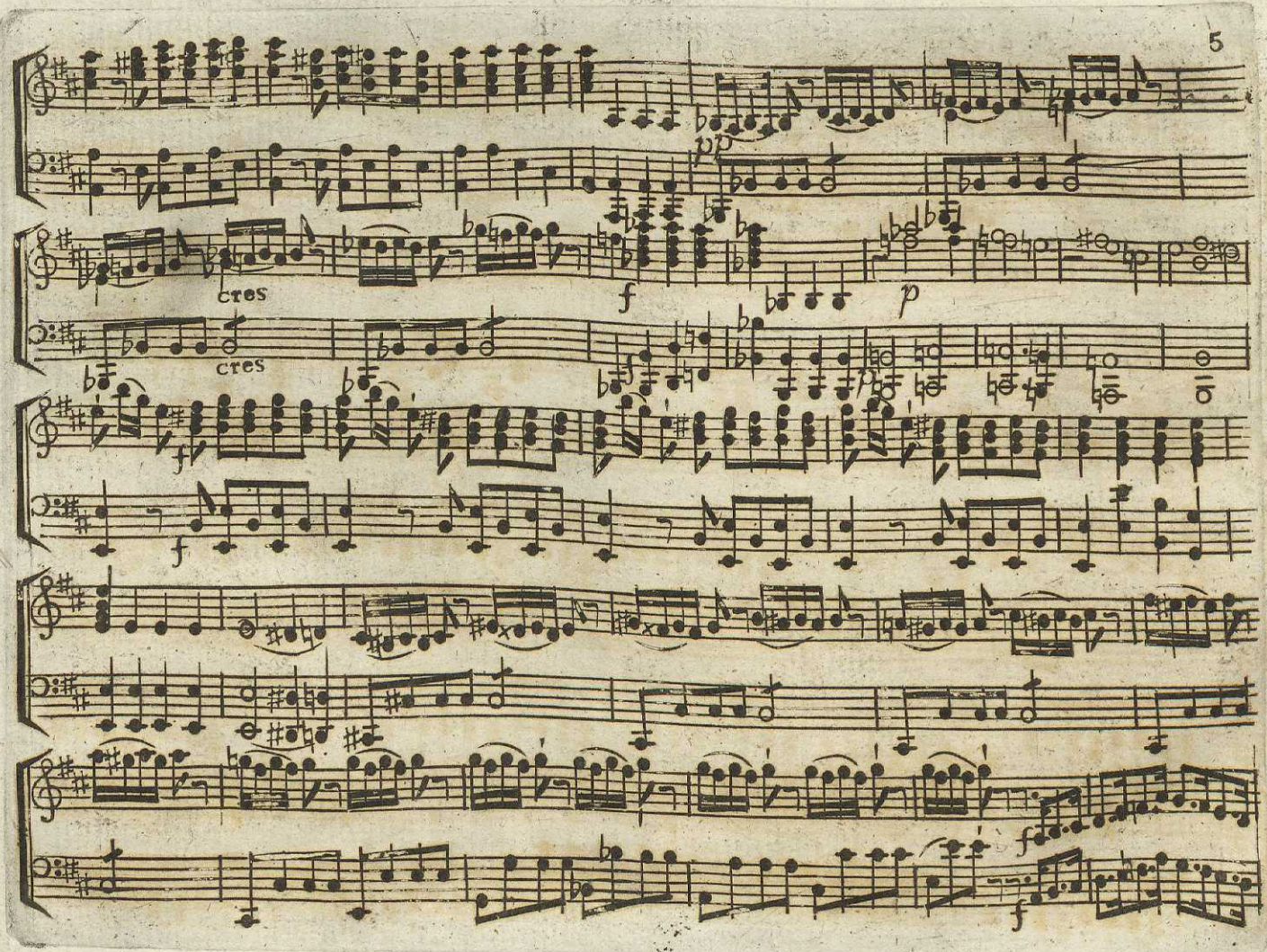
pp
cres
cres
f
p
ff
f
f
f

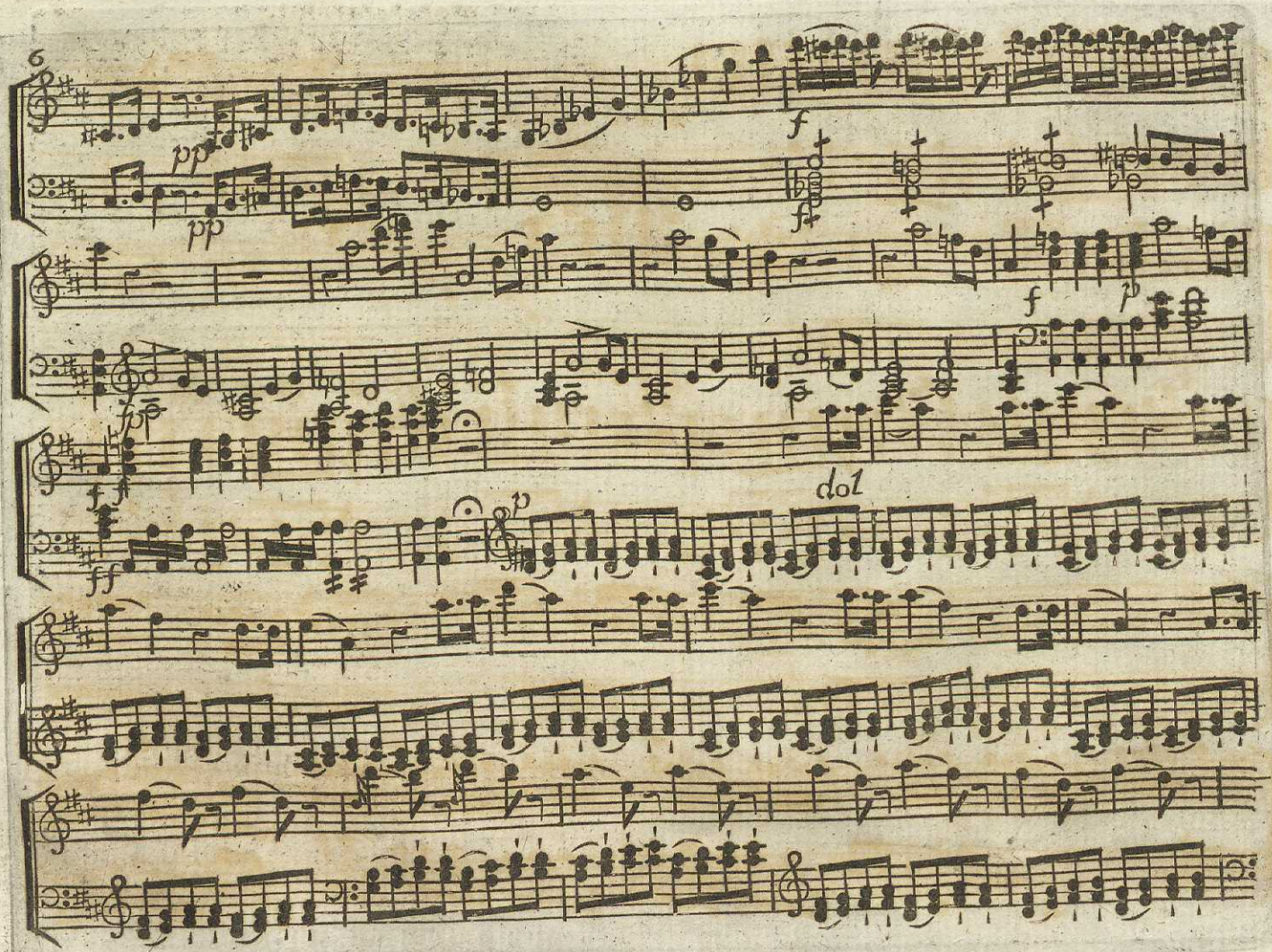
pp
pp
f
f
f
p
fp
f f
ff
p
dol

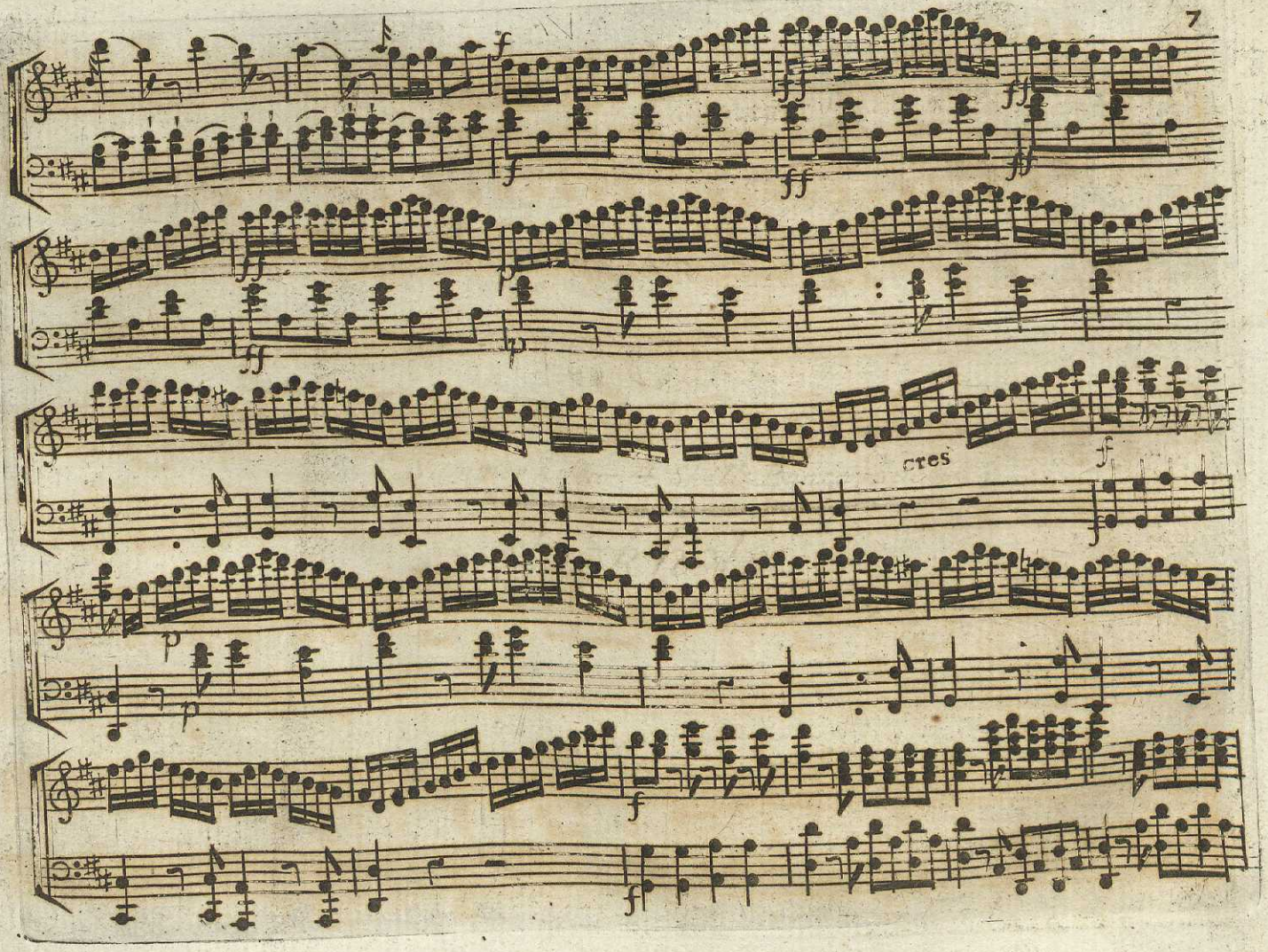
cres

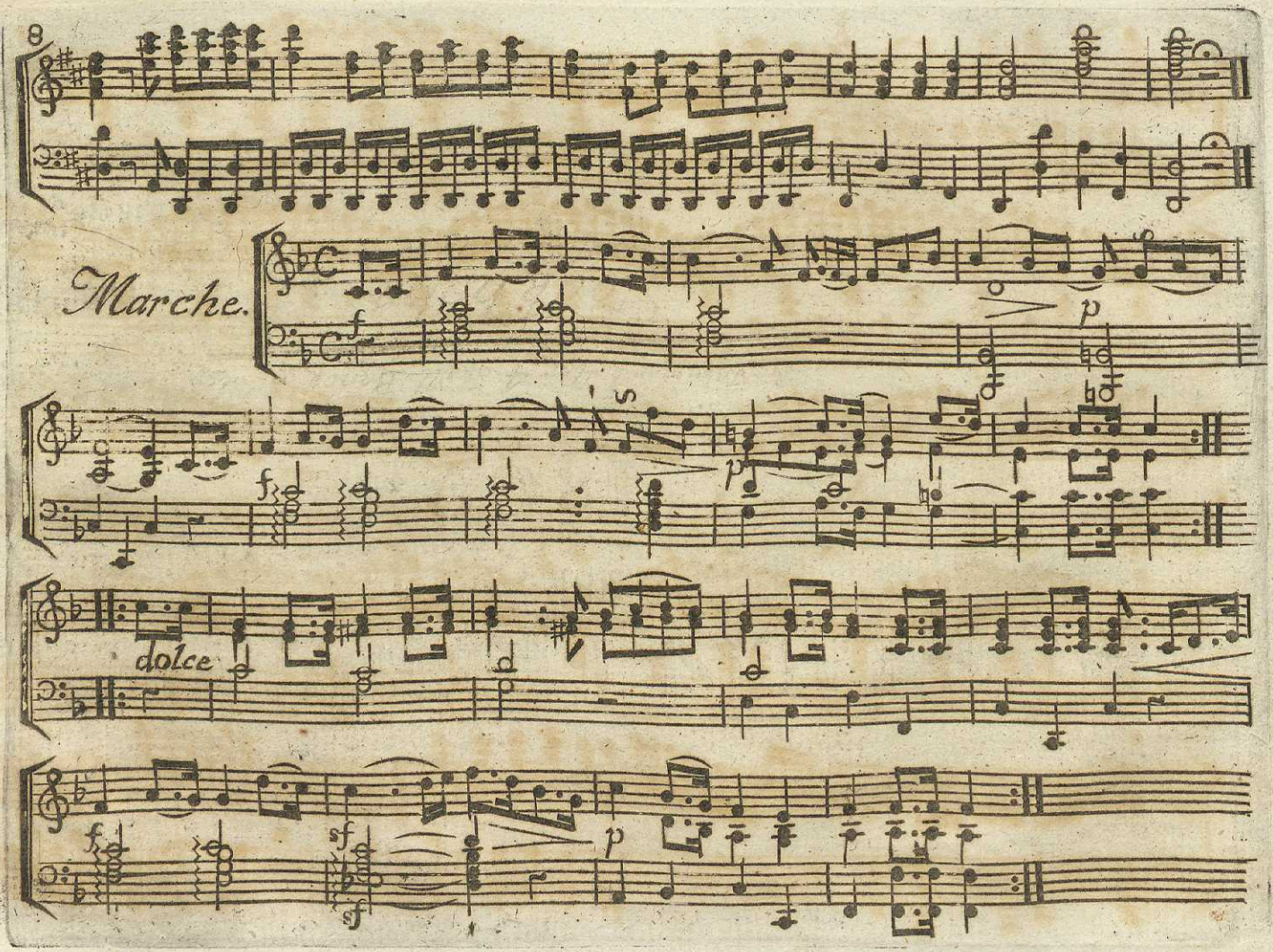
Marche.
dolce

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 3.

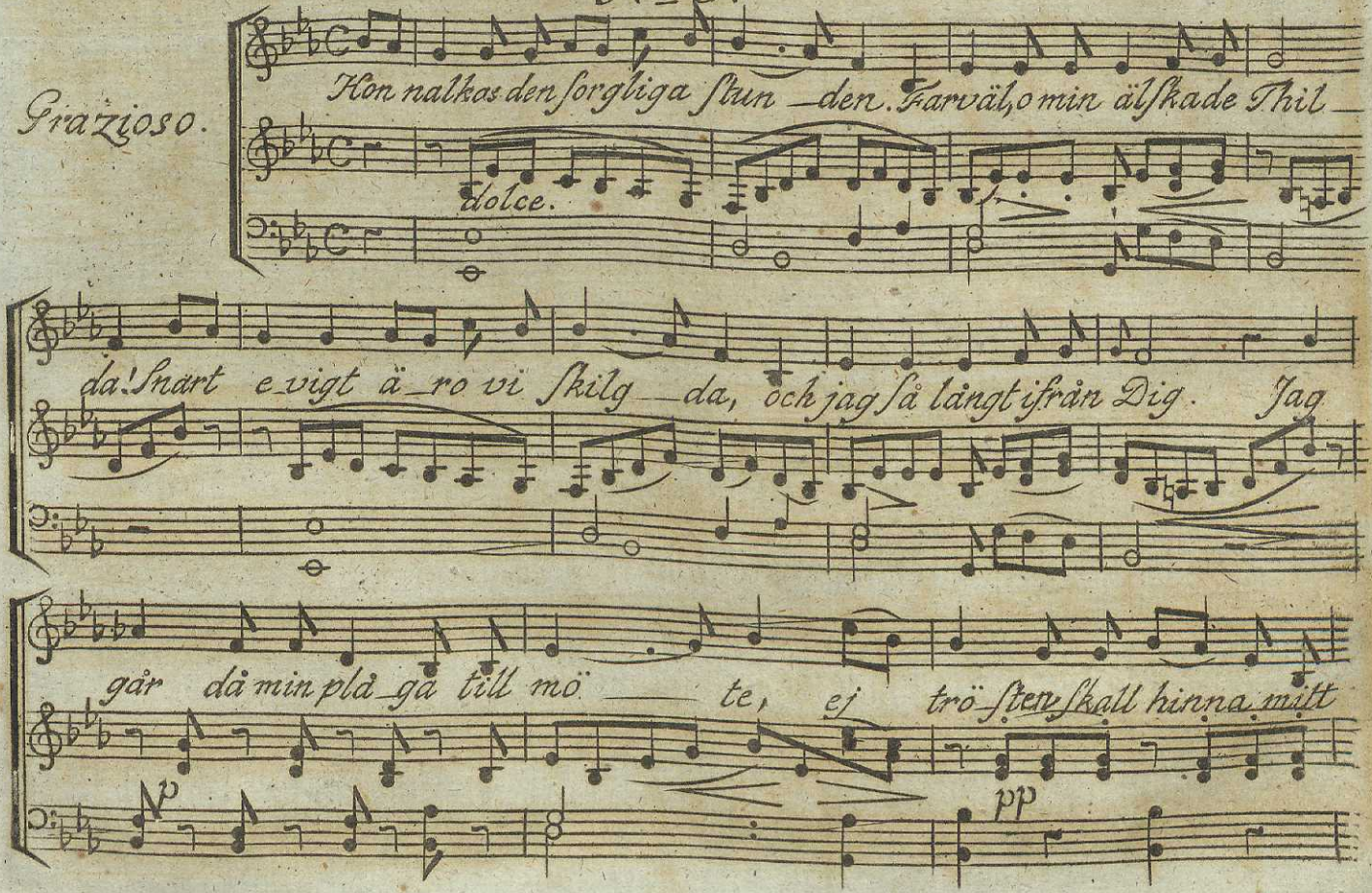

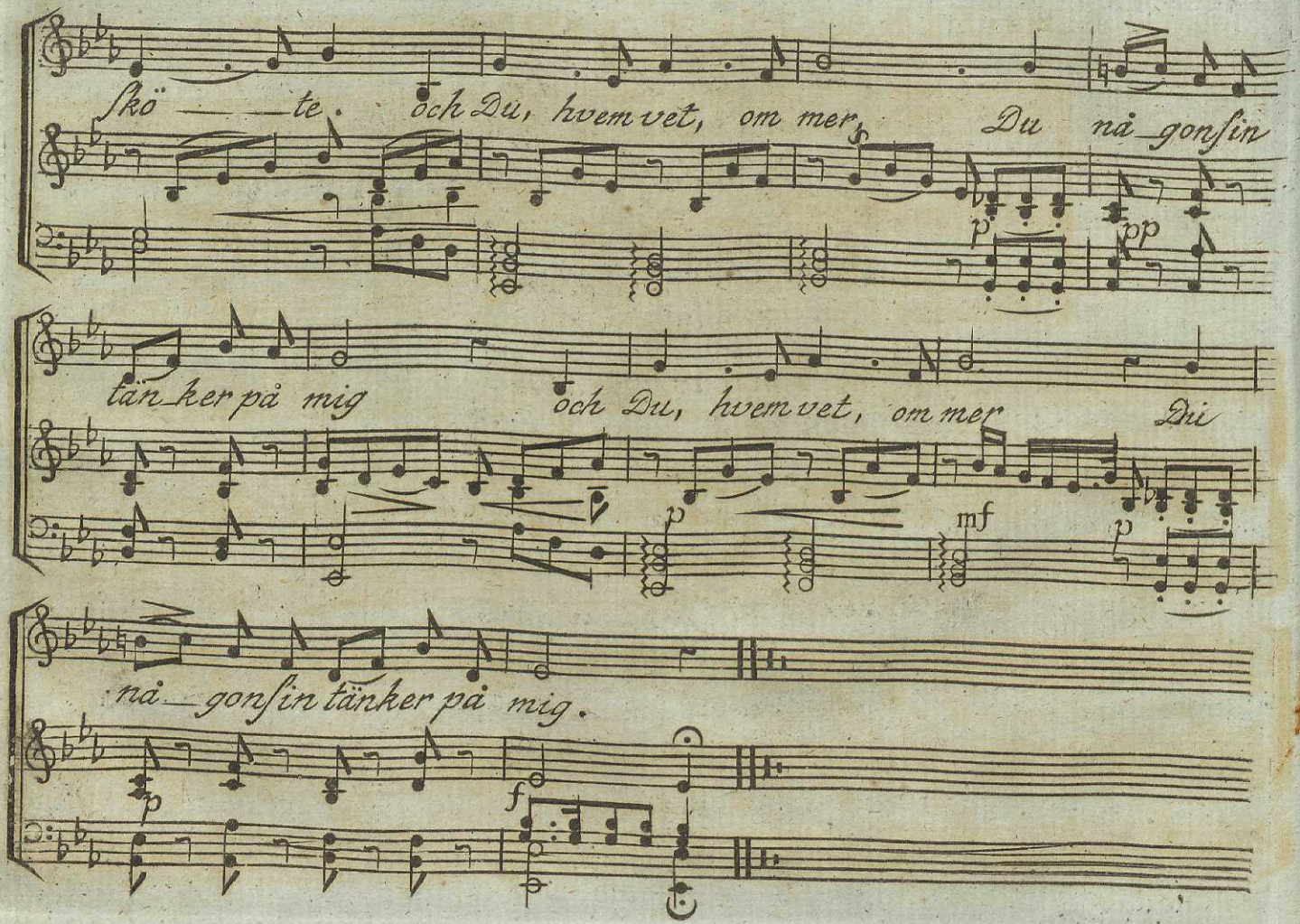
Skö — — te. och Du, hvem vet, om mer Du nä gonsin
p pp
tän ker på mig och Du, hvem vet, om mer Du
p mf p
nä gonsin tänker på mig.
p f

Coupl. 2.

Jag ofta besöker de bygder
Där kärlekens lycka och trefnad
En dag förskönadt min lefnad;
O Thilda! jag ägde då dig.
Nu bäckens sorl mig beklagar,
Begråter de lyckliga dagar.
Och Du! hvem vet om mer
Du någonsin tänker på mig! :|:

Coupl. 3.

Ack! älskade, kan du väl glömma
Den eld som har tändt denna låga?
Betänk, att med saknadens plåga,
Jag offrade mitt hjerta åt dig;
Att hopplös bland qualfulla öden,
Jag lefver dig trogen i döden;
Betänk — men ack! hvem vet
Om nånsin du tänker på mig! :|:

Melodie af Doctor Ödman till Psalmen N:o 194 i Svenska Psalmboken.

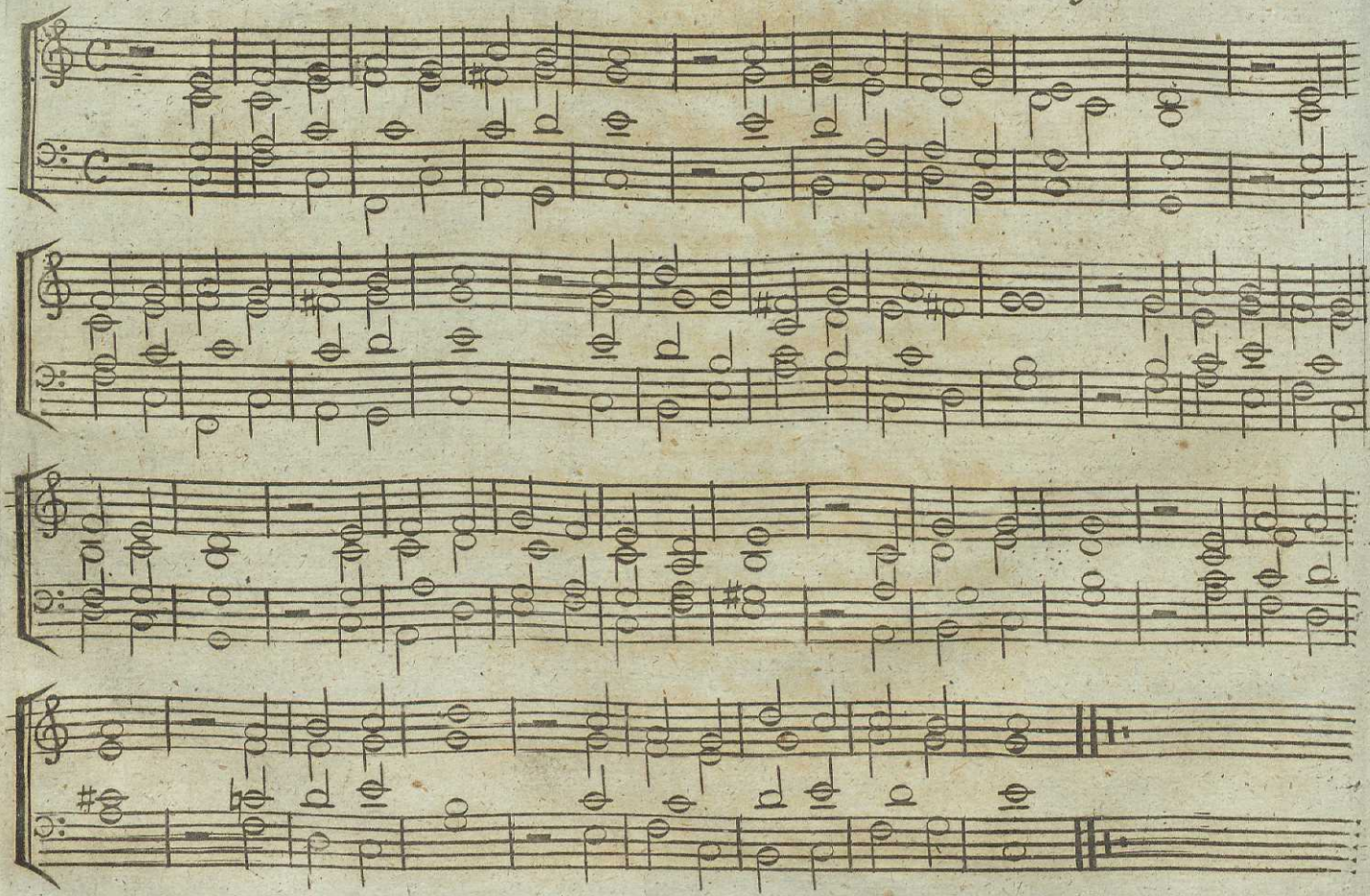

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 4.

Melodie af Doctor Ödman till Psalmen N:o 45 i Deß förſök till Kyrko Sånger.

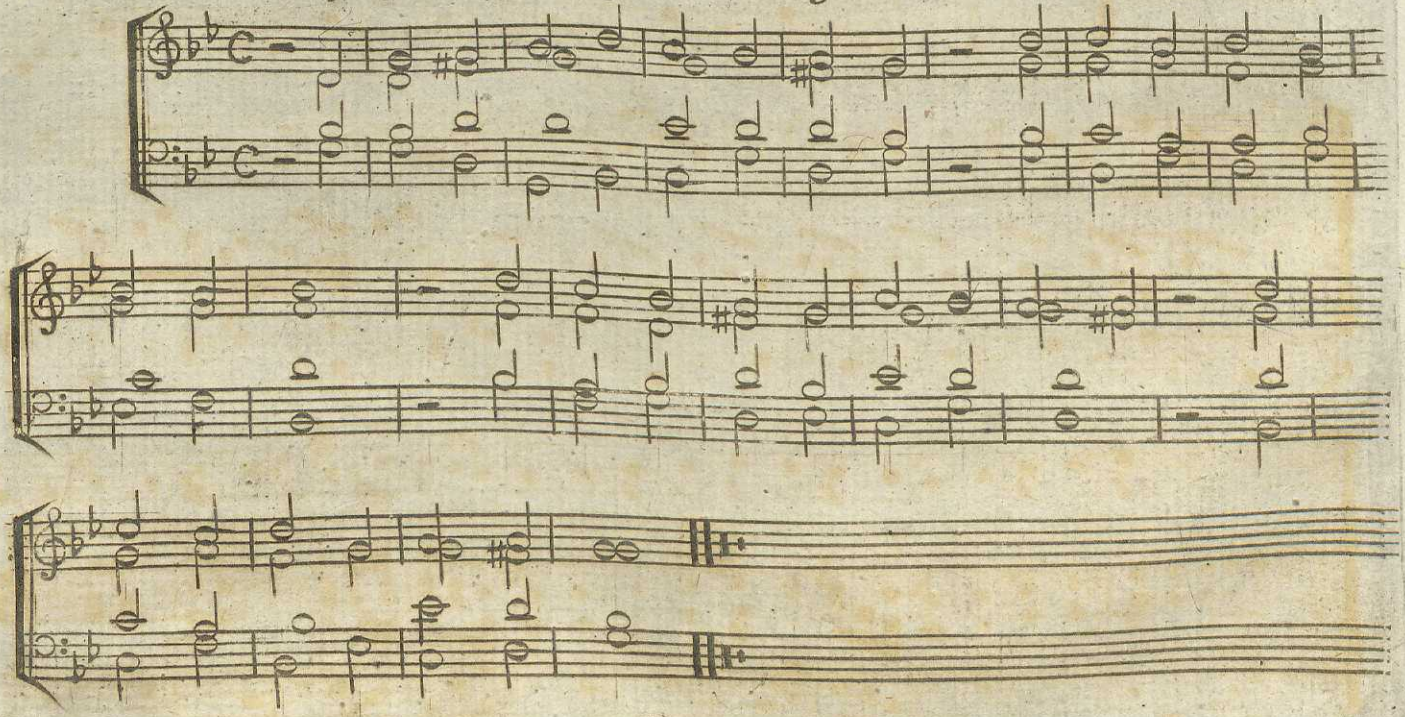

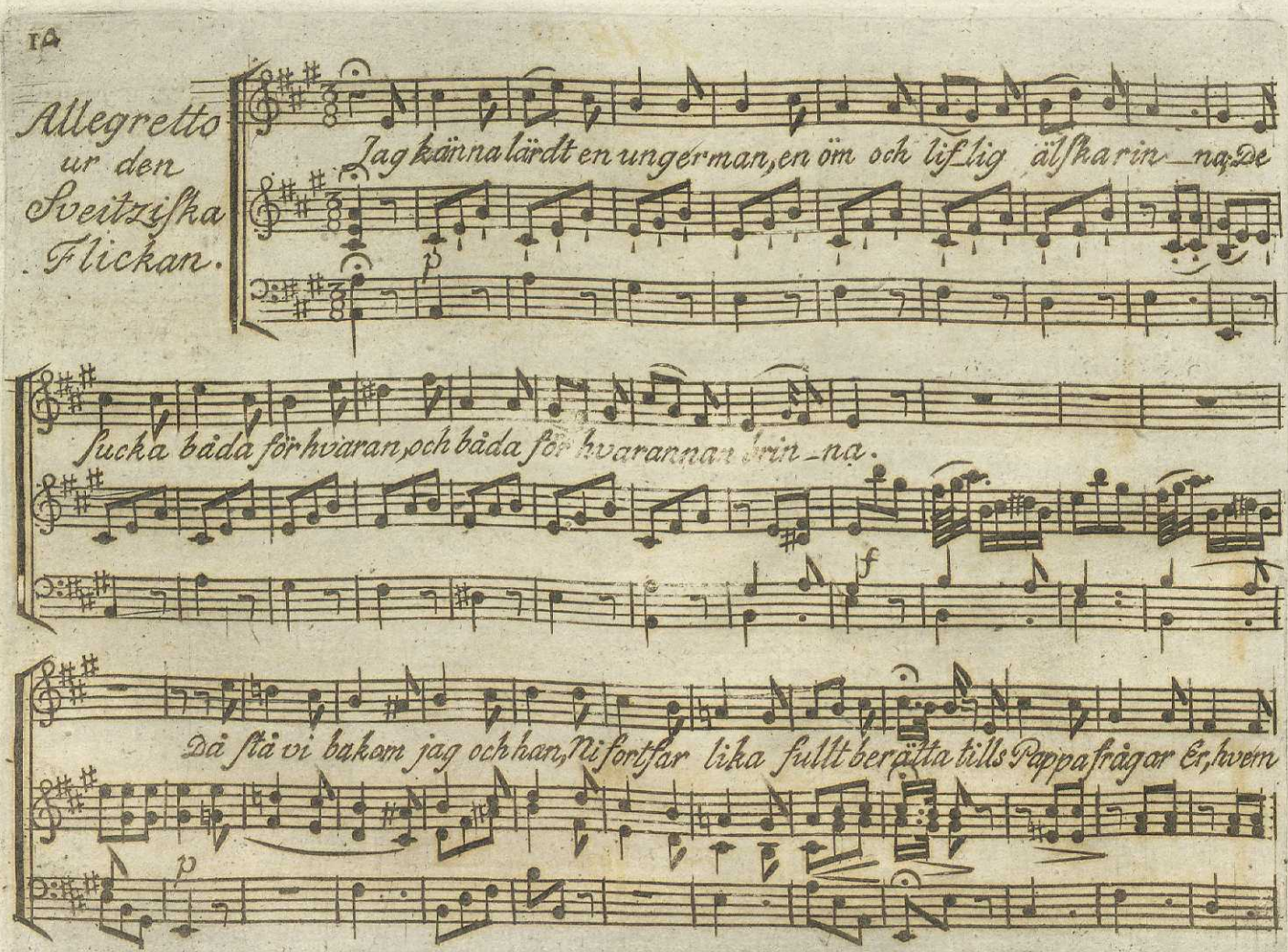
Allegretto
ur den
Sveitziska
Flickan.
Jag känna lärdt en ungerman, en öm och lif_lig älskarin_na. De
p
sucka båda förhvaran, och båda förhvarannan drin_na.
f
Då stå vi bakom jag och han, Ni fortfar lika fullt berätta tills Pappa frågar Er, hvem
p

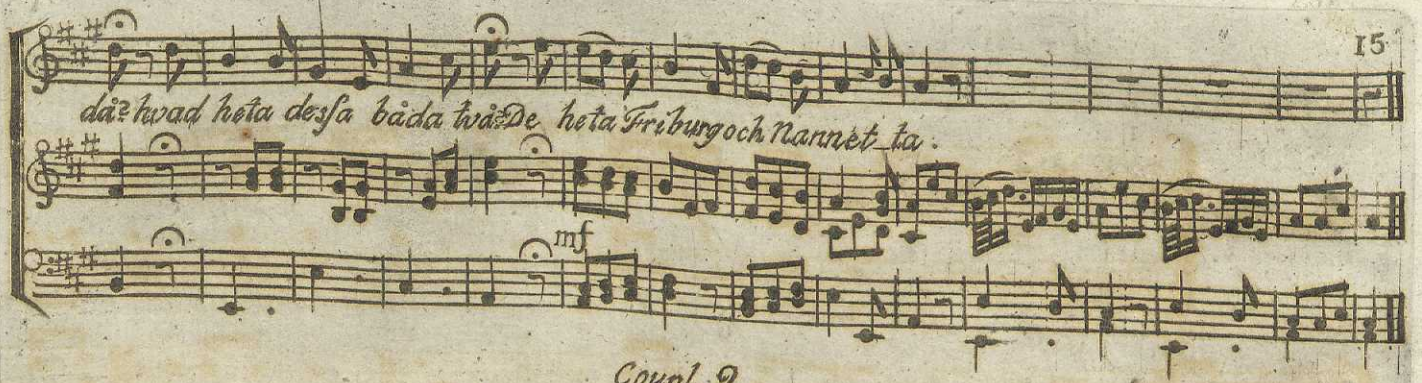

Coupl. 2.

Min Friburg har en dygdig själ!
Han älskad är af sin Nannetta,
Och han är rik, och han mår väl;
Behöfs väl mer att hushåll sätta?
Ni målar kärleken så väl;
Af Er mitt hjertas oro stillas.
På Er jag litar som en vän,
Då dygden målar kärleken,
Bör den ju af en Fader gillas.

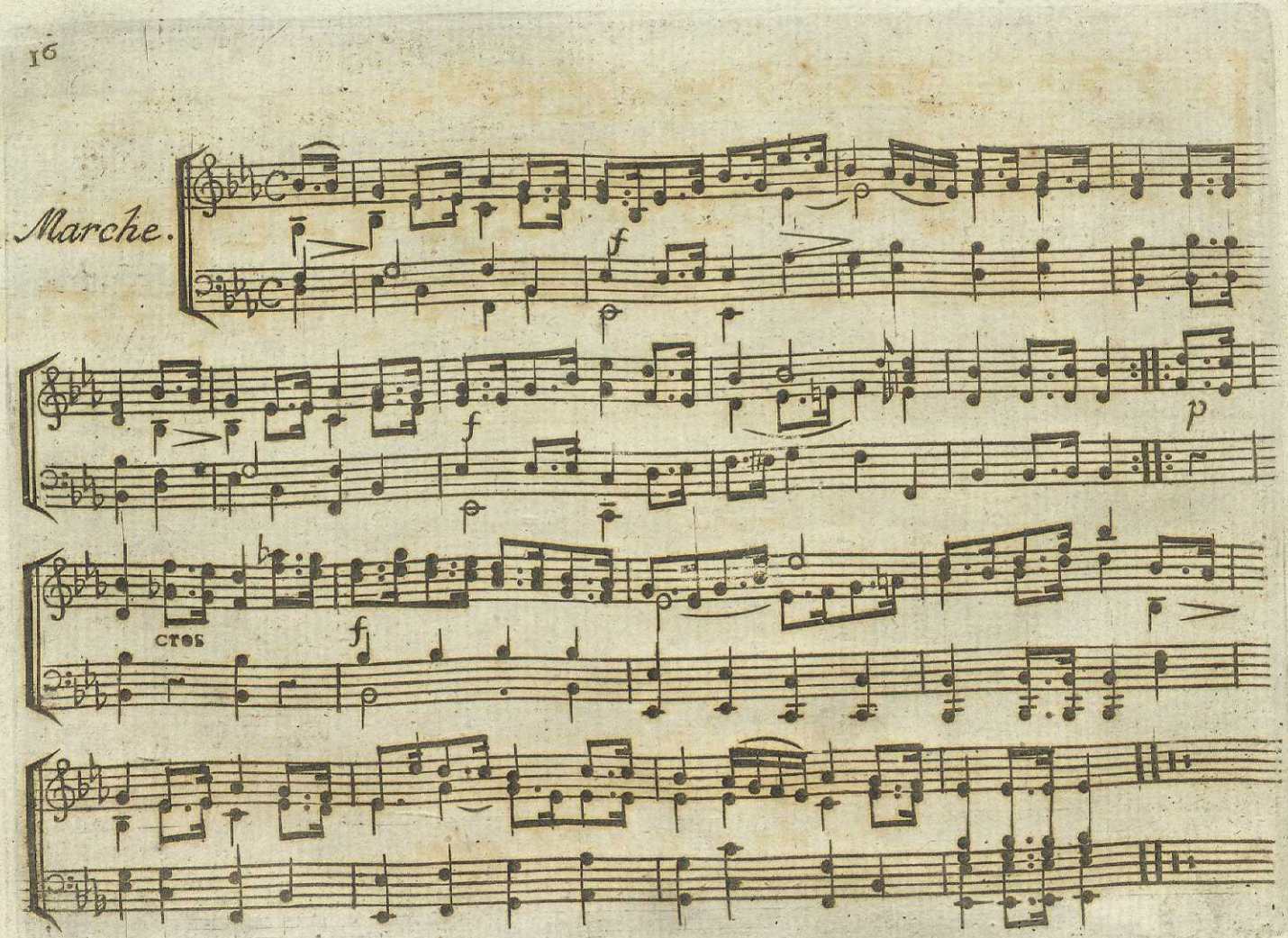
Marche.
f
f
p
cres
f

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 5, 6, 7, 8, 9, 10, och 11.

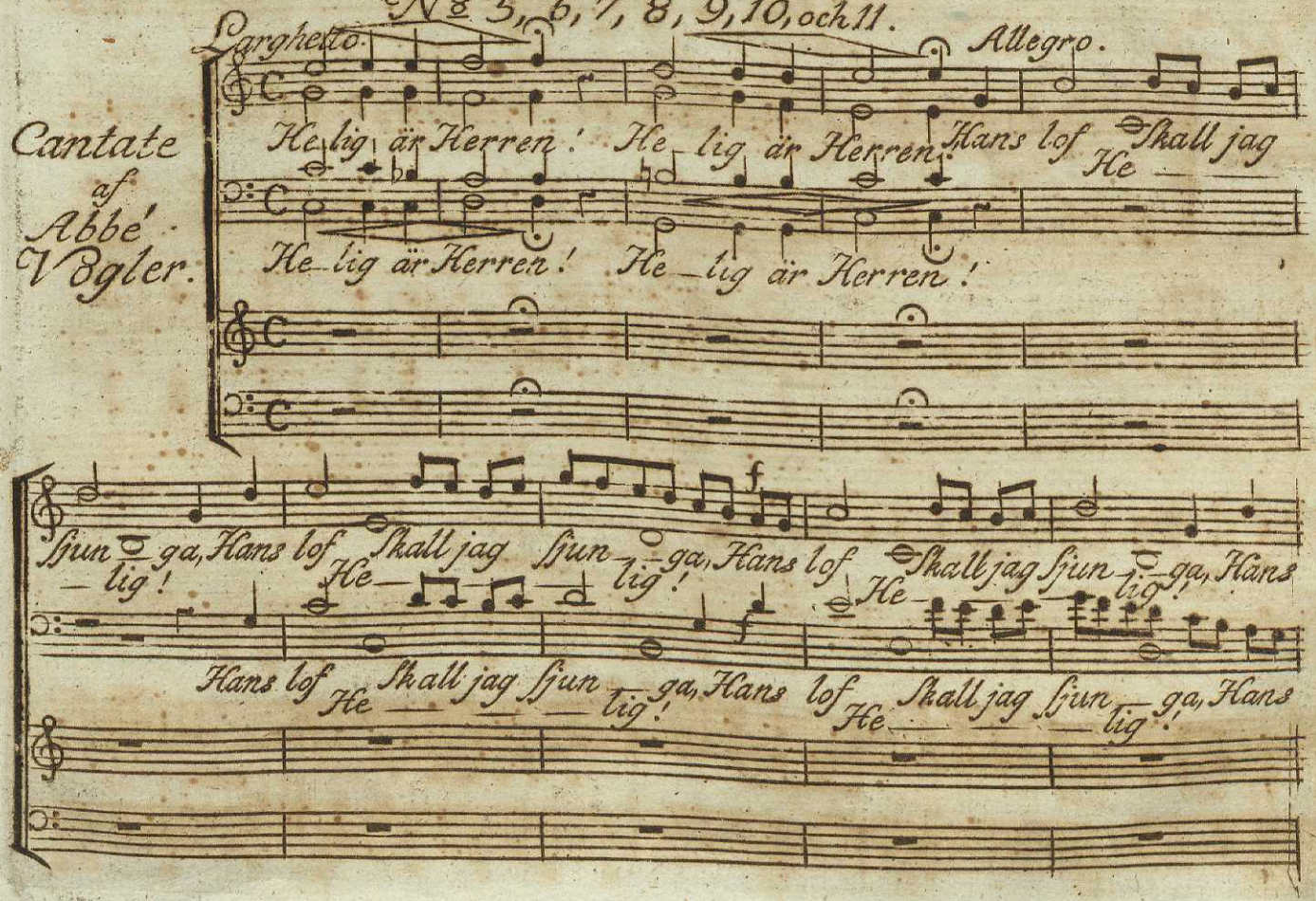

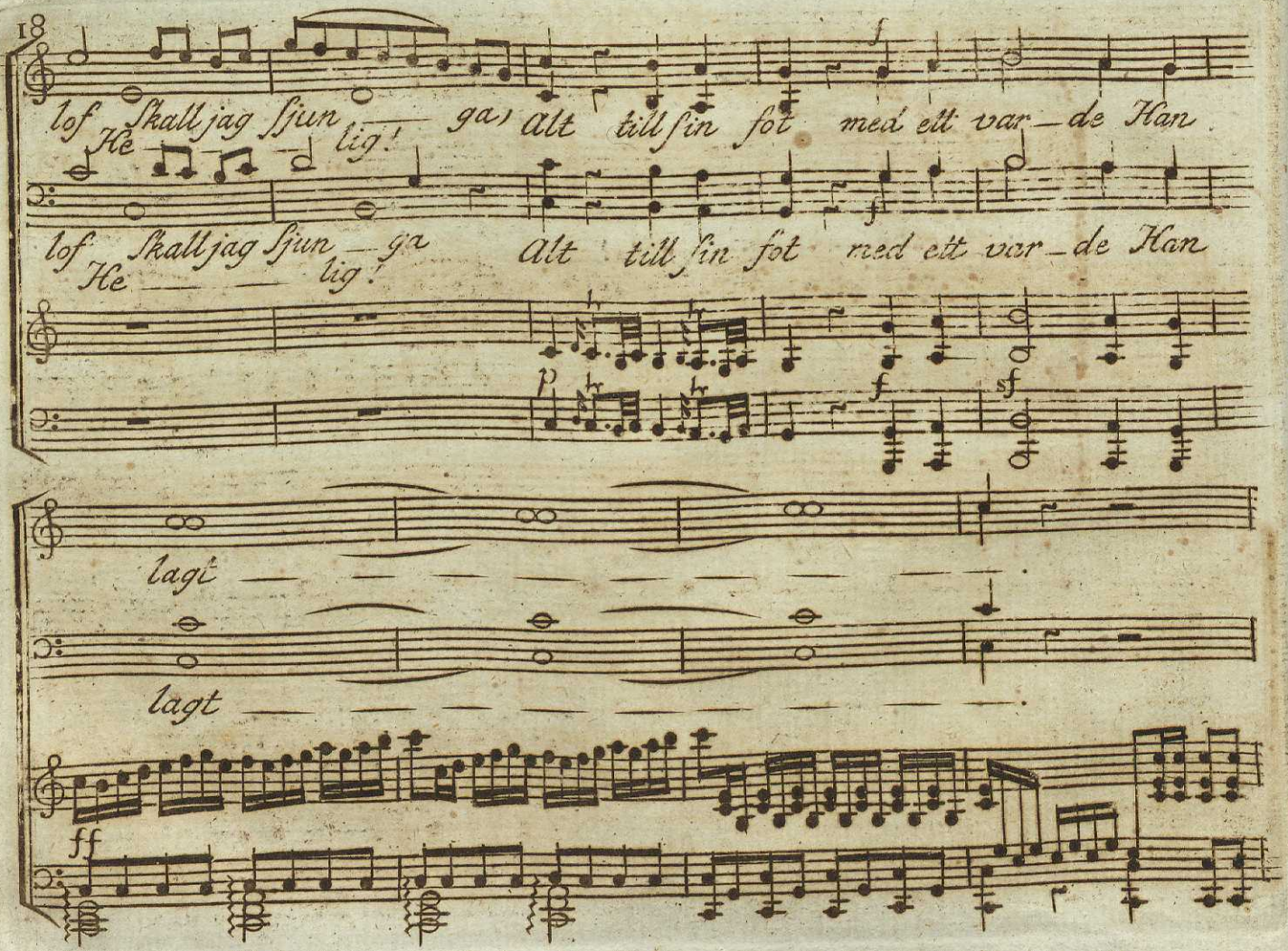
lof Skall jag sjun ga lig! alt till sin fot med ett var de Han
He lig!
lof Skall jag sjun ga alt till sin fot med ett var de Han
He lig!
lagt
lagt
p
f
sf
ff

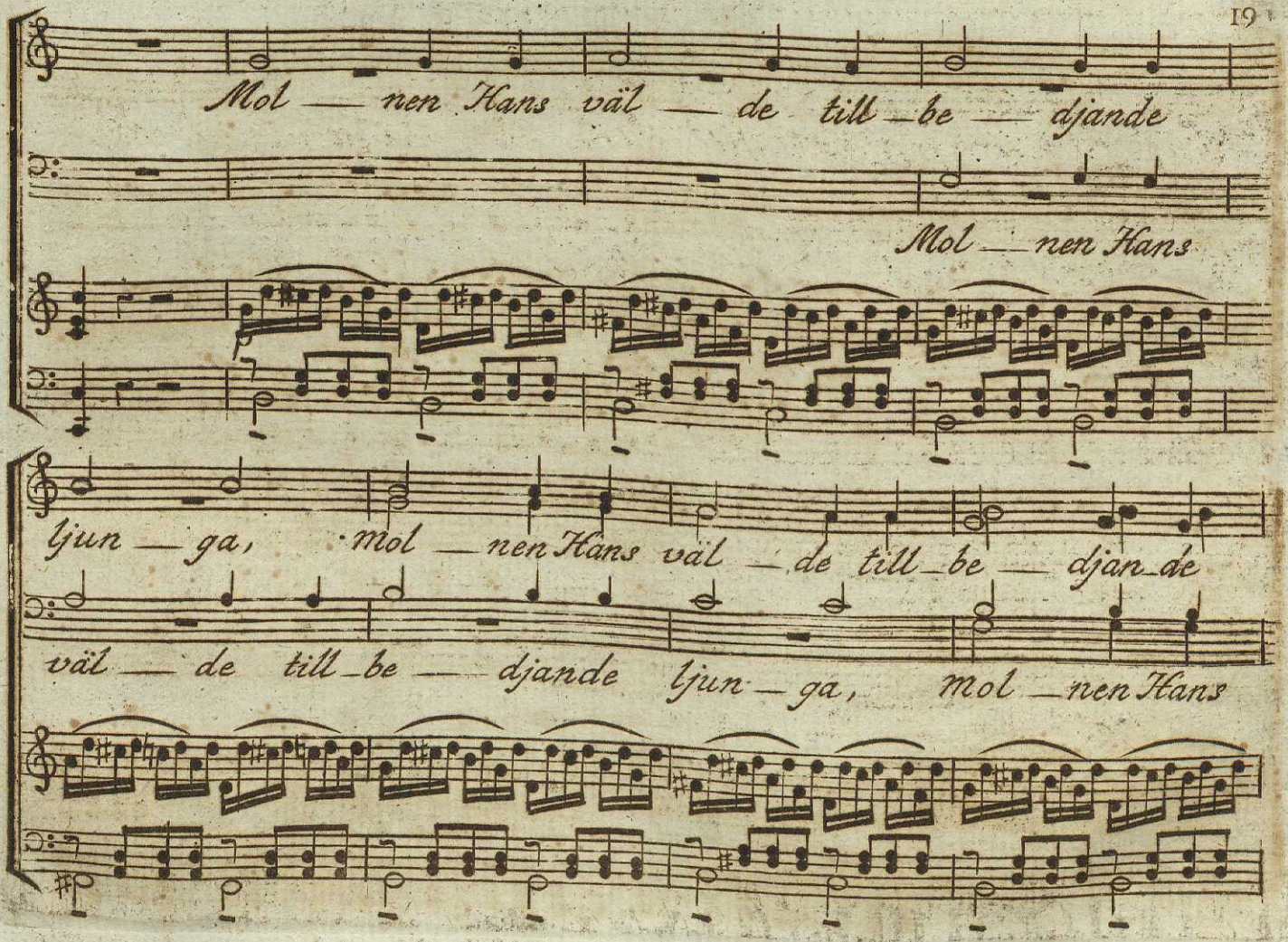
Mol — nen Hans väl — de till — be — djande
Mol — nen Hans
ljun — ga, mol — nen Hans väl — de till — be — djan — de
väl — de till — be — djande ljun — ga, mol — nen Hans

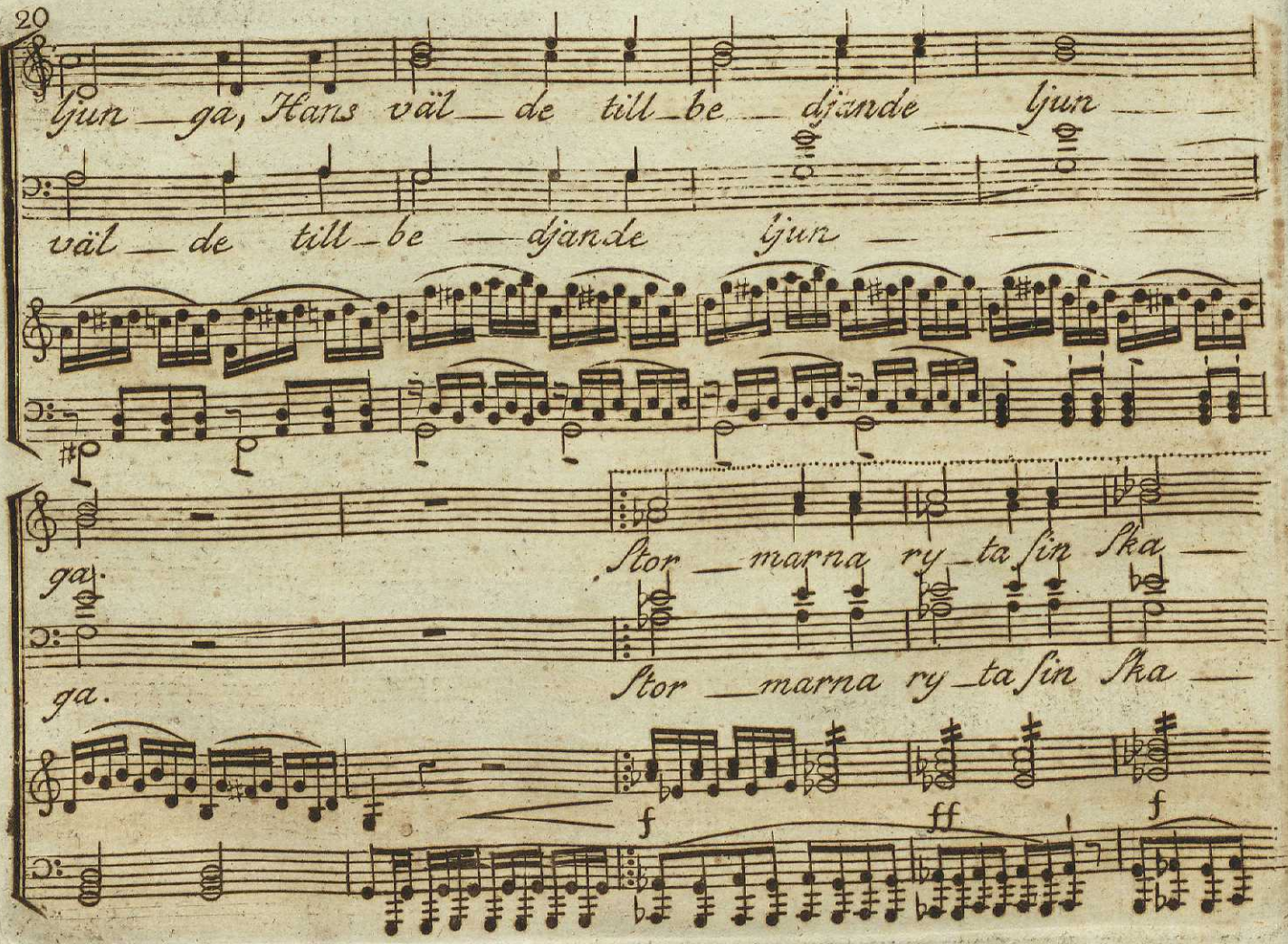
ljun ga, Hans väl de till be djande ljun
väl de till be djande ljun
ga.
Stor marna ry ta sin ska
ga.
Stor marna ry ta sin ska
f
ff
f

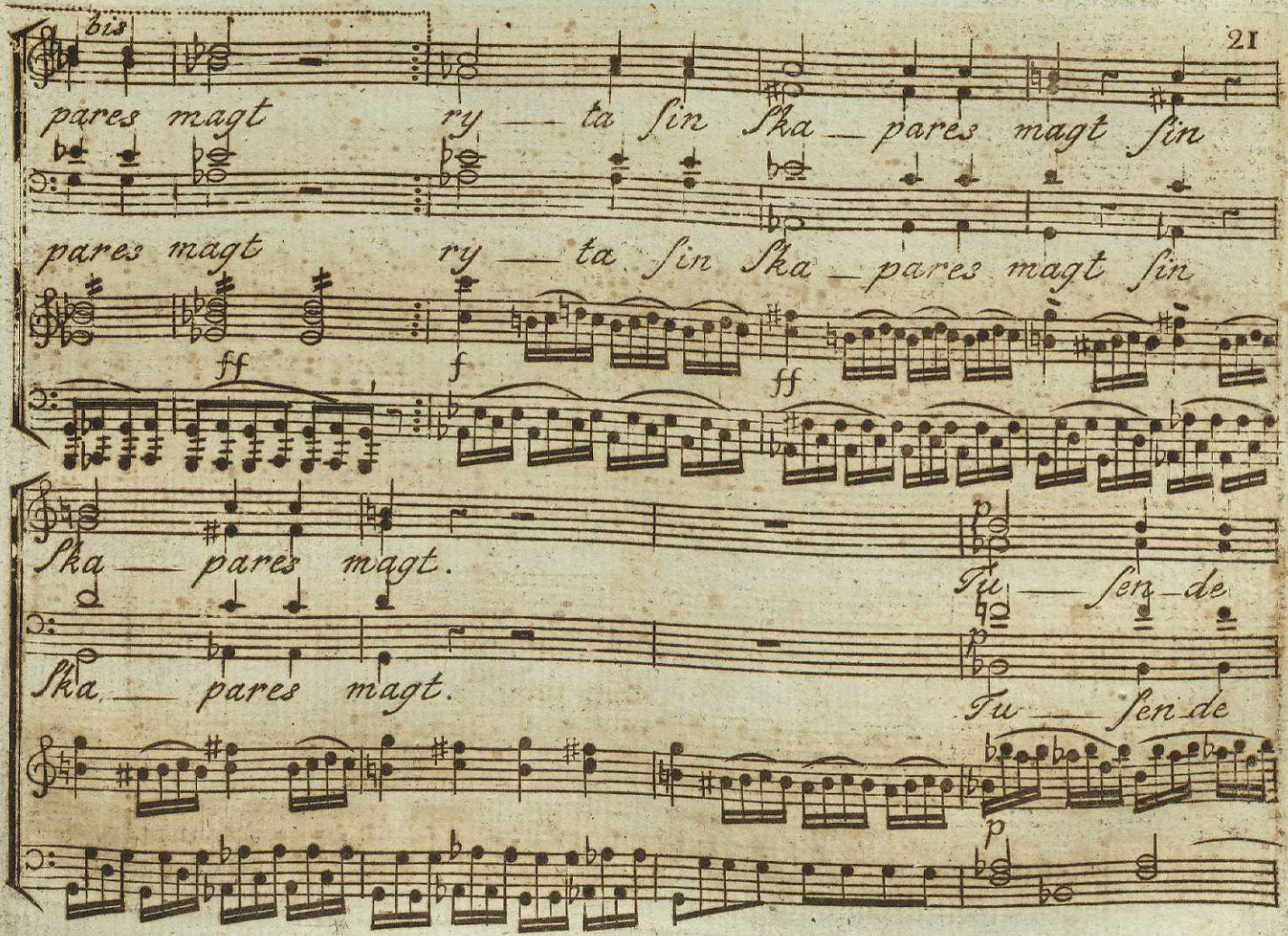
bis
pares magt ry — ta sin Ska — pares magt sin
pares magt ry — ta sin Ska — pares magt sin
ff
f
ff
Ska — pares magt.
Tu — sen — de
Ska — pares magt.
Tu — sen — de
p
p

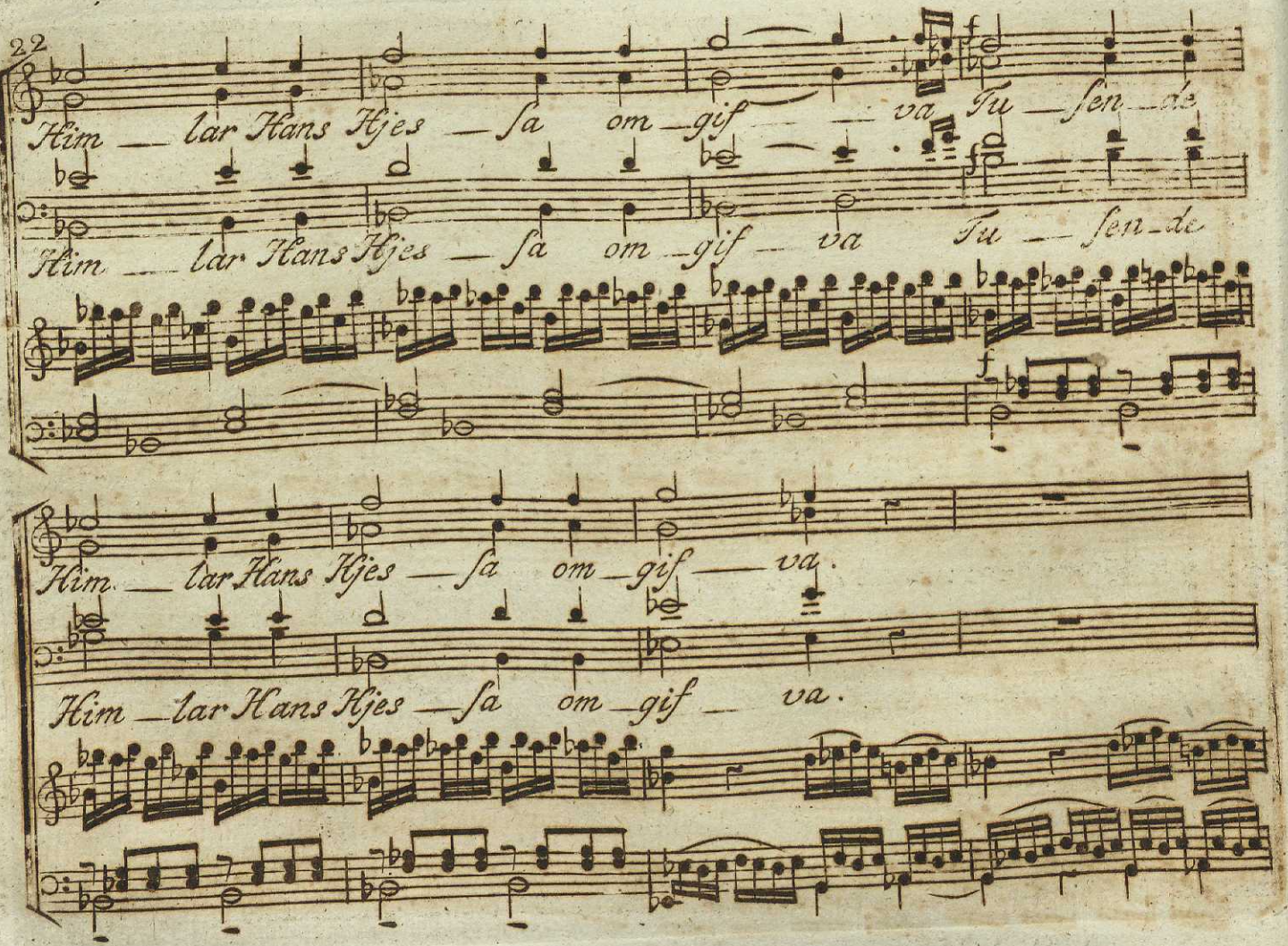
Him lar Hans Kjes sa om gif va Fu sen de
Him lar Hans Kjes sa om gif va Fu sen de
Him lar Hans Kjes sa om gif va.
Him lar Hans Kjes sa om gif va.

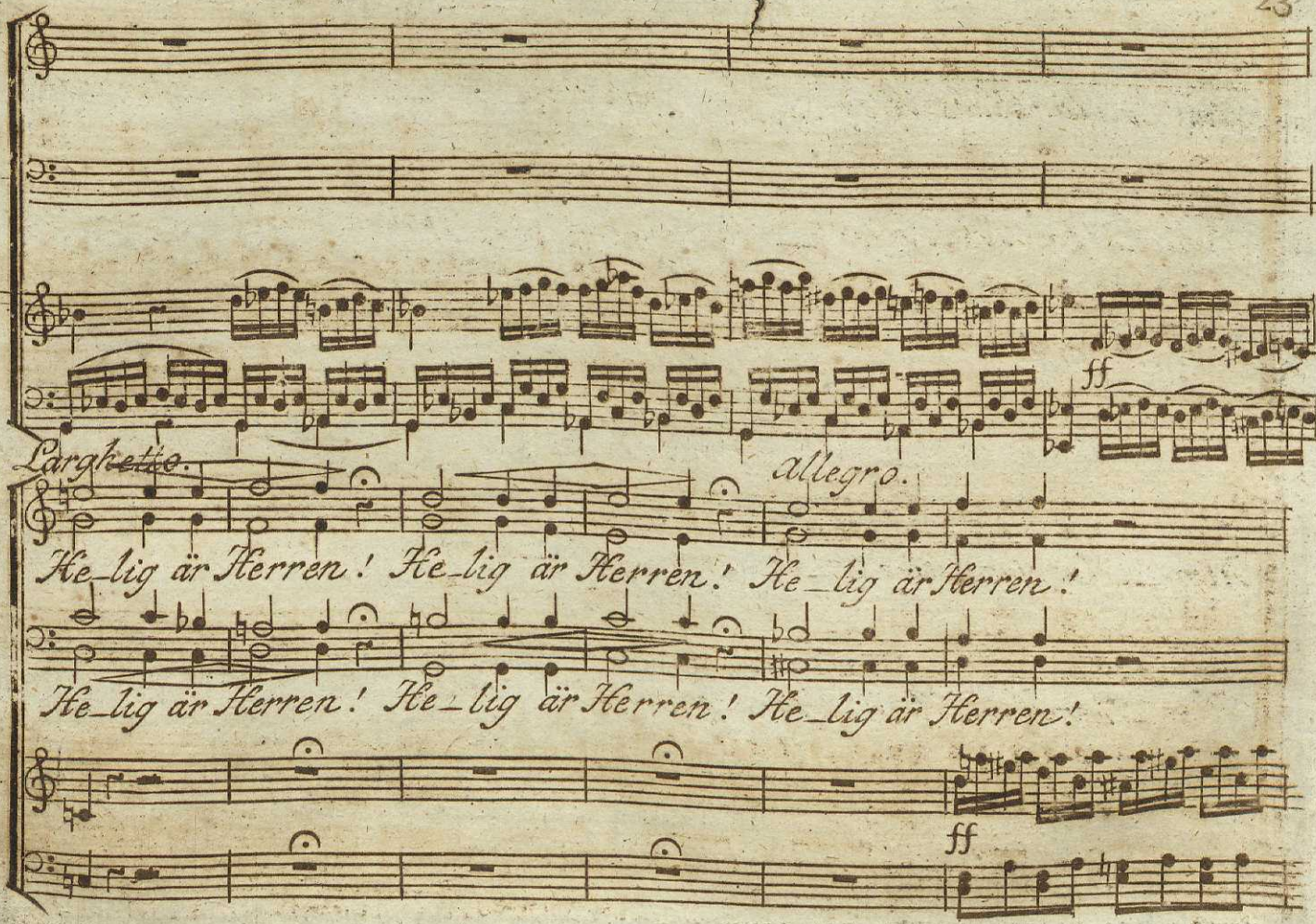
ff
Larghetto.
allegro.
He_lig är Herren! He_lig är Herren! He_lig är Herren!
He_lig är Herren! He_lig är Herren! He_lig är Herren!
ff

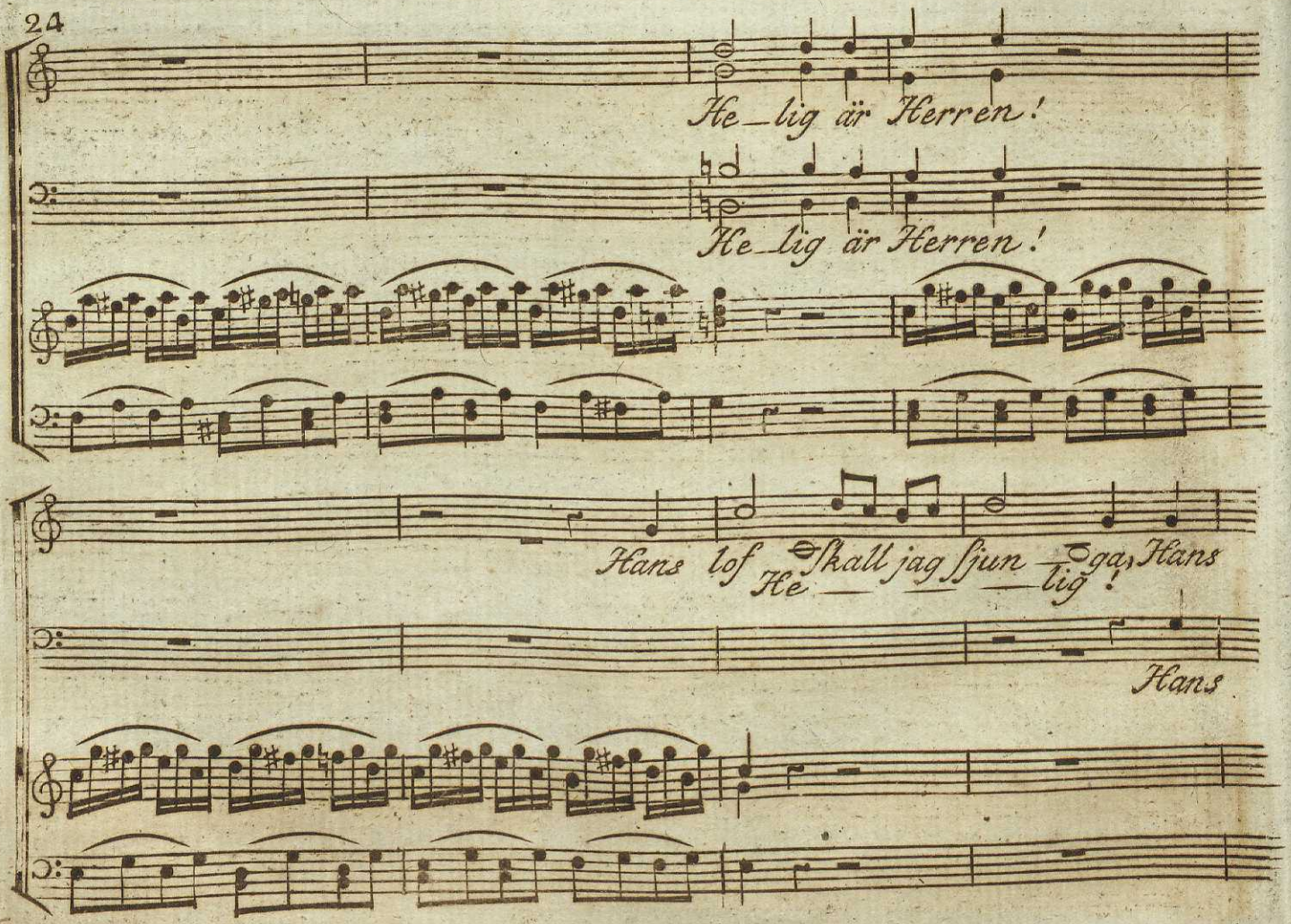
He_lig är Herren!
He_lig är Herren!
Hans lof skall jag sjun_ga, Hans
He_lig!
Hans

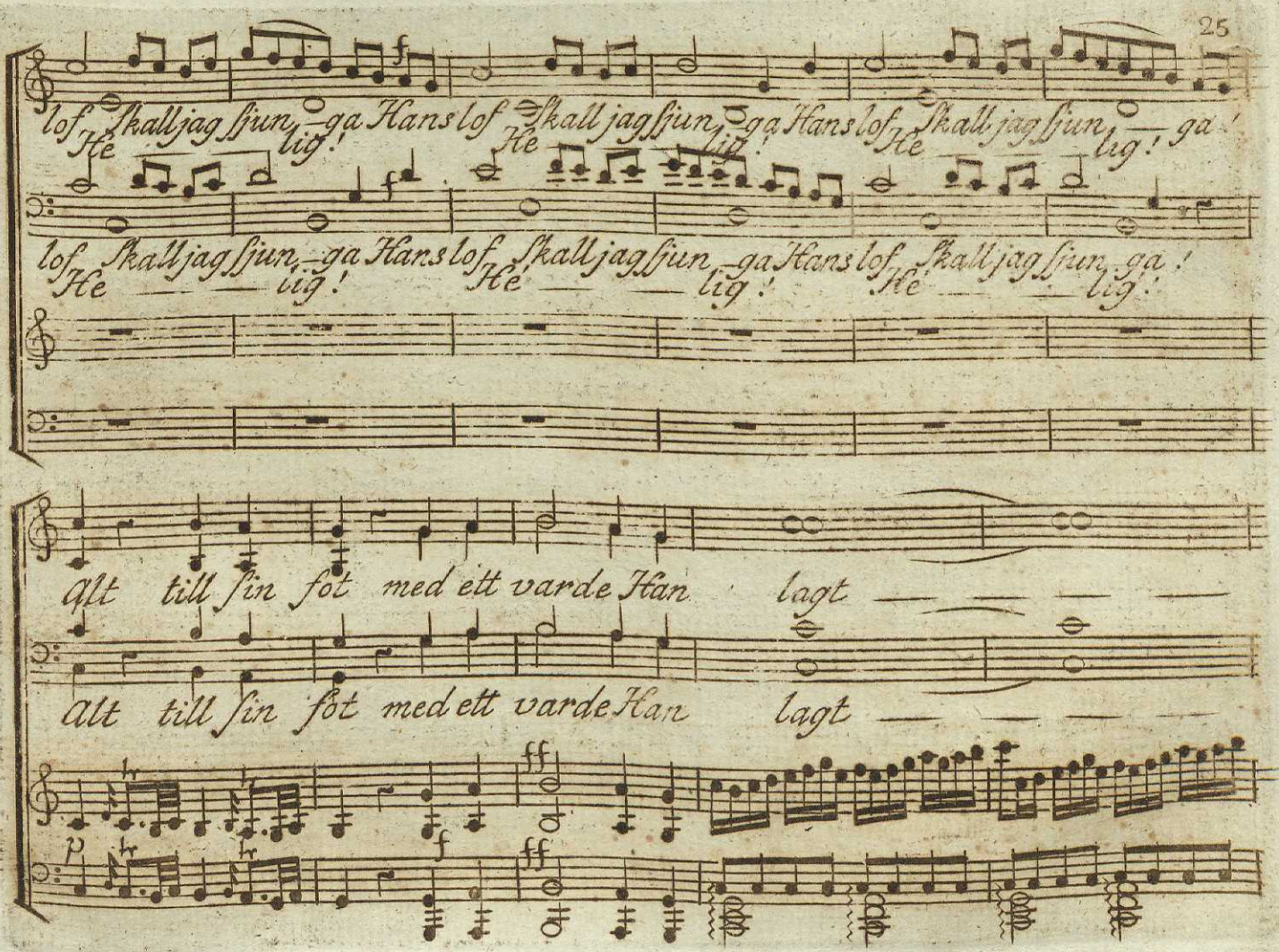
lof Skall jag sjun-ga Hans lof Skall jag sjun-ga Hans lof Skall jag sjun-ga!
He lig! He lig! He lig!
lof Skall jag sjun-ga Hans lof Skall jag sjun-ga Hans lof Skall jag sjun-ga!
He lig! He lig! He lig!
alt till sin fot med ett varde Han lagt
alt till sin fot med ett varde Han lagt

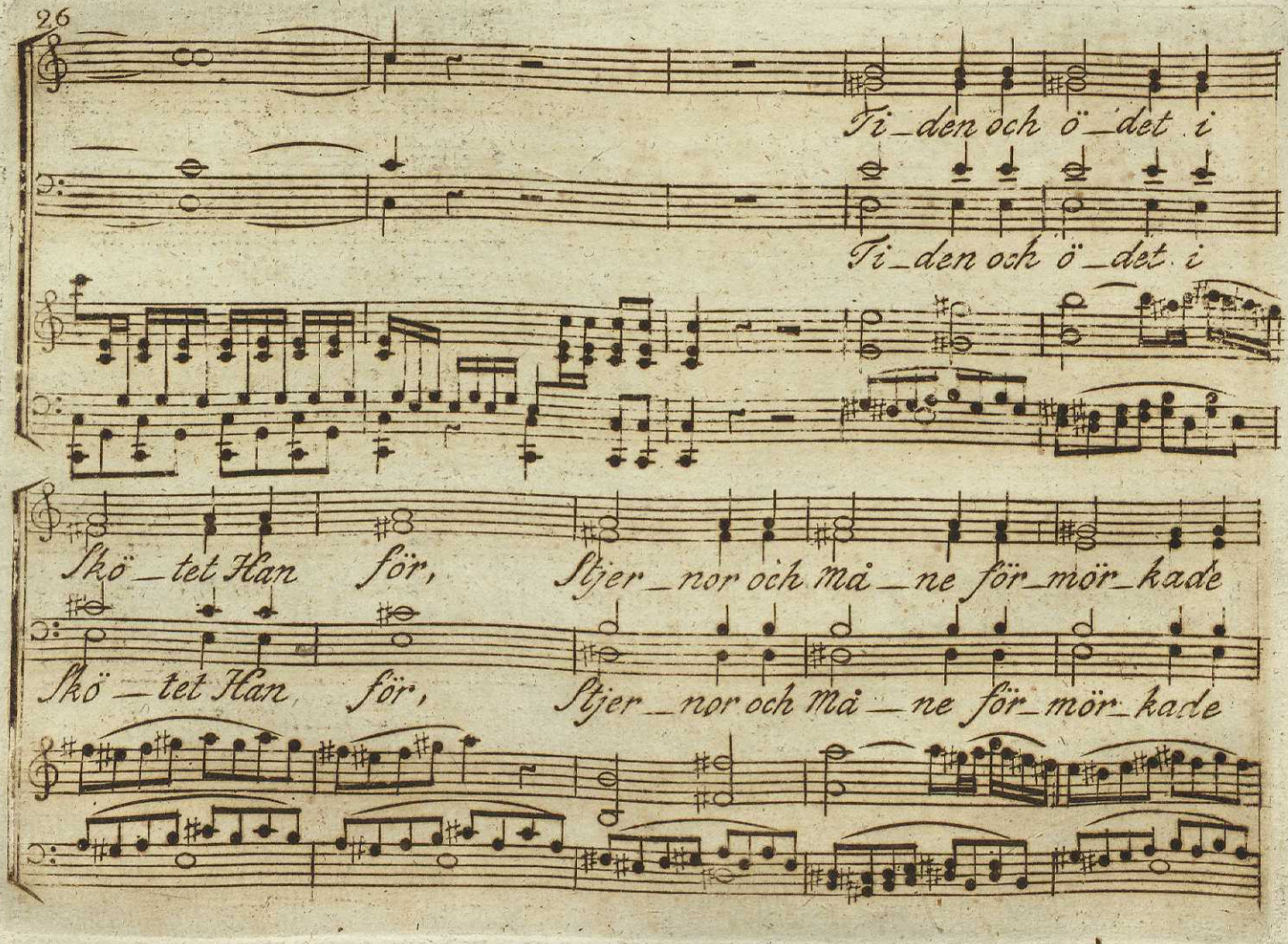
Ti_den och ö_det i
Ti_den och ö_det i
Skö_tet Han för,
Stjer_nor och må_ne för_mör_kade
Skö_tet Han för,
Stjer_nor och må_ne för_mör_kade

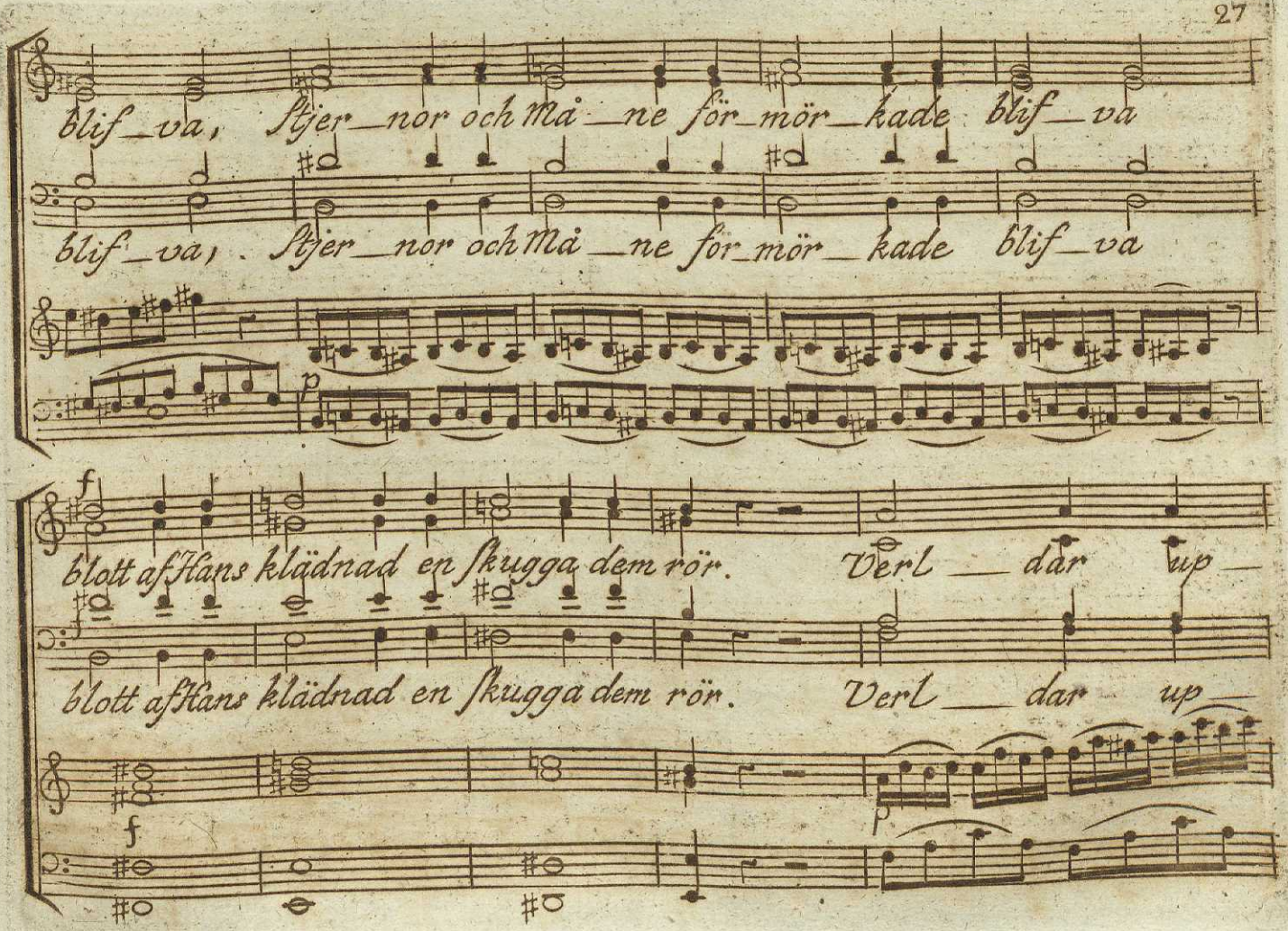
blif_va, Stjer_nor och Må_ne för_mör_kade blif_va
blif_va, Stjer_nor och Må_ne för_mör_kade blif_va
p
f
blott af Hans klädnad en skugga dem rör. Verl_dar up_
blott af Hans klädnad en skugga dem rör. Verl_dar up_
f
p

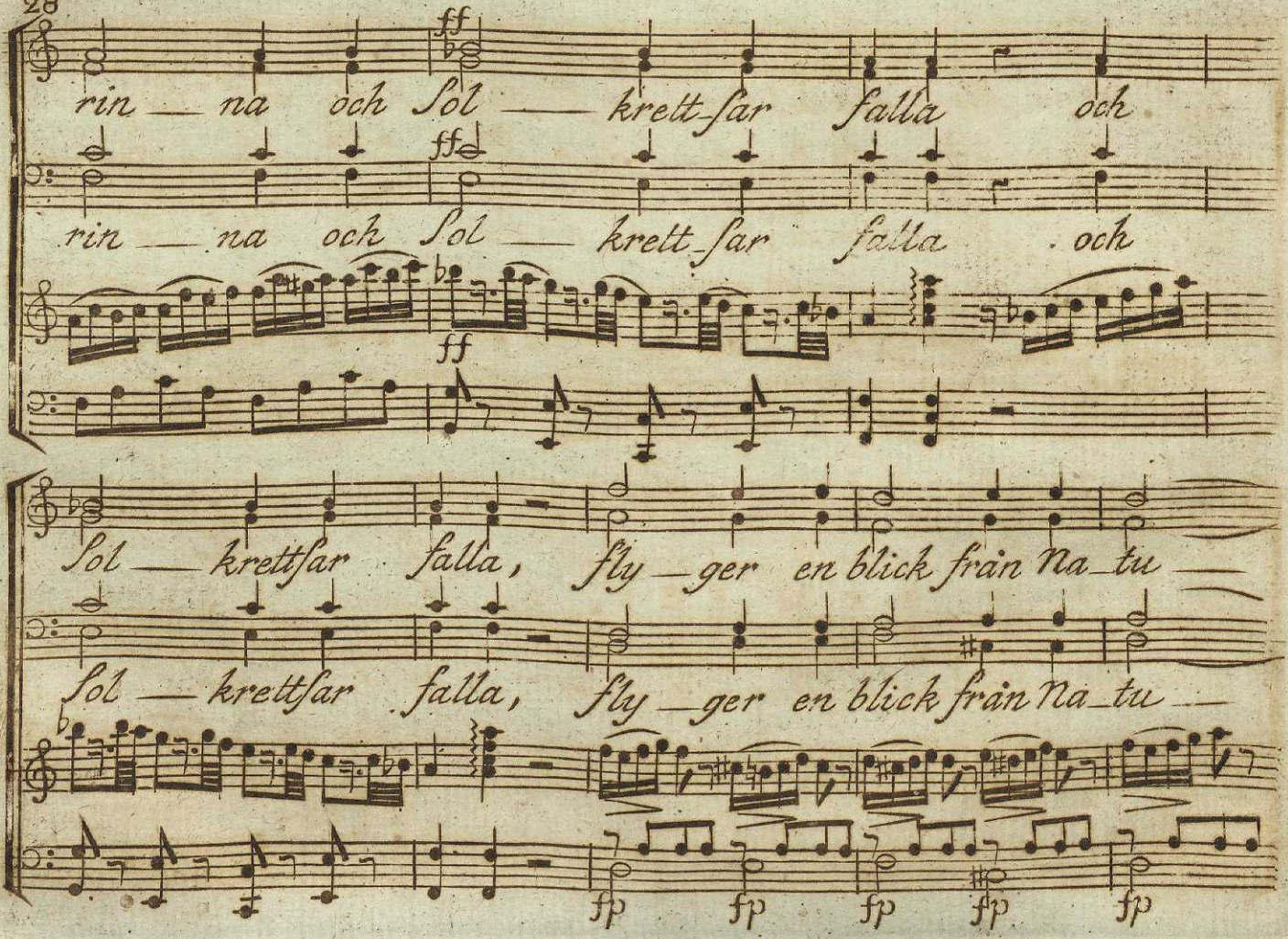
rin — na och sol — krett-far falla och
rin — na och sol — krett-far falla och
sol — krettfar falla, fly-ger en blick från na-tu —
sol — krettfar falla, fly-ger en blick från na-tu —

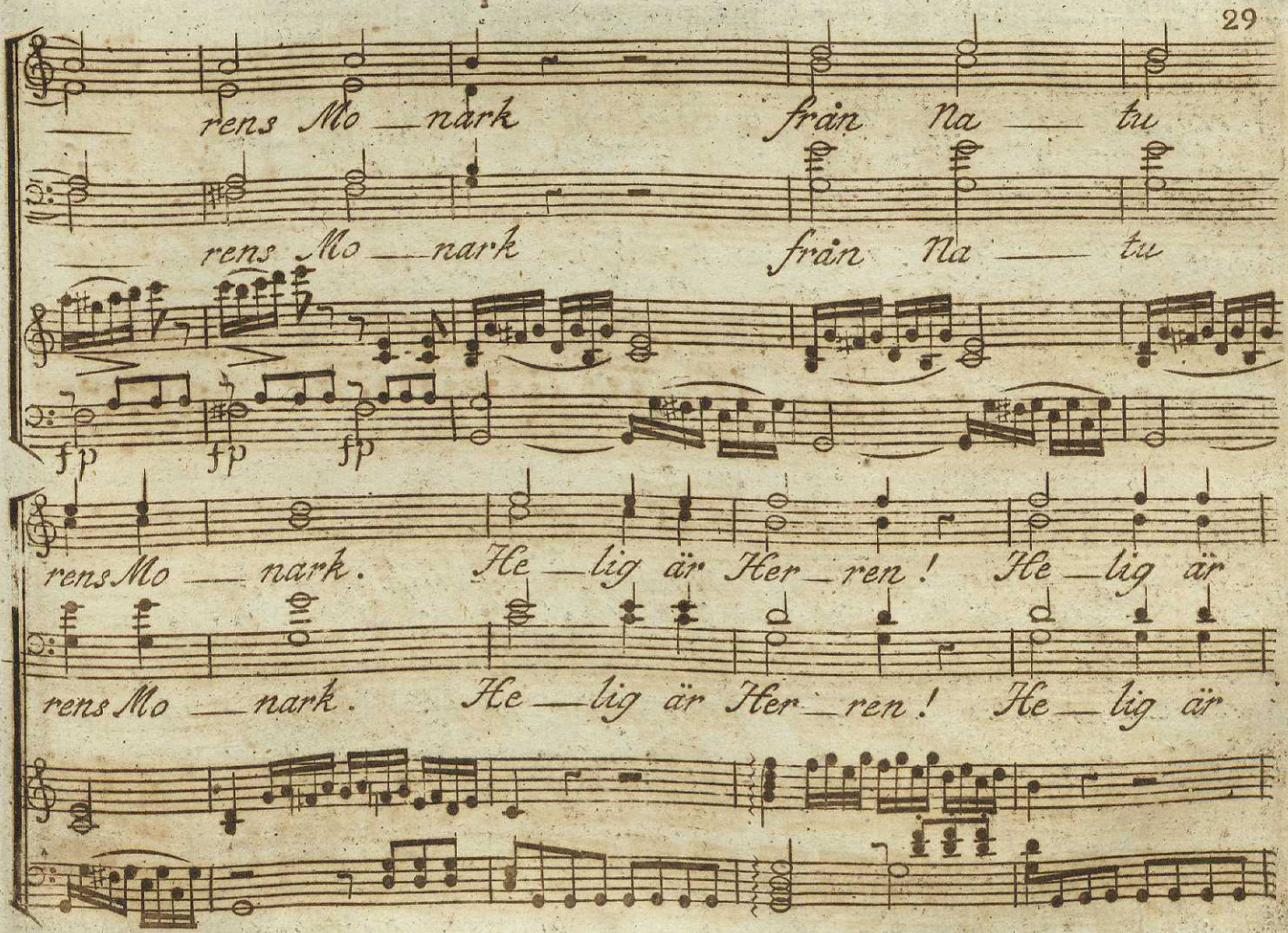
rens Mo — nark från Na — tu
rens Mo — nark från Na — tu
fp fp fp
rens Mo — nark. He — lig är Her — ren! He — lig är
rens Mo — nark. He — lig är Her — ren! He — lig är

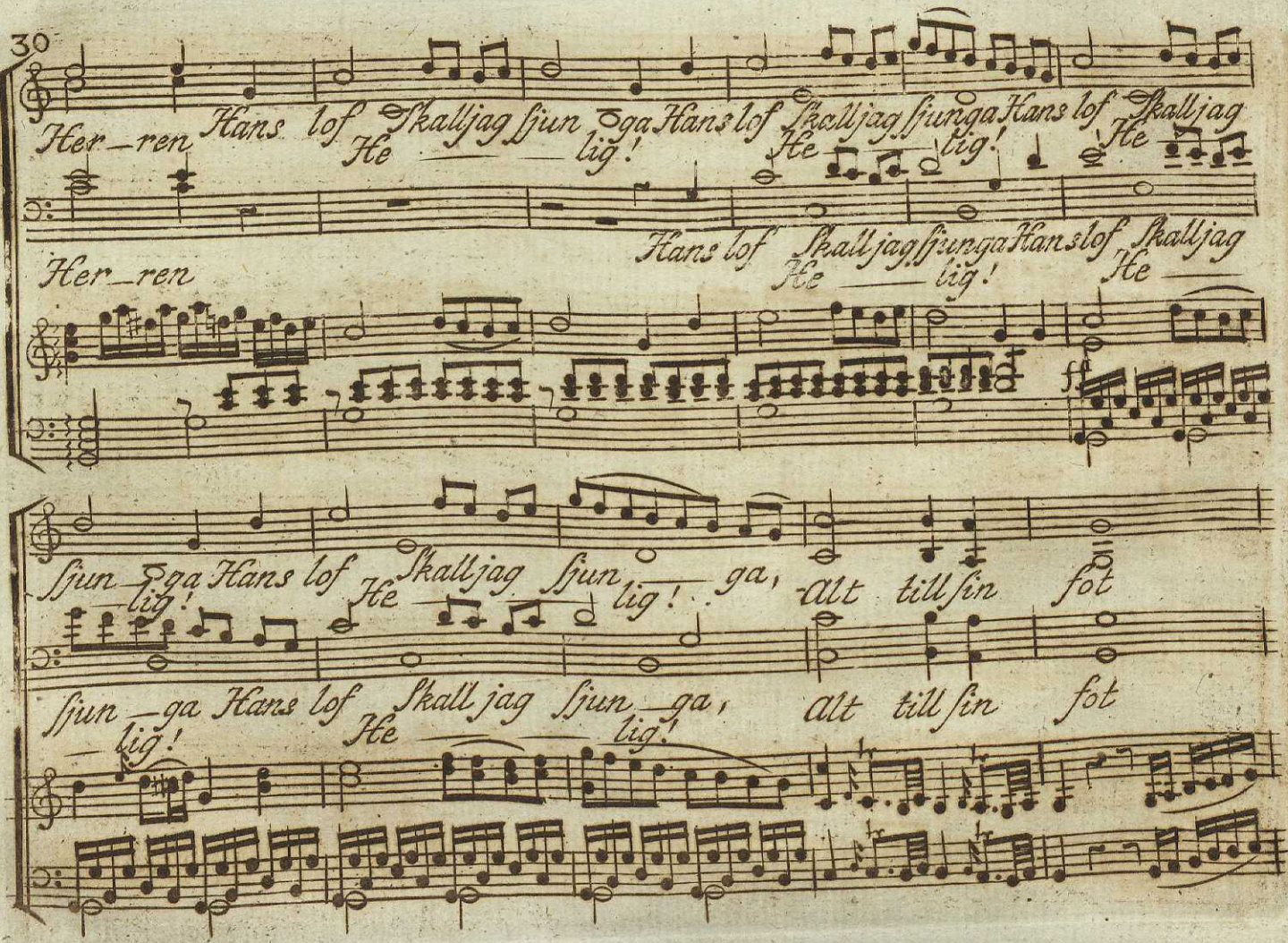
Her_ren Hans lof Skall jag sjun ga Hans lof Skall jag sjun ga Hans lof Skall jag
He lig! He lig! He
Hans lof Skall jag sjun ga Hans lof Skall jag
Her_ren He lig! He
ff
sjun_ga Hans lof Skall jag sjun ga, alt till sin fot
lig! He lig!
sjun_ga Hans lof Skall jag sjun_ga, alt till sin fot
lig! He lig!

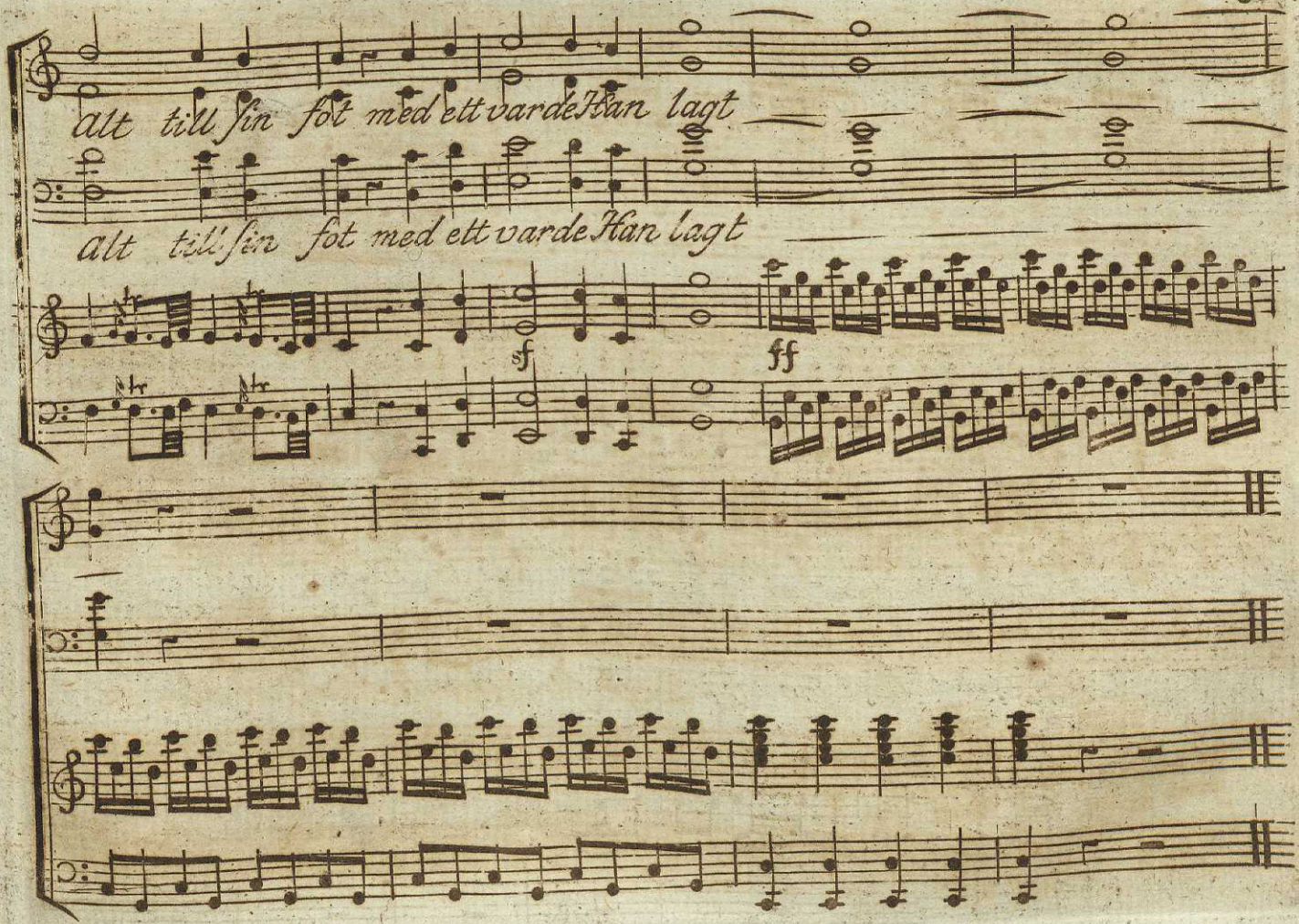
alt till sin fot med ett varde Han lagt
alt till sin fot med ett varde Han lagt
sf
ff

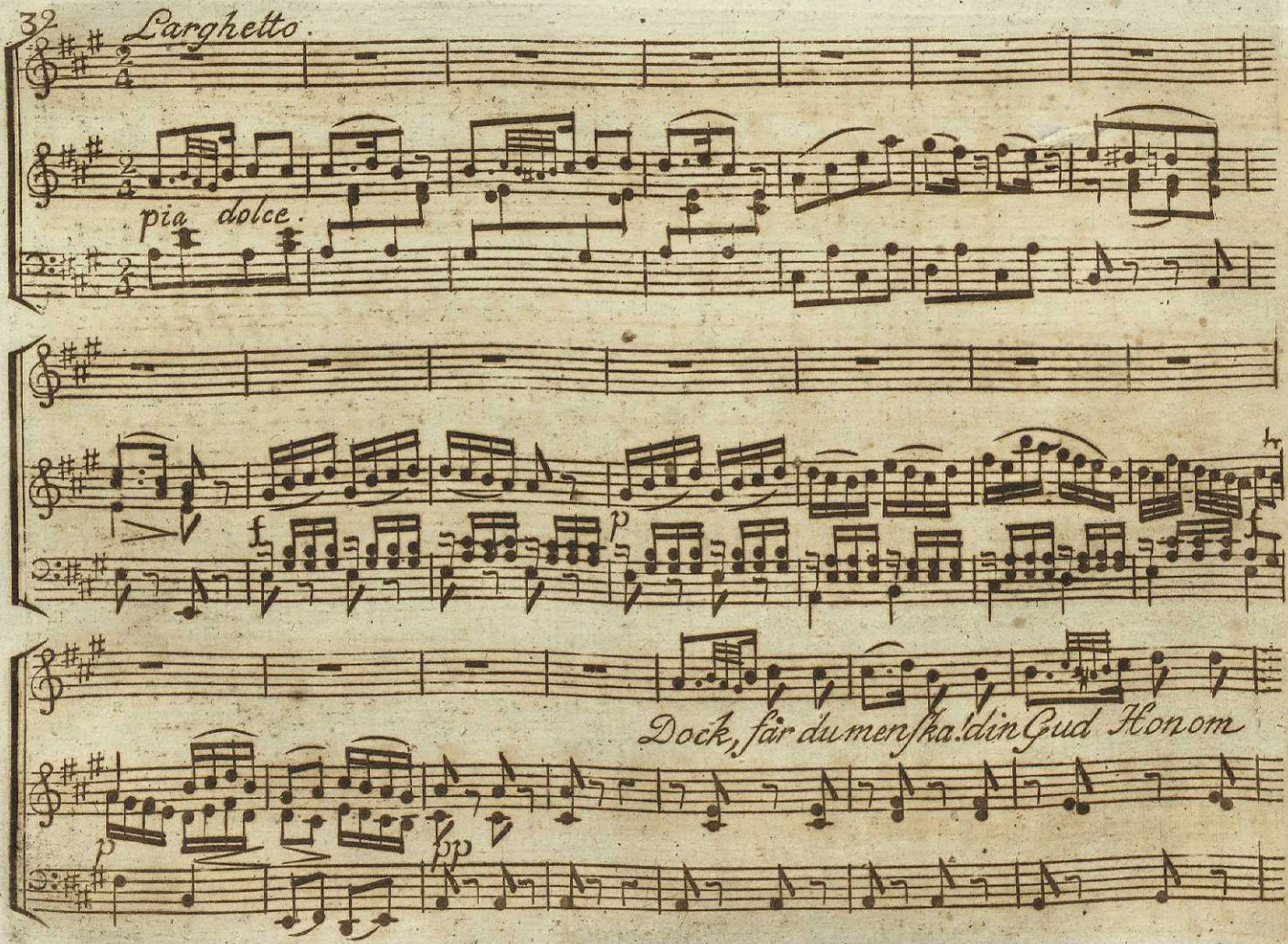
Larghetto.
pia dolce.
Dock, får du menska. din Gud Honom

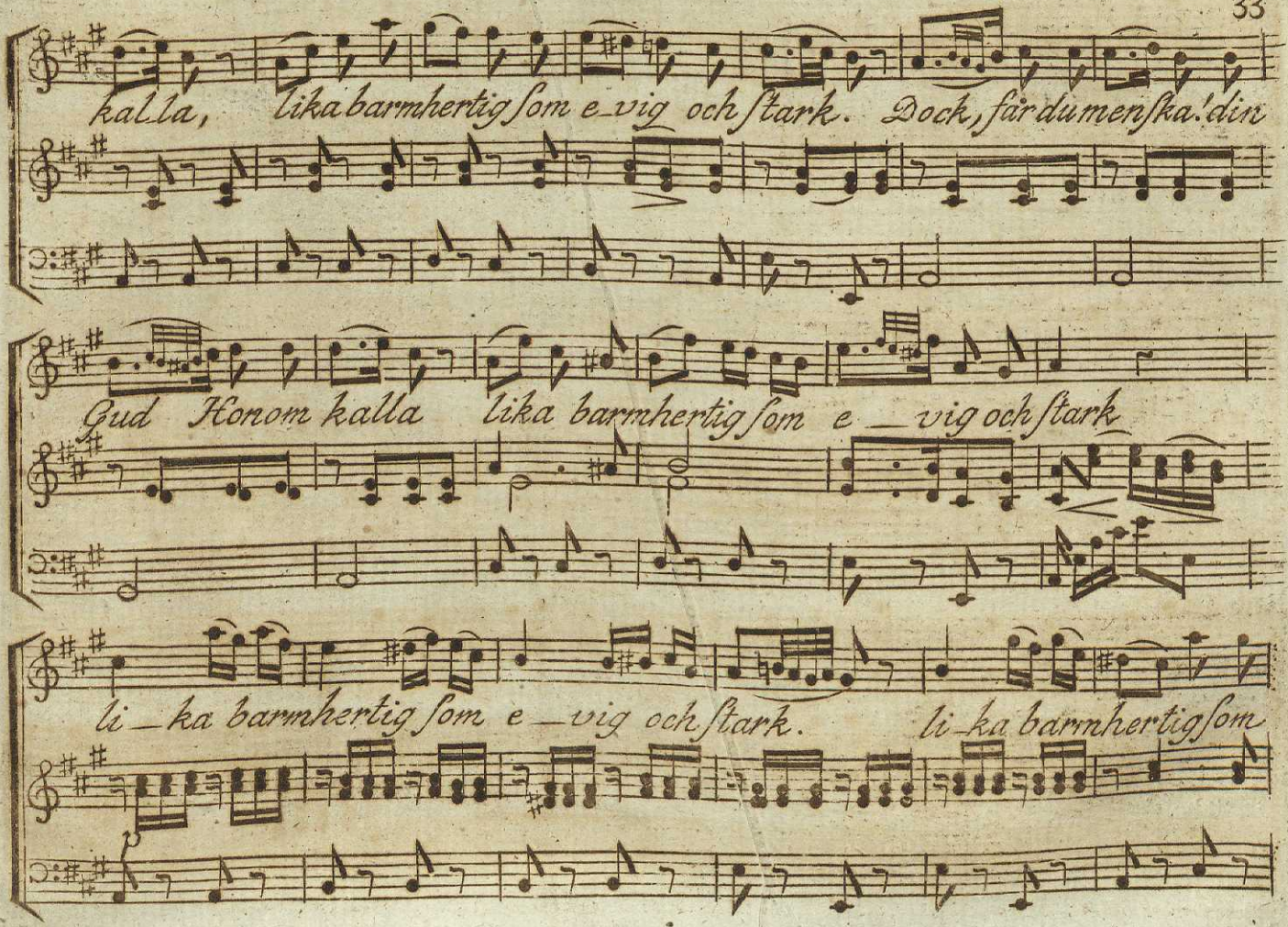
kalla, lika barmhertig som e vig och stark. Dock, får du menska! din
Gud Honom kalla lika barmhertig som e vig och stark
li ka barmhertig som e vig och stark. li ka barmhertig som

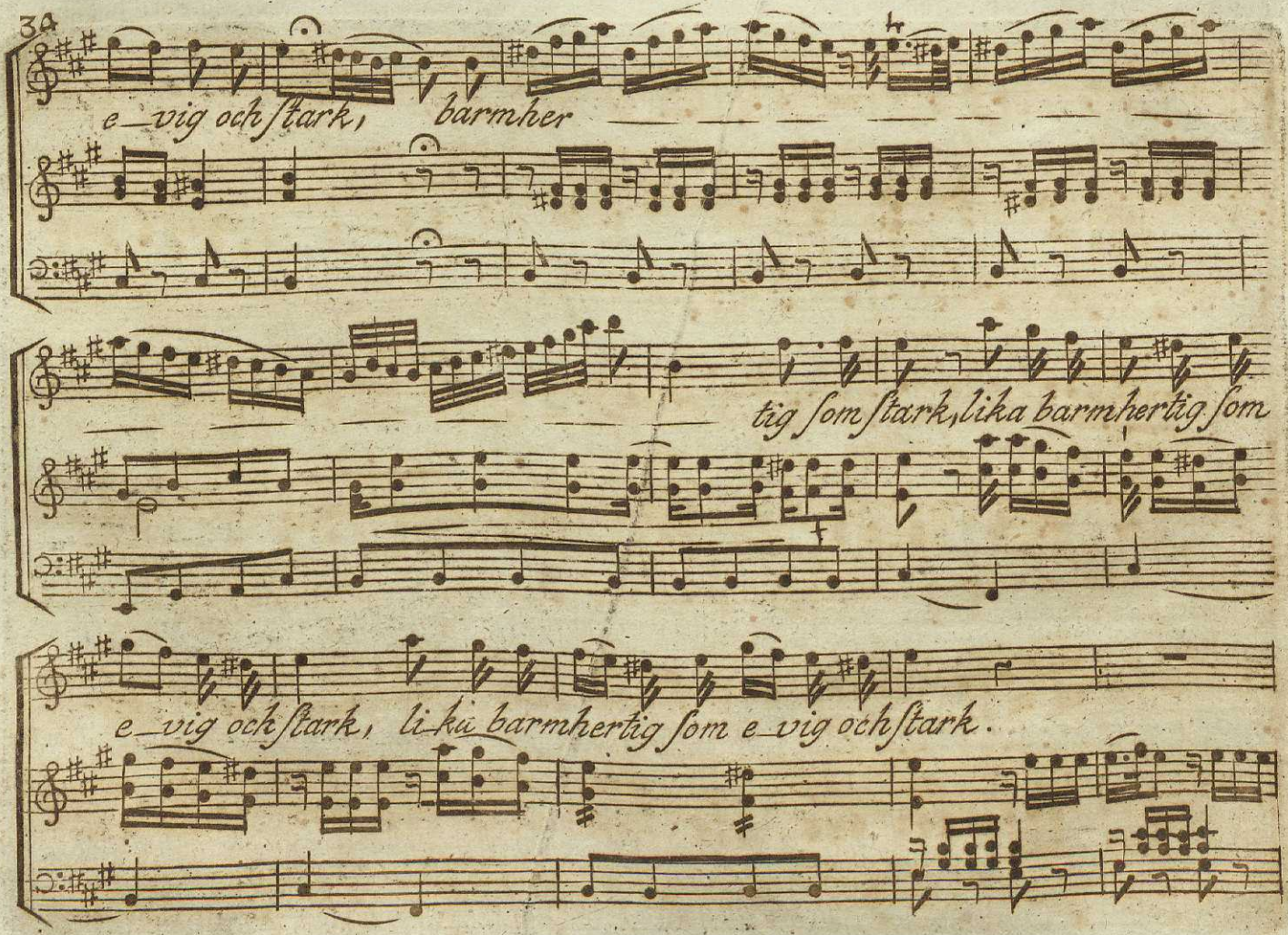
e vig och stark, barmher
tig som stark, lika barmhertig som
e vig och stark, lika barmhertig som e vig och stark.

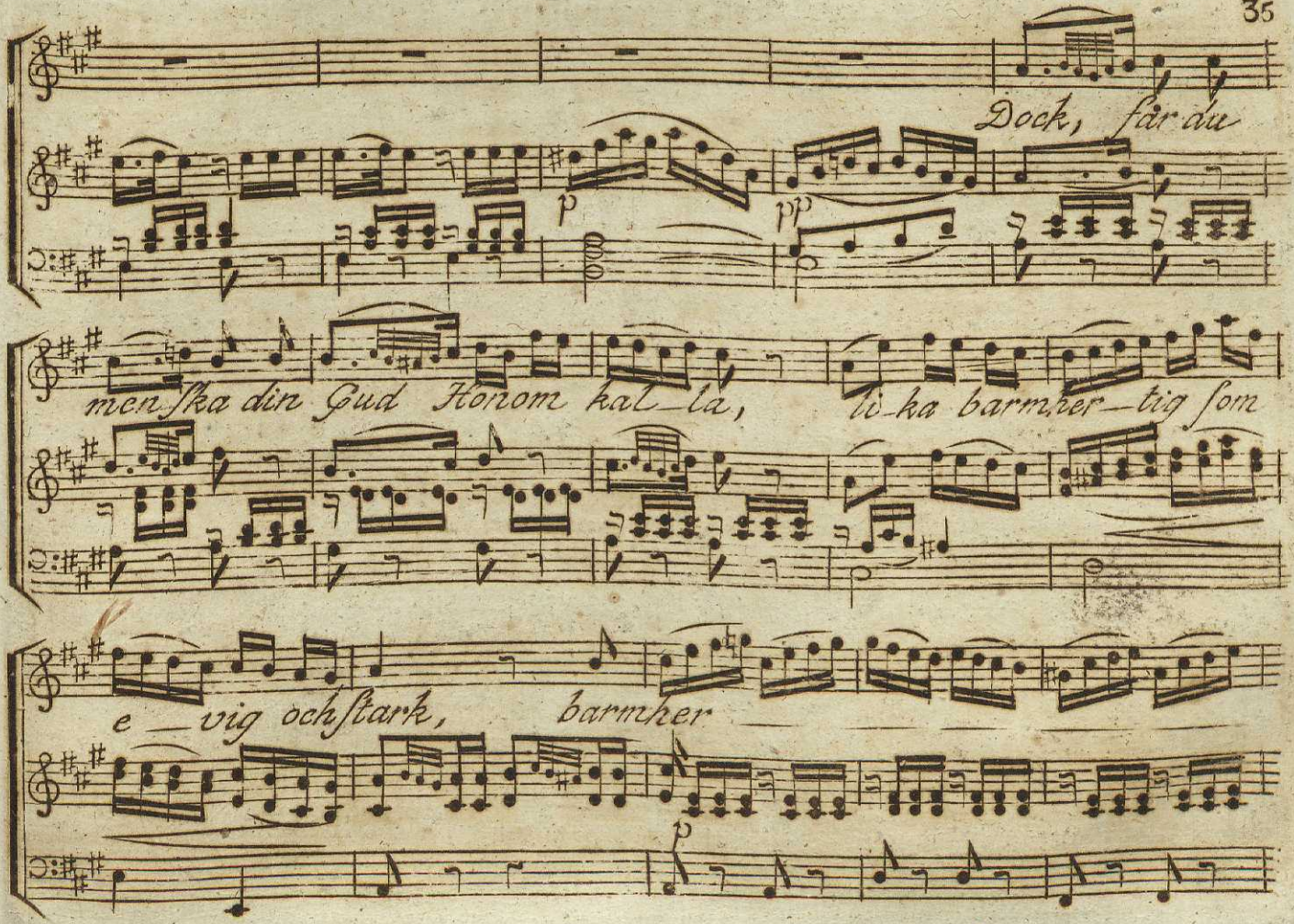
Dock, får du
p
pp
men ska din Gud Konom kal_la, li_ka barmher_tig som
e_vig och stark, barmher
p

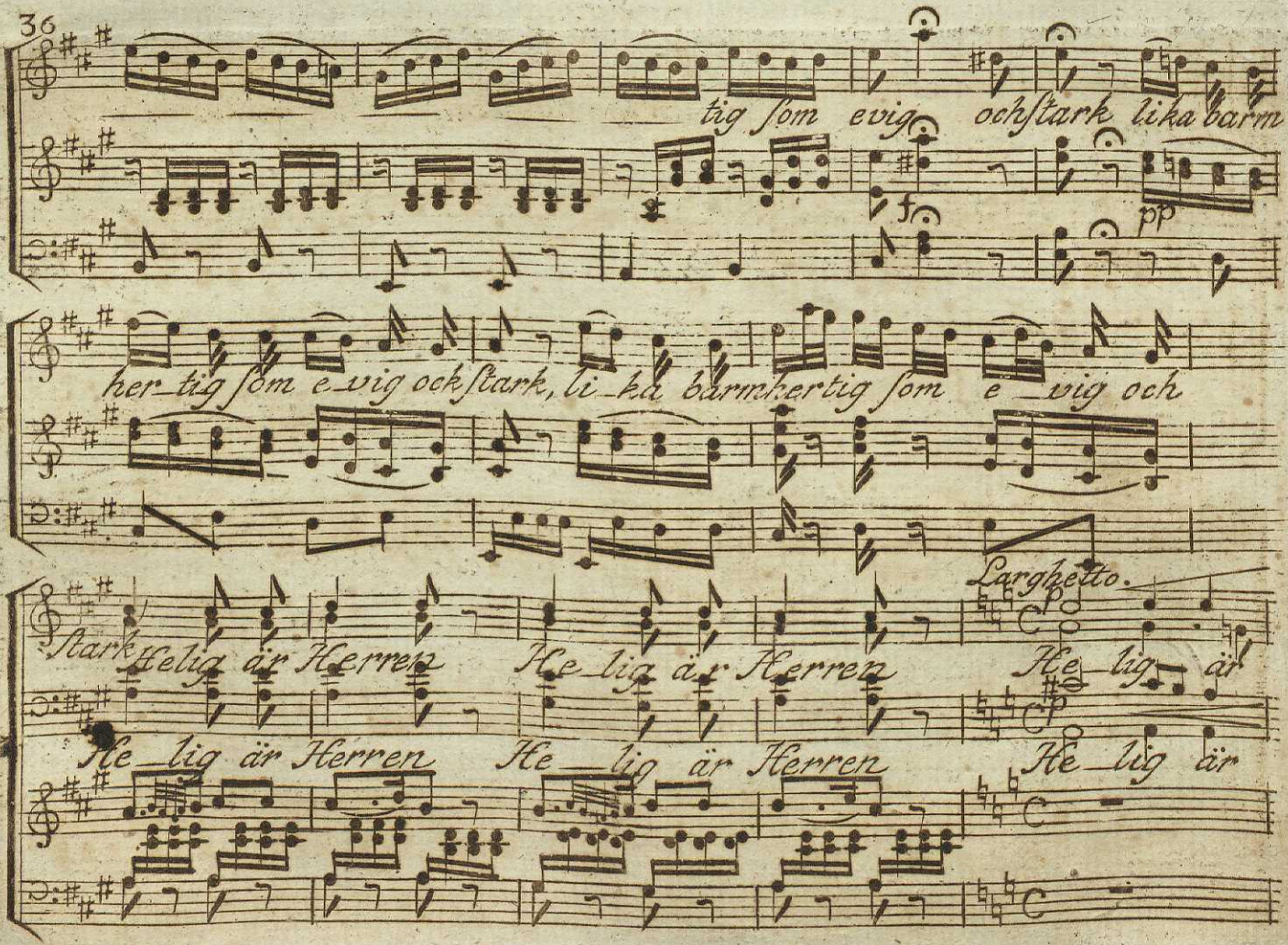
tig som evig och stark lika barm
her tig som e vig och stark, li ka barm her tig som e vig och
Larghetto.
Stark Helig är Herren He lig är Herren He lig är
He lig är Herren He lig är Herren He lig är

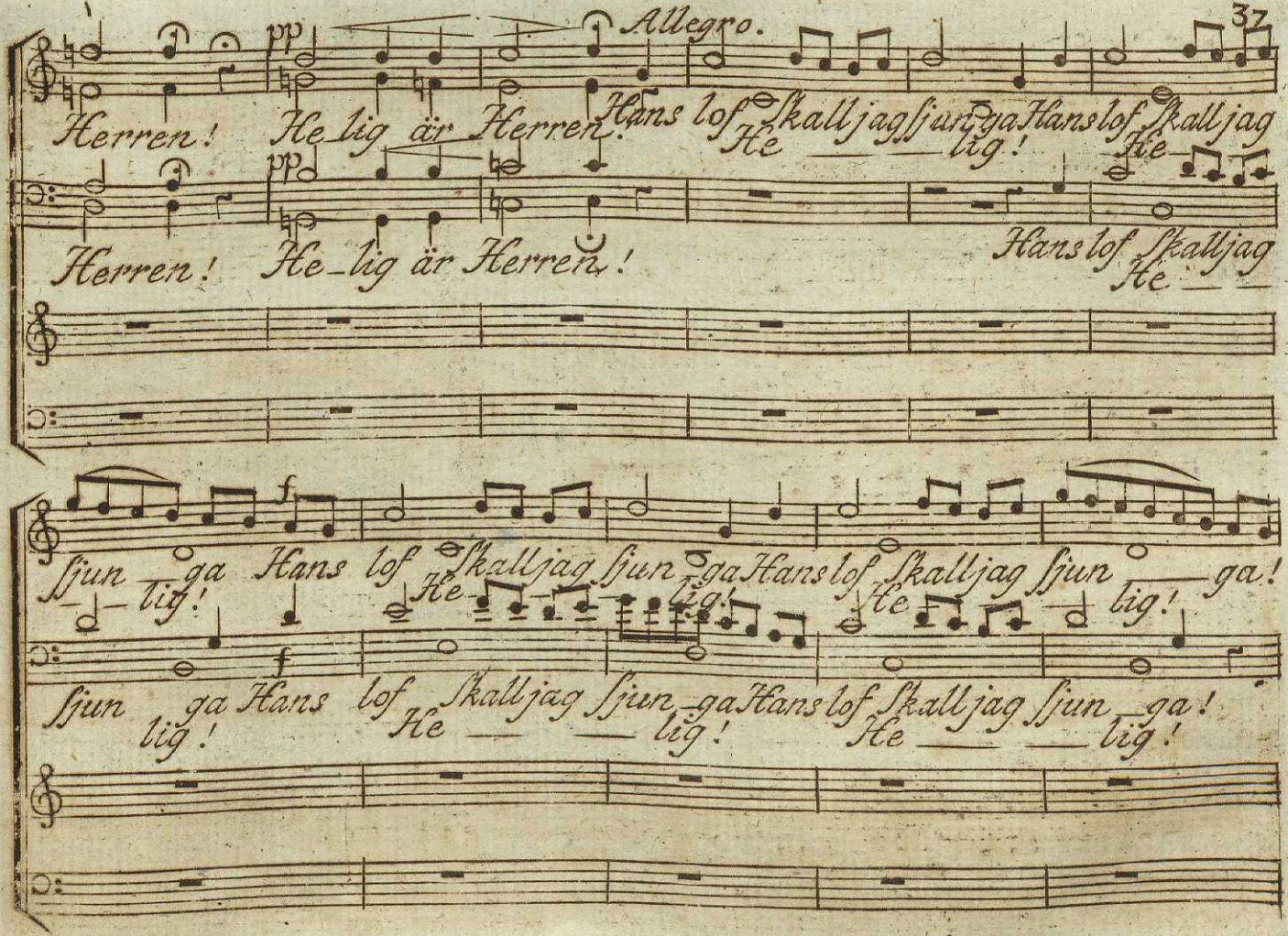
Allegro.
pp
Herren! He lig är Herren! Hans lof Skall jag sjun ga Hans lof Skall jag
He lig! He
Herren! He lig är Herren! Hans lof Skall jag
He
f
Sjun ga Hans lof Skall jag Sjun ga Hans lof Skall jag Sjun ga!
lig! He lig! He lig!
Sjun ga Hans lof Skall jag Sjun ga Hans lof Skall jag Sjun ga!
lig! He lig! He lig!

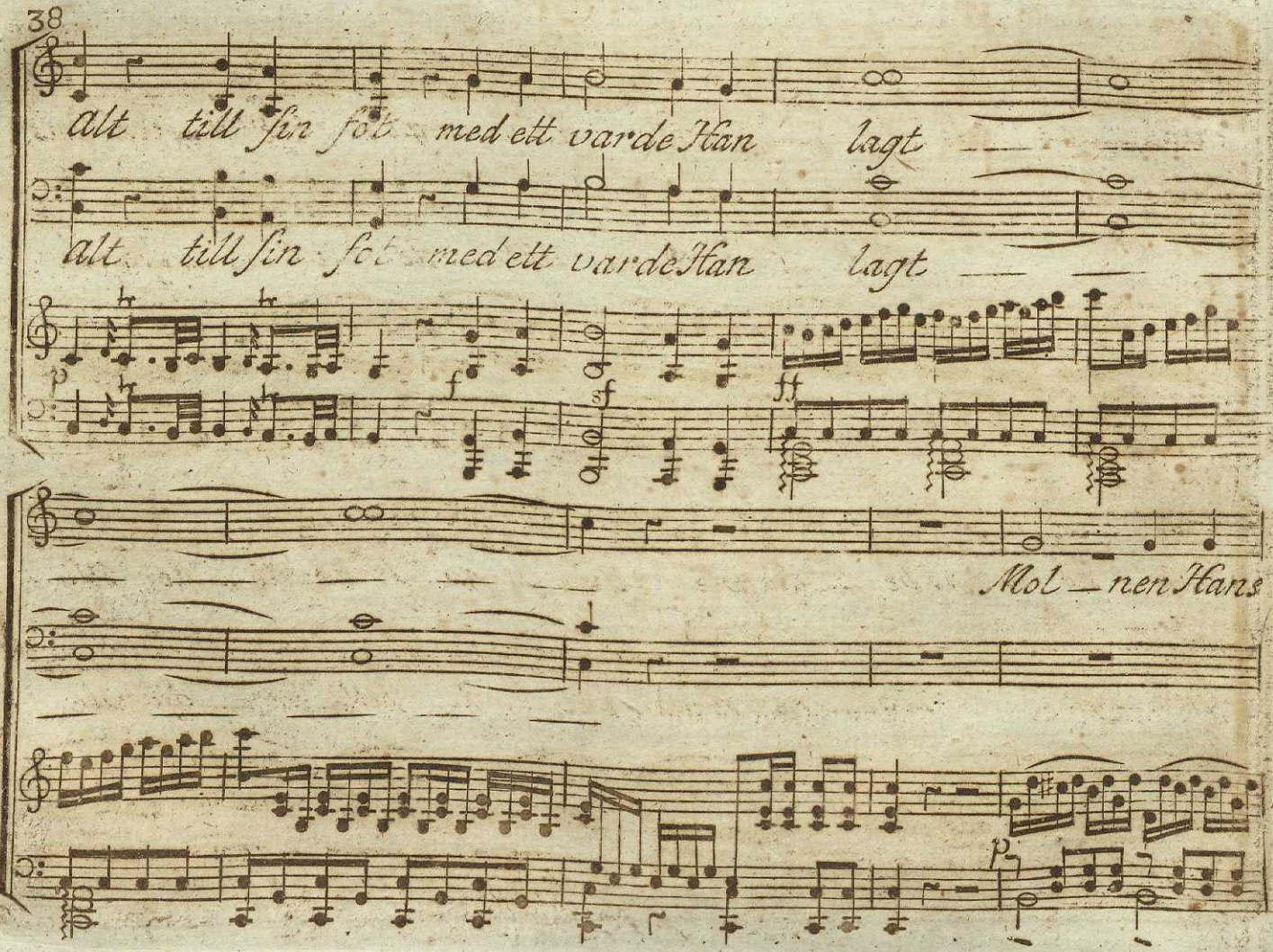
alt till sin fot med ett varde Han lagt
alt till sin fot med ett varde Han lagt
Mol — nen Hans

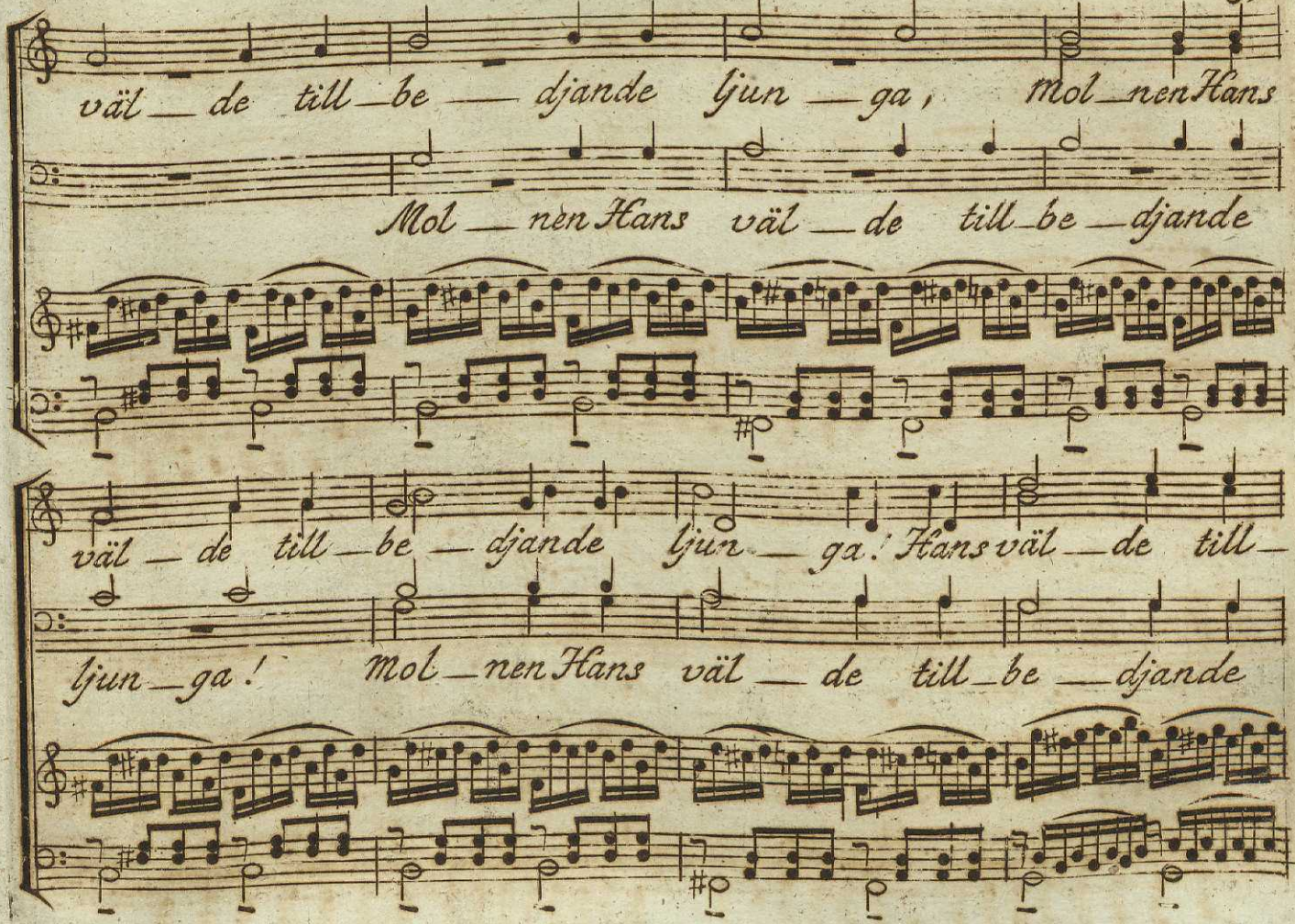
väl_de till_be_djande ljun_ga, Mol_nen Hans
Mol_nen Hans väl_de till_be_djande
väl_de till_be_djande ljun_ga! Hans väl_de till_
ljun_ga! Mol_nen Hans väl_de till_be_djande

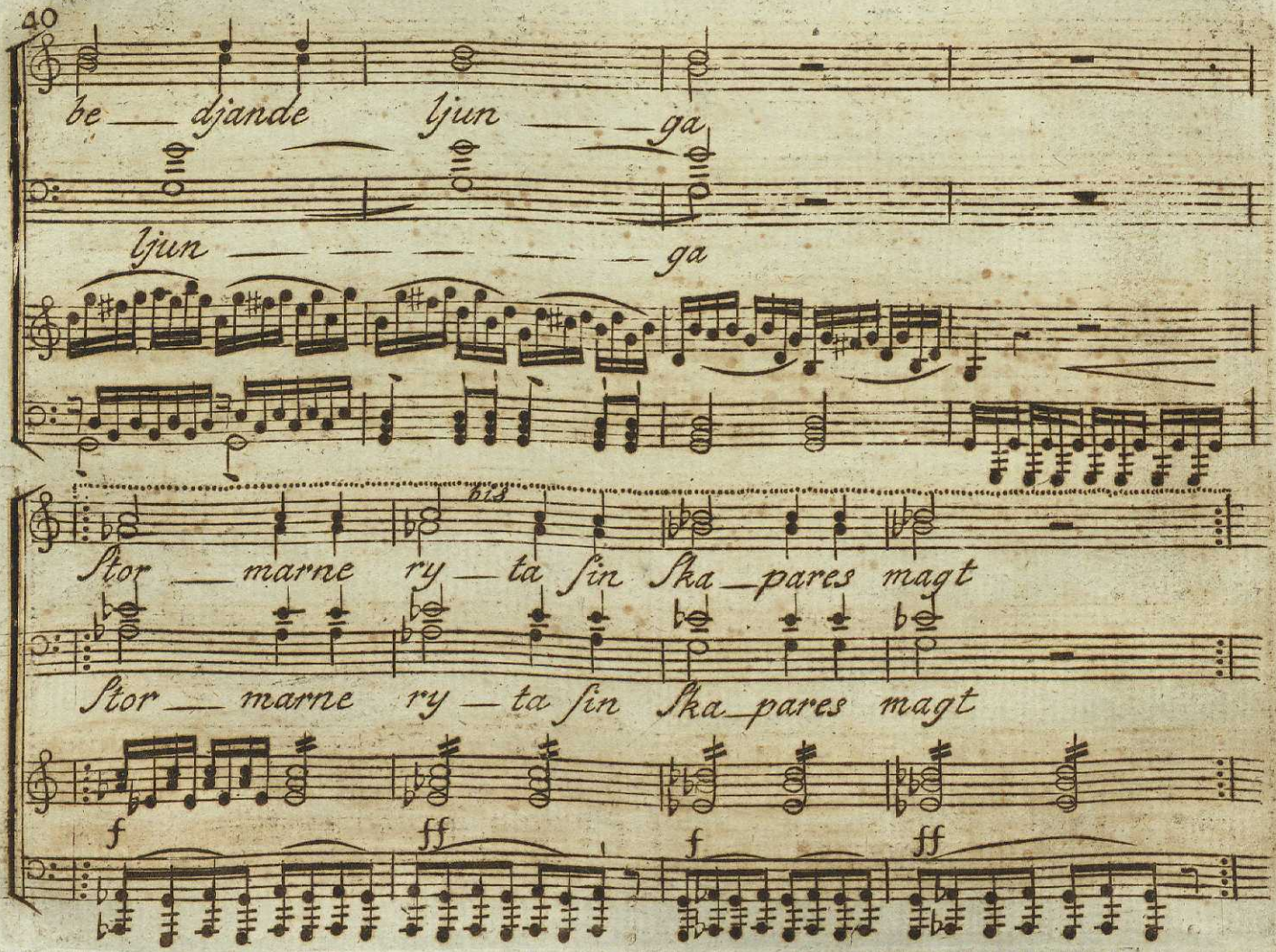
be djande ljun ga
ljun ga
Stor marne ry ta sin Ska pares magt
Stor marne ry ta sin Ska pares magt
f
ff
f
ff

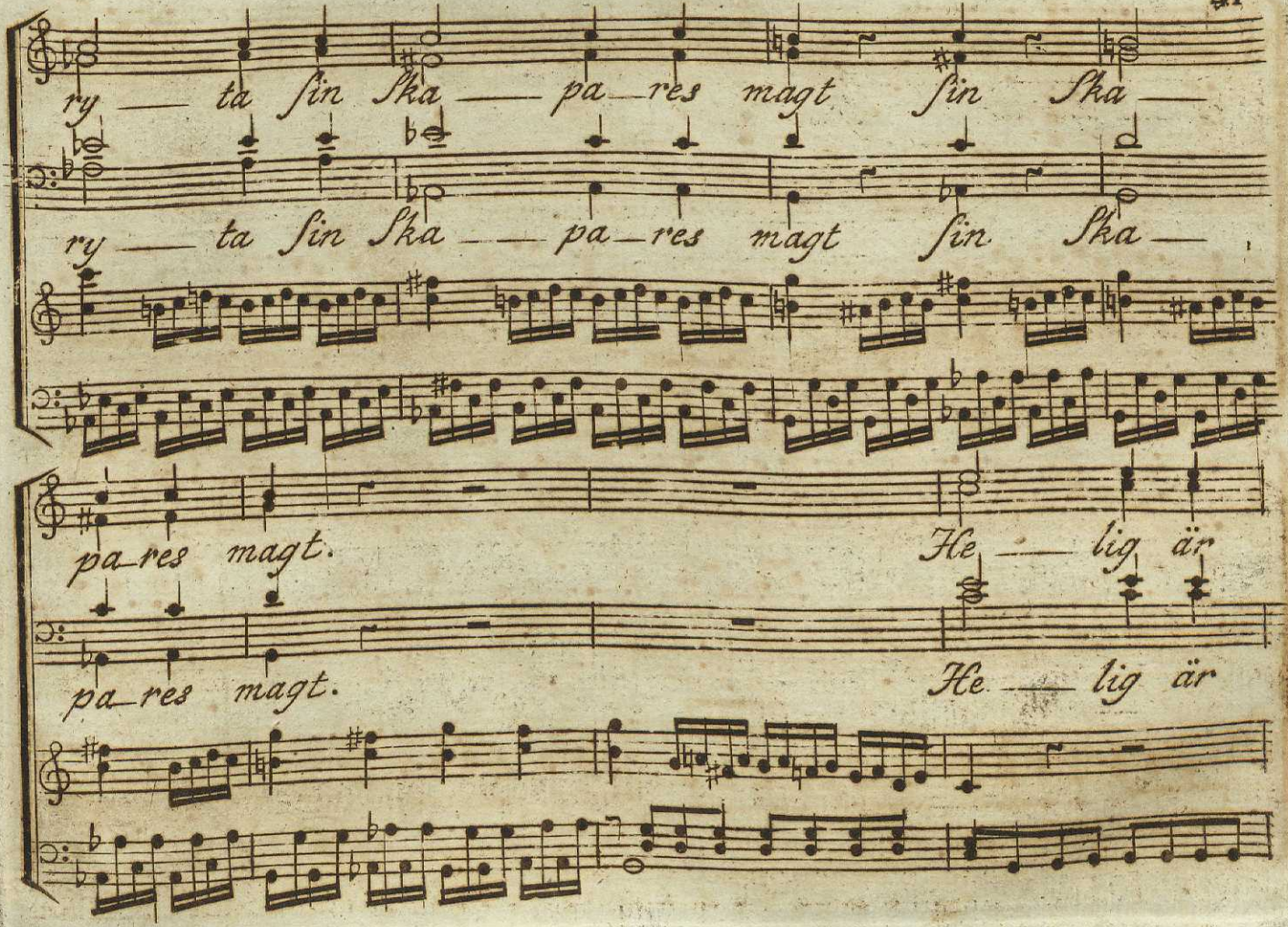
ry — ta sin Ska — pa — res magt sin Ska —
ry — ta sin Ska — pa — res magt sin Ska —
pa — res magt.
He — lig är
pa — res magt.
He — lig är

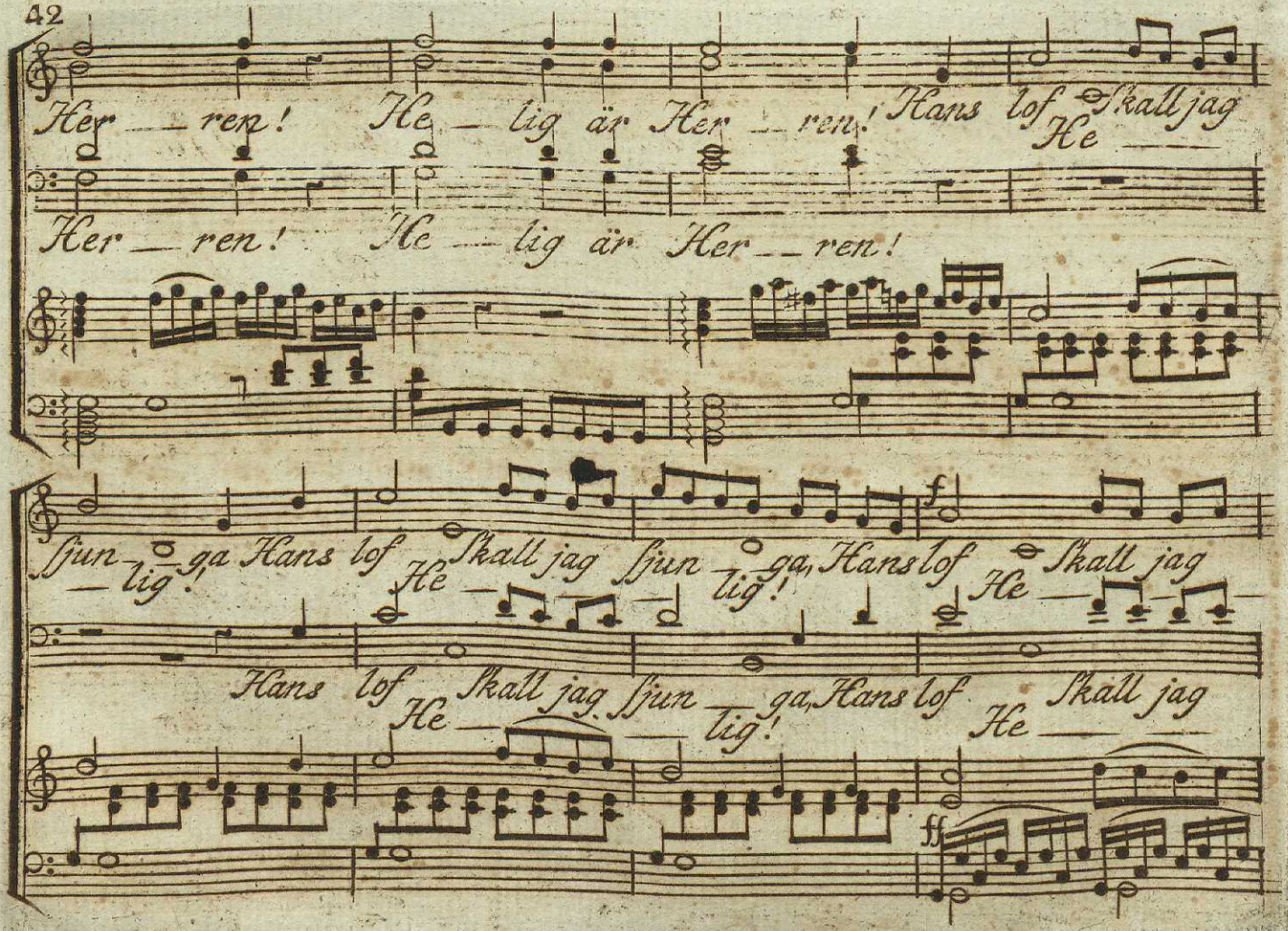
Her — ren! He — lig är Her — ren! Hans lof Skall jag He —
Her — ren! He — lig är Her — ren!
Sjun — ga Hans lof — lig! He — Skall jag
Sjun — ga, Hans lof — lig! He — Skall jag
Hans lof He — Skall jag
Sjun — ga, Hans lof — lig! He — Skall jag
f
ff

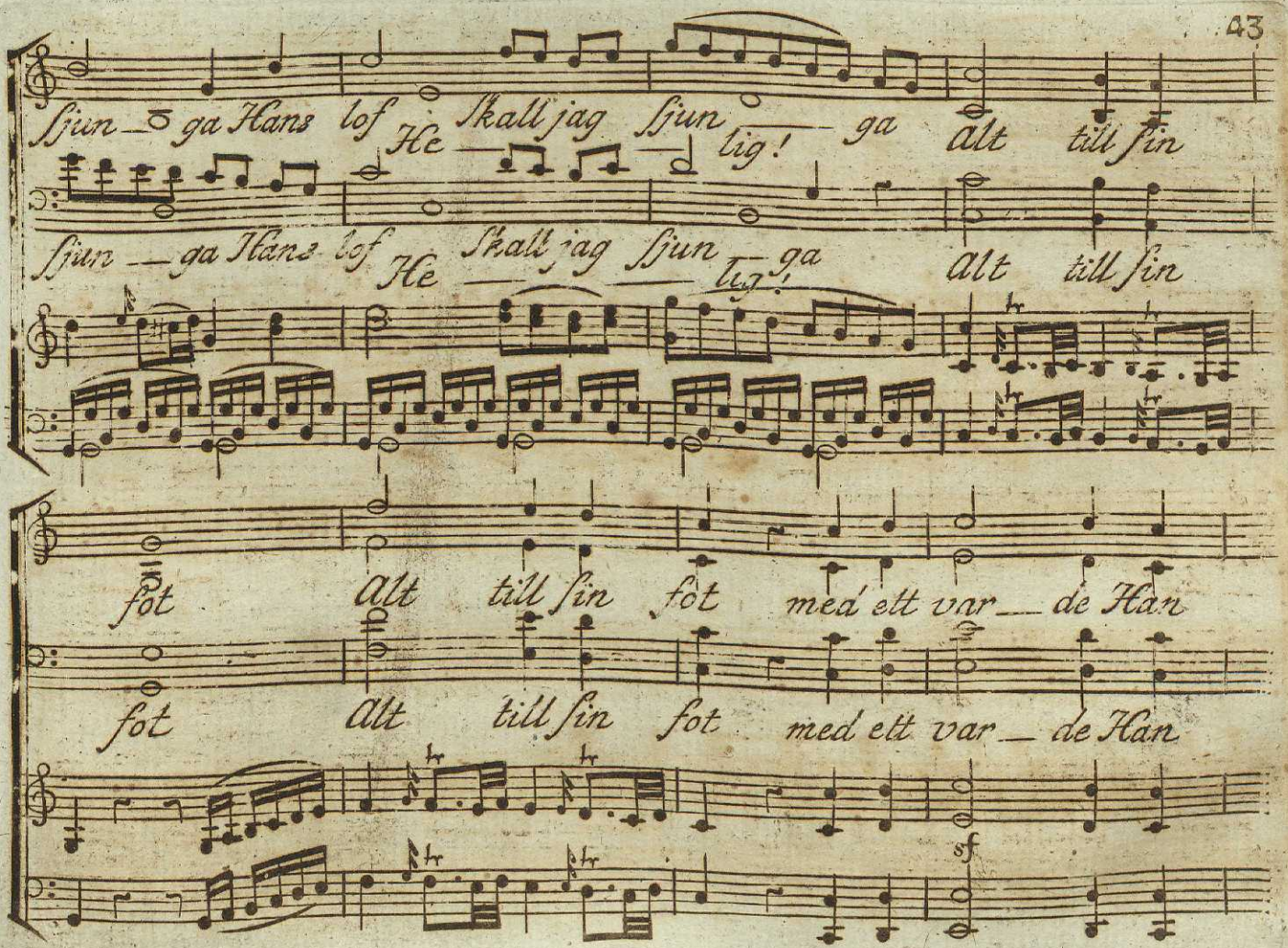
Sjun ga Hans lof He Skall jag sjunga alt till sin
Sjun ga Hans lof He Skall jag sjunga alt till sin
fot alt till sin fot med ett var de Han
fot alt till sin fot med ett var de Han
sf

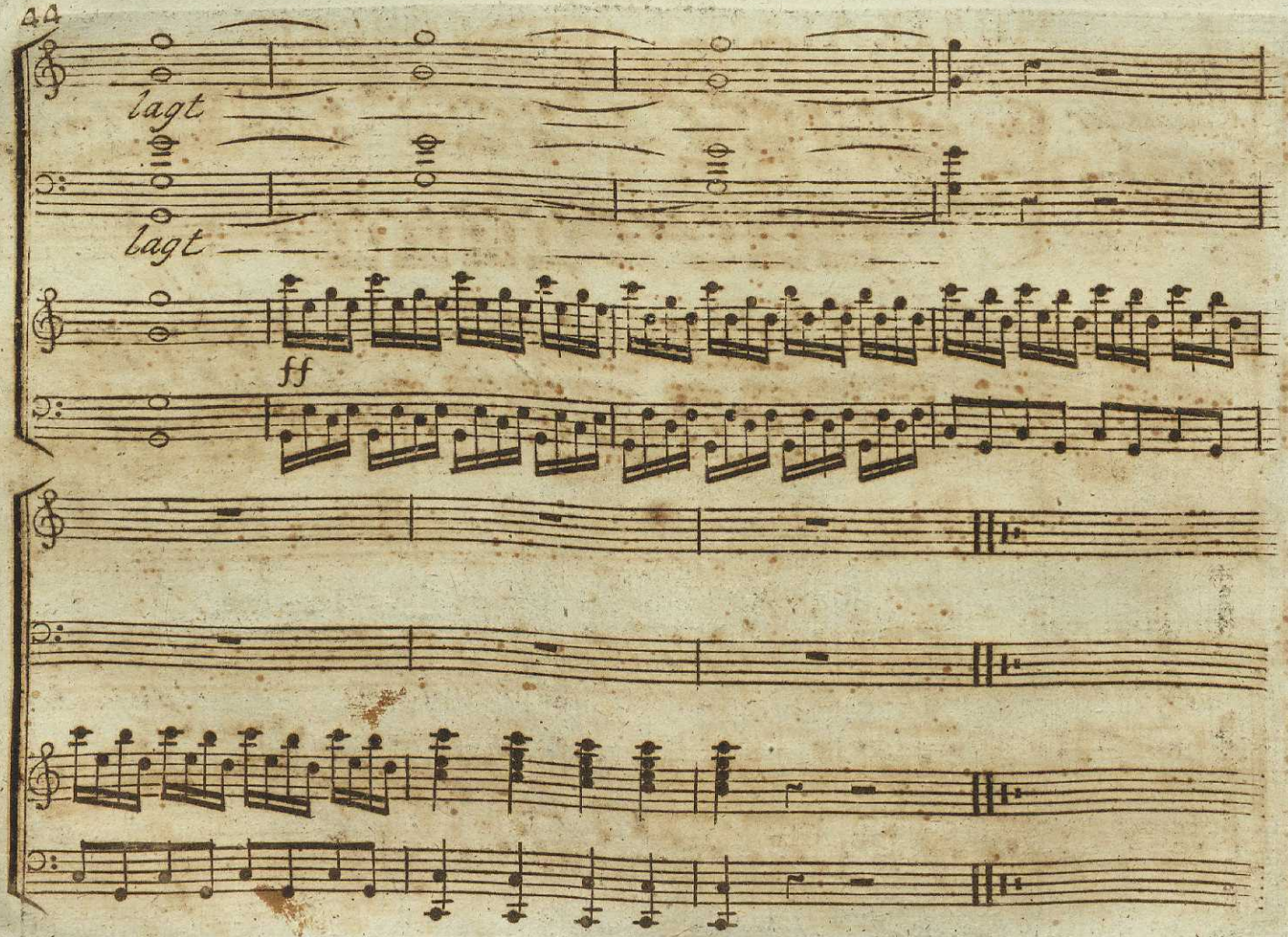
lagt
lagt
ff

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 12.

Coupletter ur Skomakaren i Damas af Crusell.

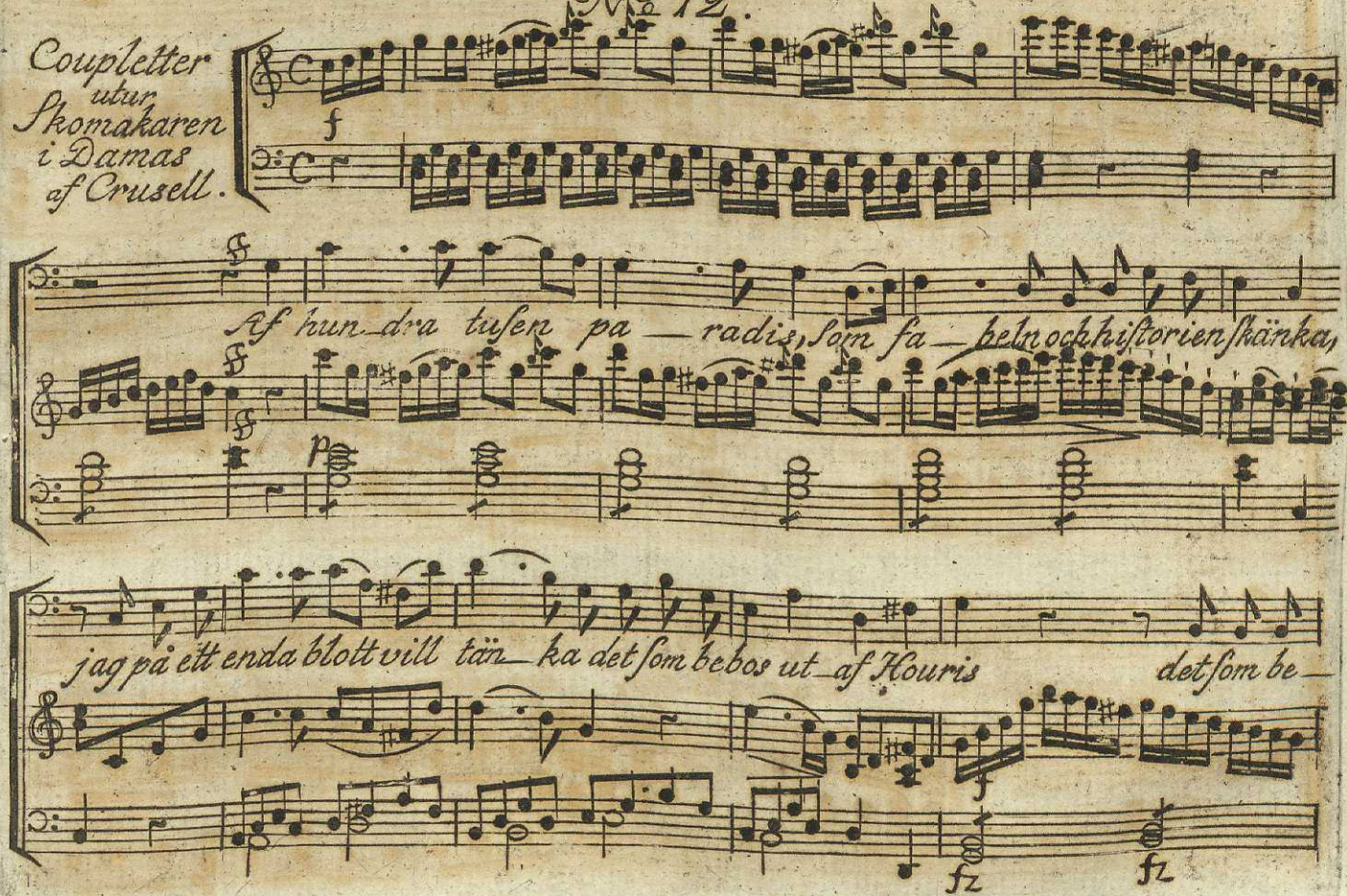

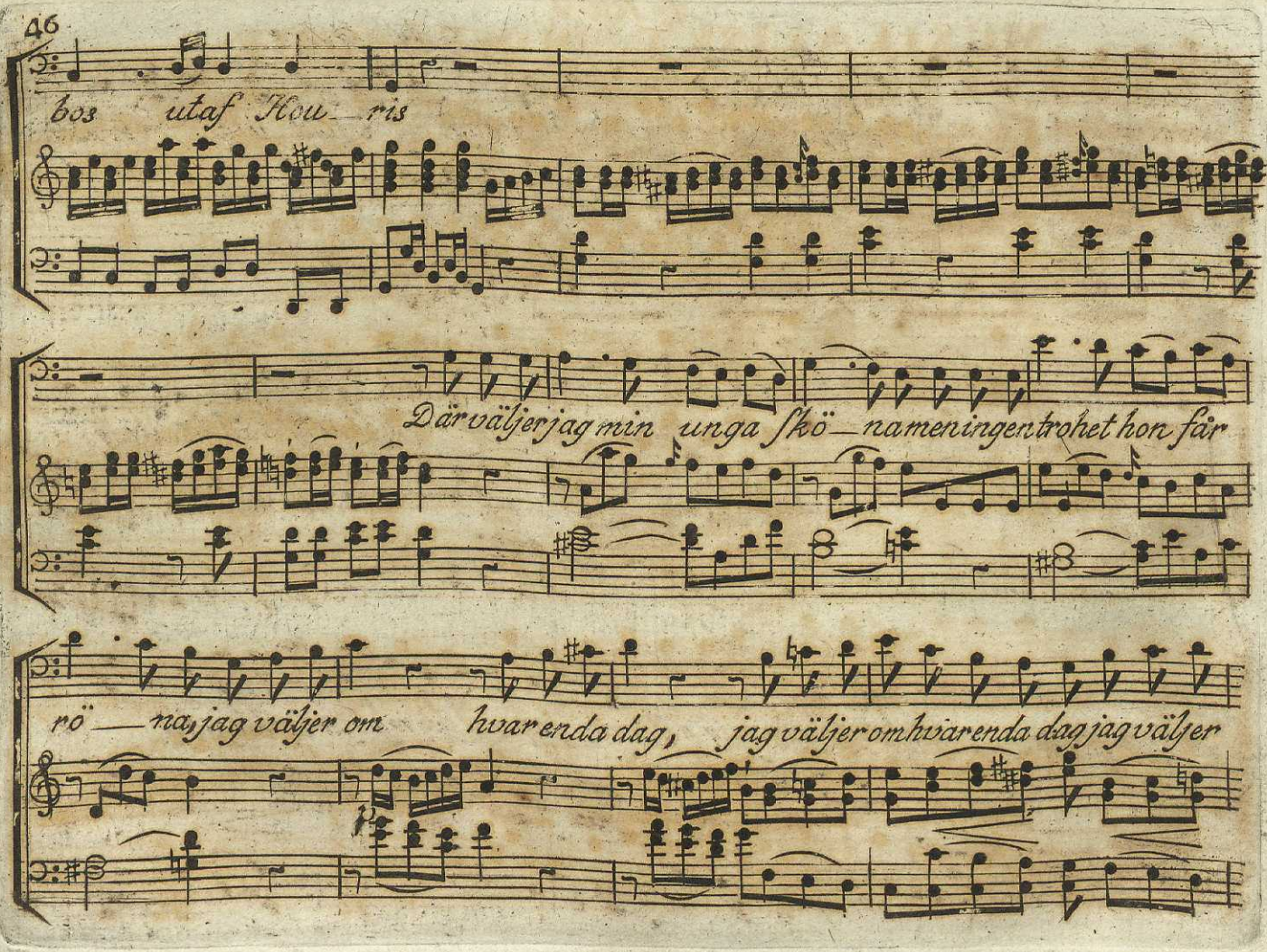
bos utaf Hou_ris
Där väljer jag min unga skö_na eningen trohet hon får
rö_na, jag väljer om hvar enda dag, jag väljer om hvar enda dag jag väljer

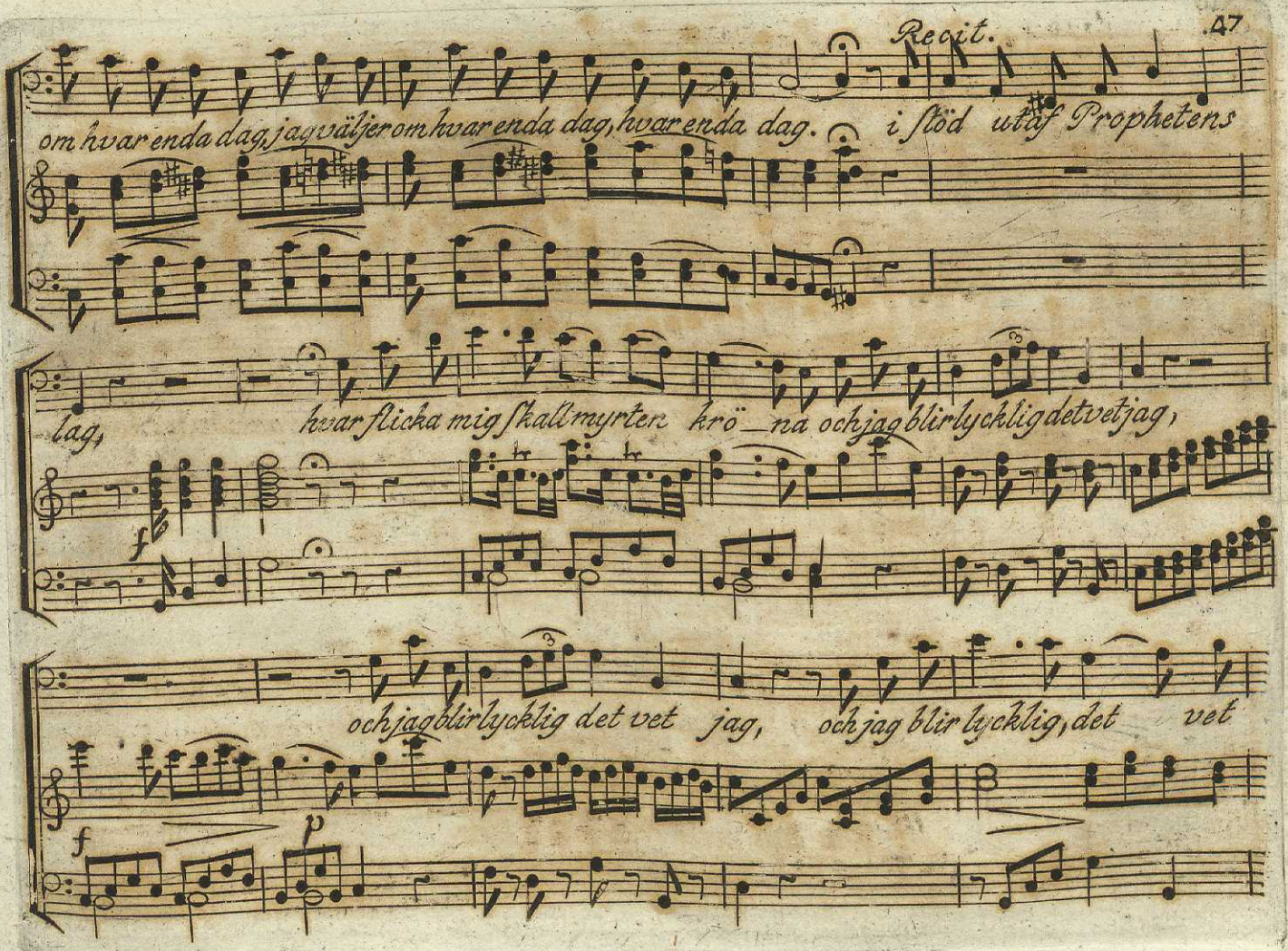
Recit.
om hvar enda dag, jag väljer om hvar enda dag, hvar enda dag. i stöd uti af Prophetens
lag, hvar flicka mig skall myrten krö_na och jag blir lycklig det vet jag,
och jag blir lycklig det vet jag, och jag blir lycklig, det vet

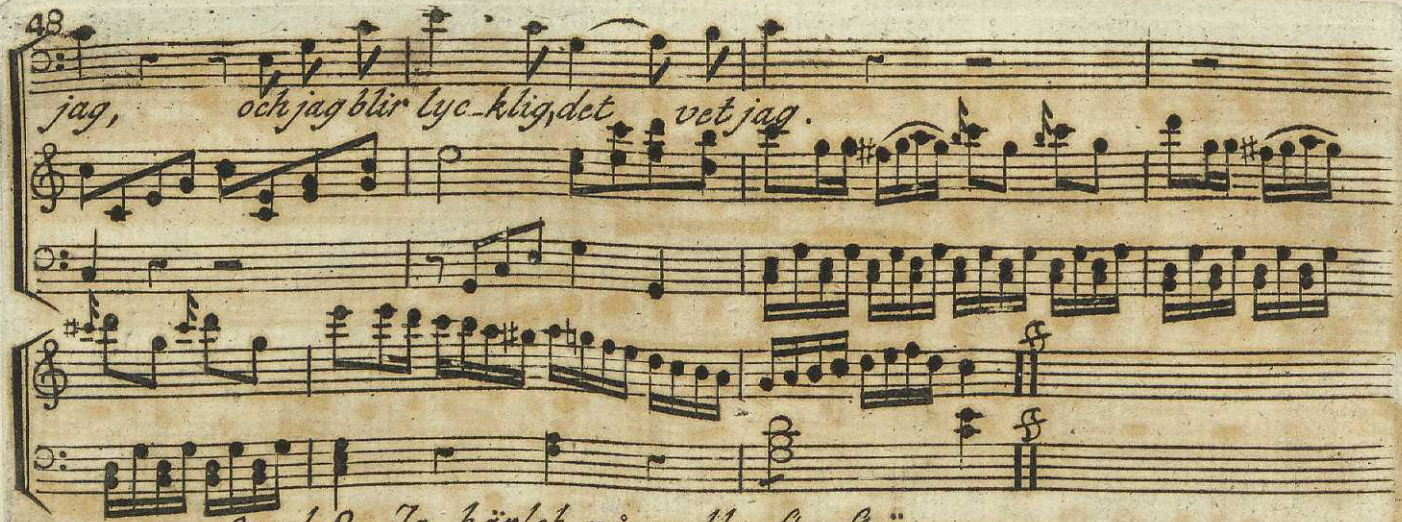

Coupl. 2. Ja kärlek några blomster strör
på lifvets törnbeväxta bana;
men under skygd af hymens fana
svartsjukan hela nöjet stör :||:
Jag fri vill sällheten tillhöra,
och ingen ingen klagan höra
när tjuft jag till en annan går :||:
den som vill lycklig bli, jag rår
att sina steg med trygghet föra
uti prophetens glada spår :||:

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 13 och 14.

Thema med Variationer af Gelineck.

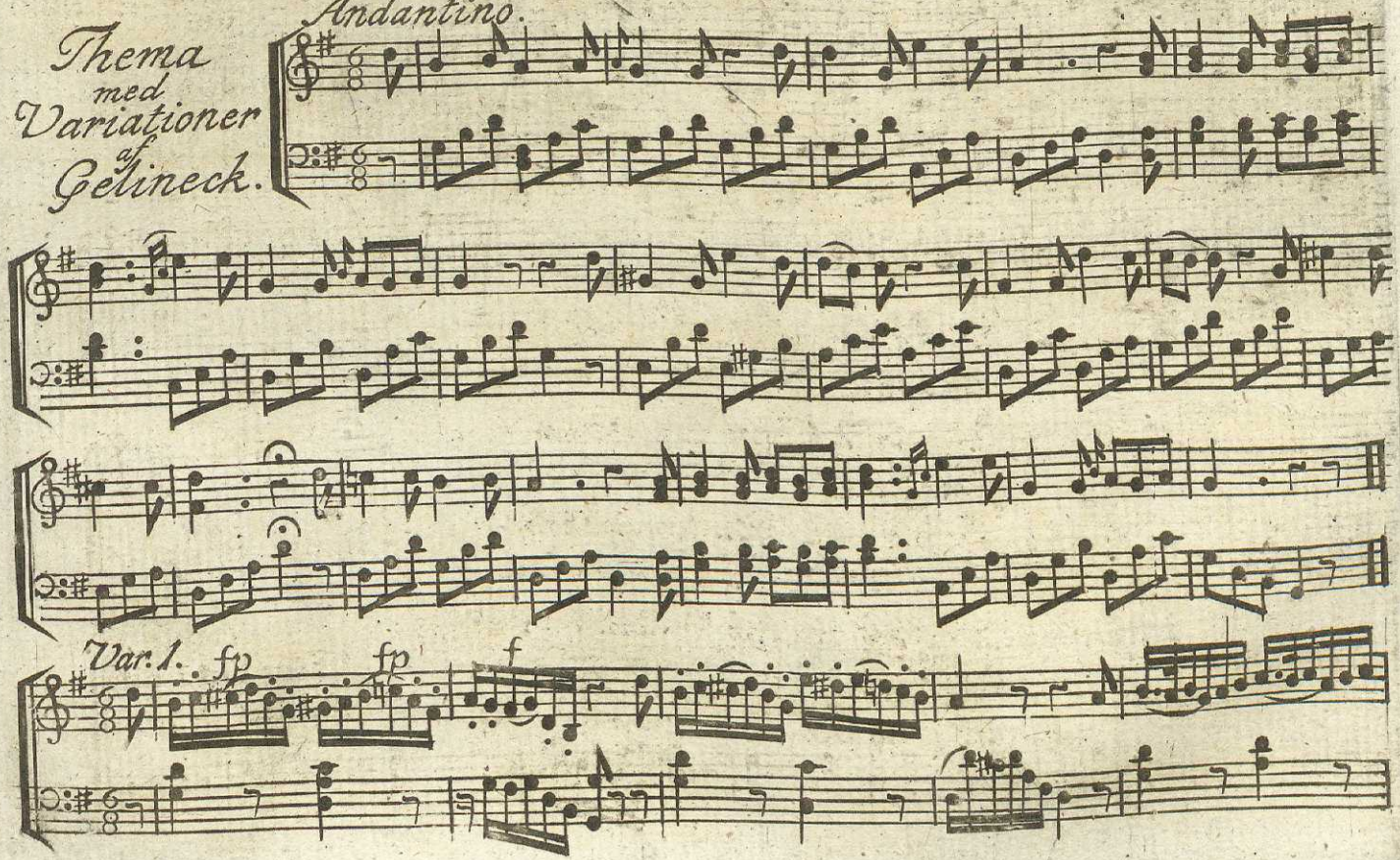

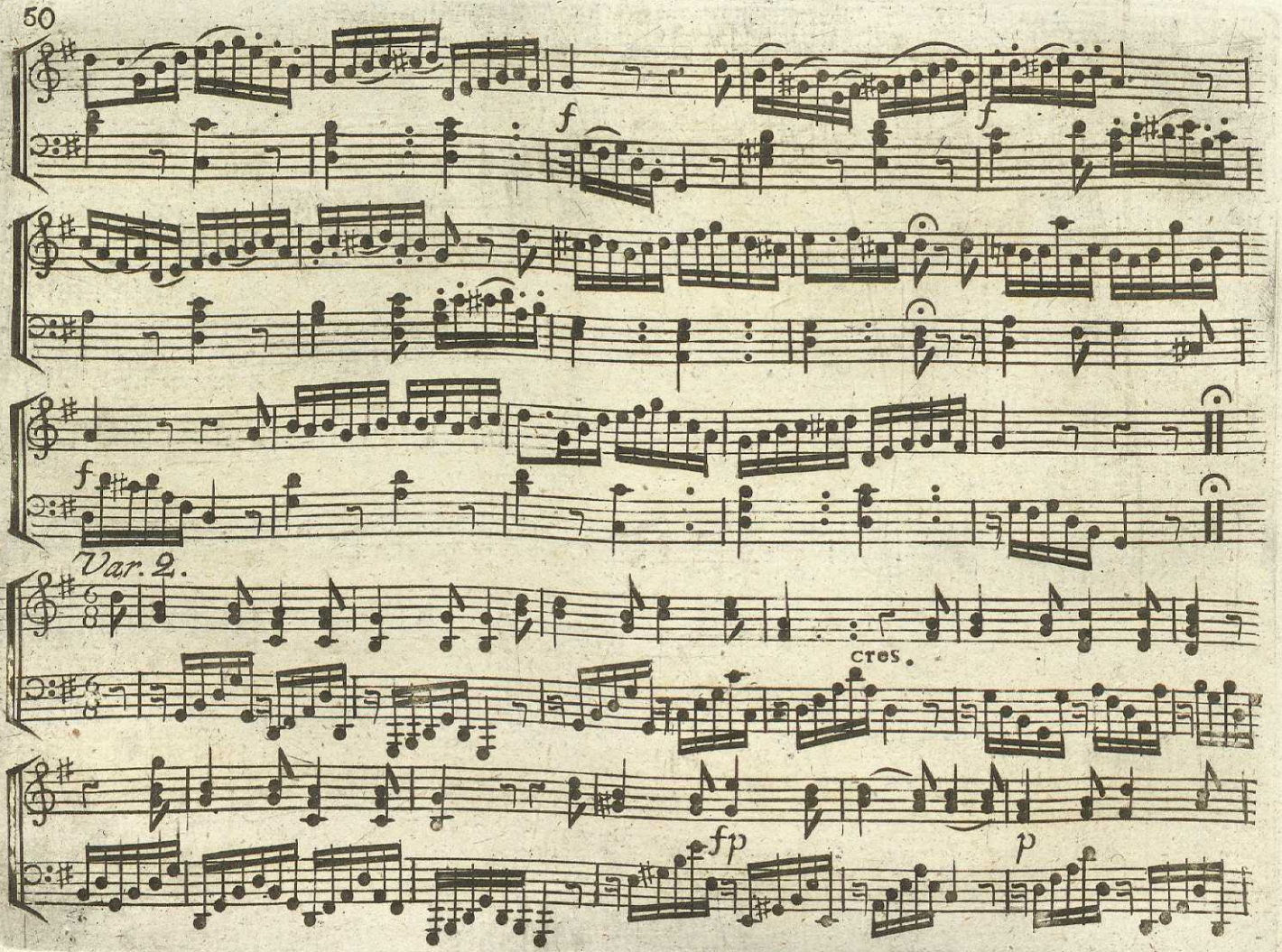
f
f
f
Var. 2.
cres.
fp
p

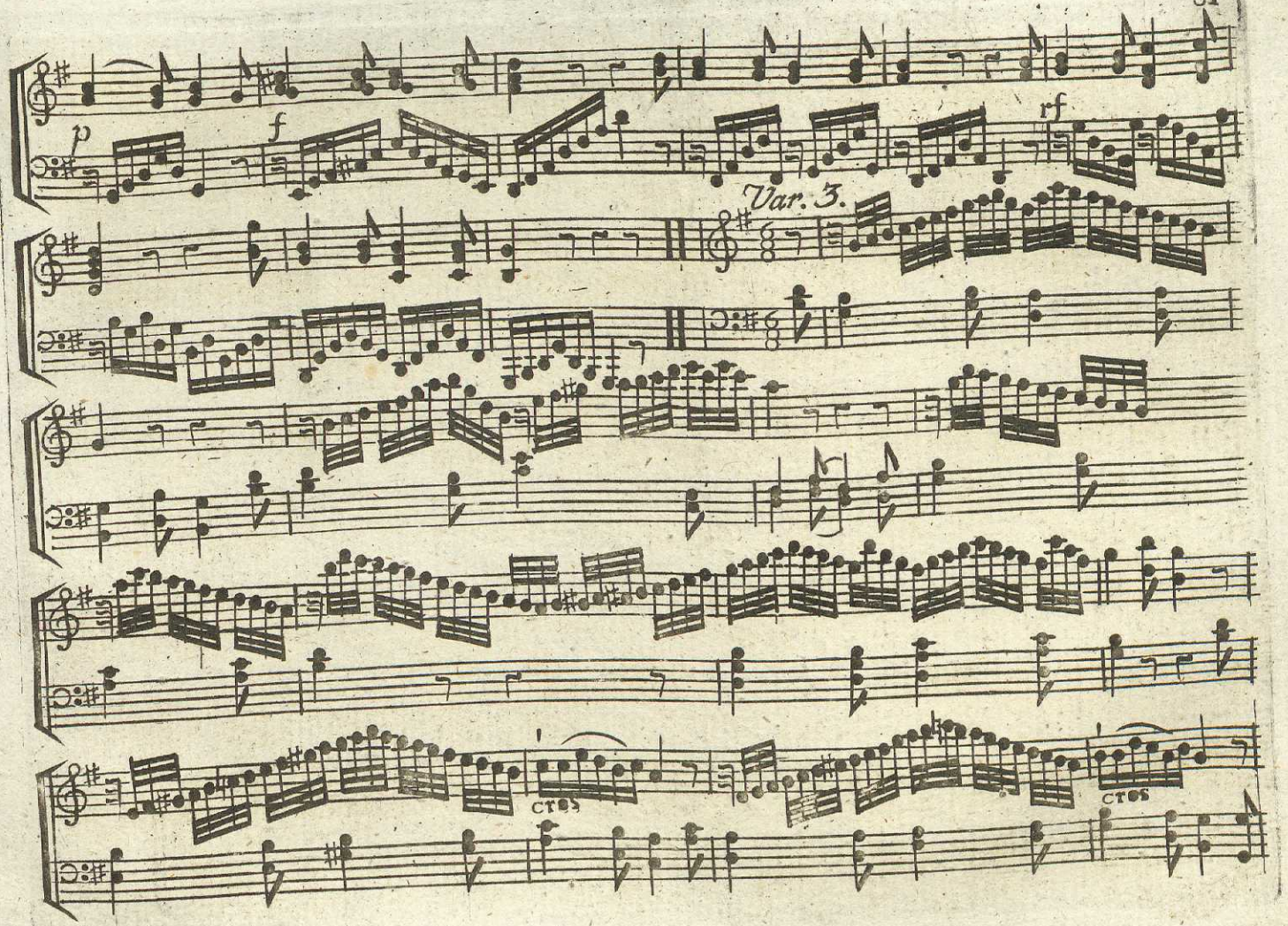
p
f
rf
Var. 3.
CTOS
CTOS

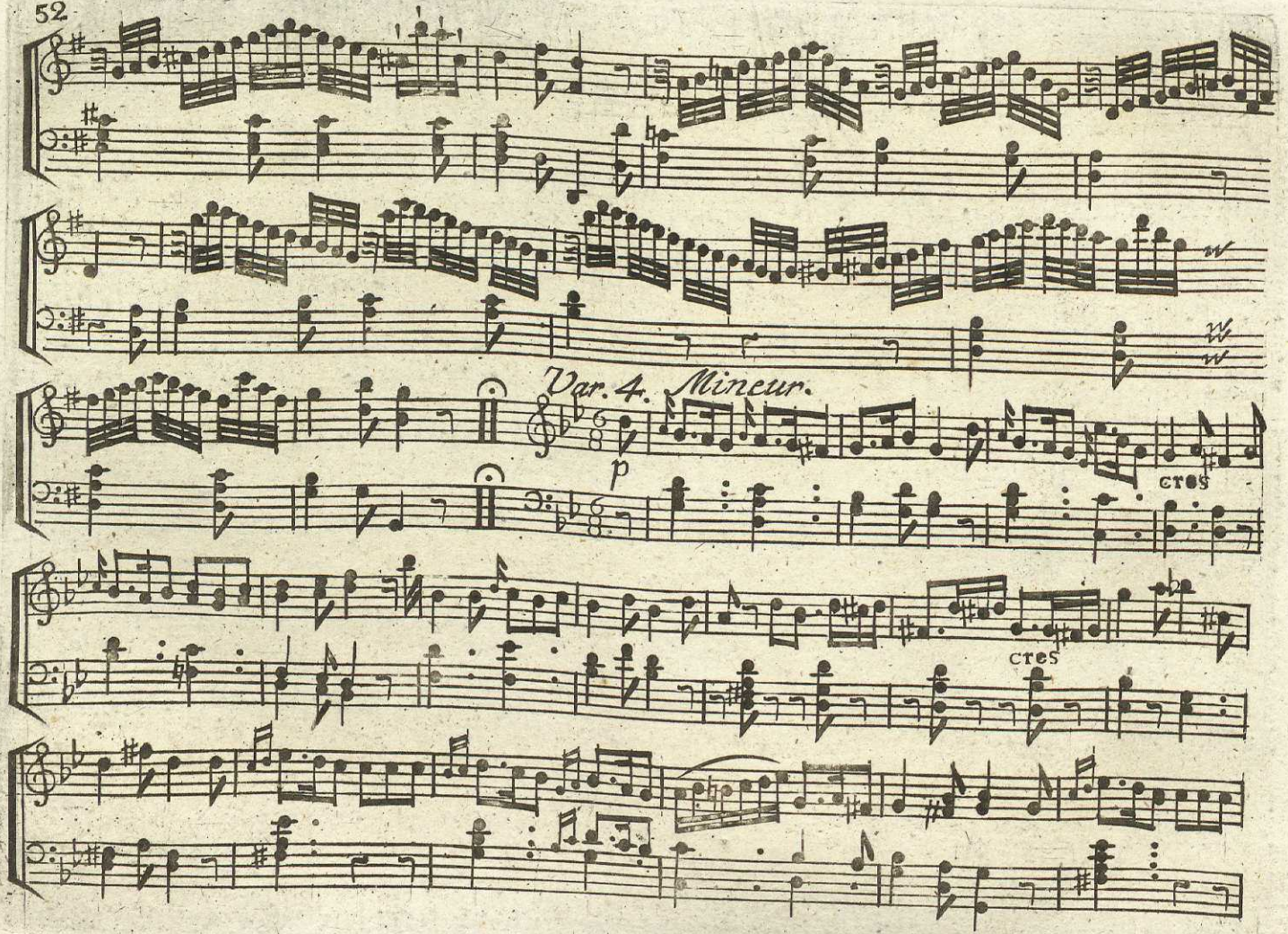
Var. 4. Mineur.
p
cres
cres

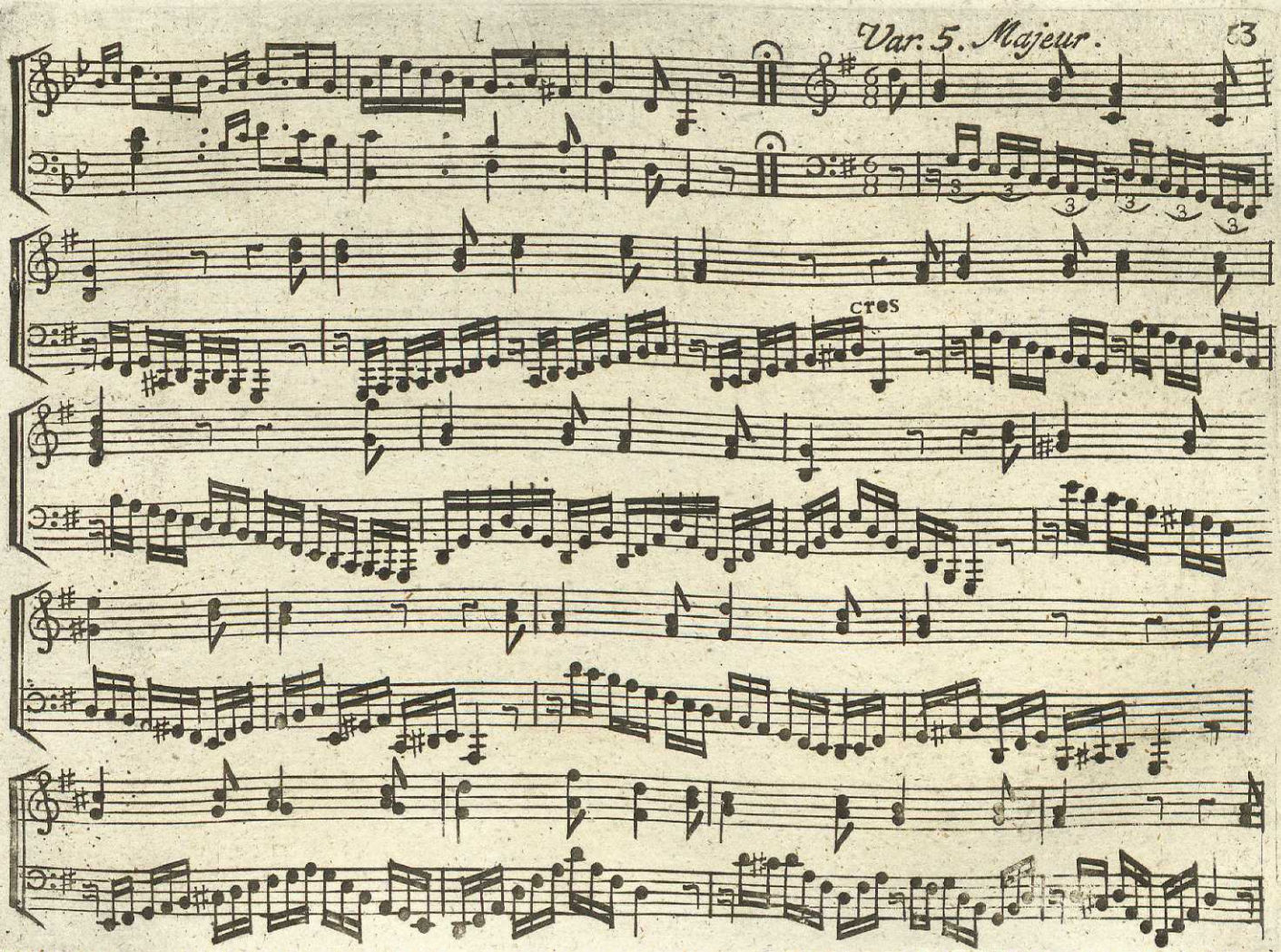
cres

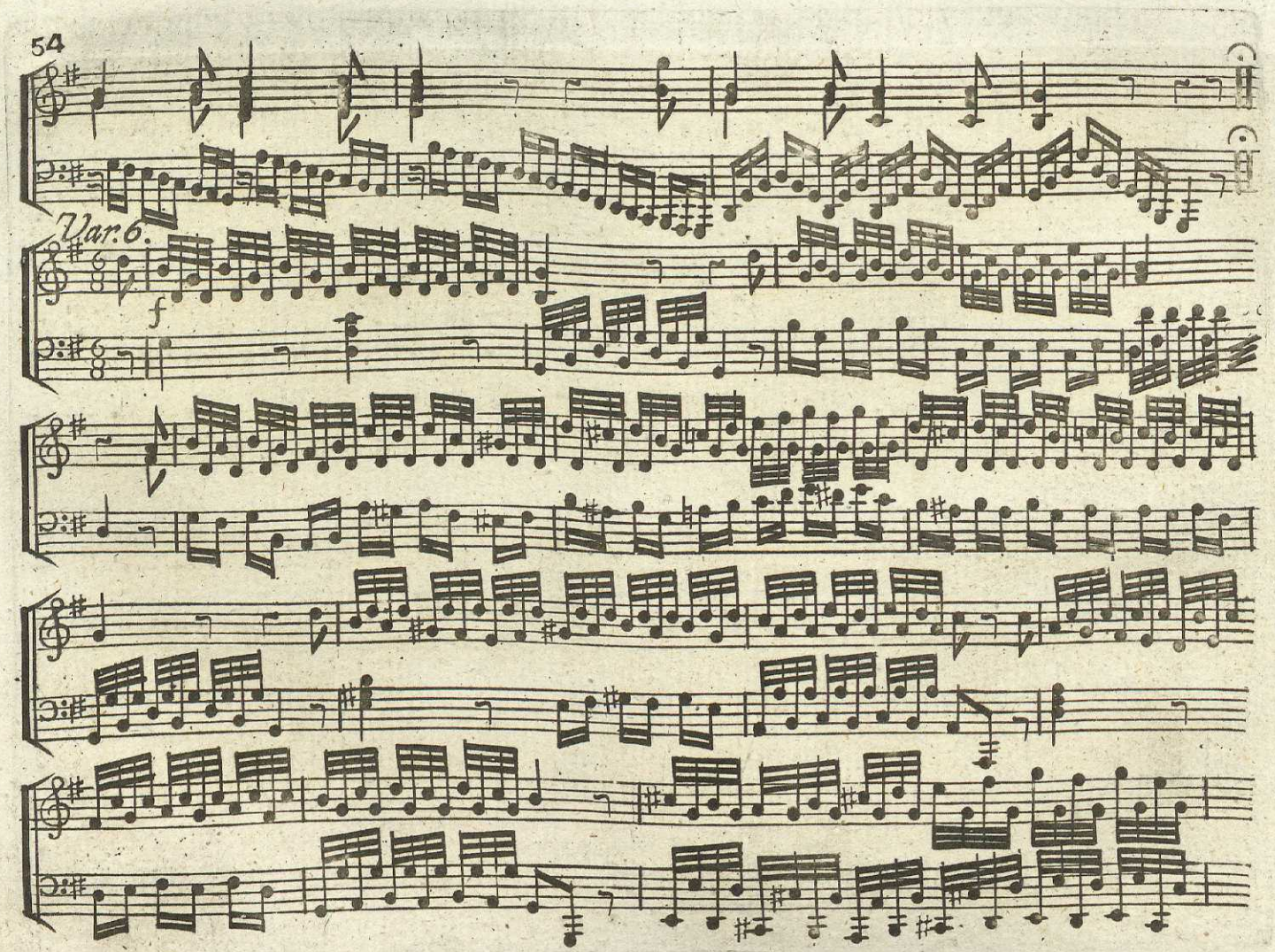
Var. 6.
f

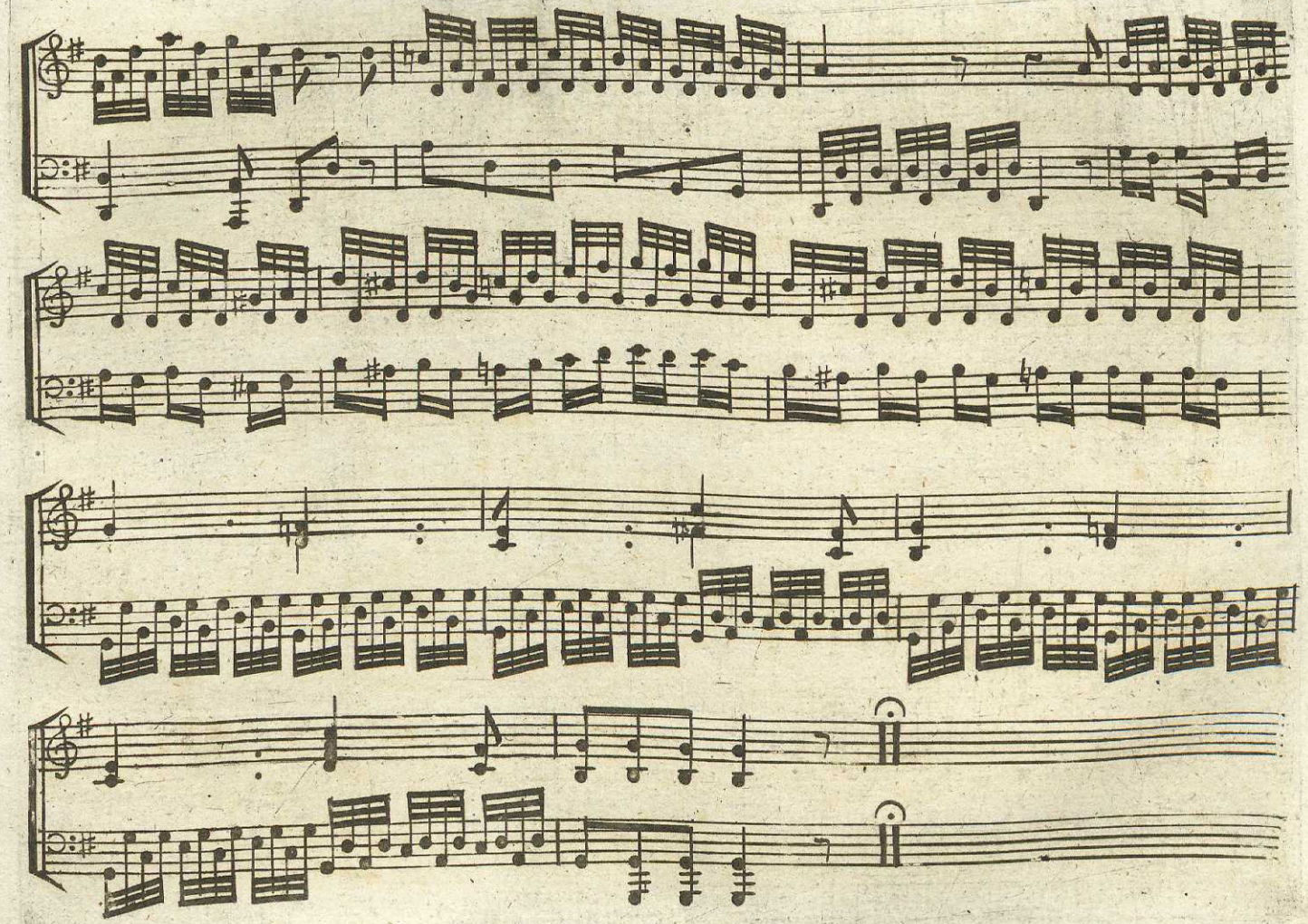

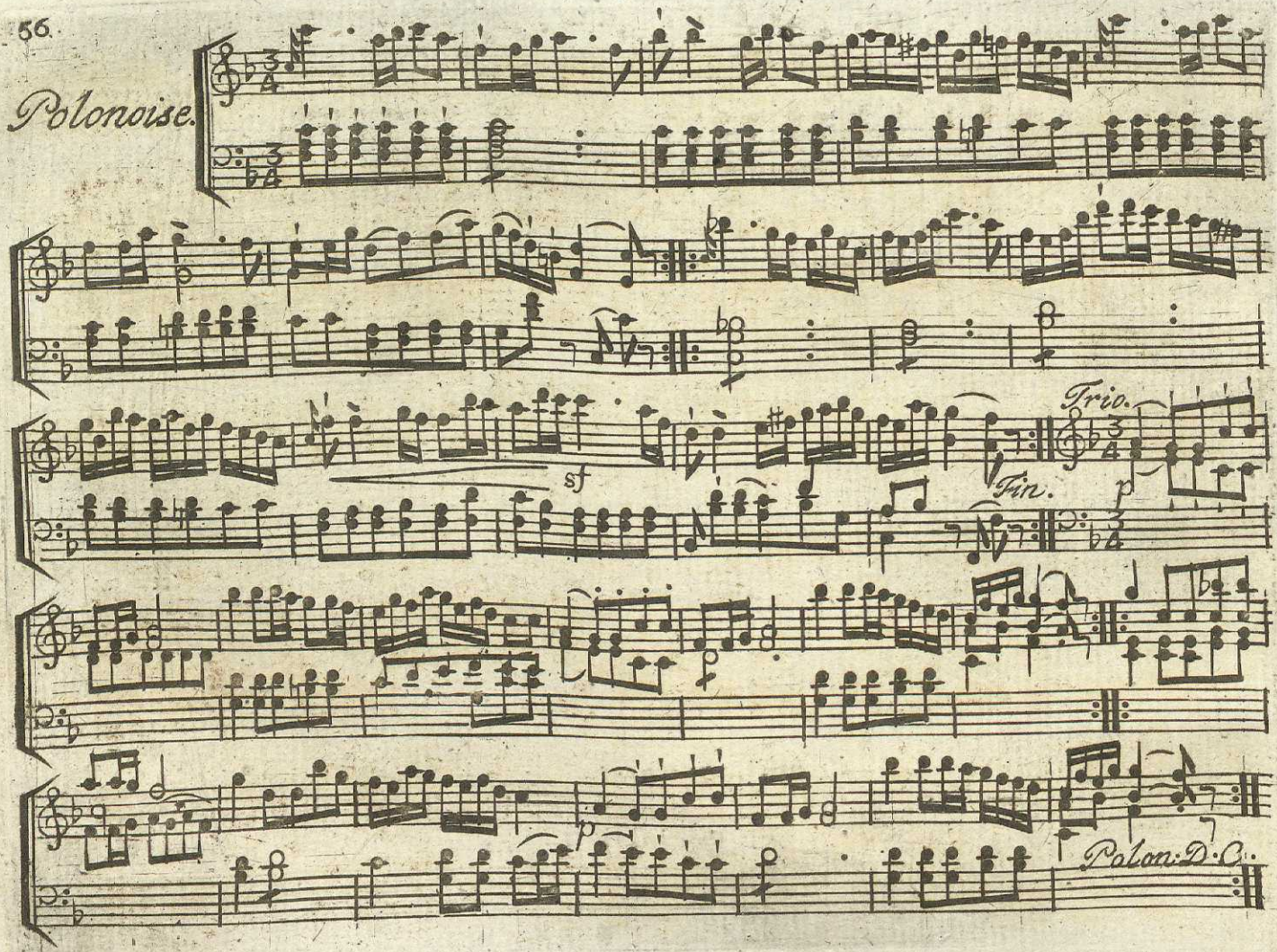
Polonoise.
sf
Trio.
Fin.
p
p
p
Polon: D.C.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 15 och 16.

Tempo moderato.

Thema af Mozart med Variationer af Cramer.

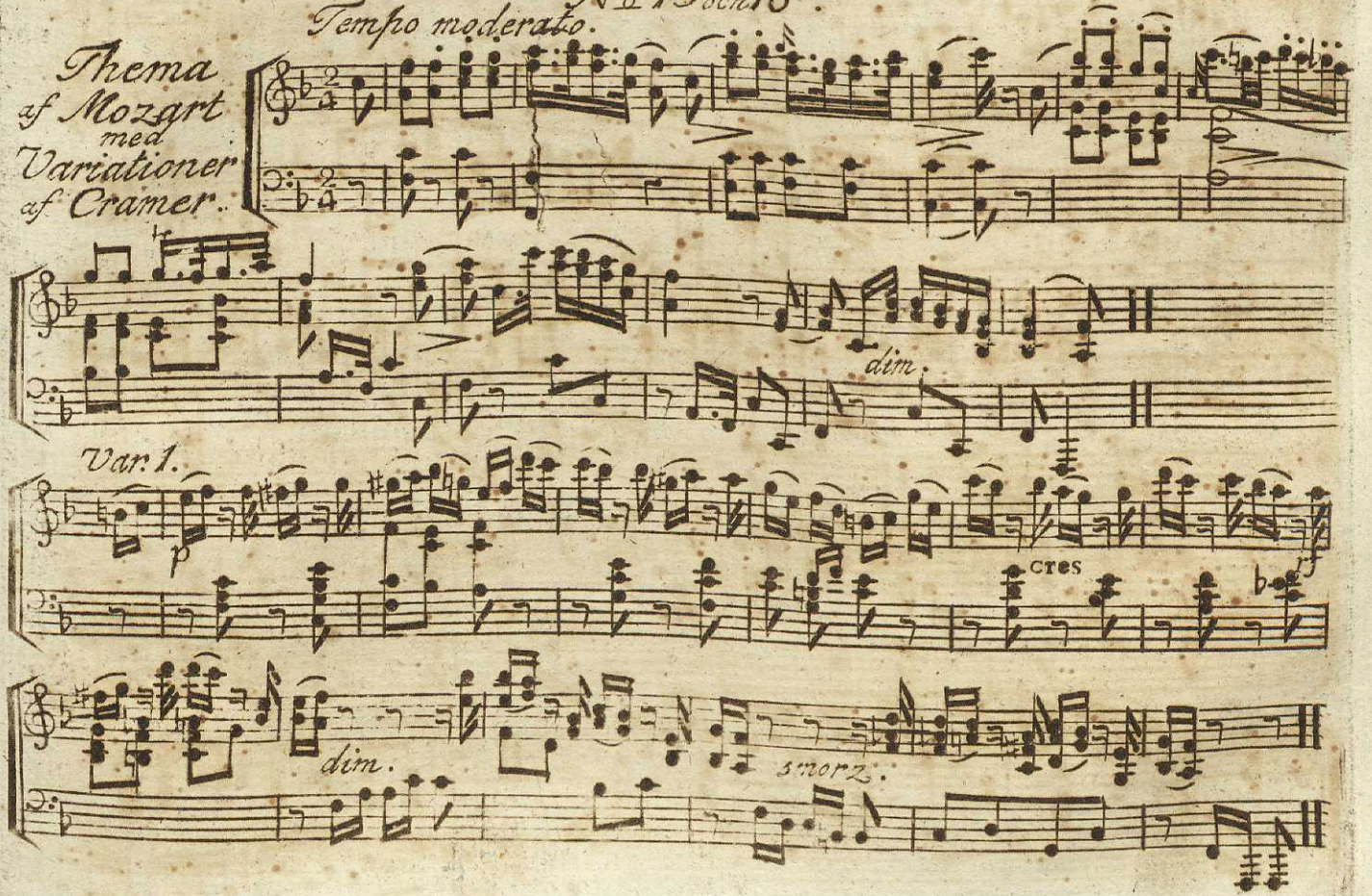

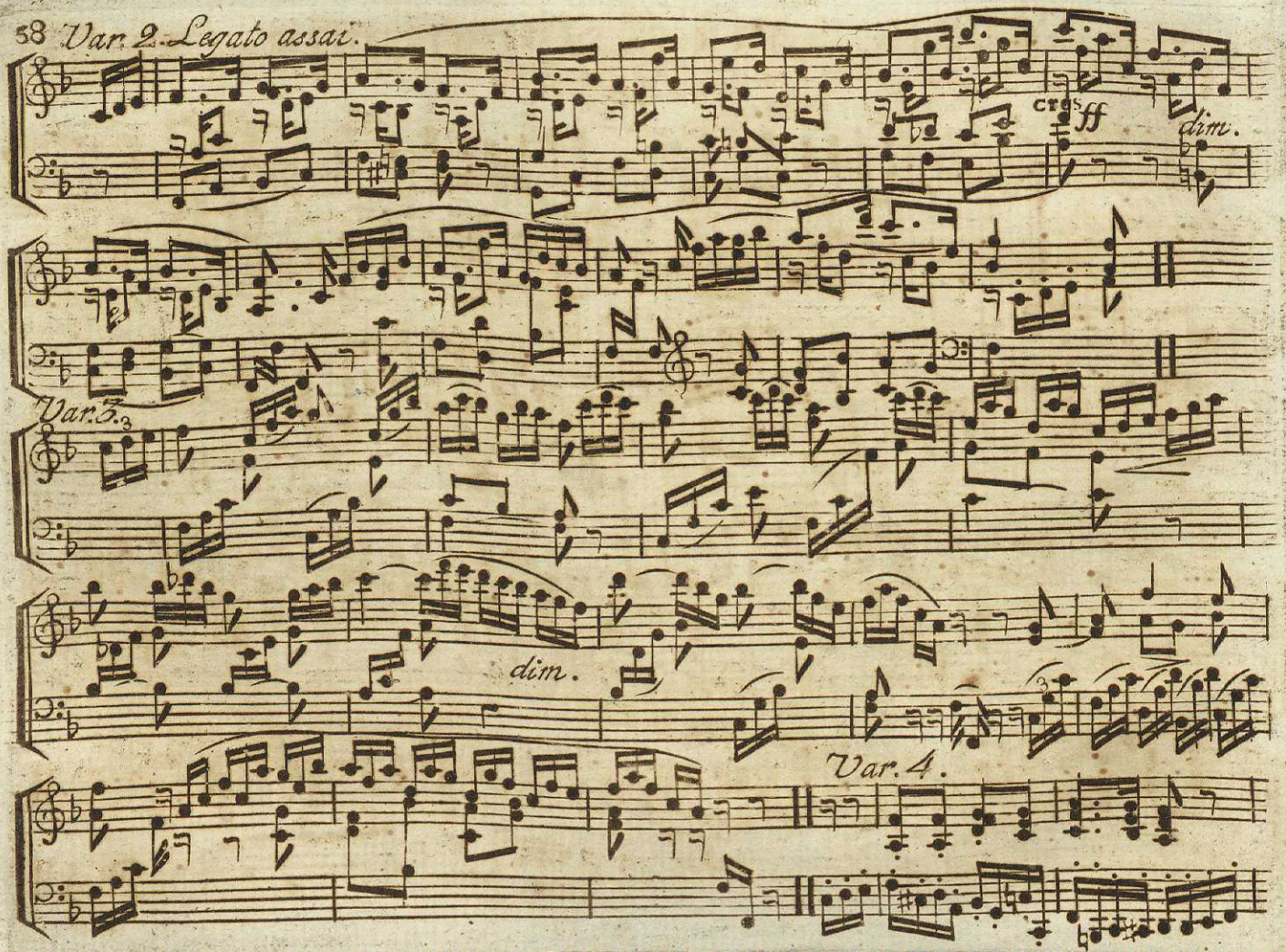
Var. 2. Legato assai.
cres
ff
dim.
Var. 3.
3
dim.
Var. 4.

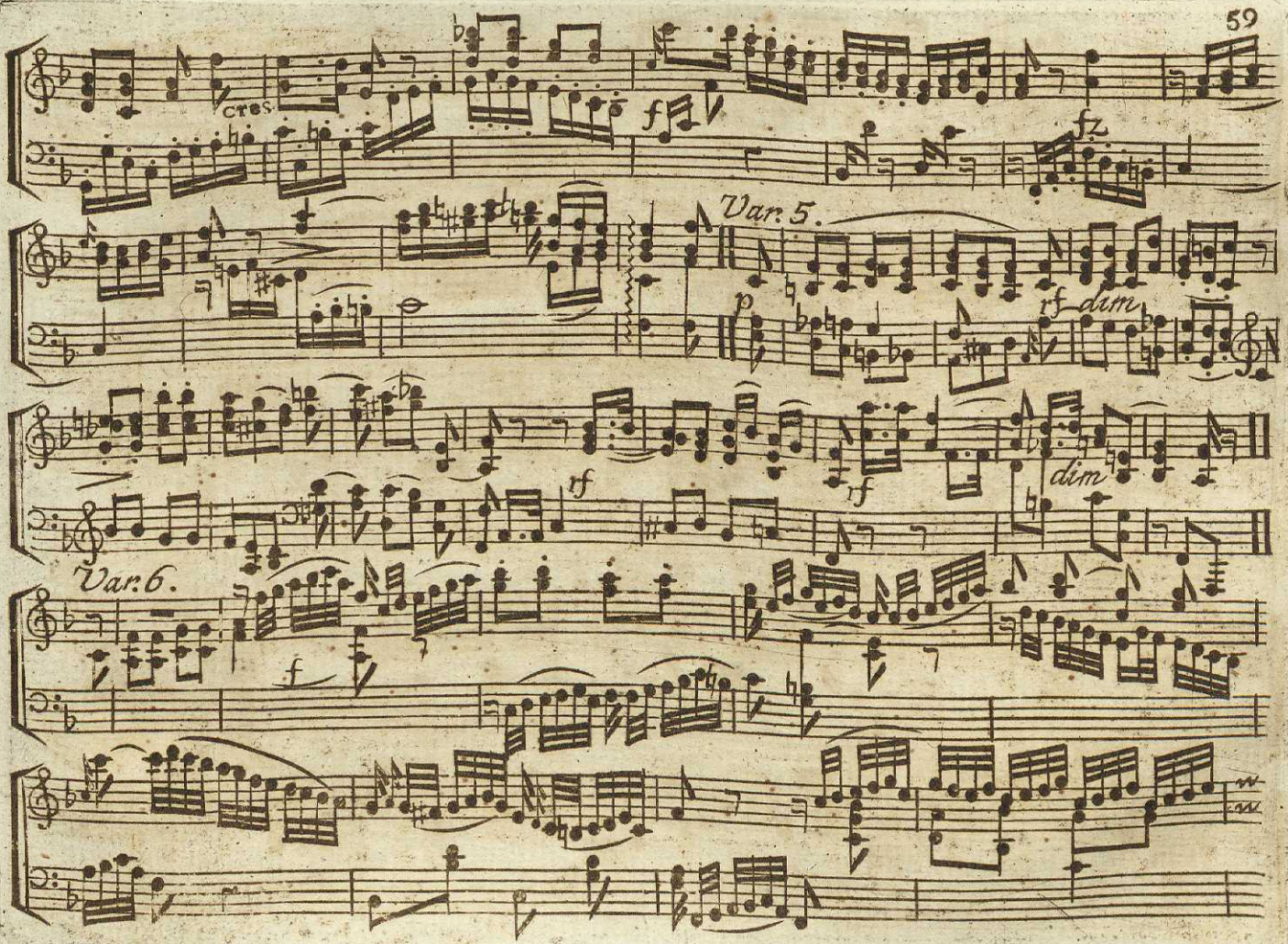
cres.
f
fz
Var. 5.
p
rf dim
tf
dim
Var. 6.
f

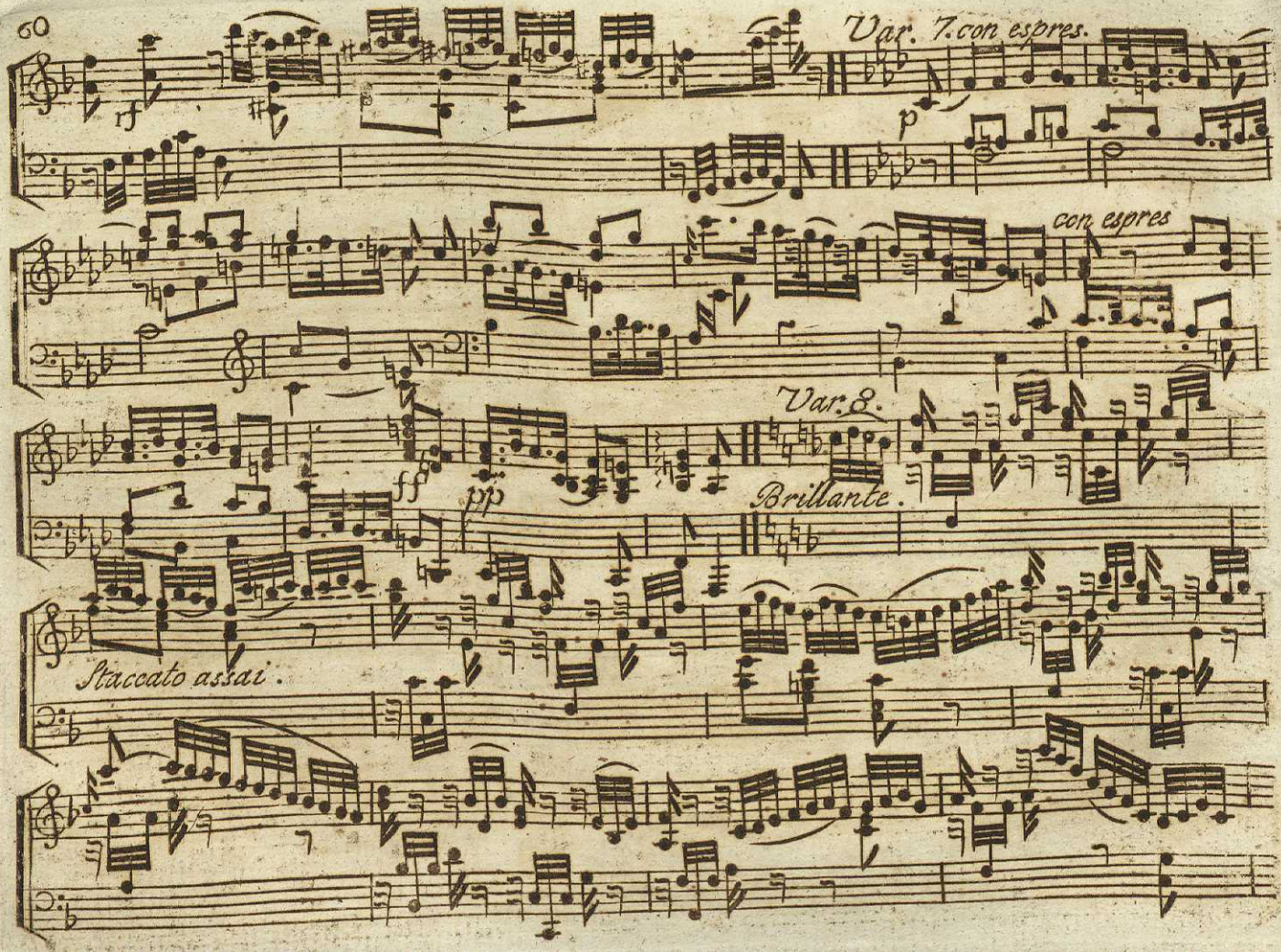
Var. 7. con espres.
rf
p
con espres
Var. 8.
ff
pp
Brillante.
Staccato assai.

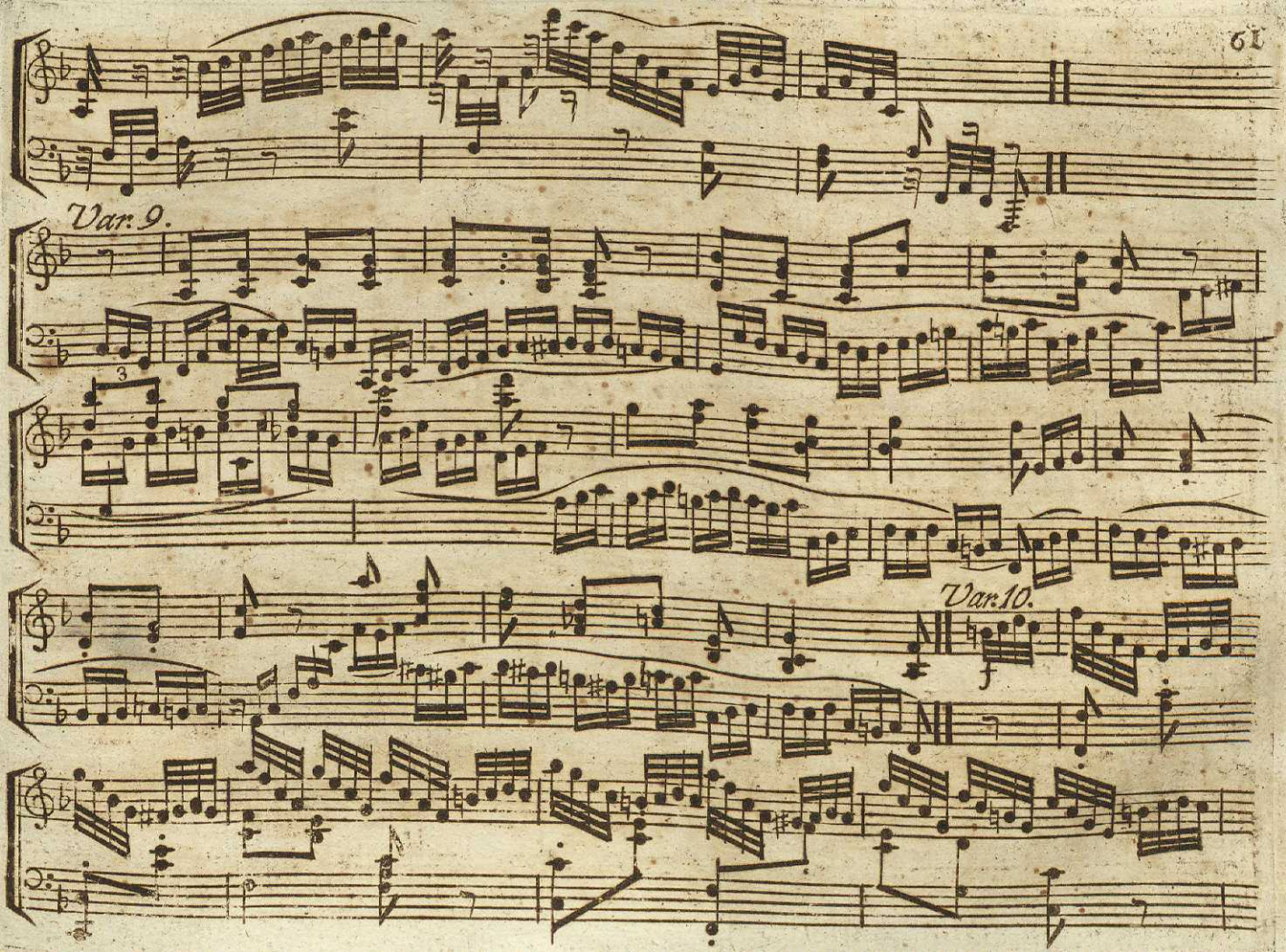
Var. 9.
Var. 10.
f

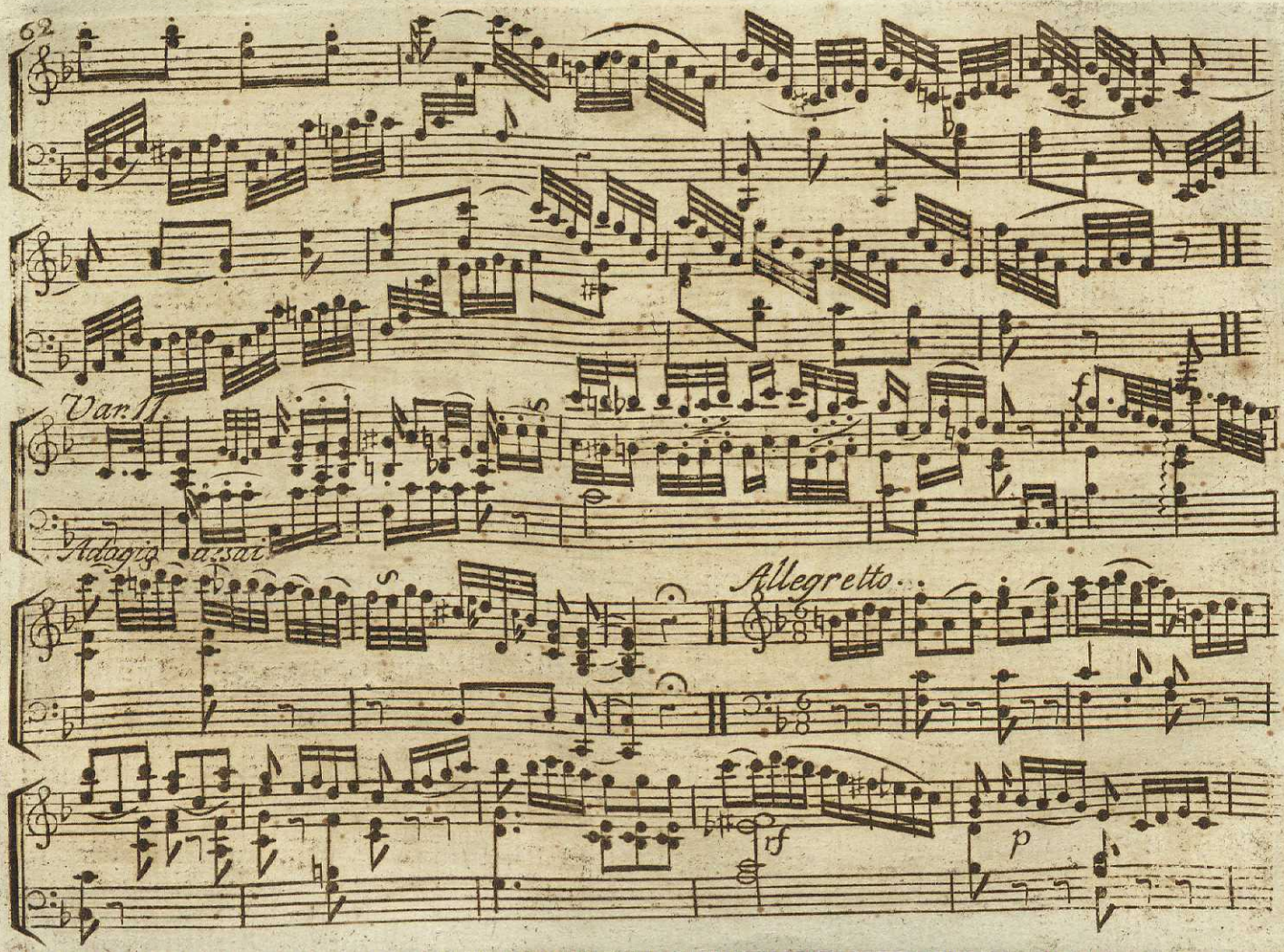
Var. II.
Adagio assai.
Allegretto
tf
p

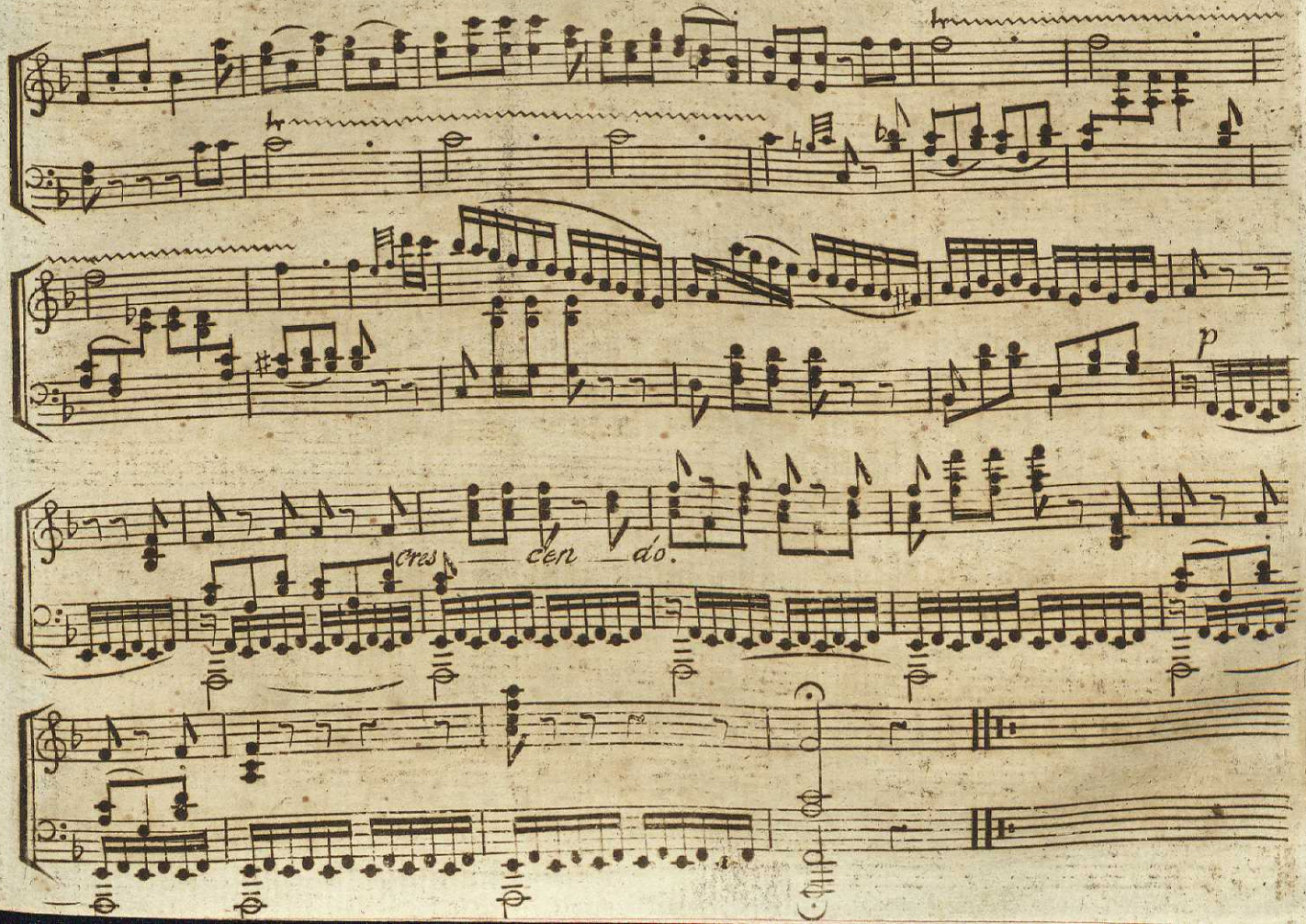
p
cras — cen — do.

Andante Con Espressione of Crusell.

Jag har dig å_ter, och mitt gla_da hjer_ta, nu rörd och

stum, lyfts emot Him_len opp, Som lin_drat har den frugtan, oro, smärta, Som

mån_gen dag förstörde alt mitt hopp, Som mån_gen dag för_stör_de alt mitt hopp.

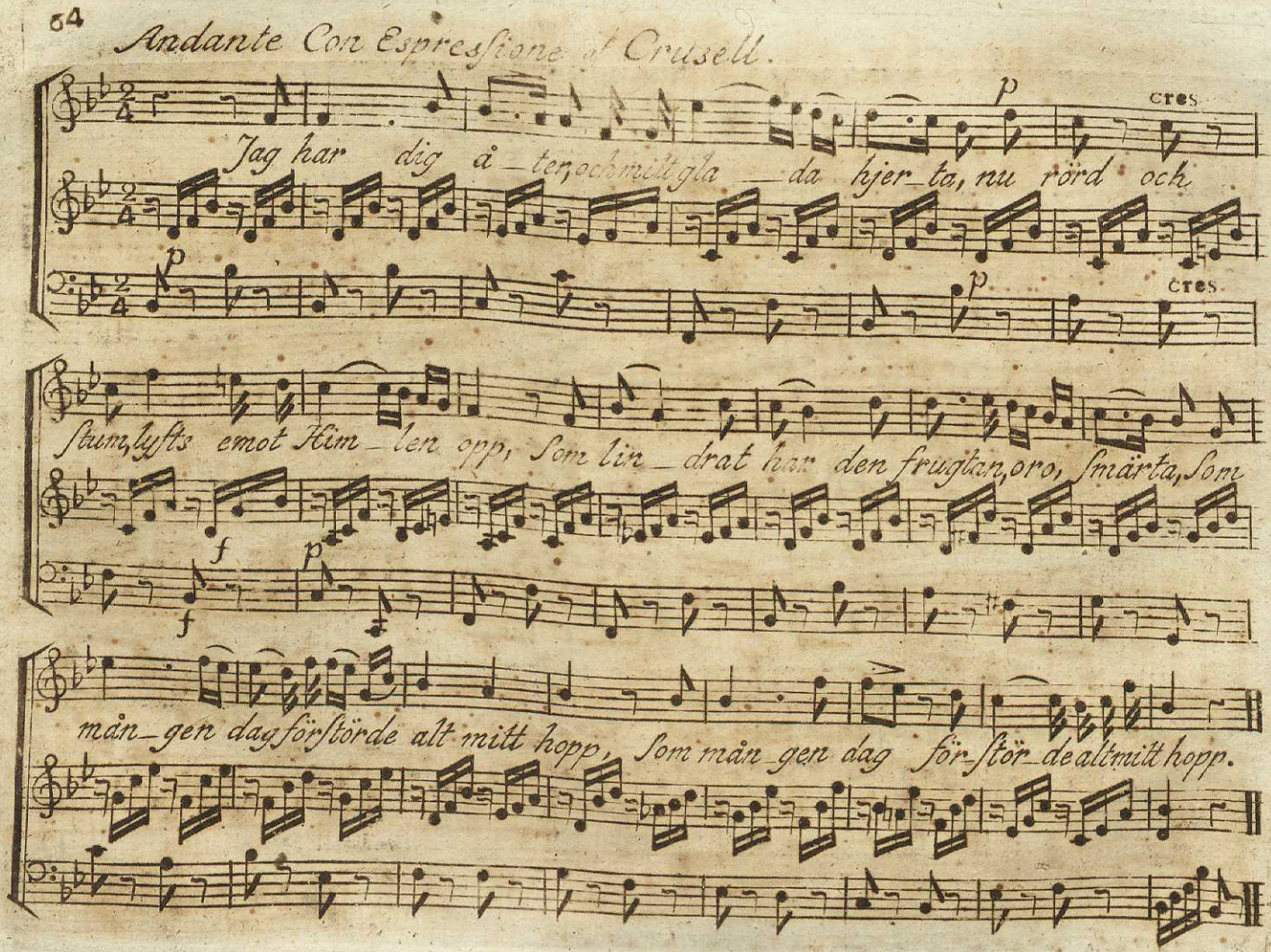

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

№ 17 och 18.

Moderato assai.

Thema af Rousseau med Variationer af Cramer.

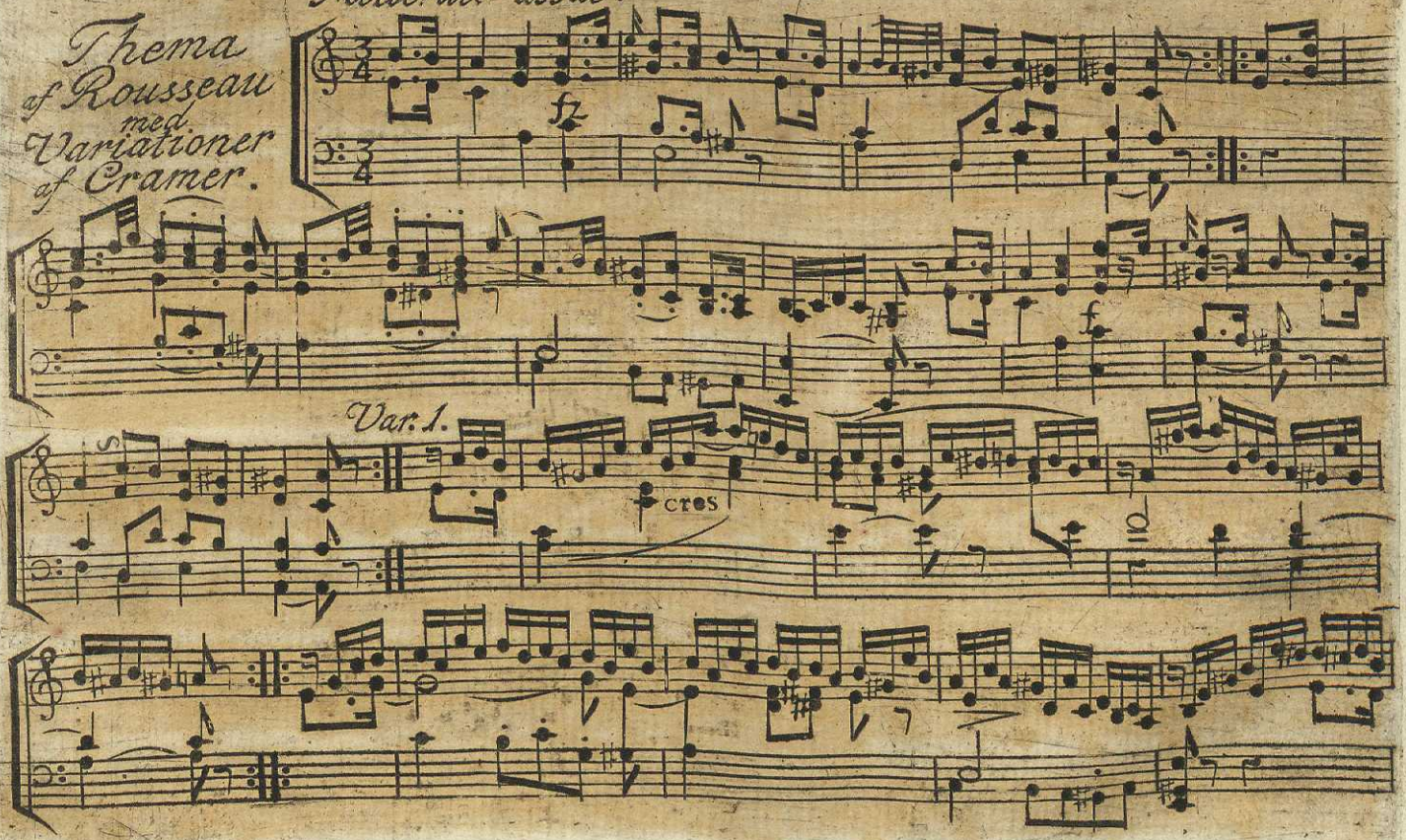

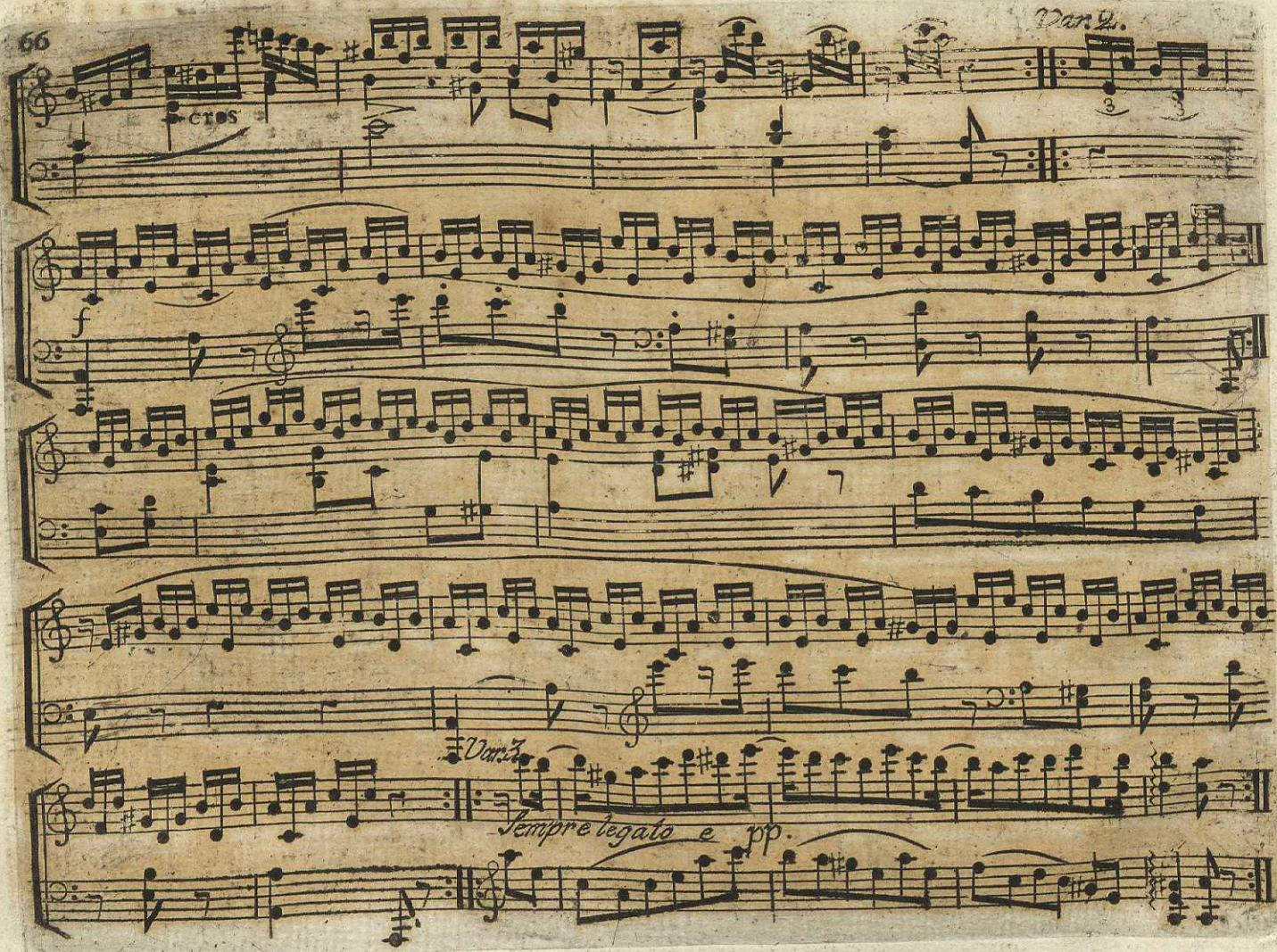
Var. 2.
cres
f
Var. 3.
Sempre legato e pp.

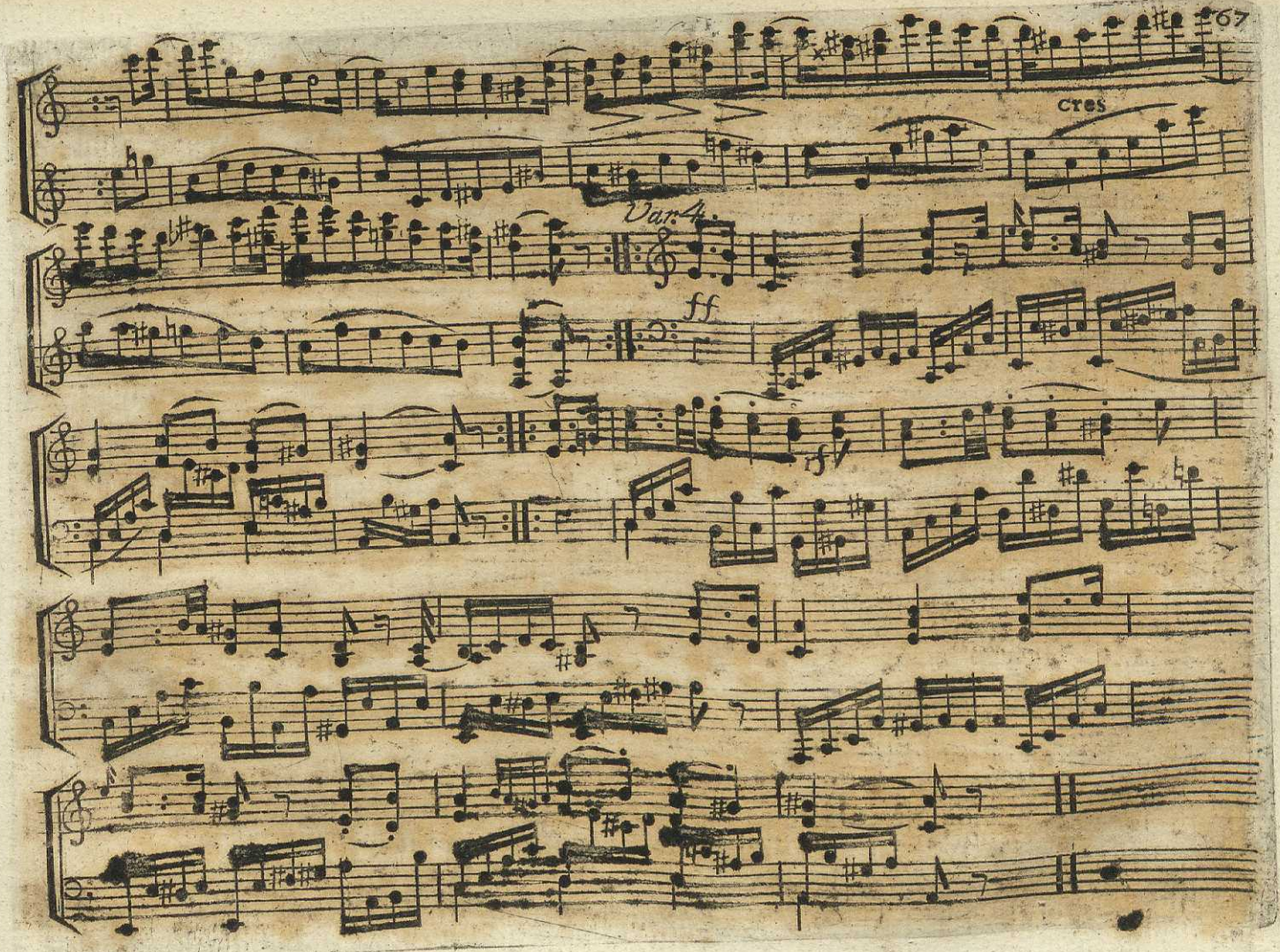
cres
Var. 4.
ff
ff

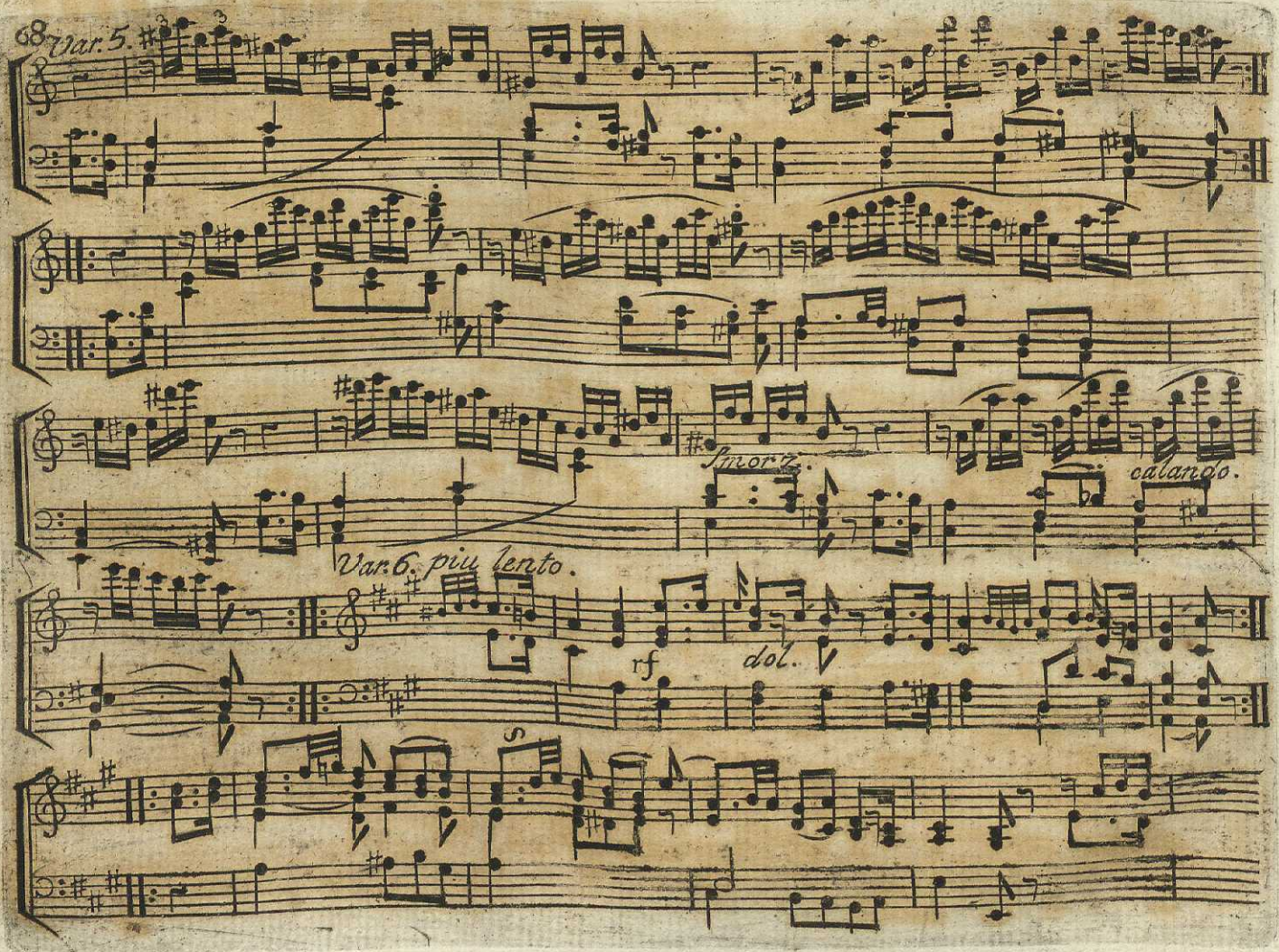
Var. 5.
smorz.
calando.
Var. 6. piu lento.
rf
dol.

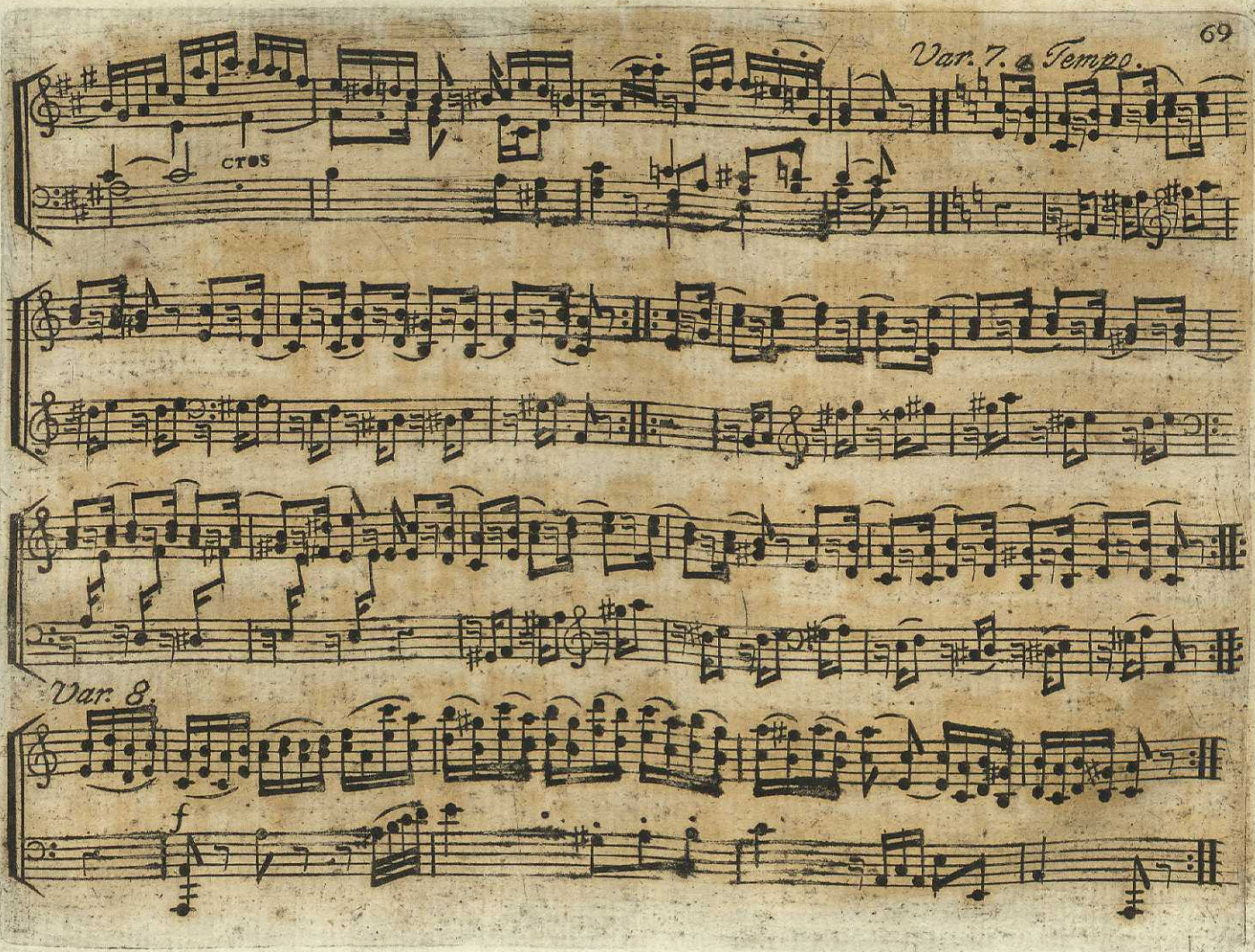
Var. 7. a Tempo.
CTOS
Var. 8.
f

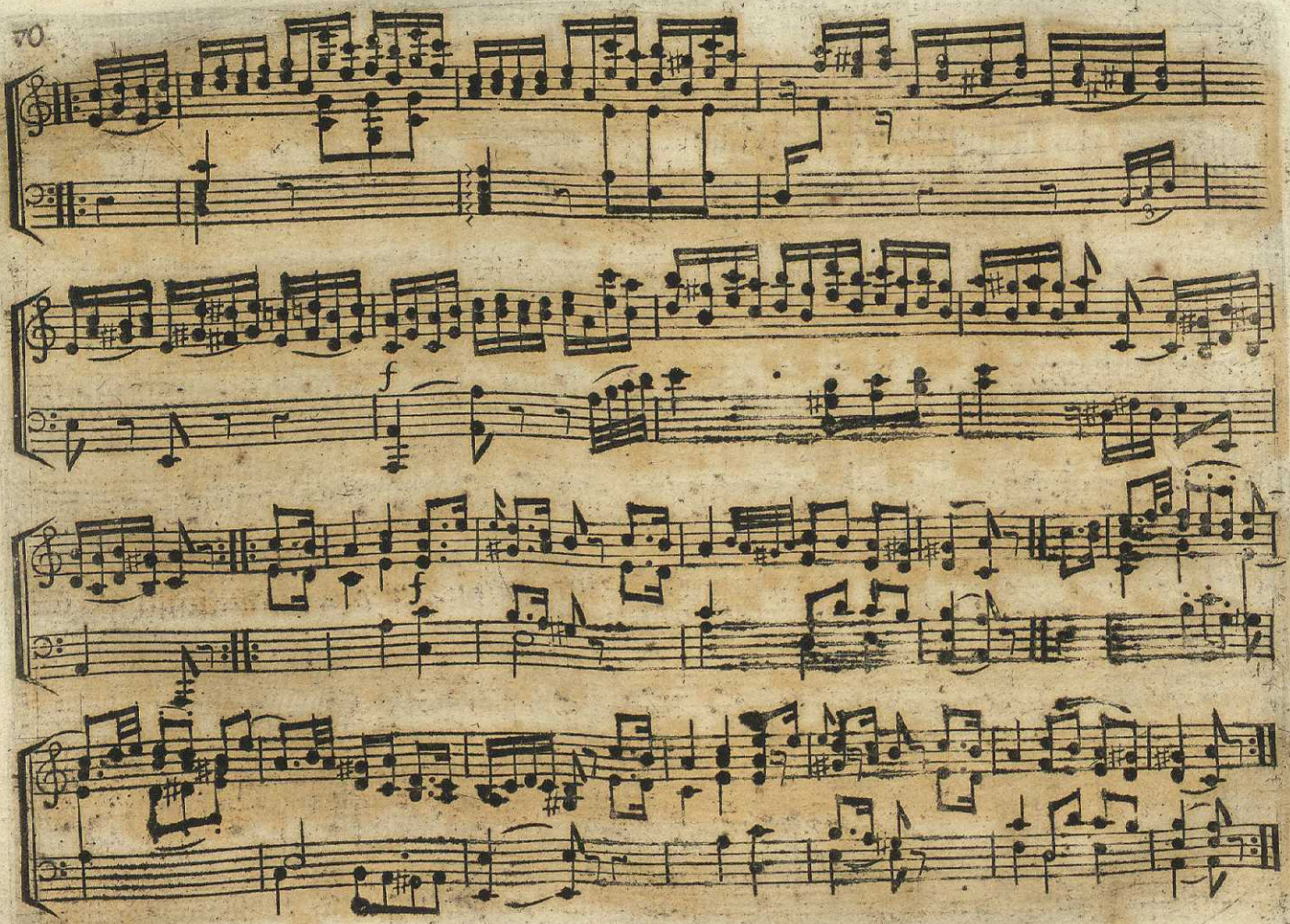
f
f

Aria ur Oedipe af Sacchini.

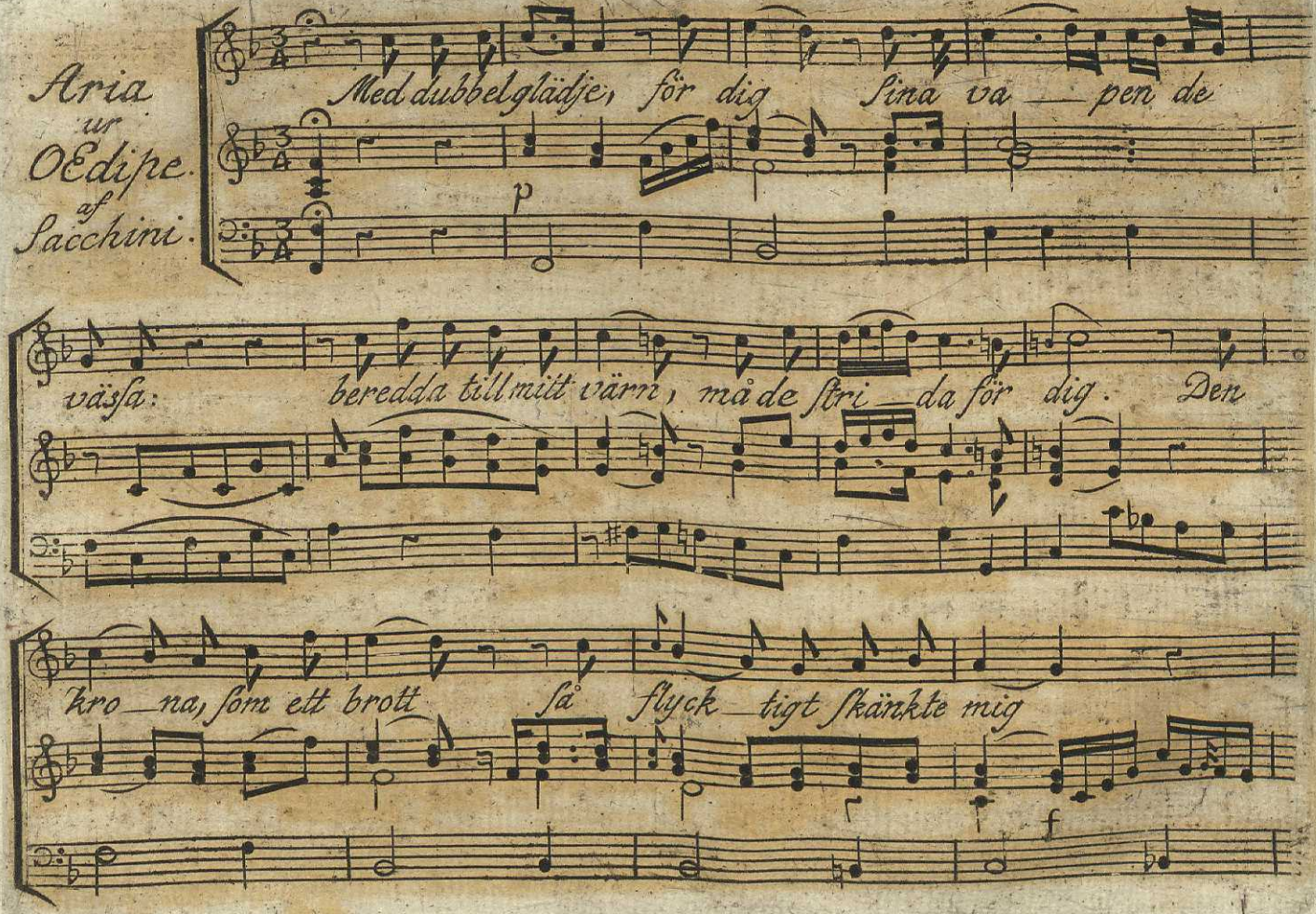

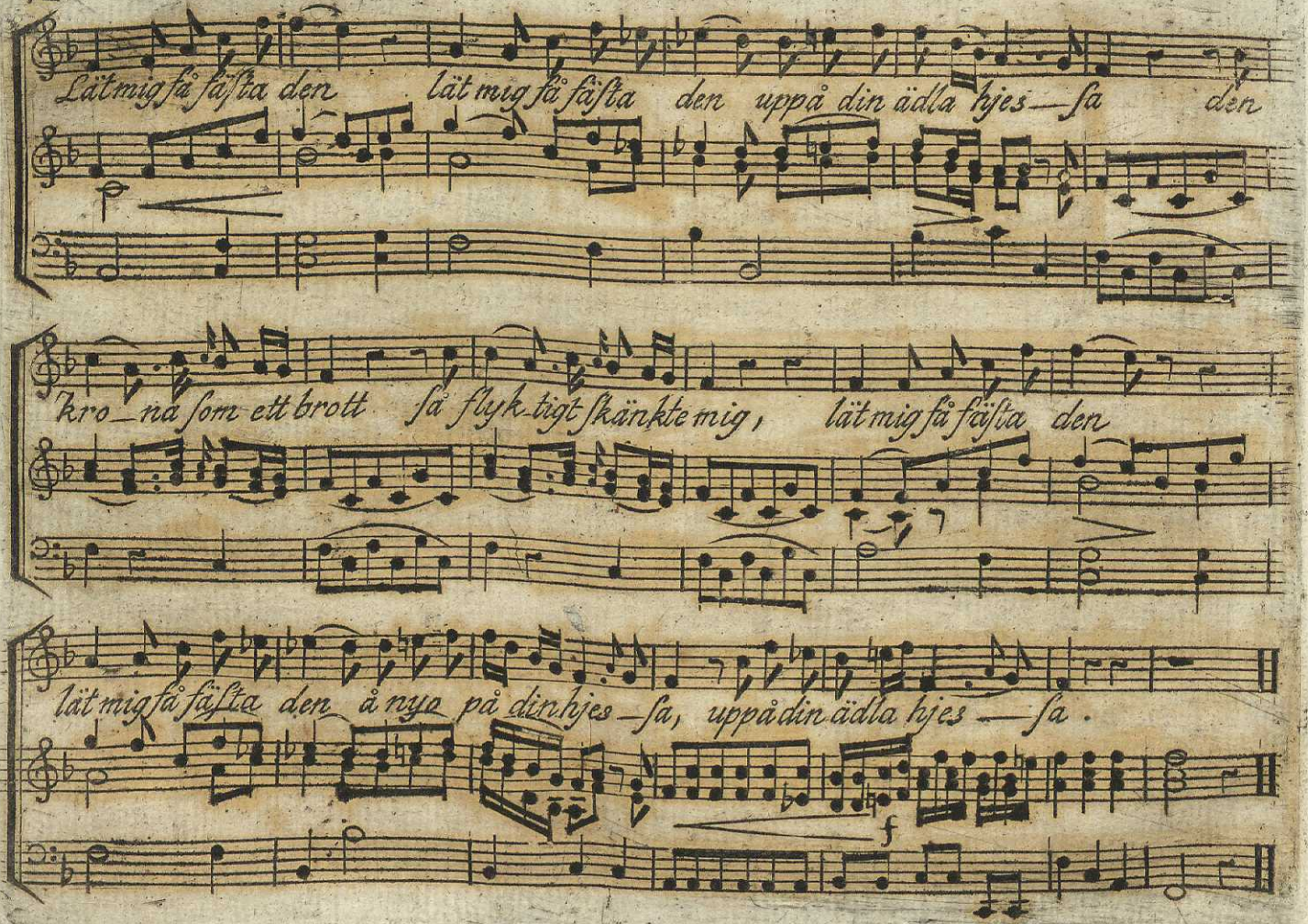
Lät mig få fäſta den lät mig få fäſta den uppå din ädla hjes — ſa den
kro — na ſom ett brott ſå flyk-tigt ſkänkte mig, lät mig få fäſta den
lät mig få fäſta den å nyo på din hjes — ſa, uppå din ädla hjes — ſa.
f

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 19.

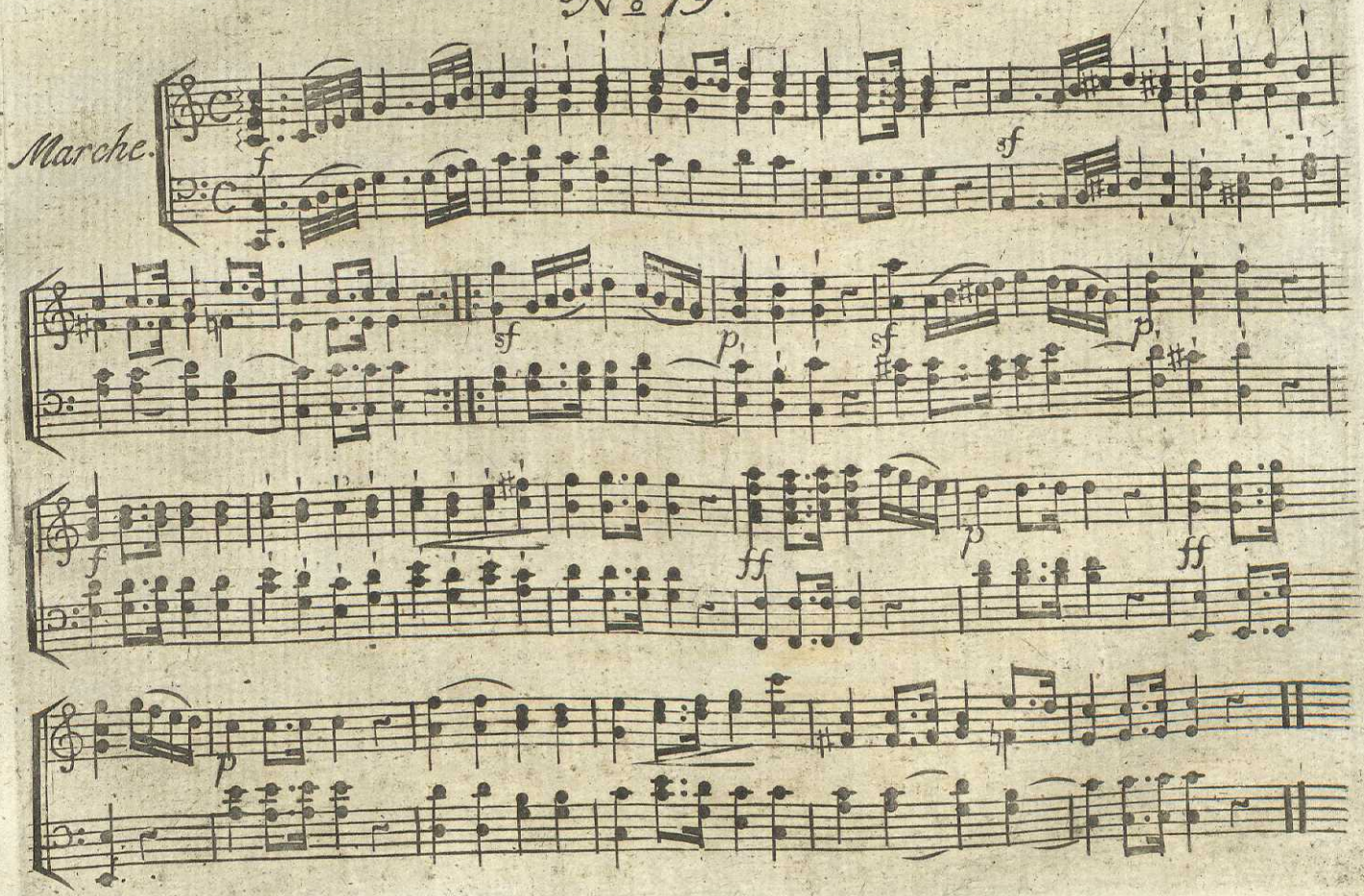

Allegro af Scarlati.

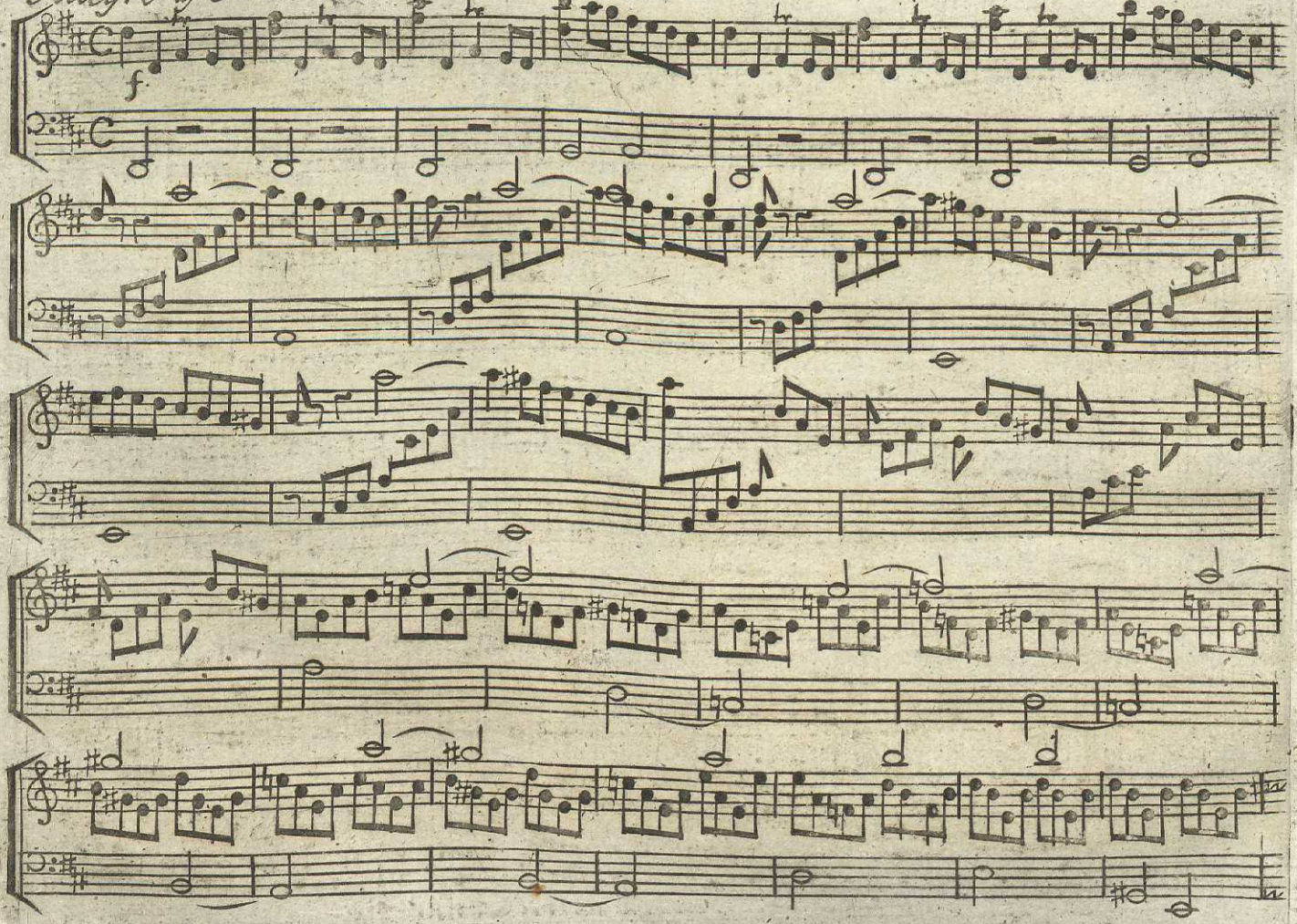

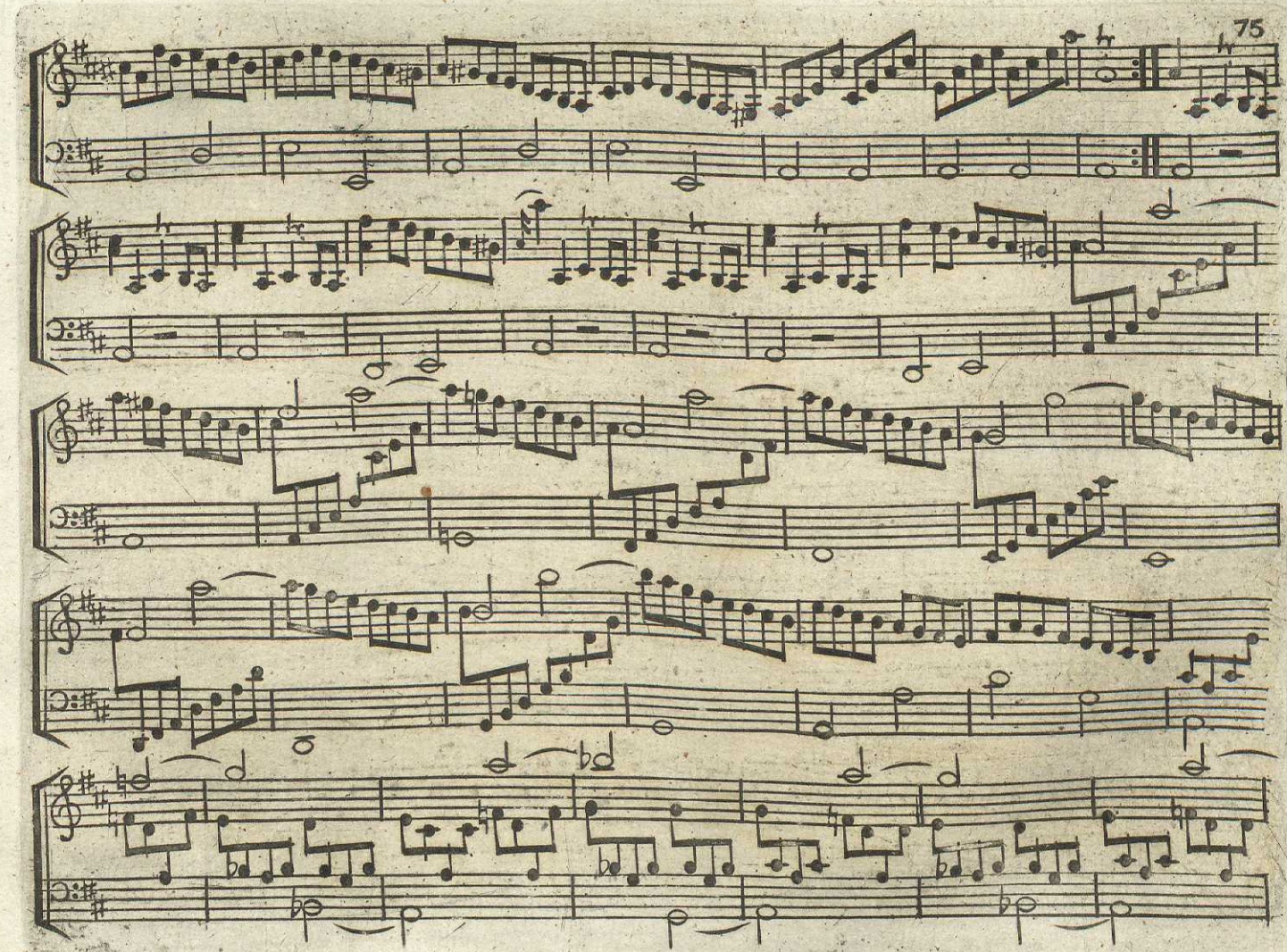

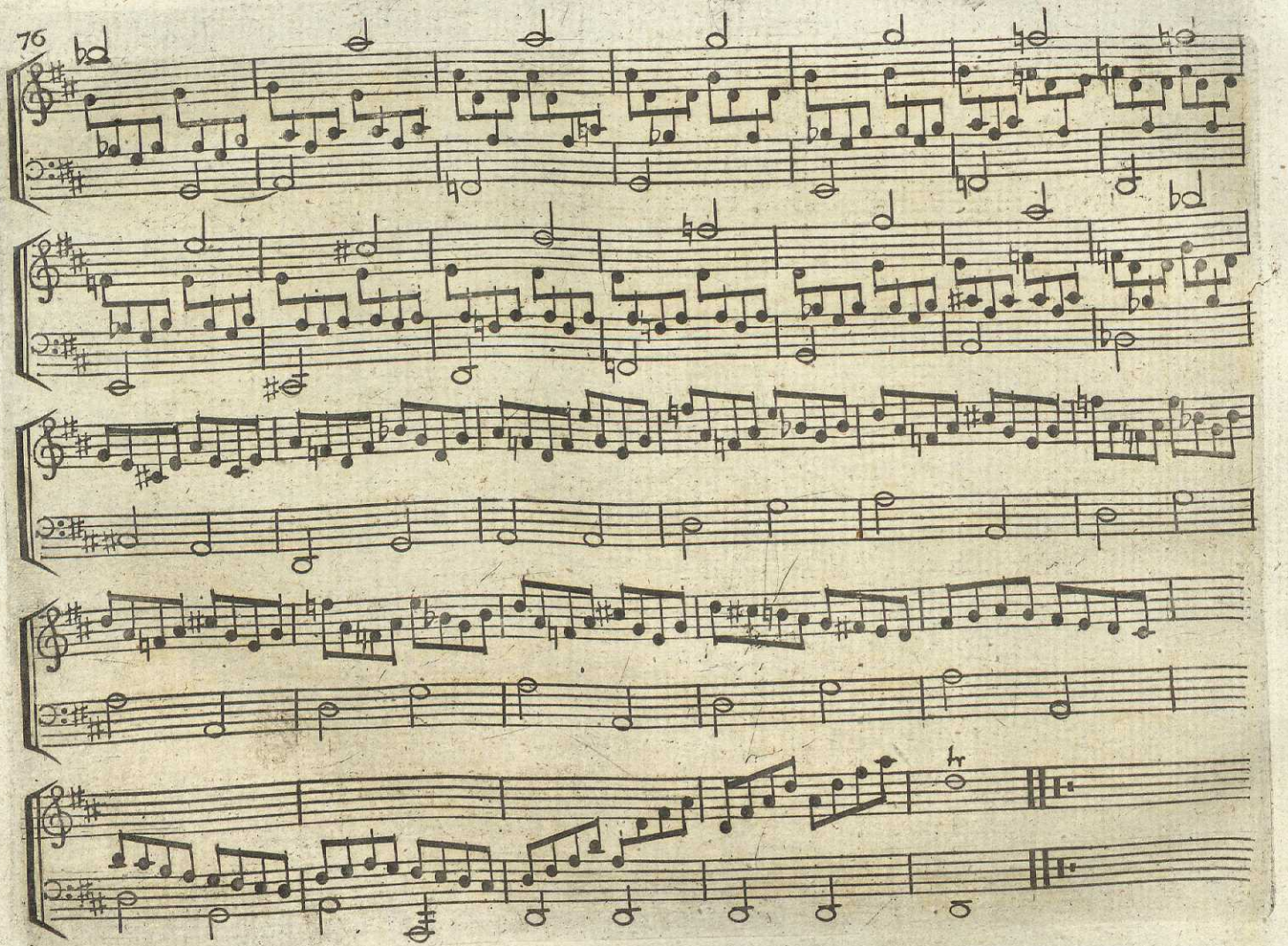

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 20 21 och 22.

DUO
ur
Azemia
af
D'Alayrac.

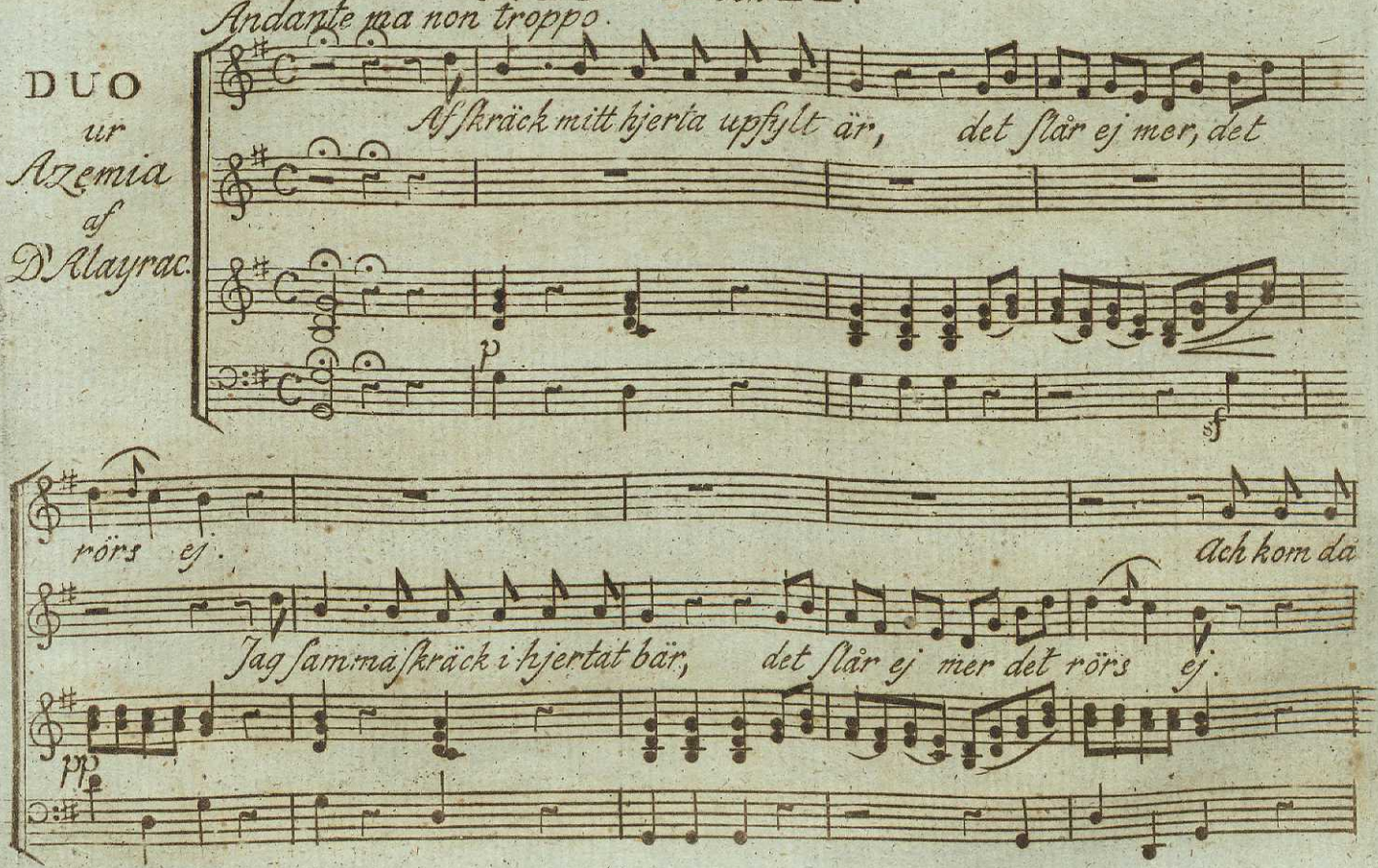

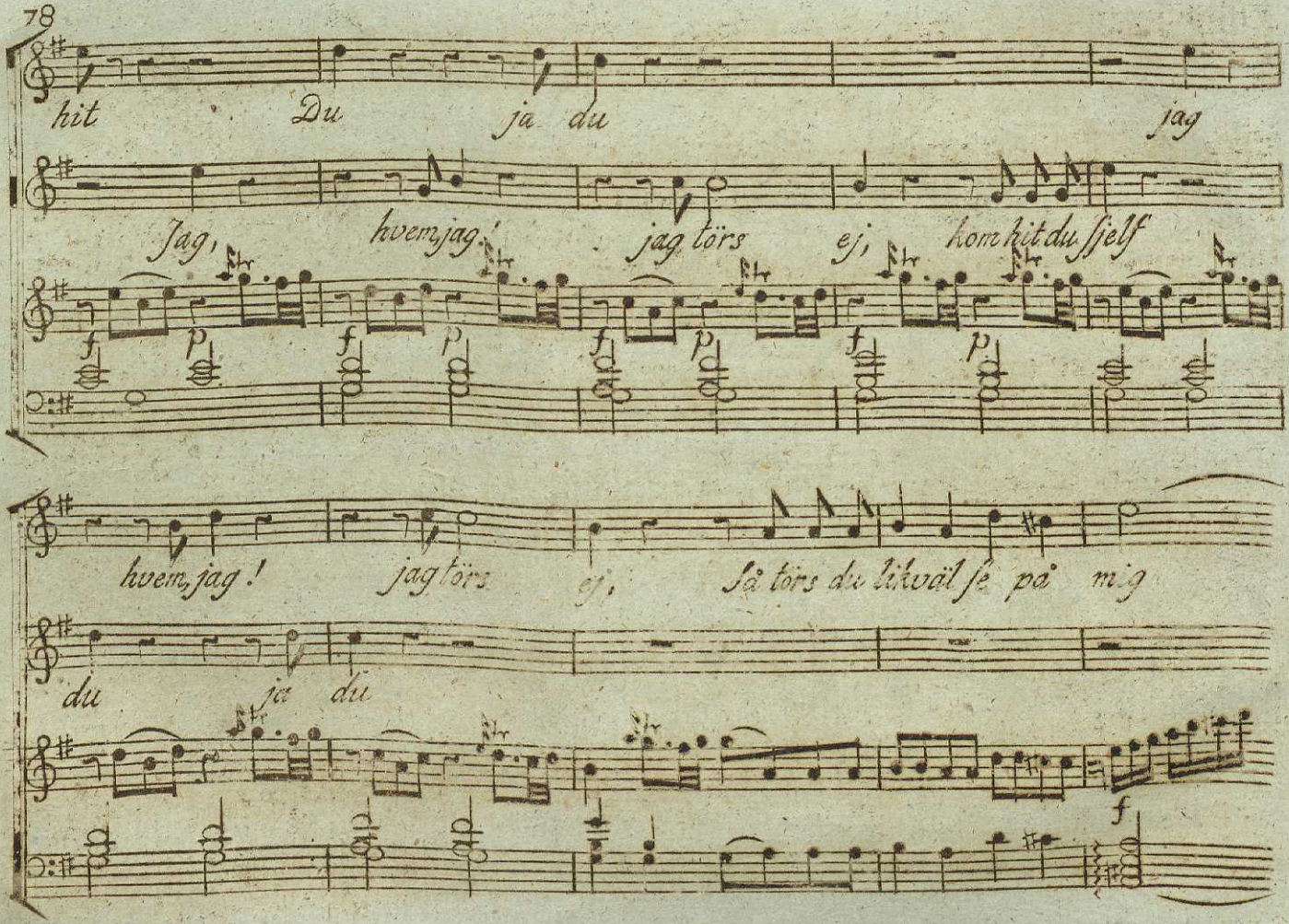
hit Du ja du jag
Jag, hvem jag! jag törs ej, kom hit du sjelf
f p f p f p f p
hvem, jag! jag törs ej, så törs du likväl se på mig
du ja du
f

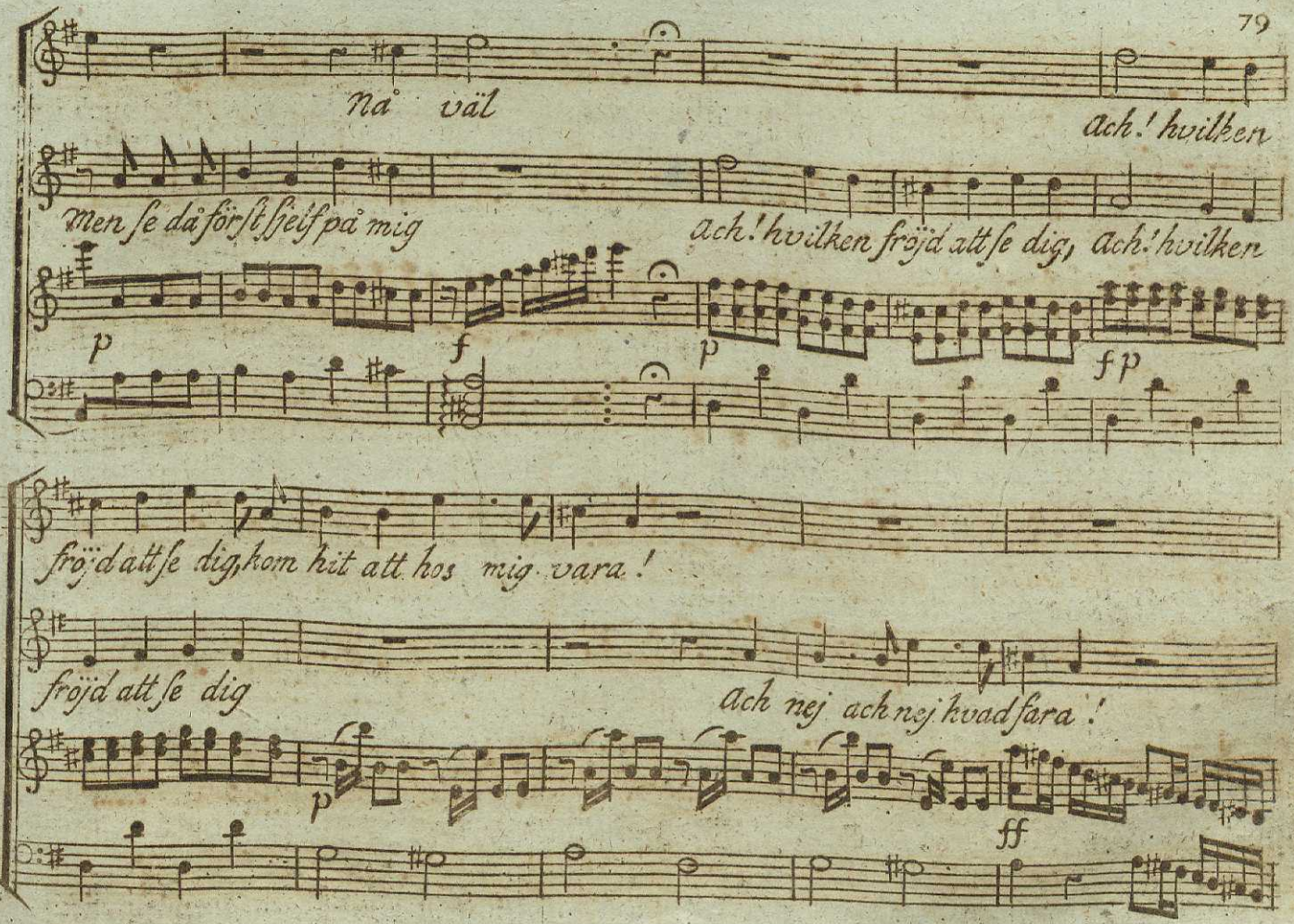
nå väl
ach! hvilken
men se då först sjelf på mig
ach! hvilken fröjd att se dig, ach! hvilken
p
f
p
fp
fröjd att se dig, kom hit att hos mig vara!
fröjd att se dig
ach nej ach nej hvad fara!
p
ff

Min Far ju sagt att utan brott, man lö_per in_gen fa_ra. Ach mån vi

Min Far ju ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ Ach ÷ ÷

något ondt be gått, vi samma qval är_fa_ra! Ach mån vi väl hans mening

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ Ach ÷ ÷ ÷ ÷

sf p

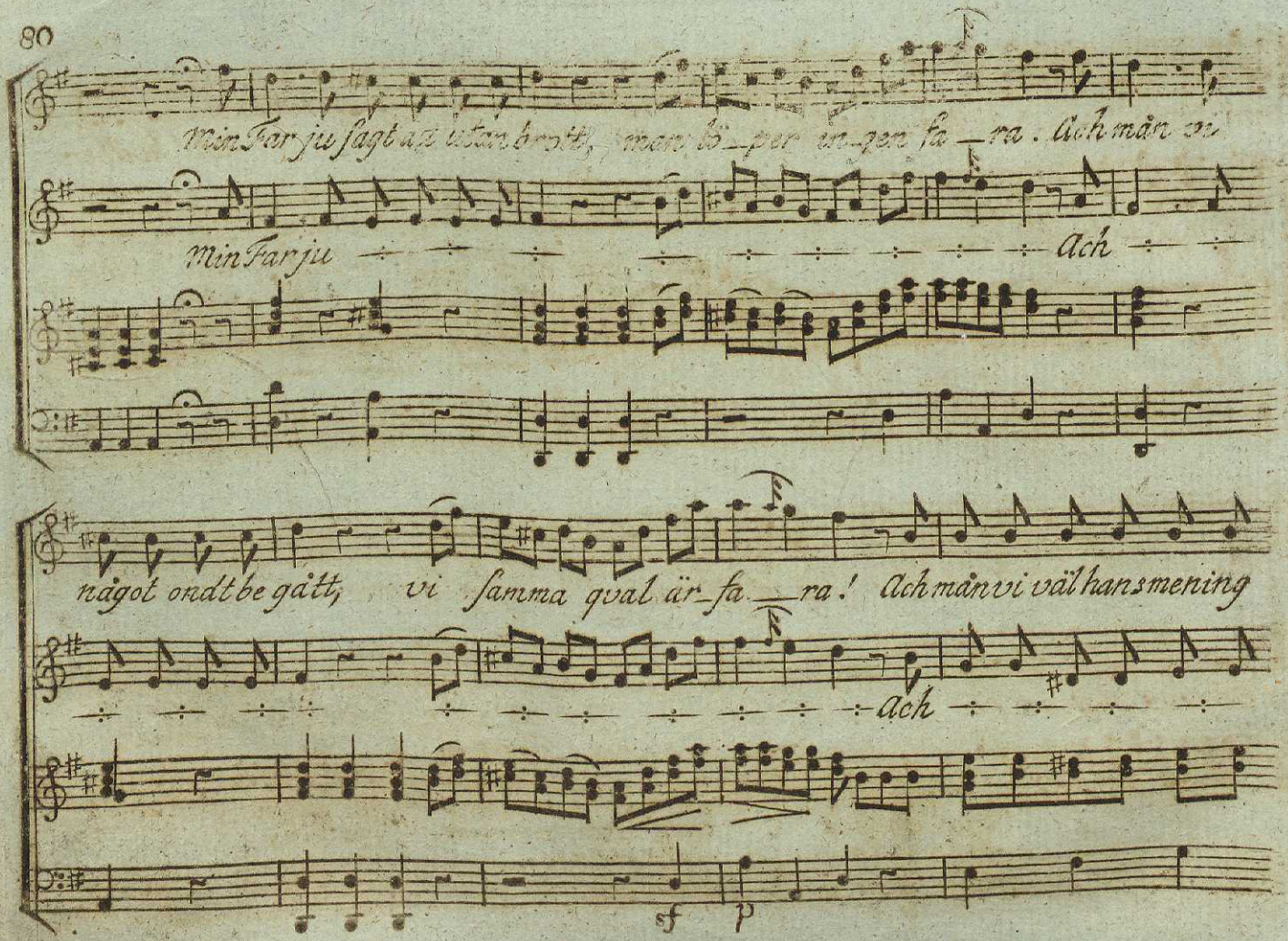

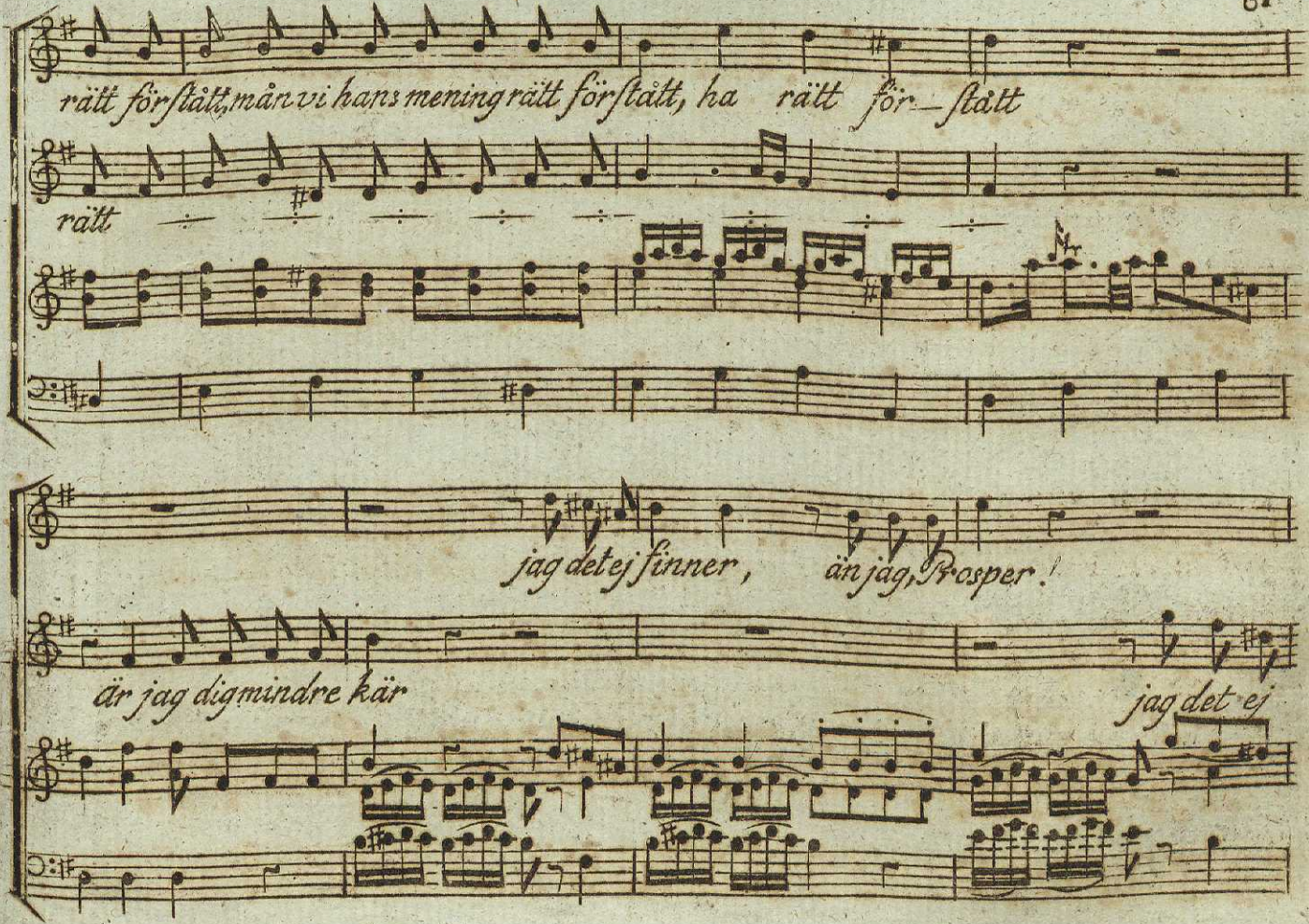
rätt förstått, mån vi hans mening rätt förstått, ha rätt för-stått
rätt
jag det ej finner, än jag, Prosper!
är jag dig mindre kär
jag det ej

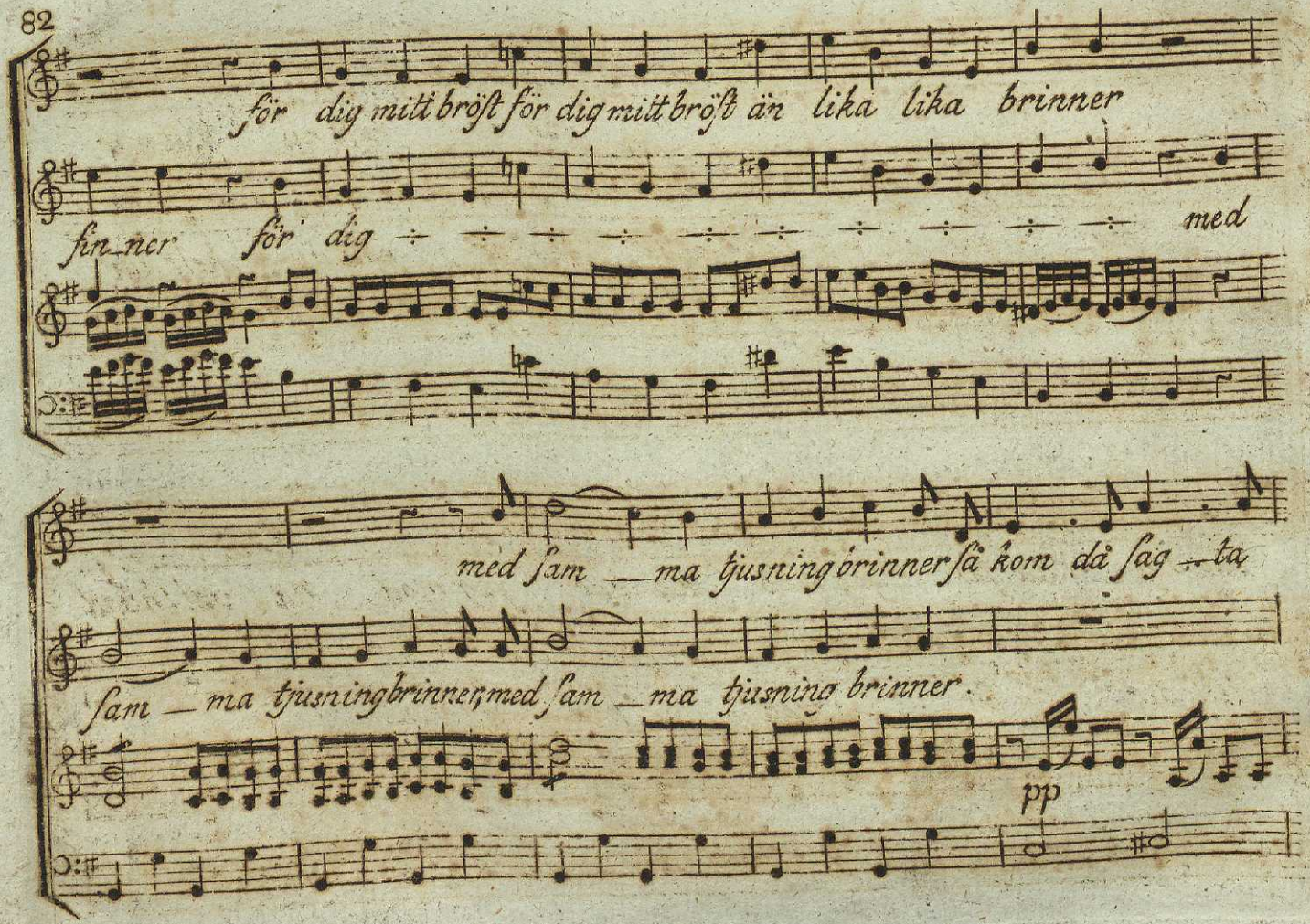
för dig mitt bröst för dig mitt bröst än lika lika brinner
finner för dig
med
med sam ma tjusning brinner så kom då sag ta
sam ma tjusning brinner med sam ma tjusning brinner.
pp

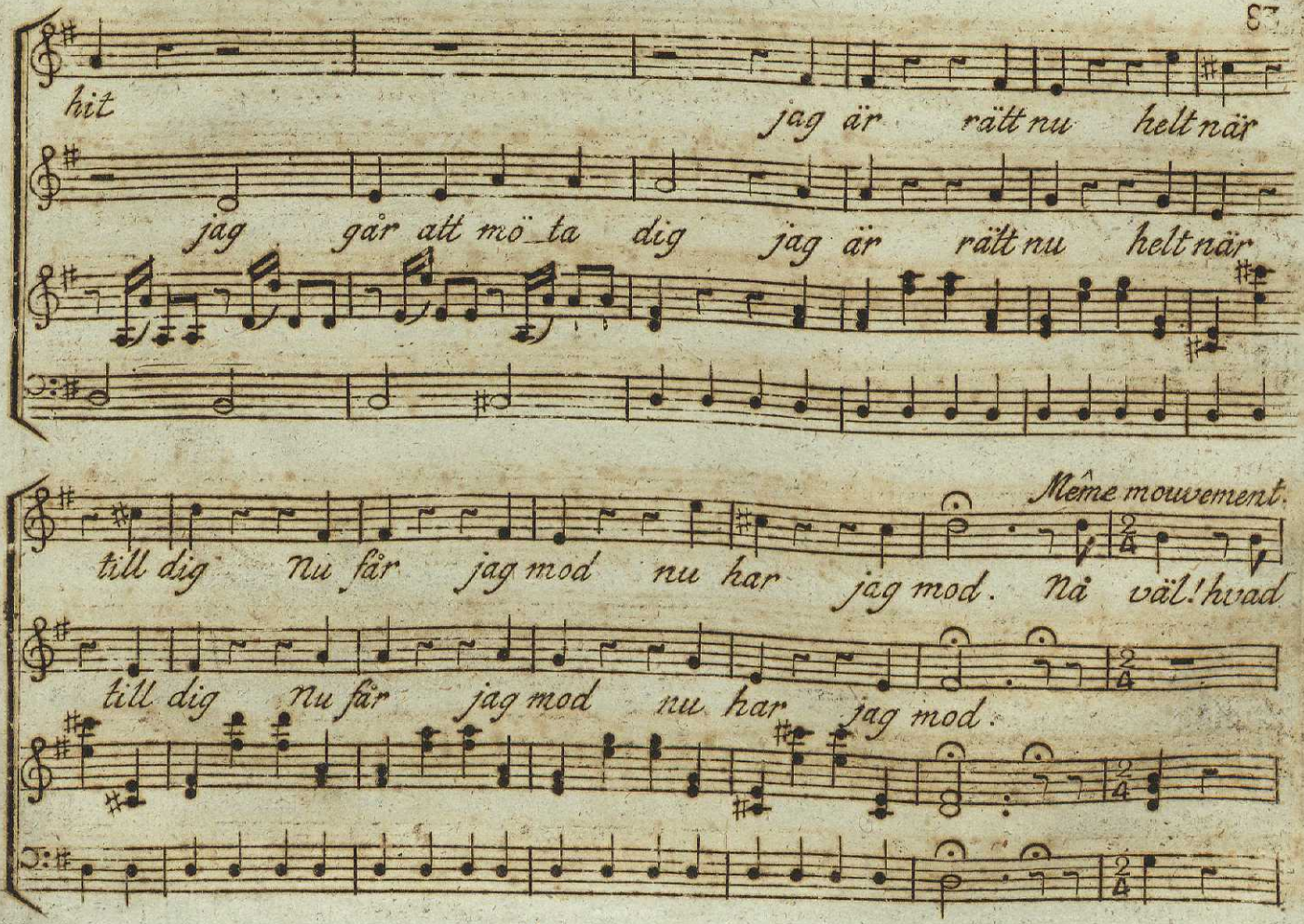
hit
jag är rätt nu helt när
jag går att mö_ta dig
jag är rätt nu helt när
Même mouvement.
till dig nu får jag mod nu har jag mod. nå väl! hvad
till dig nu får jag mod nu har jag mod.

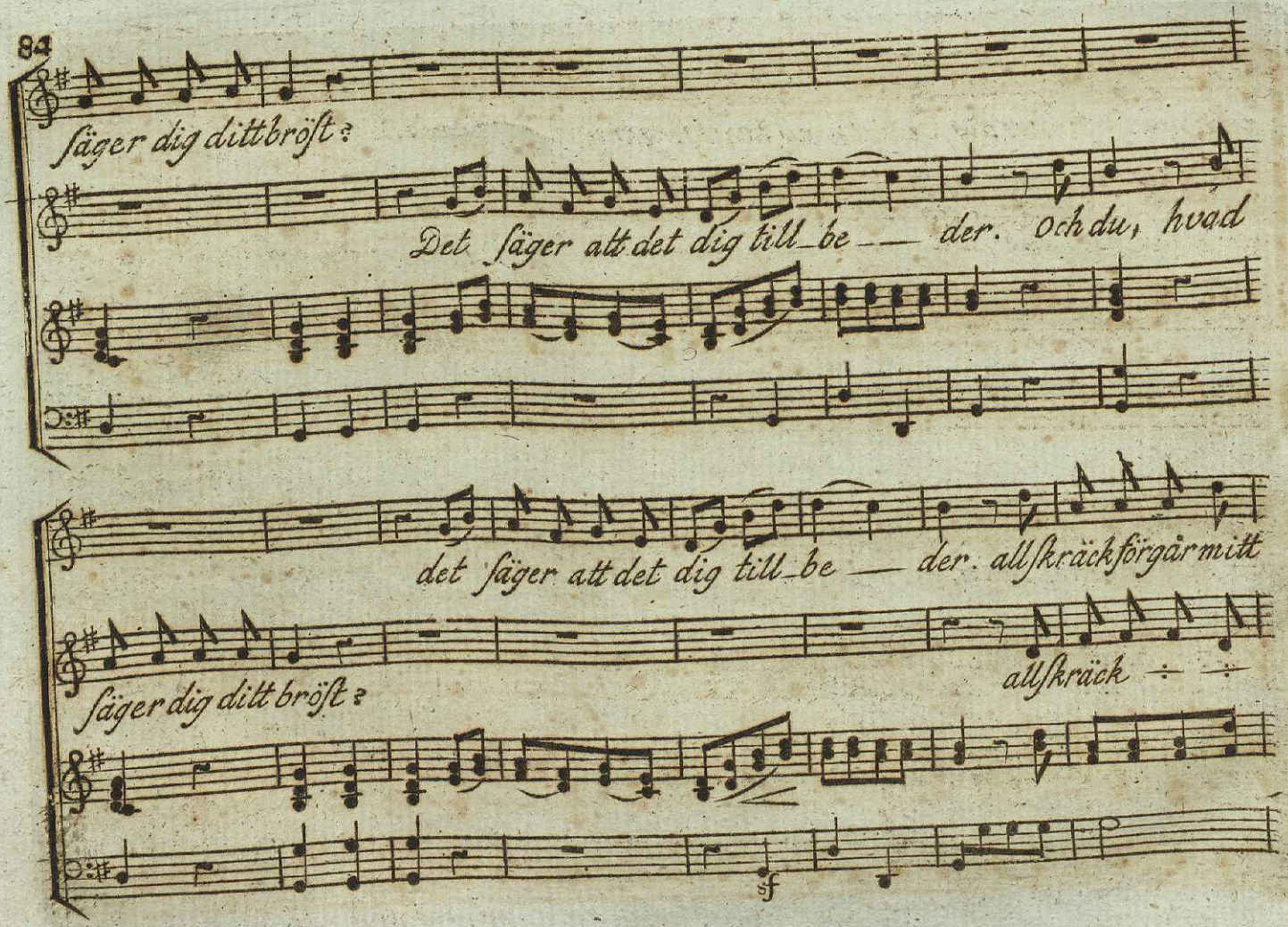
säger dig ditt bröst?
Det säger att det dig till be — der. och du, hvad
det säger att det dig till be — der. allskräck förgär mitt
allskräck ÷ ÷
säger dig ditt bröst?
sf

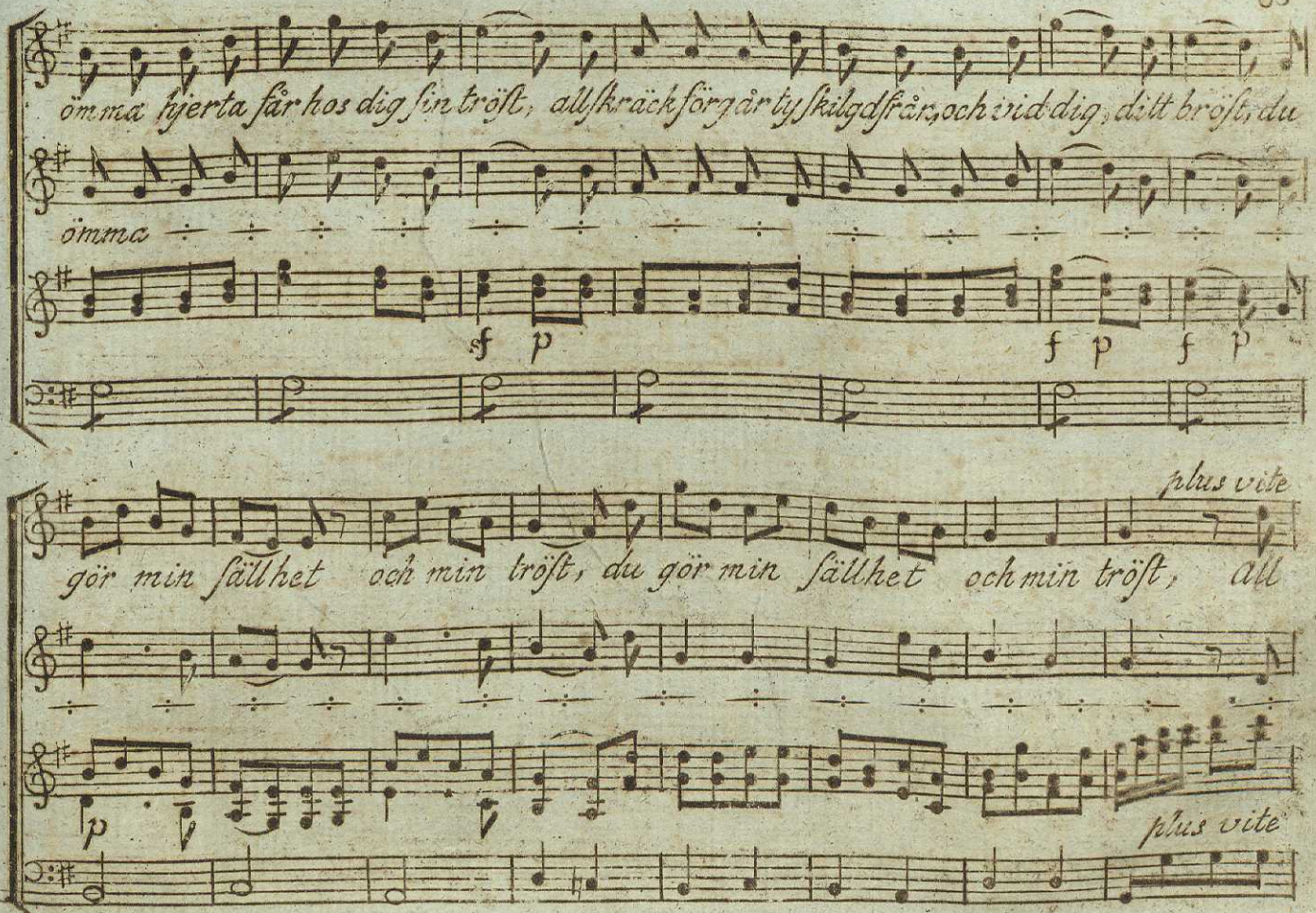
ömma hjerta får hos dig sin tröst, allskräck förgår ty skild från, och vid dig, ditt bröst, du
ömma
sf p
f p f p
plus vite
gör min sällhet och min tröst, du gör min sällhet och min tröst, all
p
plus vite

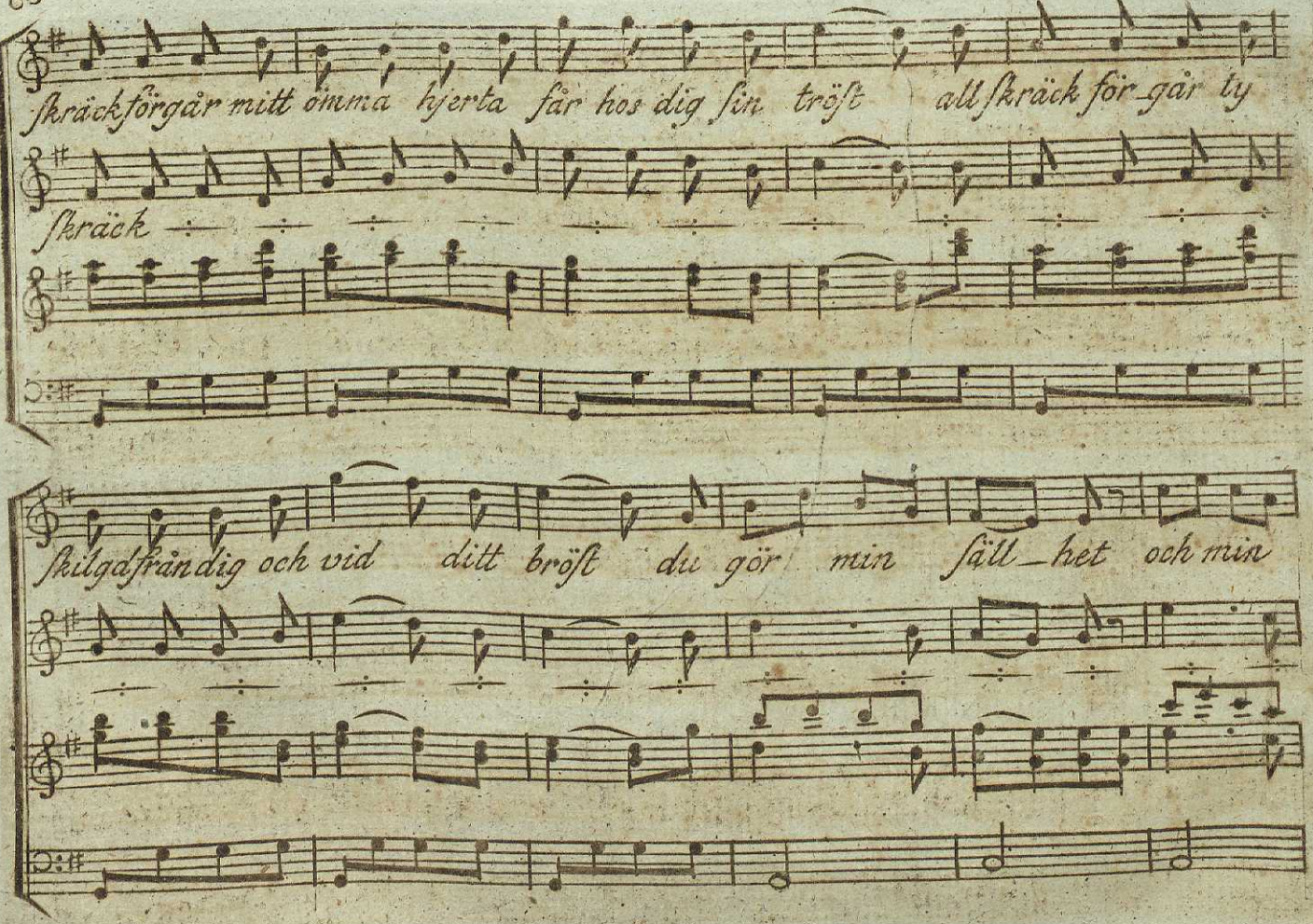
skräck förgår mitt ömma hjerta får hos dig sin tröst all skräck för går ty
skräck
skild från dig och vid ditt bröst du gör min säll het och min

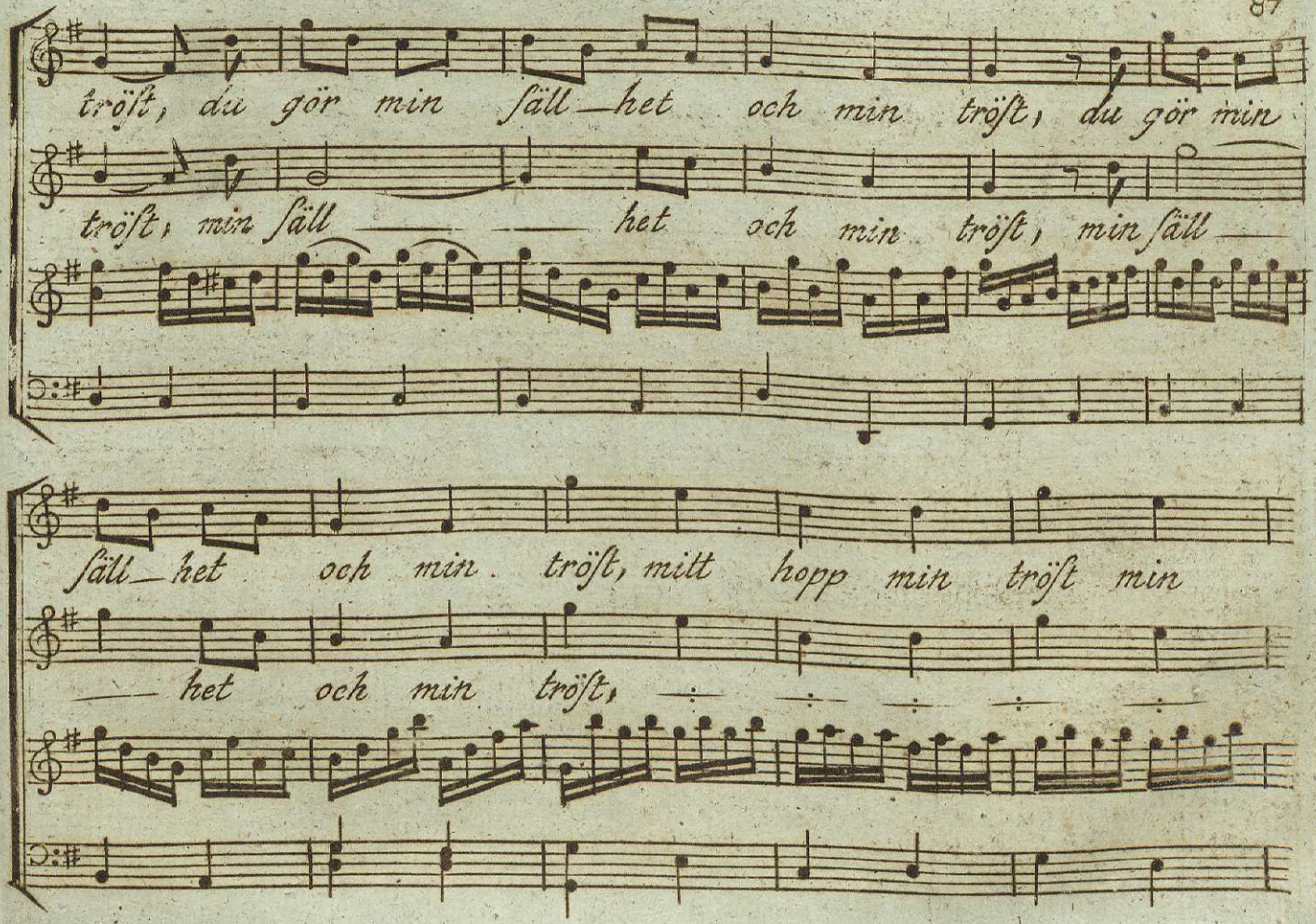
tröst, du gör min säll_het och min tröst, du gör min
tröst, min säll het och min tröst, min säll
säll_het och min tröst, mitt hopp min tröst min
het och min tröst,

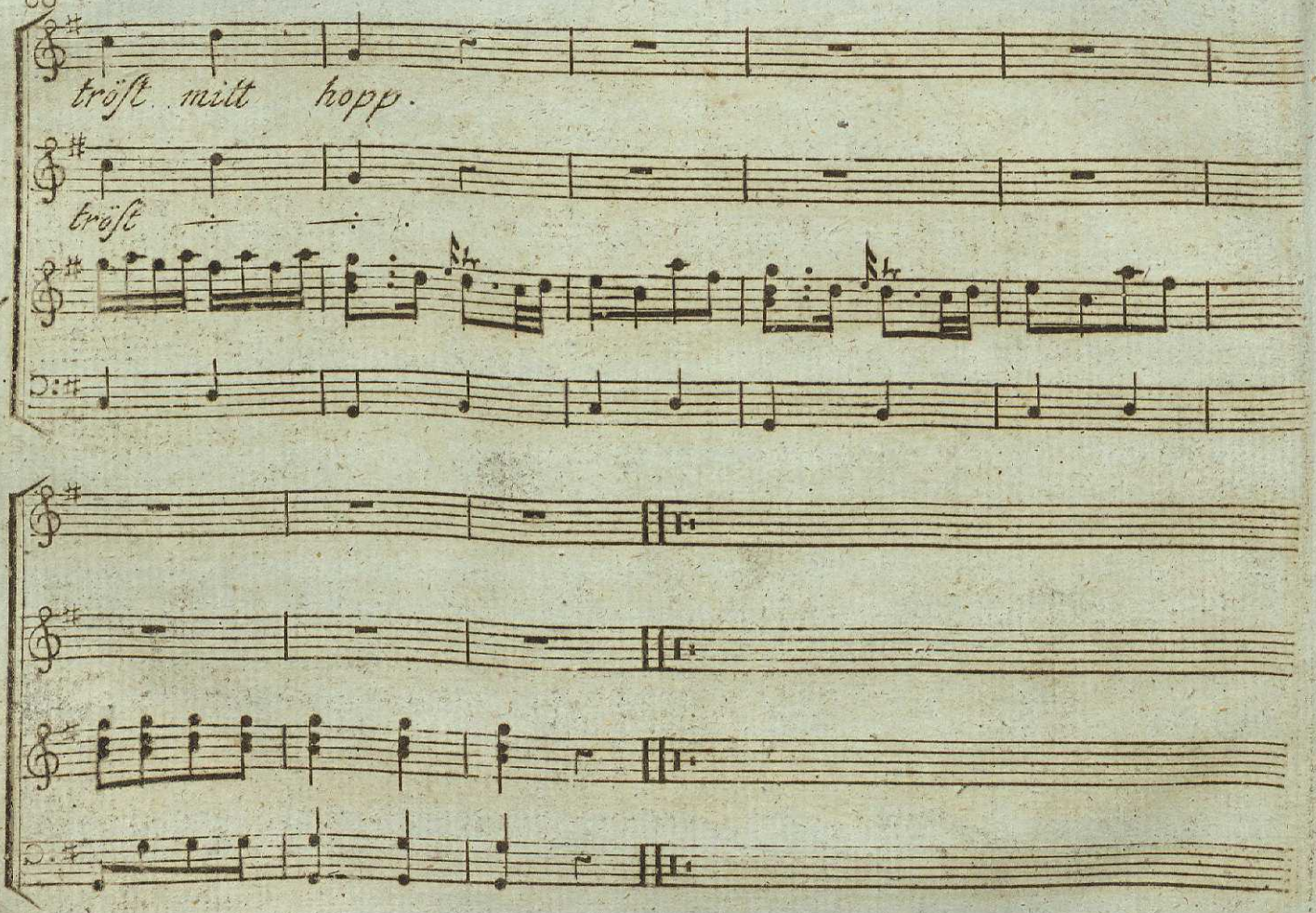
tröst mitt hopp.
tröst

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:r 23, 24 och 25.

DUO
af
Mehul
ur den
Föregifne
Skatten.

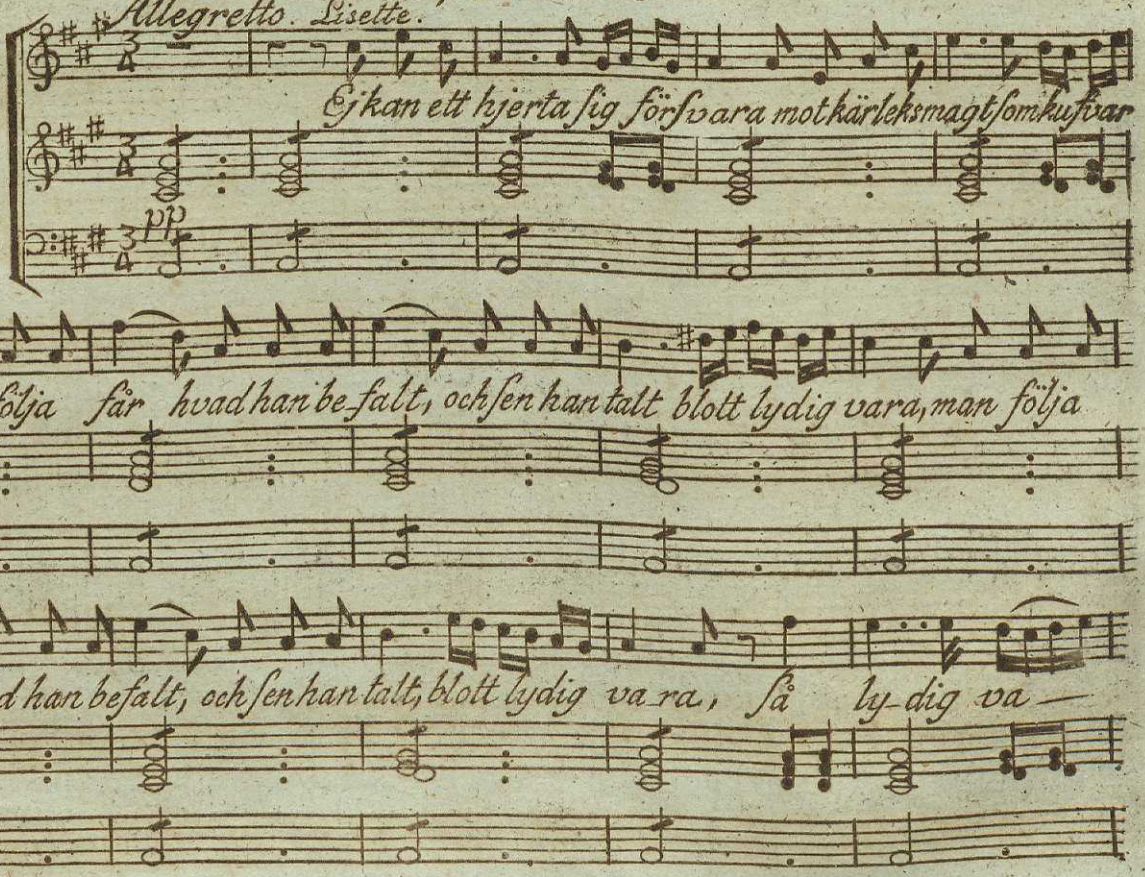

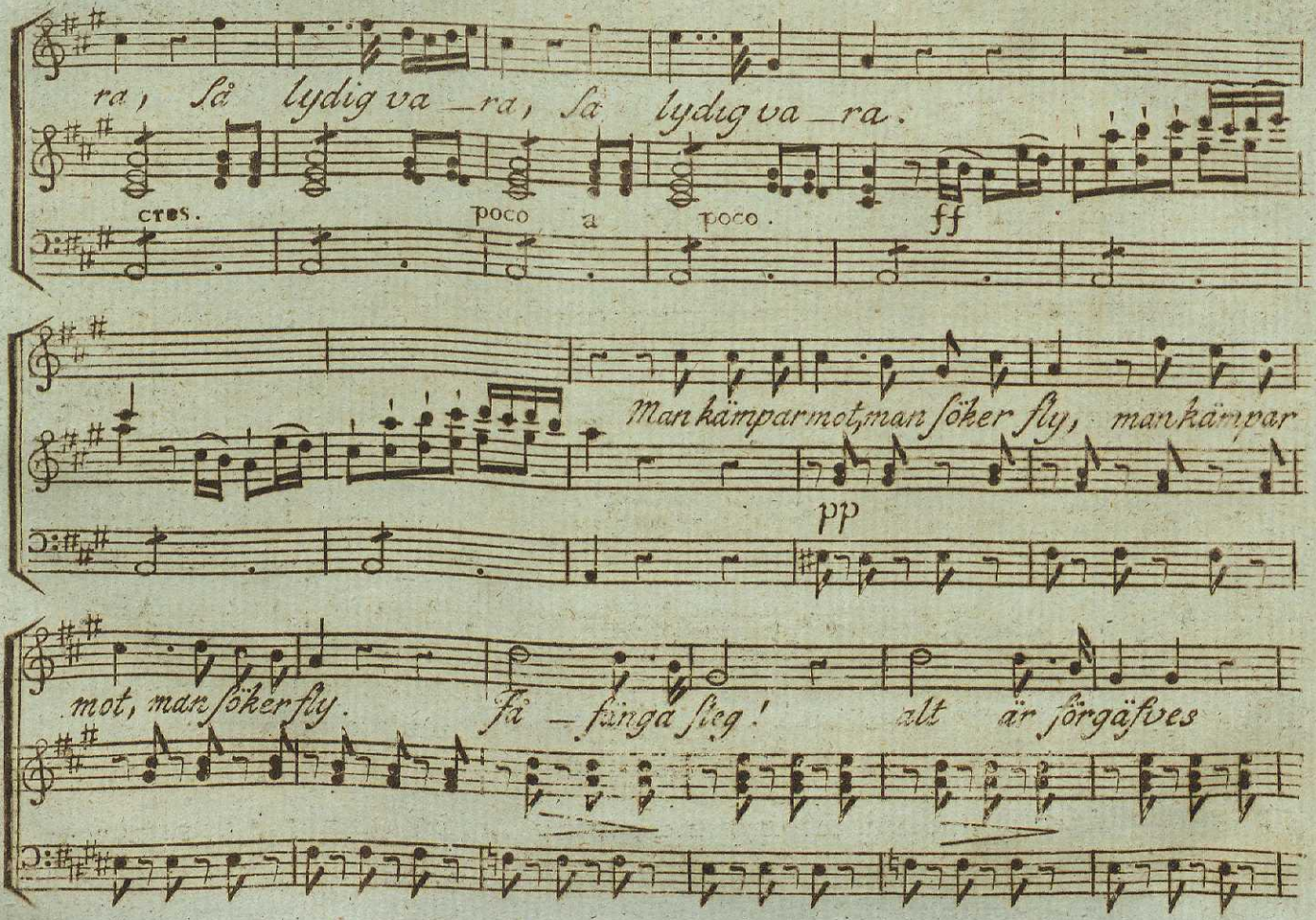
ra, så lydig va_ra, så lydig va_ra.
cres.
poco a poco.
ff
Man kämpar mot man söker fly, man kämpar
pp
mot, man söker fly.
få_fånga sieg!
allt är förgäfves

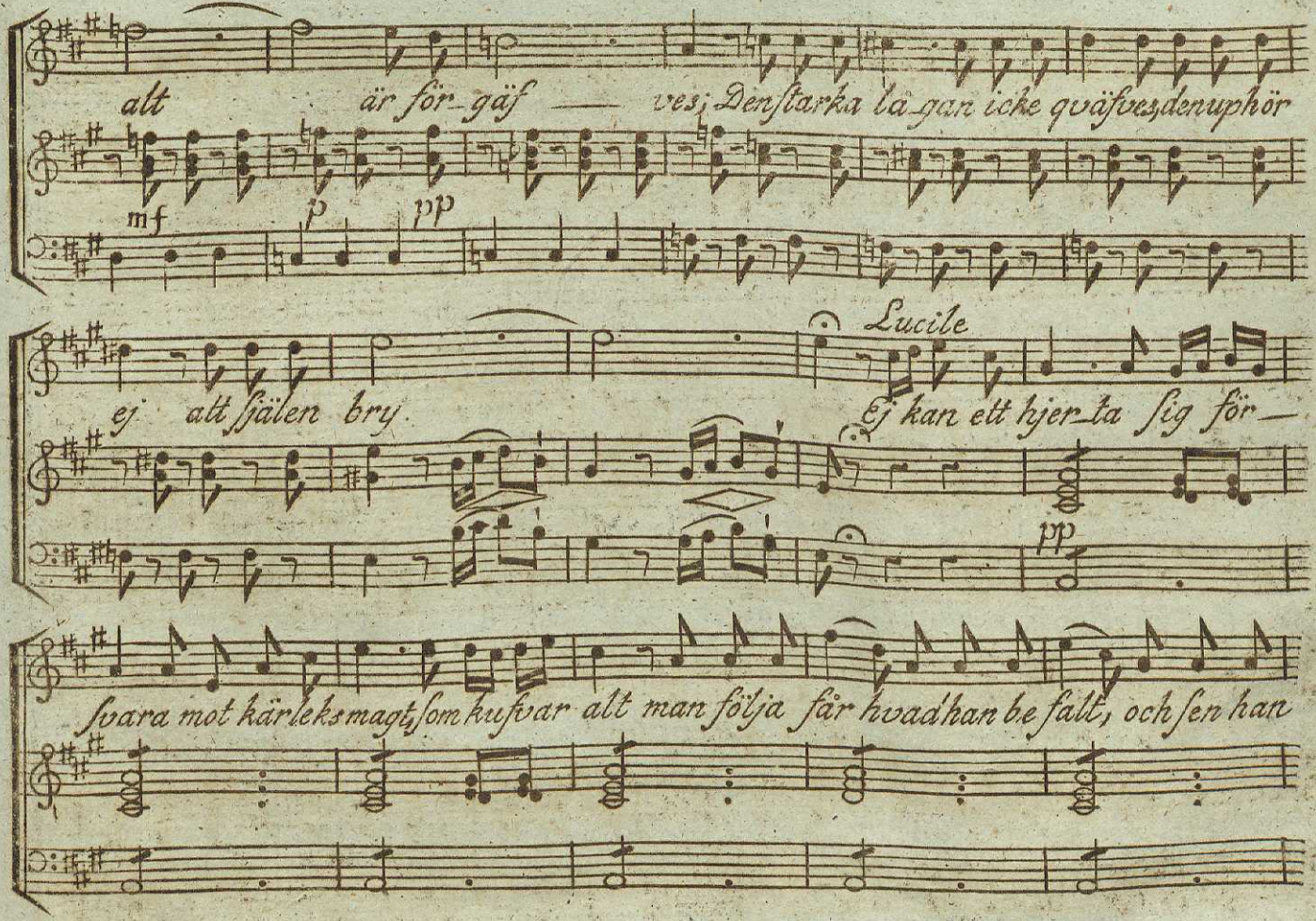
alt är för-gäf — vesj; Den starka la-gan icke qväfves den uphör
mf p pp
ej alt själen bry.
Lucile
Ej kan ett hjer-ta sig för —
pp
svara mot kärleks magt, som kufvar alt man följa får hvad han be falt, och sen han

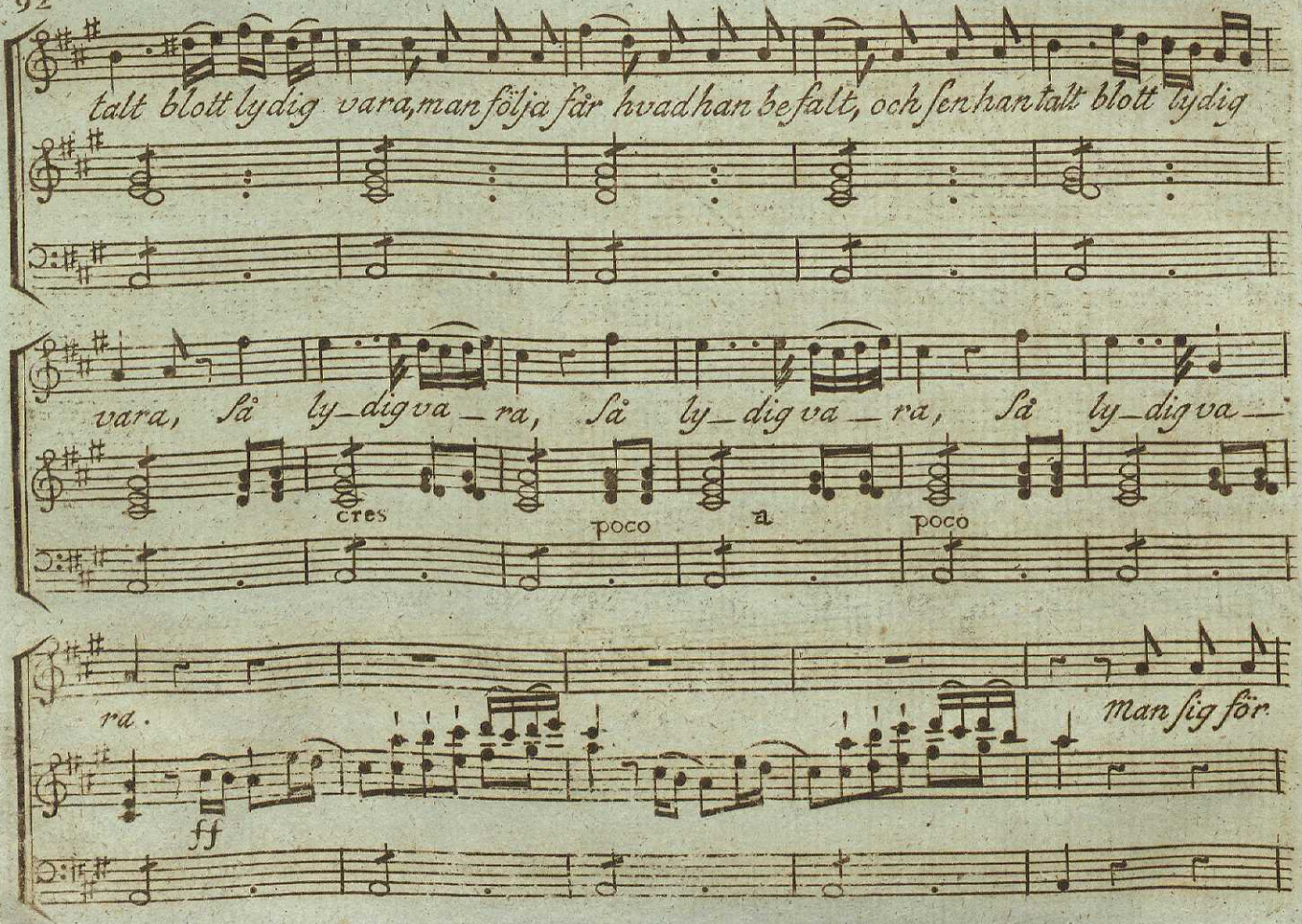
talt blott lydig vara, man följa får hvad han befalt, och sen han talt blott lydig
vara, så ly_dig va_ra, så ly_dig va_ra, så ly_dig va_
cres
poco
a
poco
ra.
man sig för
ff

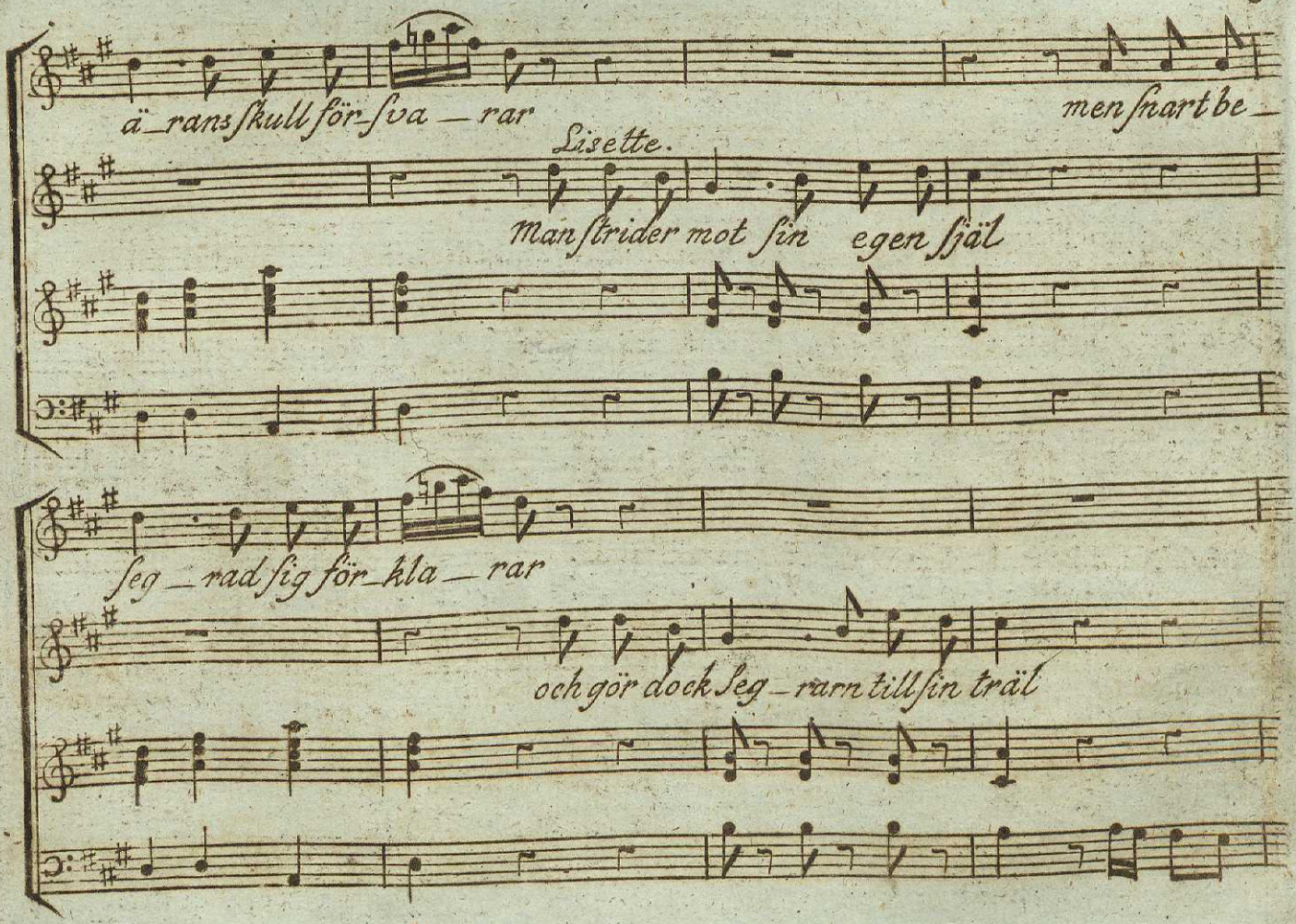
ä_rans skull för_sva_rar
men snart be_
Lisette.
man strider mot sin egen själ
seg_rad sig för_kla_rar
och gör dock seg_rarn till sin träl

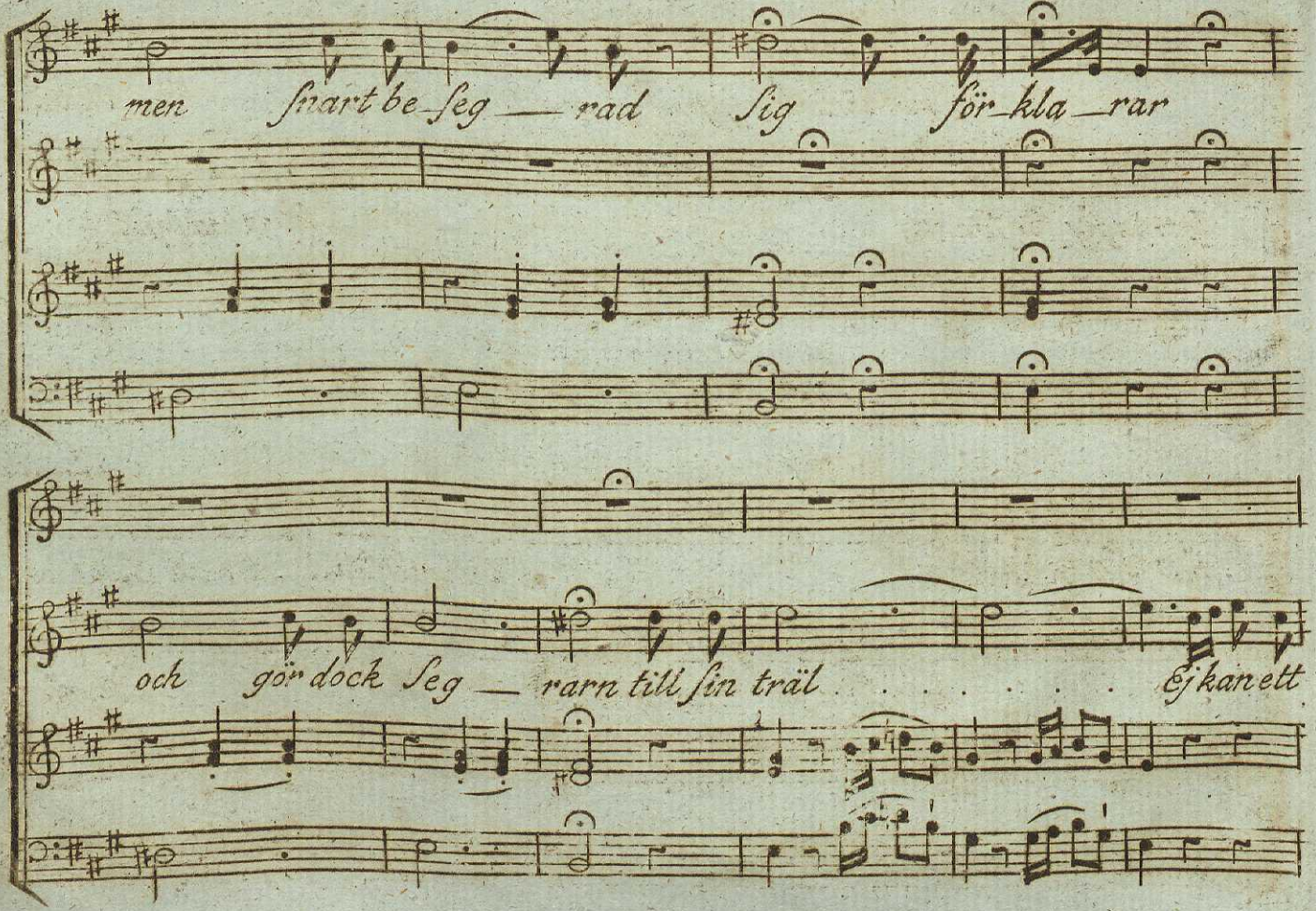
men snart be_seg — rad sig för_kla_rar
och gör dock seg — rarn till sin träl . . . . . ej kan ett

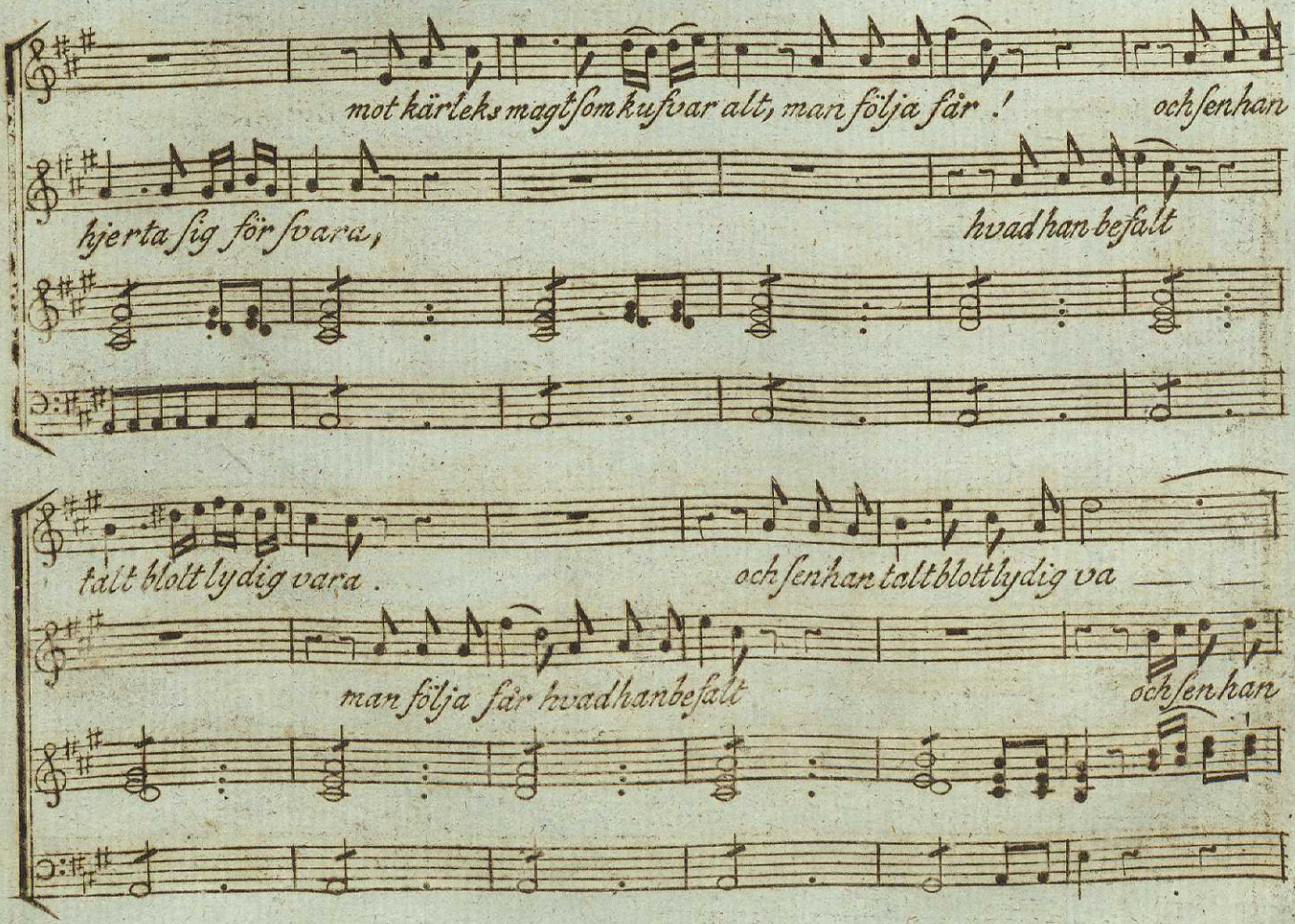
mot kärleks magt som kufvar alt, man följa får ! och sen han
hjerta sig för svara, hvad han befalt
talt blott lydig vara . och sen han talt blott lydig va
man följa får hvad han befalt
och sen han

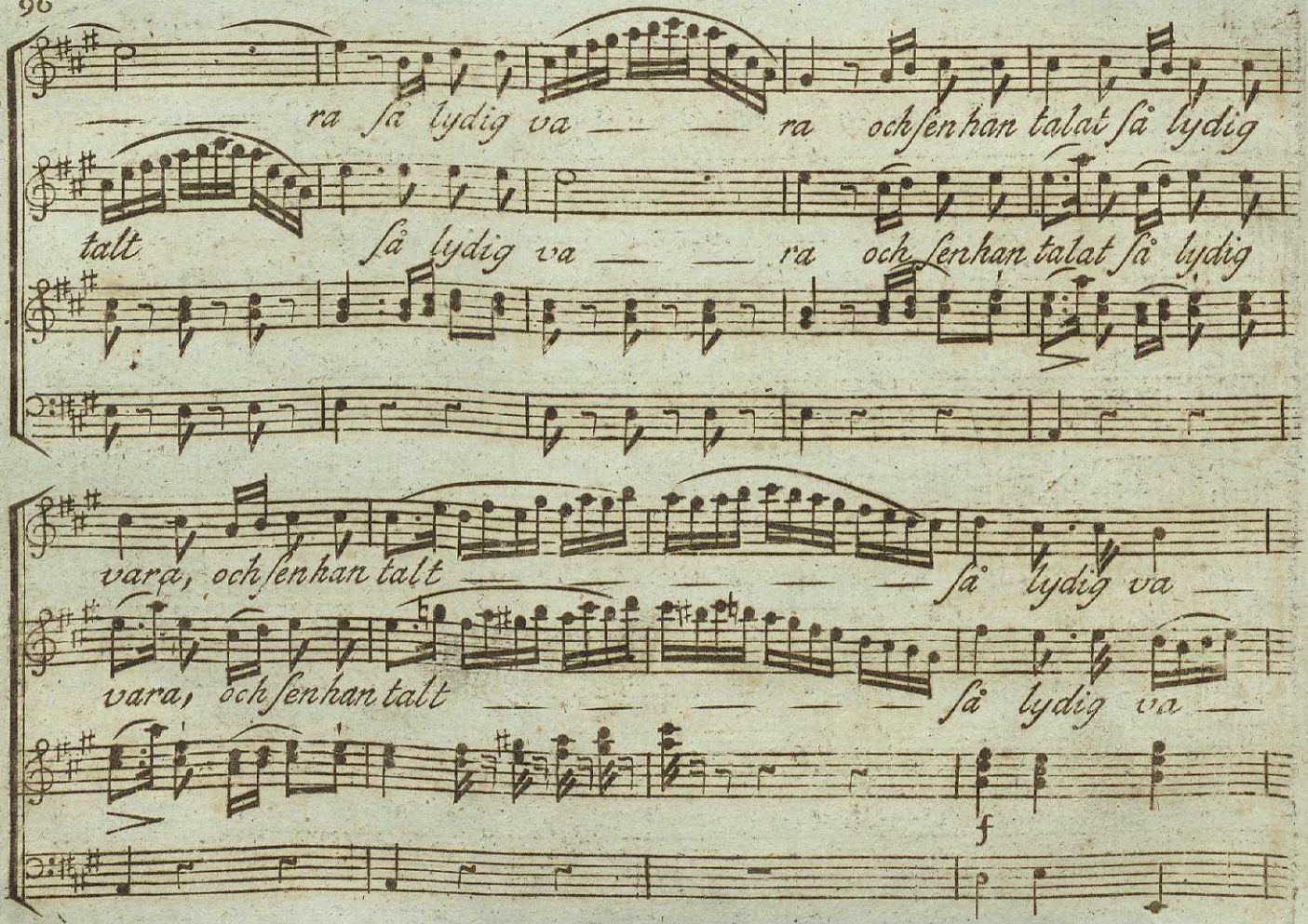
ra så lydig va ra och sen han talat så lydig
talt så lydig va ra och sen han talat så lydig
vara, och sen han talt så lydig va
vara, och sen han talt så lydig va
f

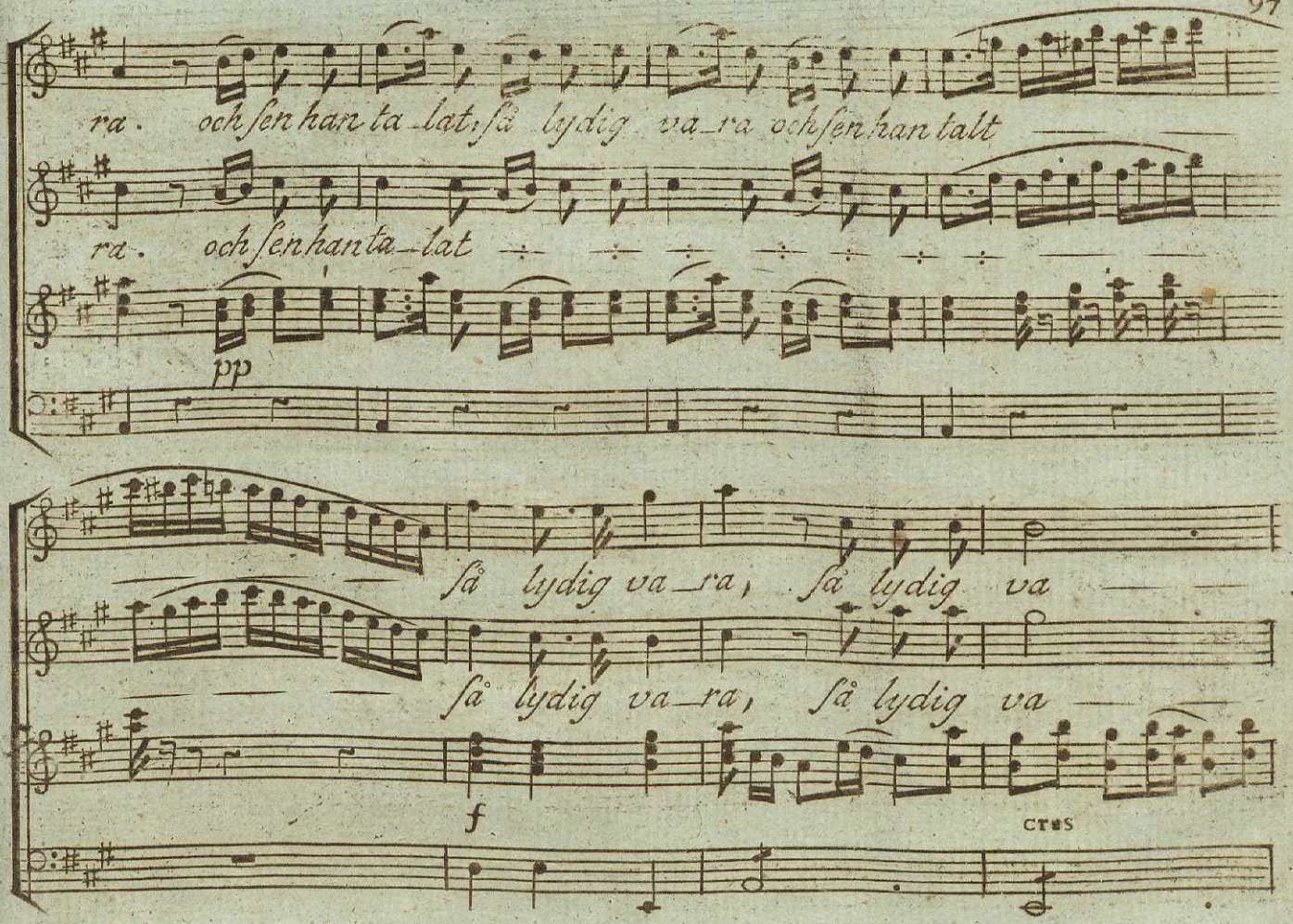
ra. och sen han ta_lat: så lydig va_ra och sen han talt
ra. och sen han ta_lat
pp
så lydig va_ra, så lydig va
så lydig va_ra, så lydig va
f
CTUS

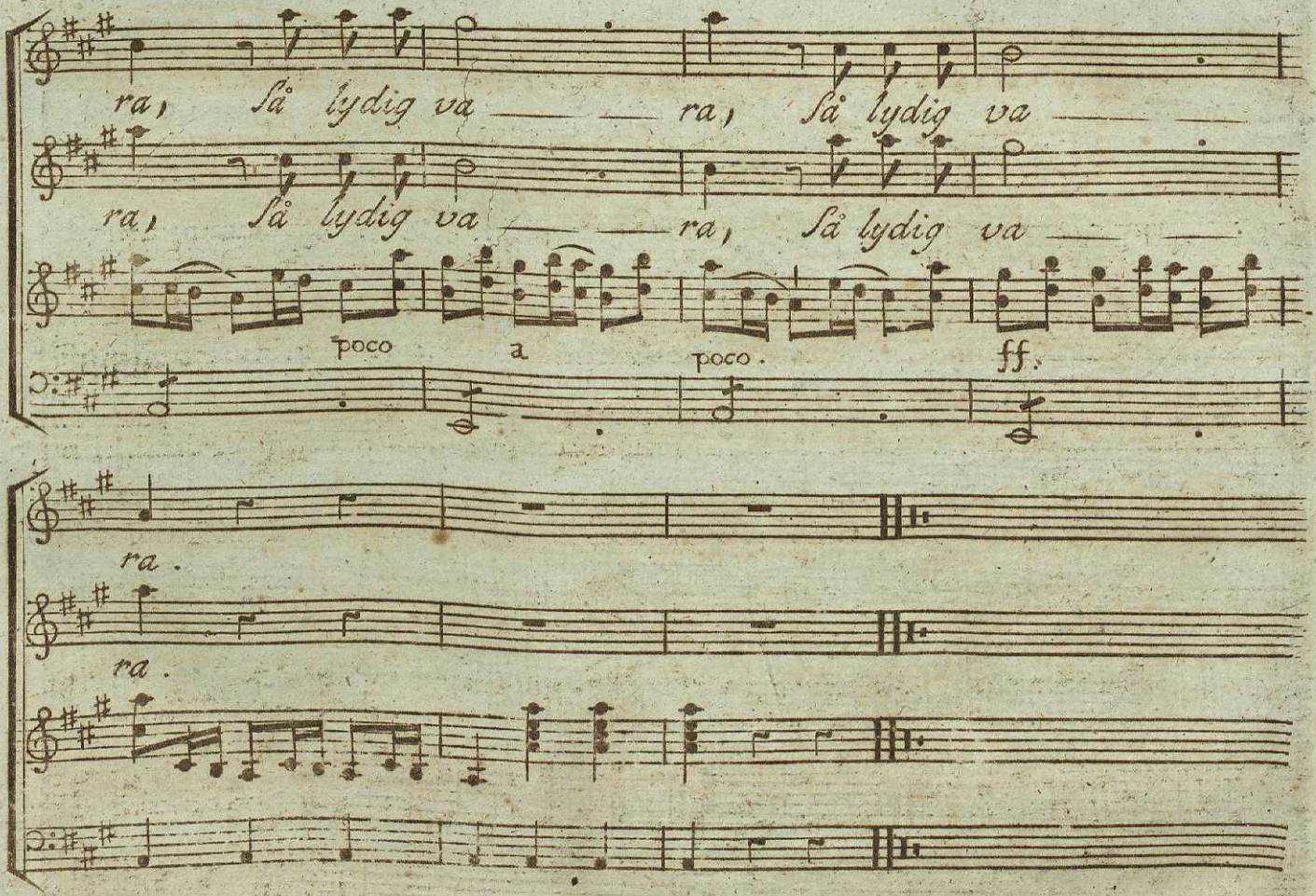
ra, så lydig va — — ra, så lydig va — —
ra, så lydig va — — ra, så lydig va — —
poco a poco. ff.
ra.
ra.

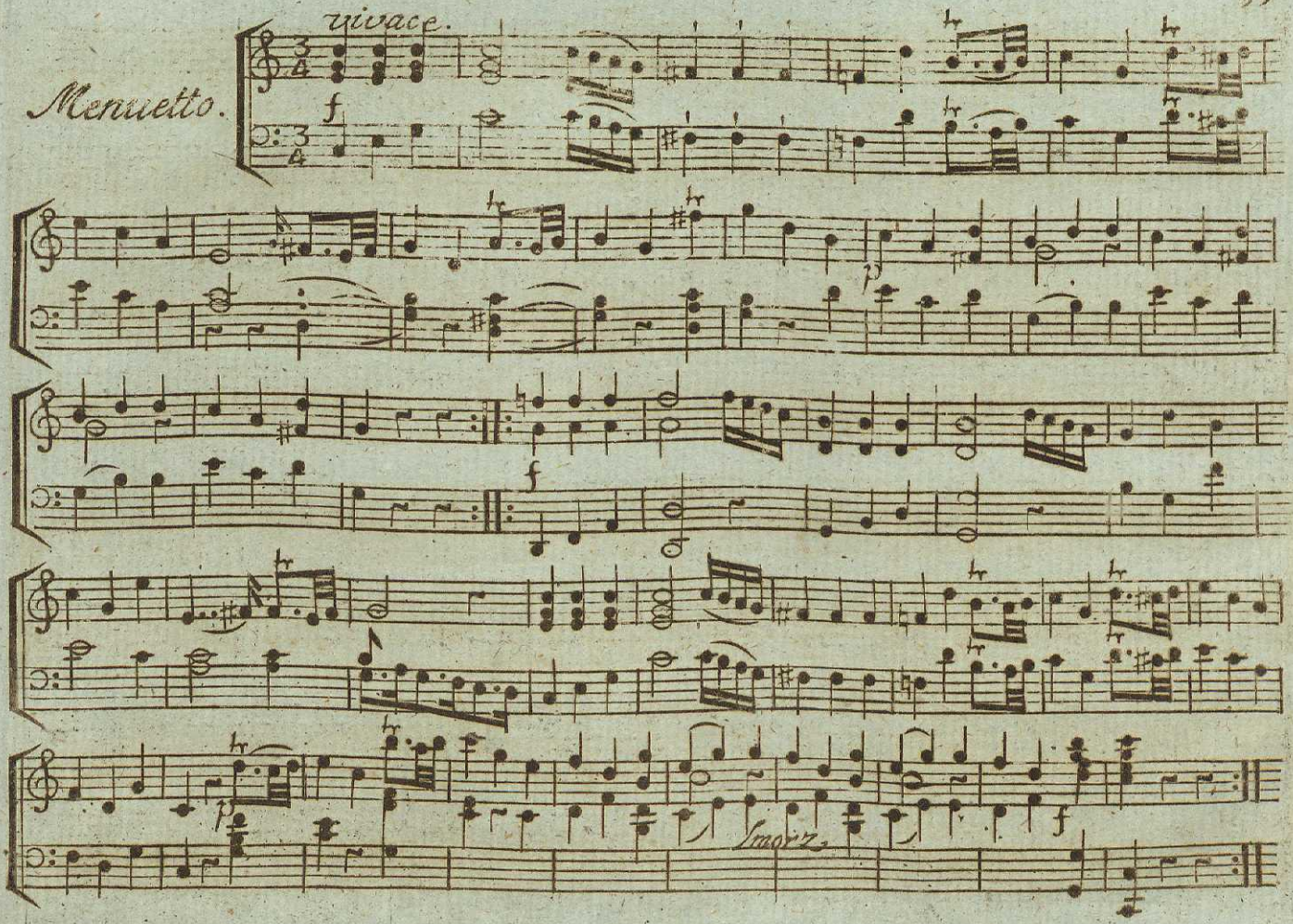
Menuetto.
vivace.
f
p
f
p
f
smorz.

Menuetto.

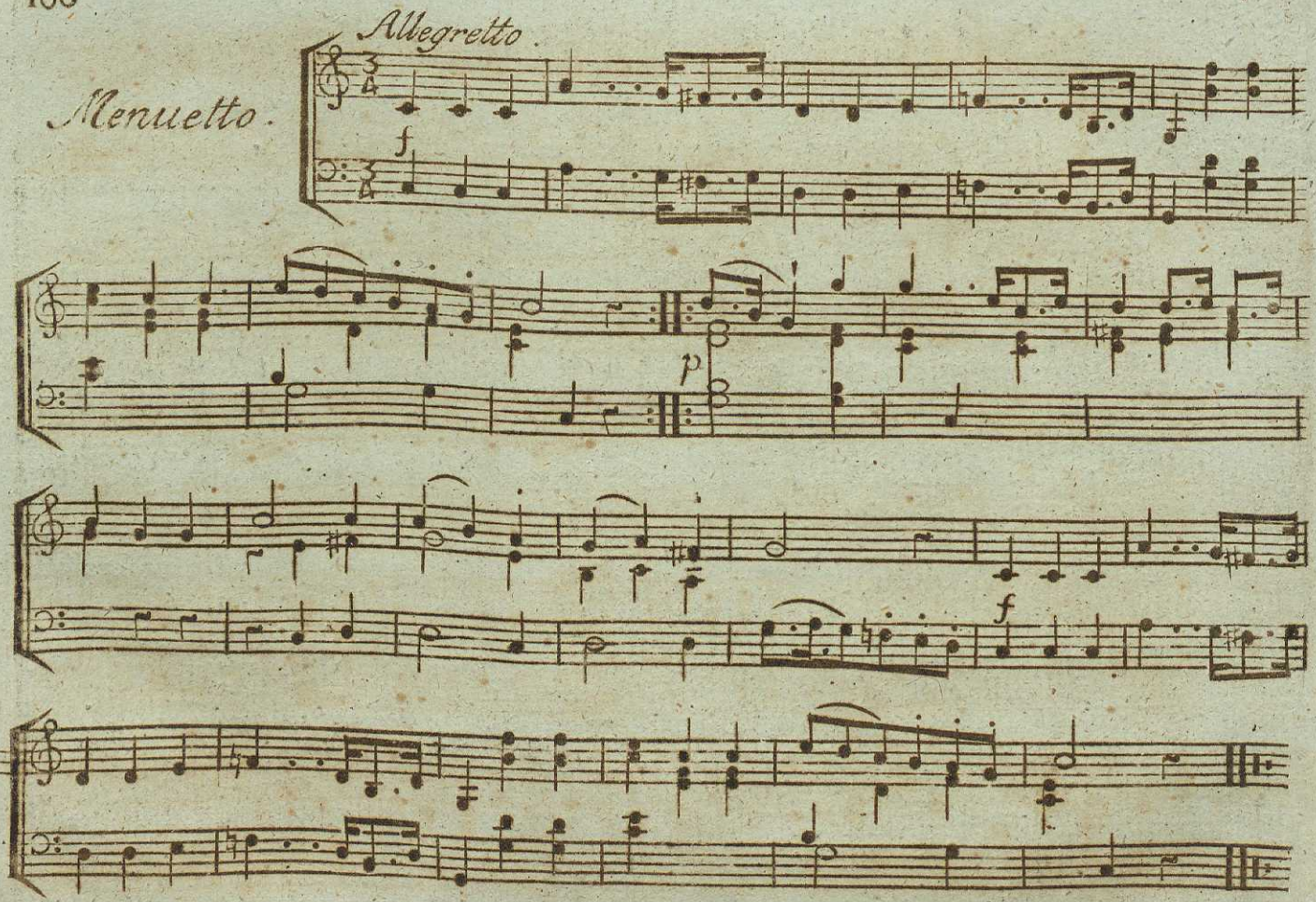

År 1809.

MUSIKALISKT TIDSFÖRDRIF

N:o 26, 27, 28, 29 och 30.

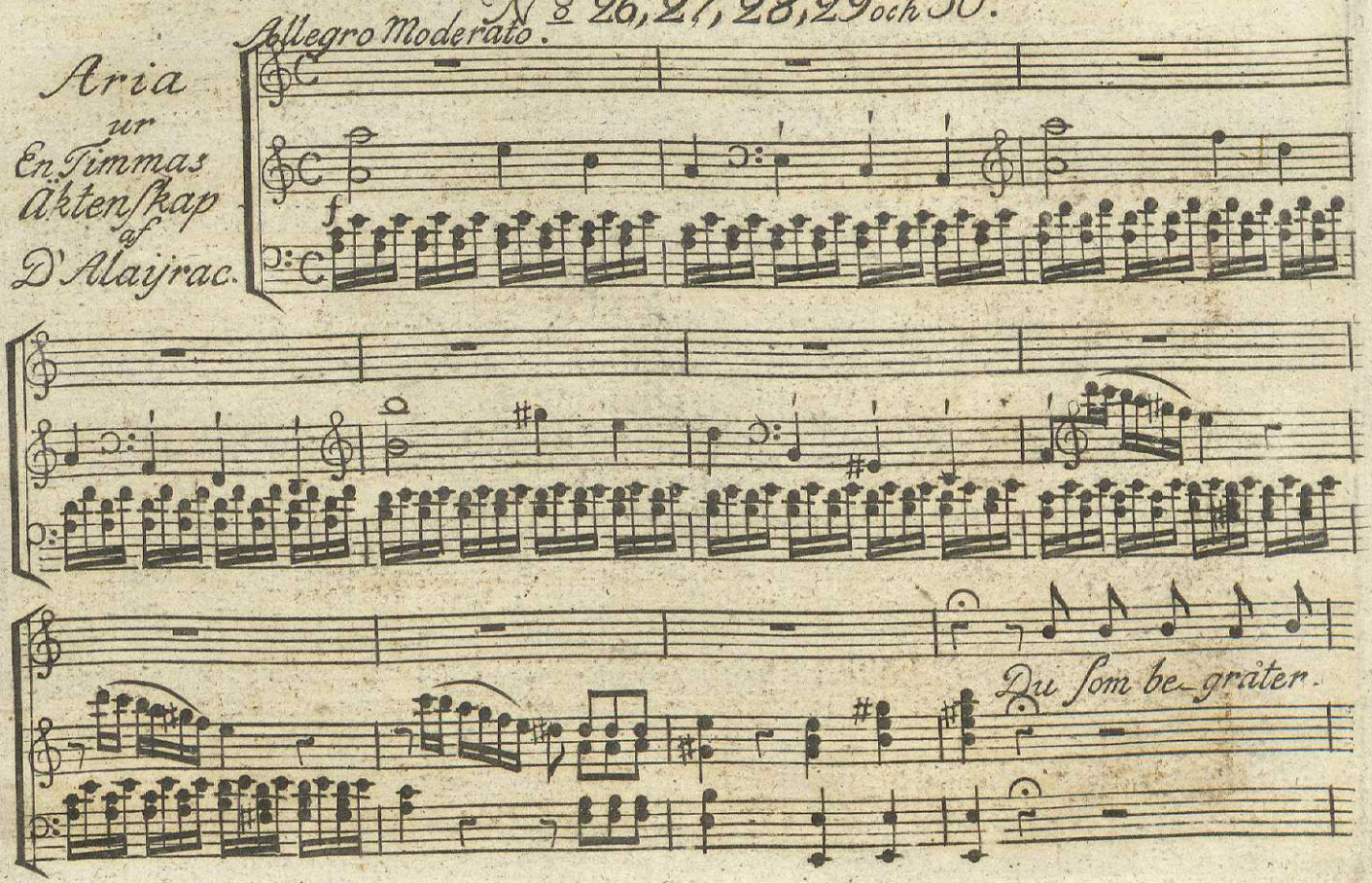

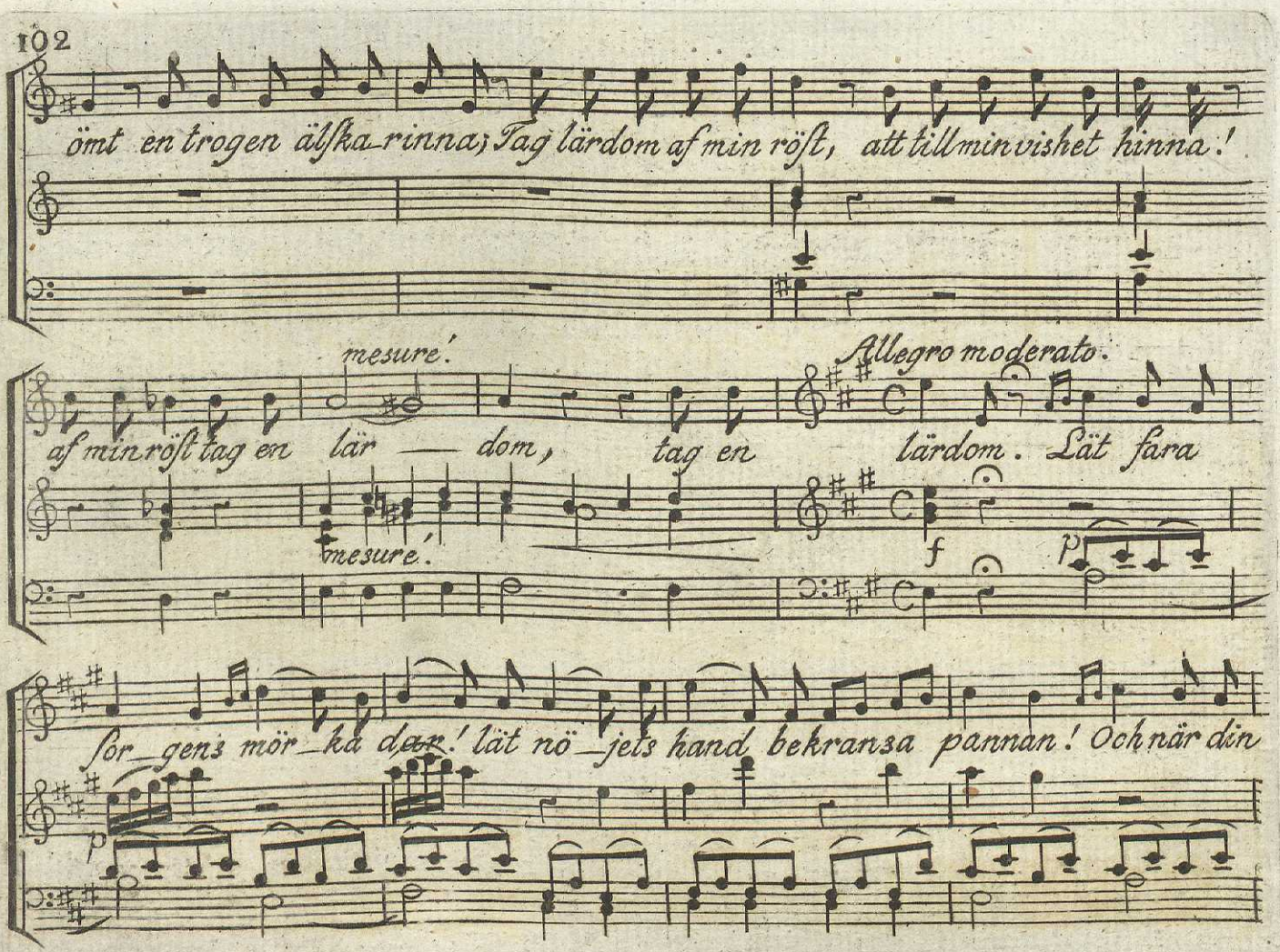
ömt en trogen älska-rinna; Tag lärdom af min röst, att till min vishet hinna!
mesure.
Allegro moderato.
af min röst tag en lär — dom, tag en lärdom. Lät fara
mesure.
f
p
sor-gens mör-ka dag! lät nö-jets hand bekransa pannan! Och när din
p

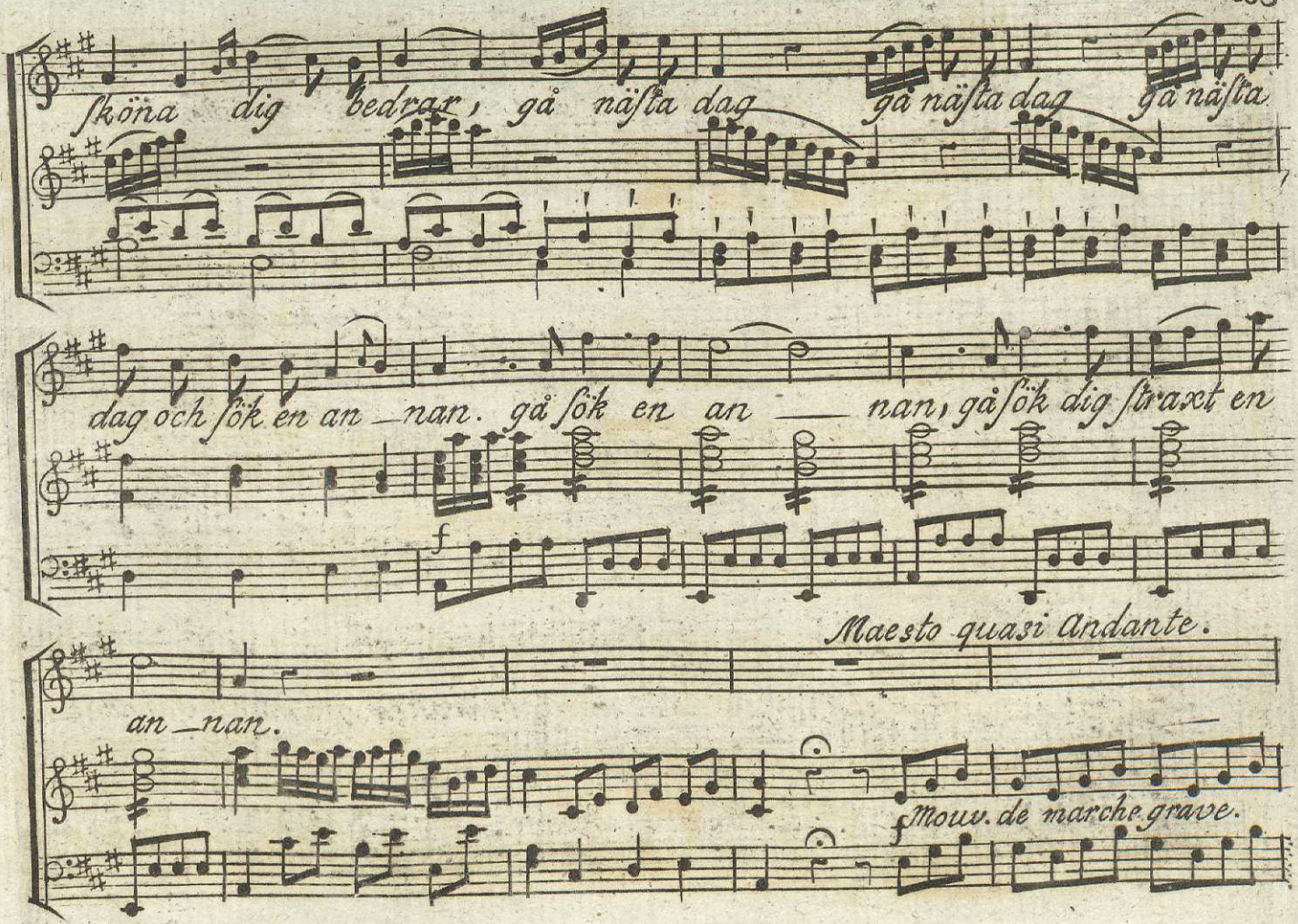
skönа dig bedrar, gå nästa dag gå nästa dag gå nästa
dag och sök en an_nan. gå sök en an ___ nan, gå sök dig straxt en
f
Maesto quasi Andante.
an_nan.
f Mouv. de marche grave.

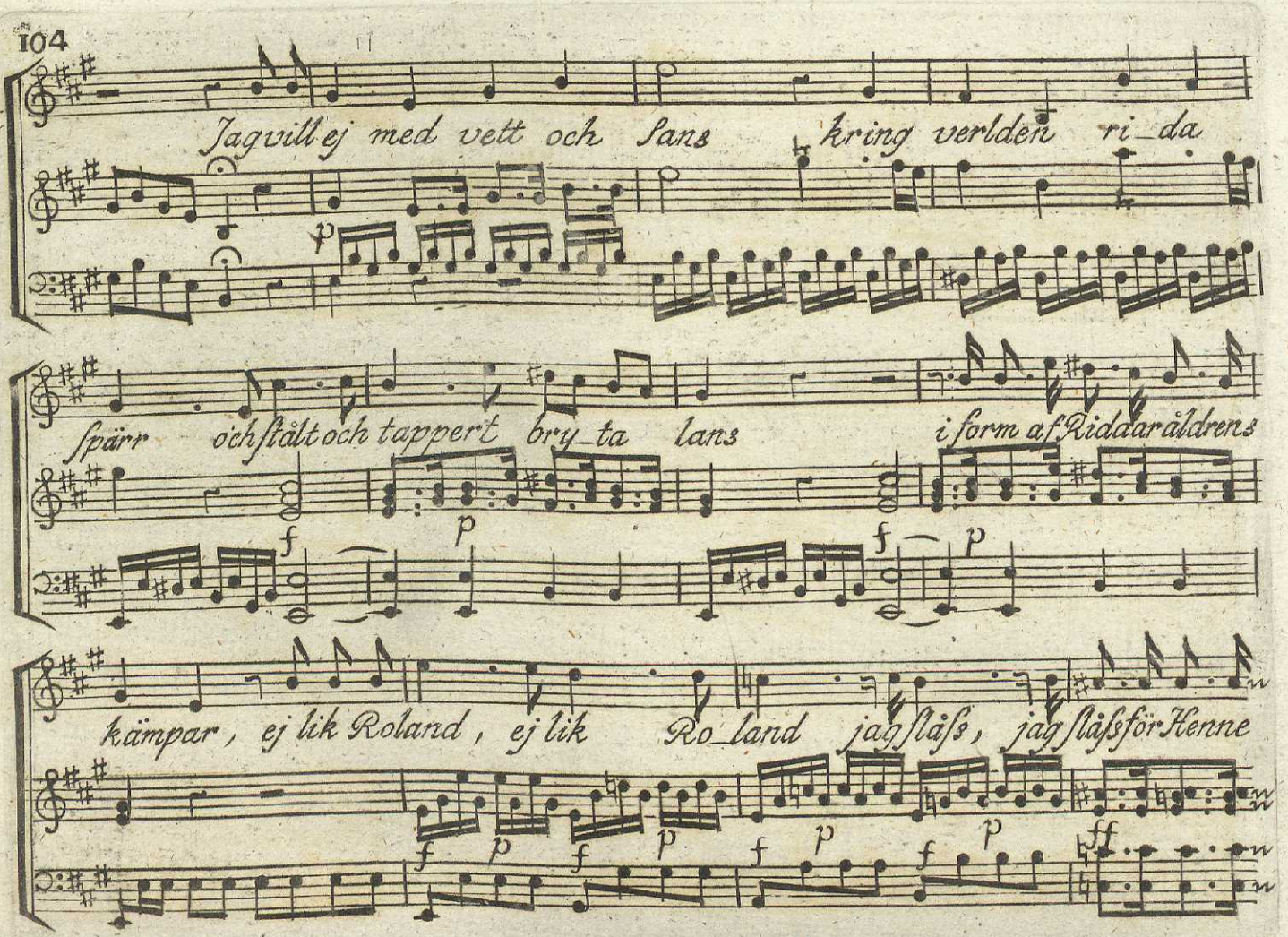
Jag vill ej med vett och sans kring verlden ri_da
spärr och stålt och tappert bry_ta lans i form af Ridadar åldrens
kämpar, ej lik Roland, ej lik Ro_land jag släss, jag släss för Henne

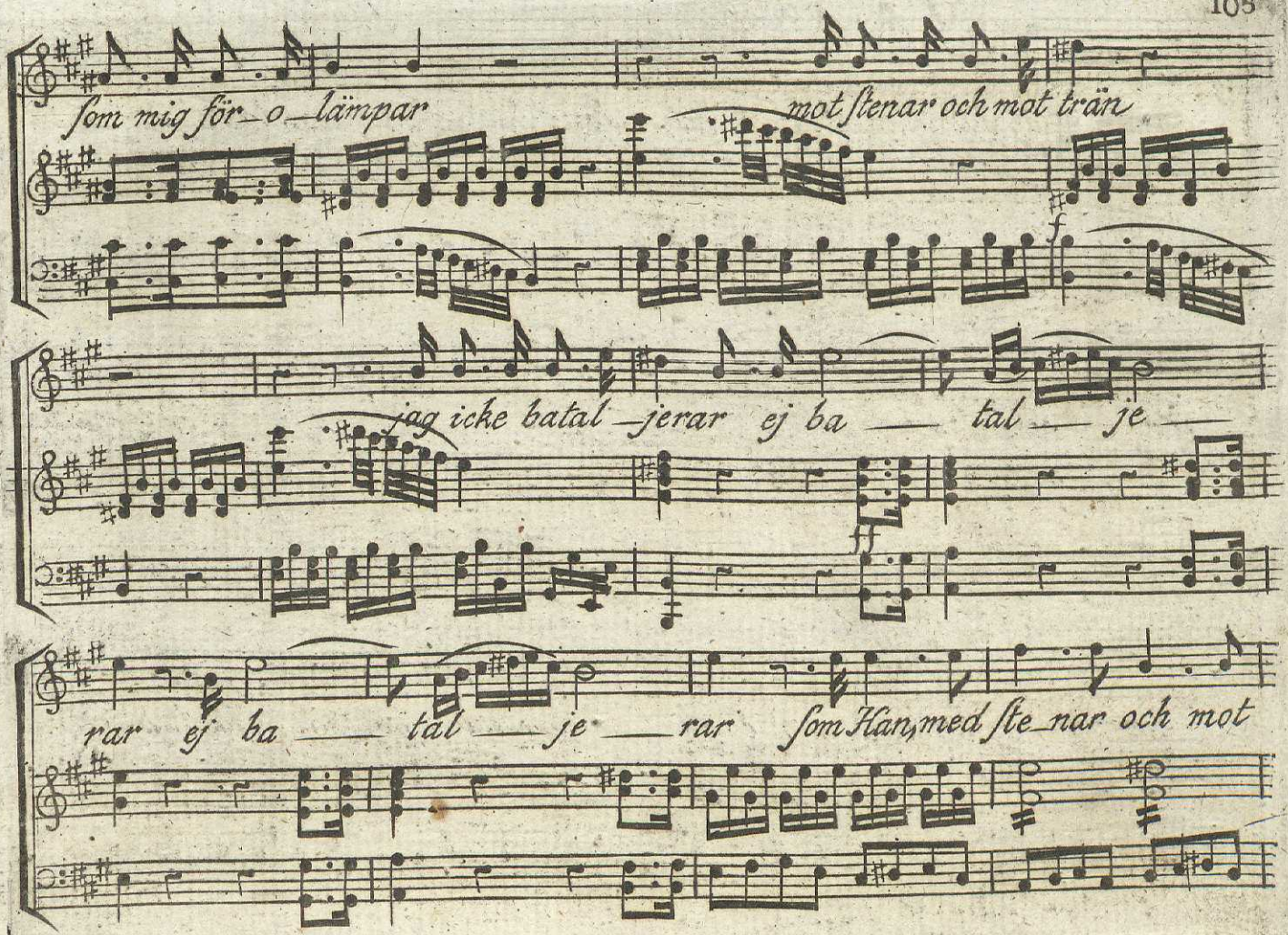
som mig för_o_lämpar
mot stenar och mot trän
f
jag icke batal_jerar ej ba ___ tal ___ je ___
ff
rar ej ba ___ tal ___ je ___ rar som Han med ste_nar och mot

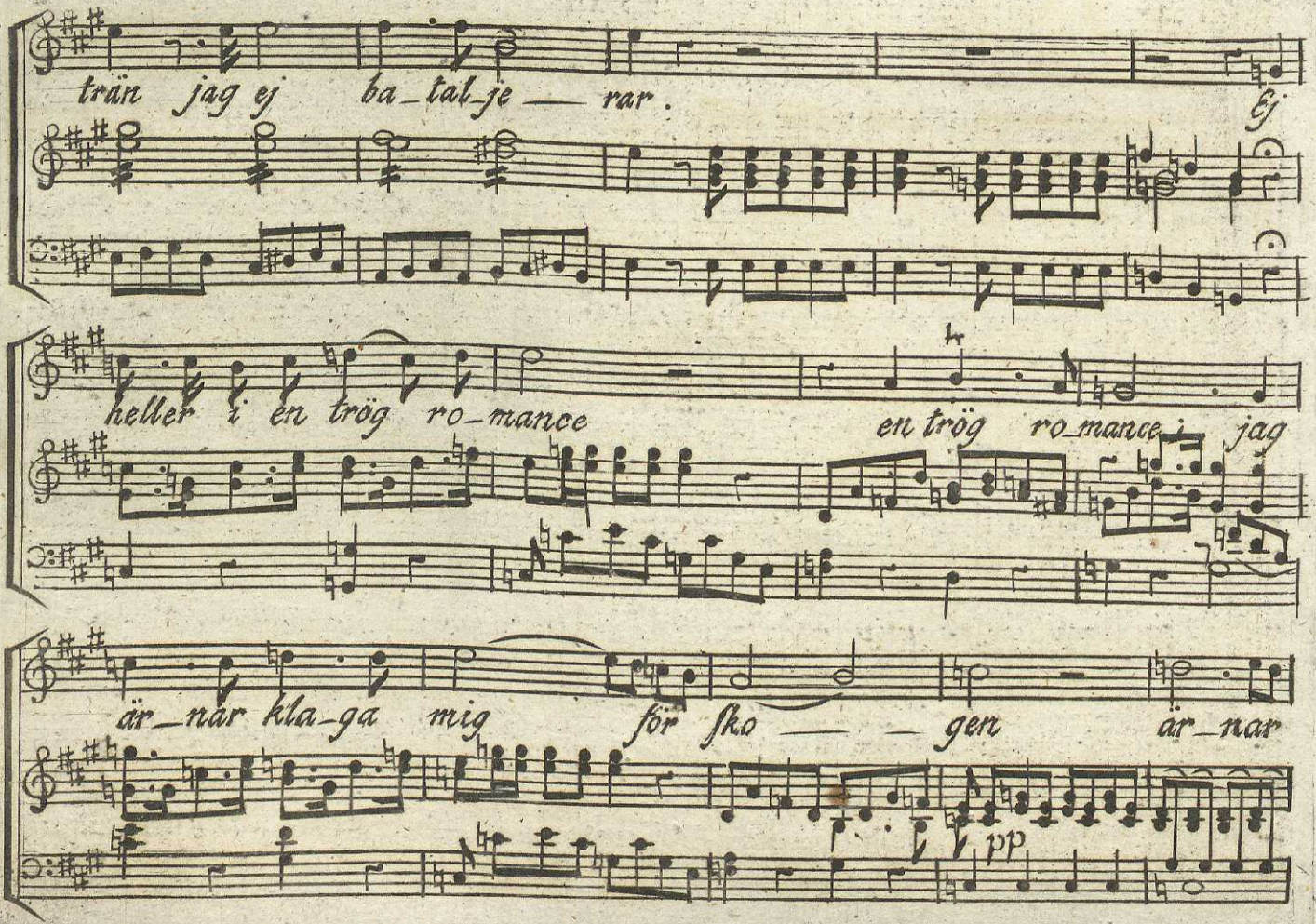
trän jag ej ba_tal_je__rar.
Ej
heller i en trög ro_mance
en trög ro_mance i jag
är_när kla_ga mig för sko__gen är_när
pp

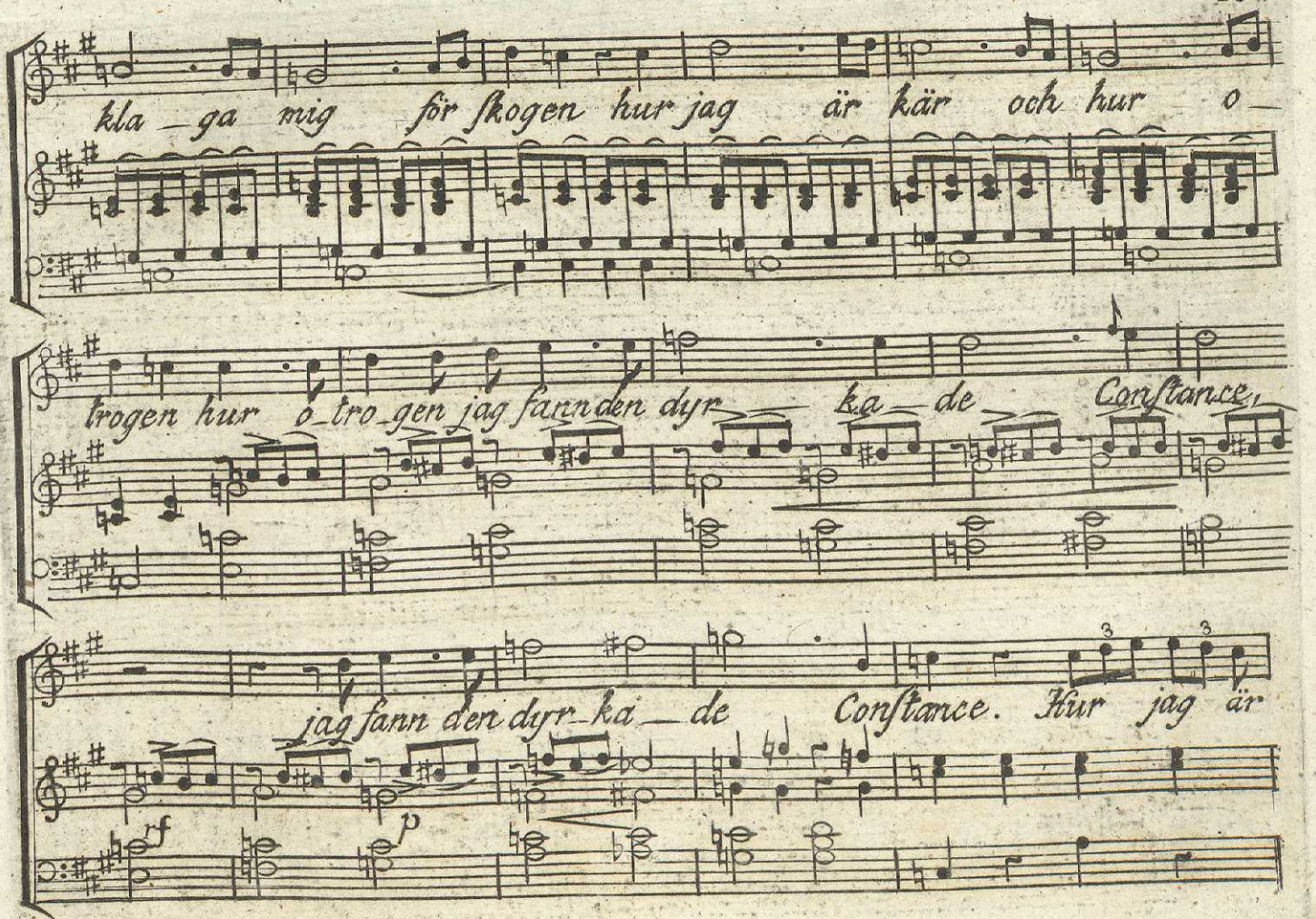
kla_ga mig för skogen hur jag är kär och hur o_
trogen hur o_tro_gen jag fann den dyr_ka_de Constance,
jag fann den dyr_ka_de Constance. Hur jag är
rf
p

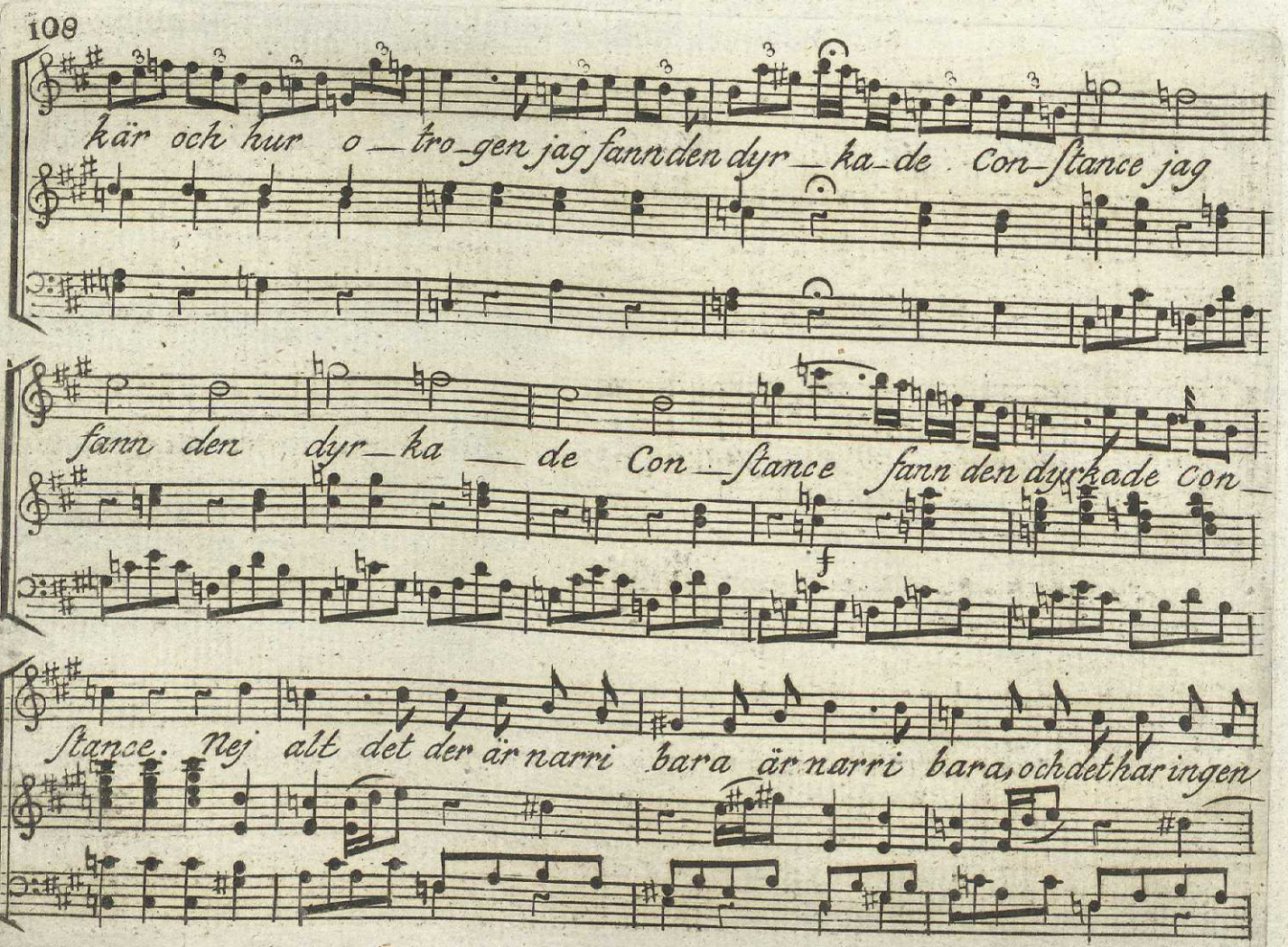
kär och hur o_tro_gen jag fann den dyr_ka_de Con_stance jag
fann den dyr_ka_de Con_stance fann den dyrkade con_
stance. Nej alt det der är narri bara är narri bara, och det har ingen

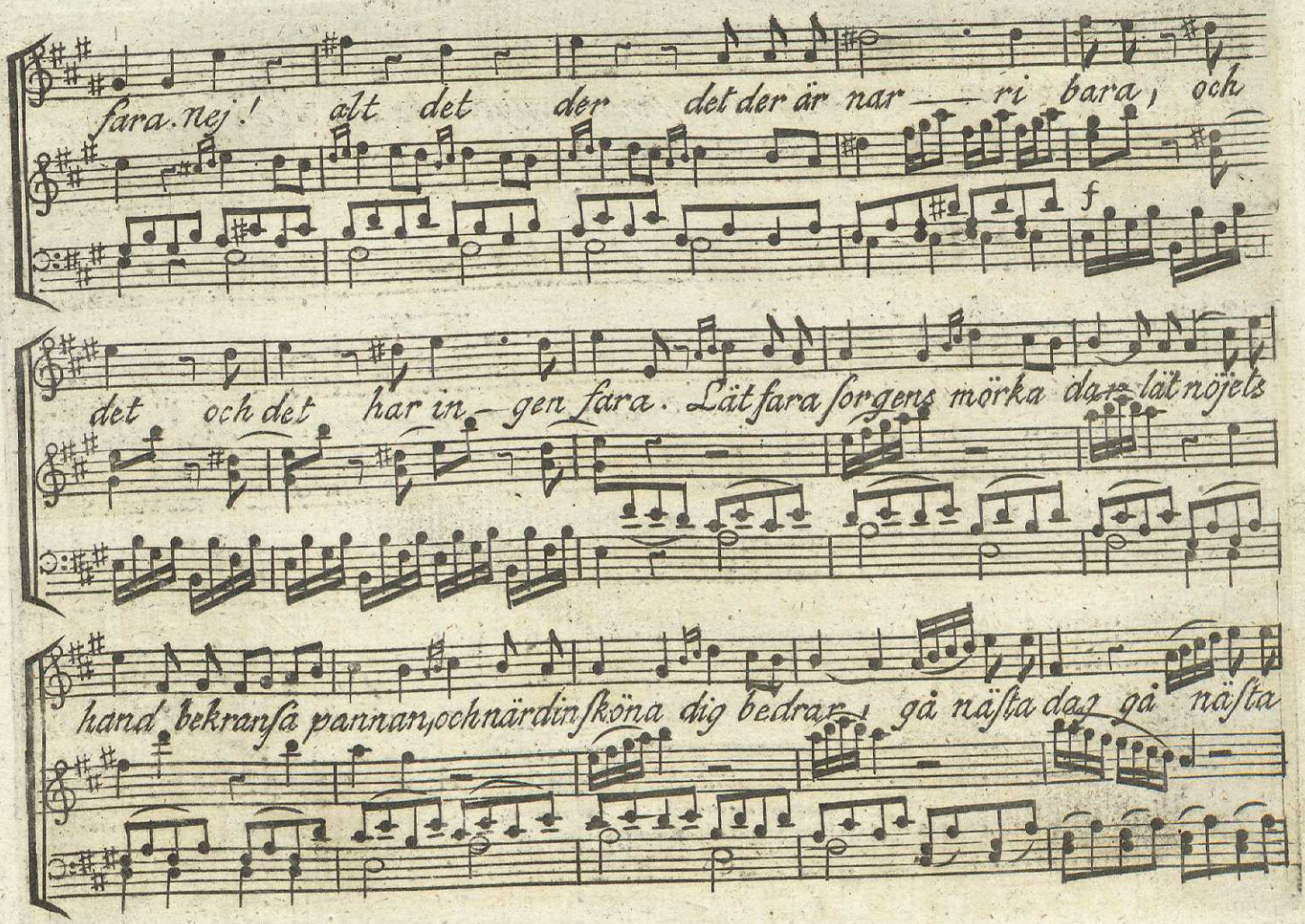
fara. nej! alt det der det der är nar — ri bara, och
f
det och det har in — gen fara. Lät fara sorgens mörka dar — lät nöjets
hand bekransa pannan, och när din sköna dig bedrar, gå nästa dag gå nästa

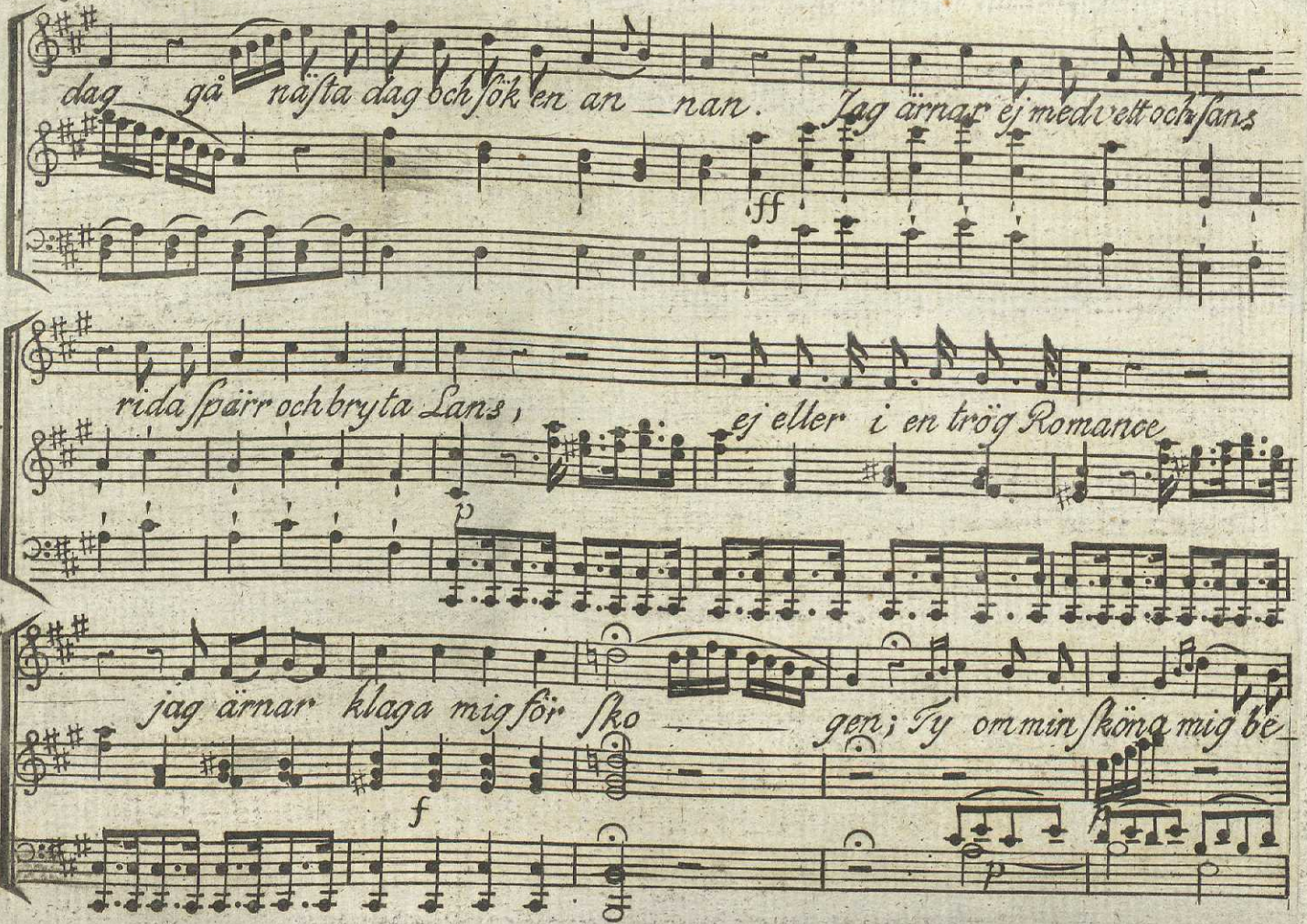
dag gå nästa dag och sök en an _ nan. Jag ärnar ej med vett och sans
ff
rida spärr och bryta Lans,
ej eller i en trög Romance
p
jag ärnar klaga mig för sko _ _ gen; Ty om min sköna mig be
f
p

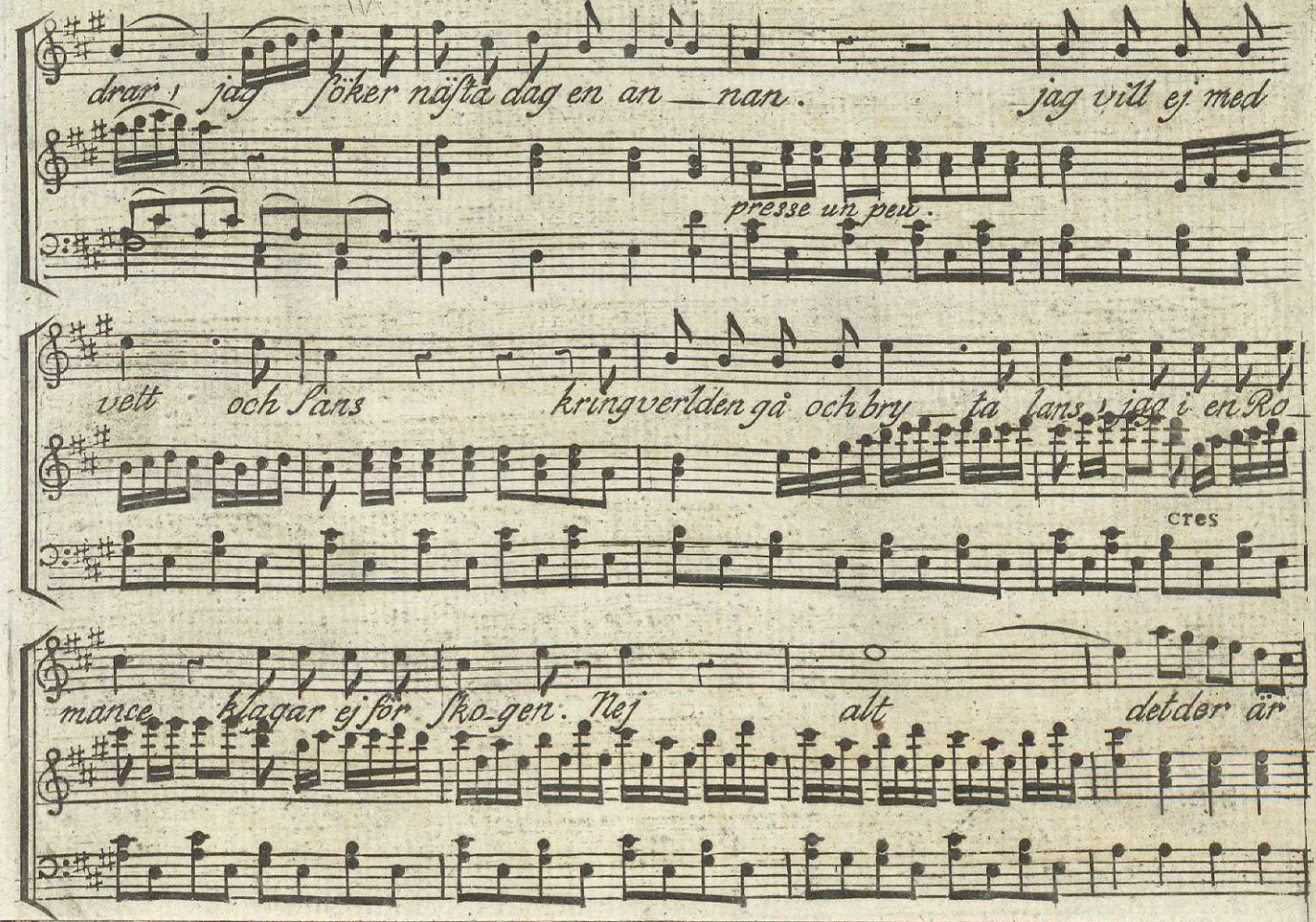
drar ! jag söker nästa dag en an — nan.
jag vill ej med
presse un peu.
vett och sans
kringverlden gå och bry — ta sans ! jag i en Ro —
cres
mance klagar ej för sko-gen. Nej
alt
detder är

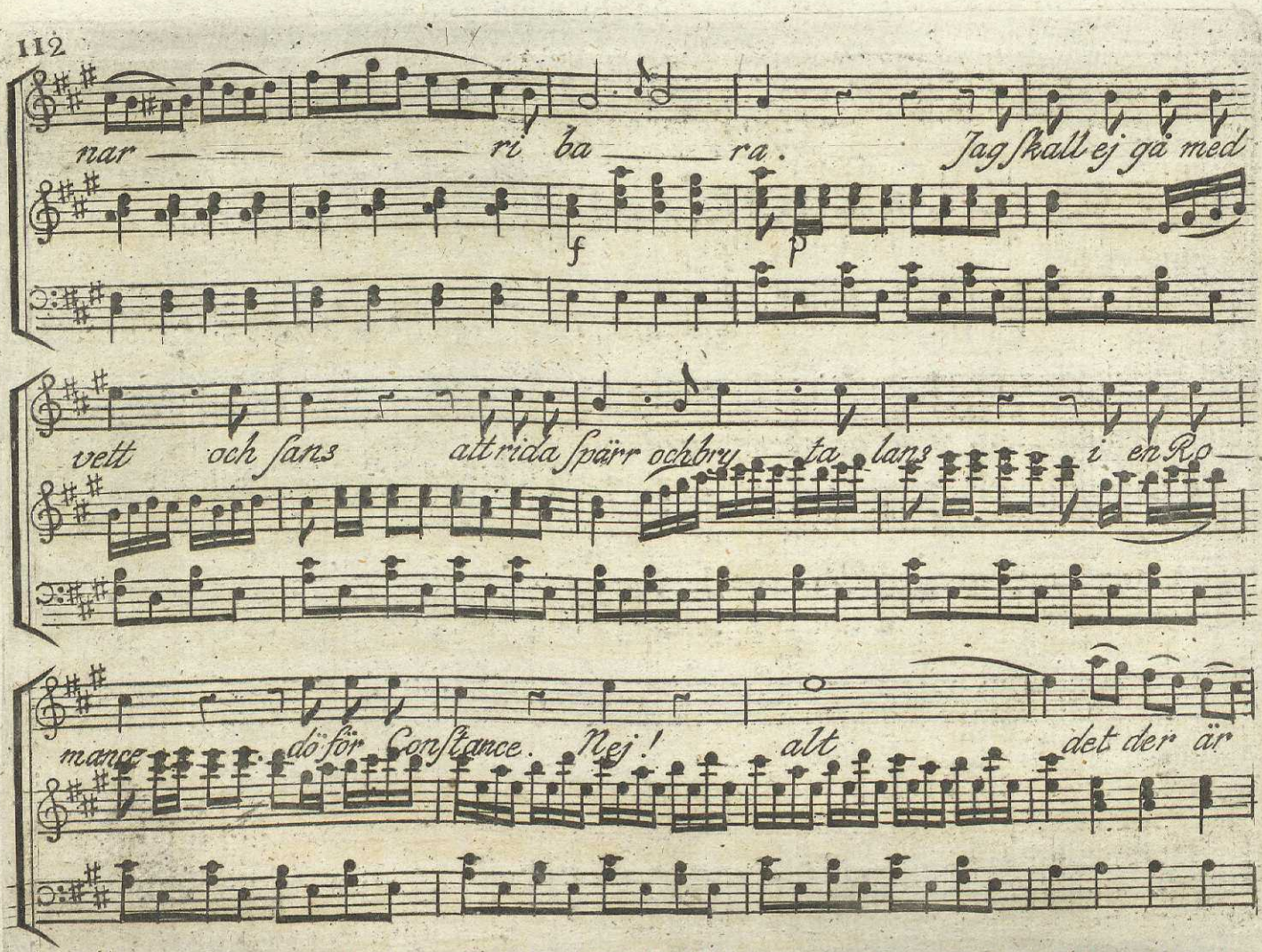
nar — — — — ri ba — — ra. Jag ſkall ej gå med
f
p
vett och ſans att rida ſpärr och bry — ta lans i en Ro —
mance dö för Conſtance. Nej! alt det der är

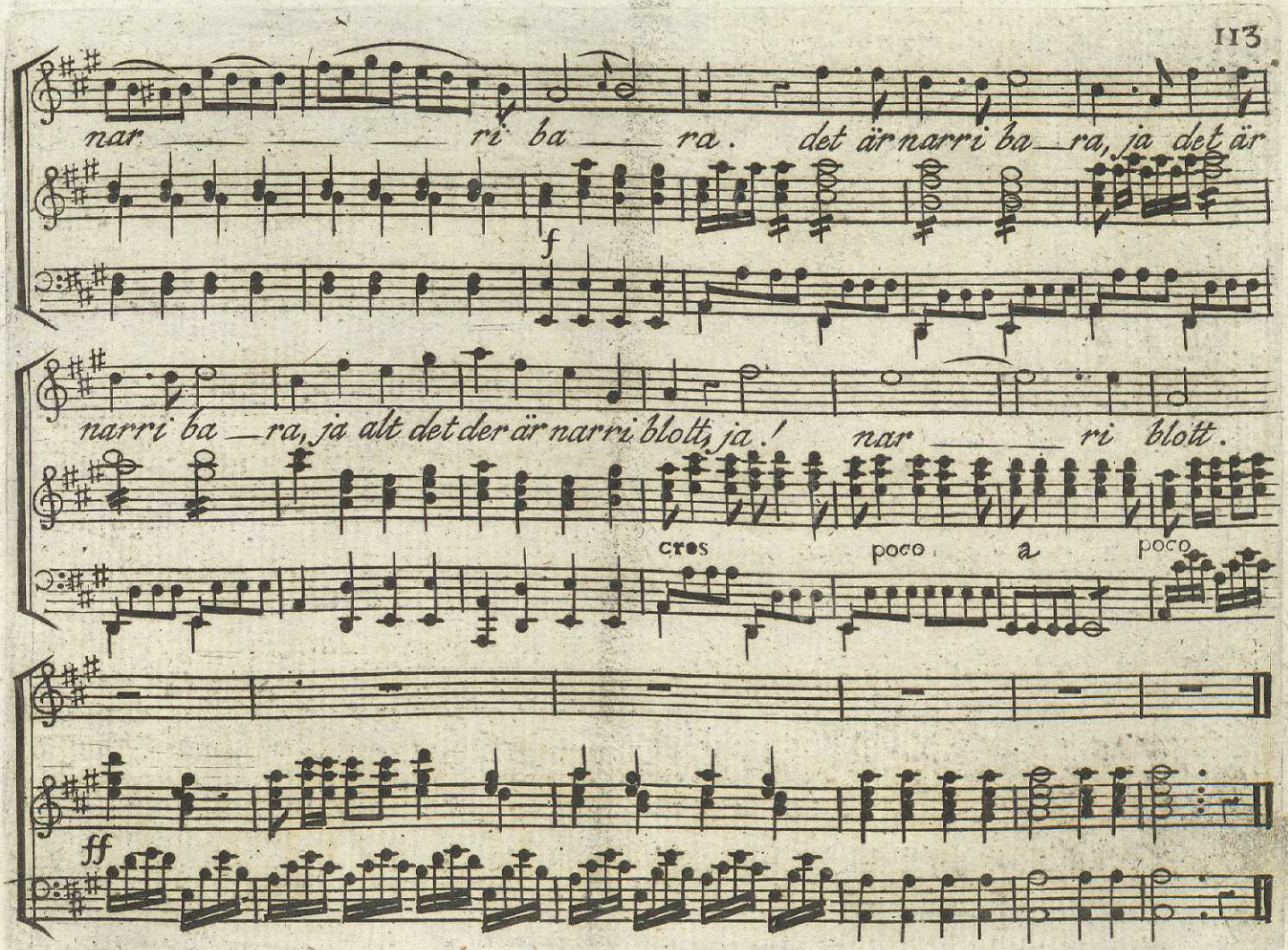
nar ri ba ra. det är narri ba ra, ja det är
f
narri ba ra, ja alt det der är narri blott, ja! nar ri blott.
cres poco a poco
ff

Andante Amoroso.

Aria
utur
En timmas
äktenskap
af
D'Alaijrac.

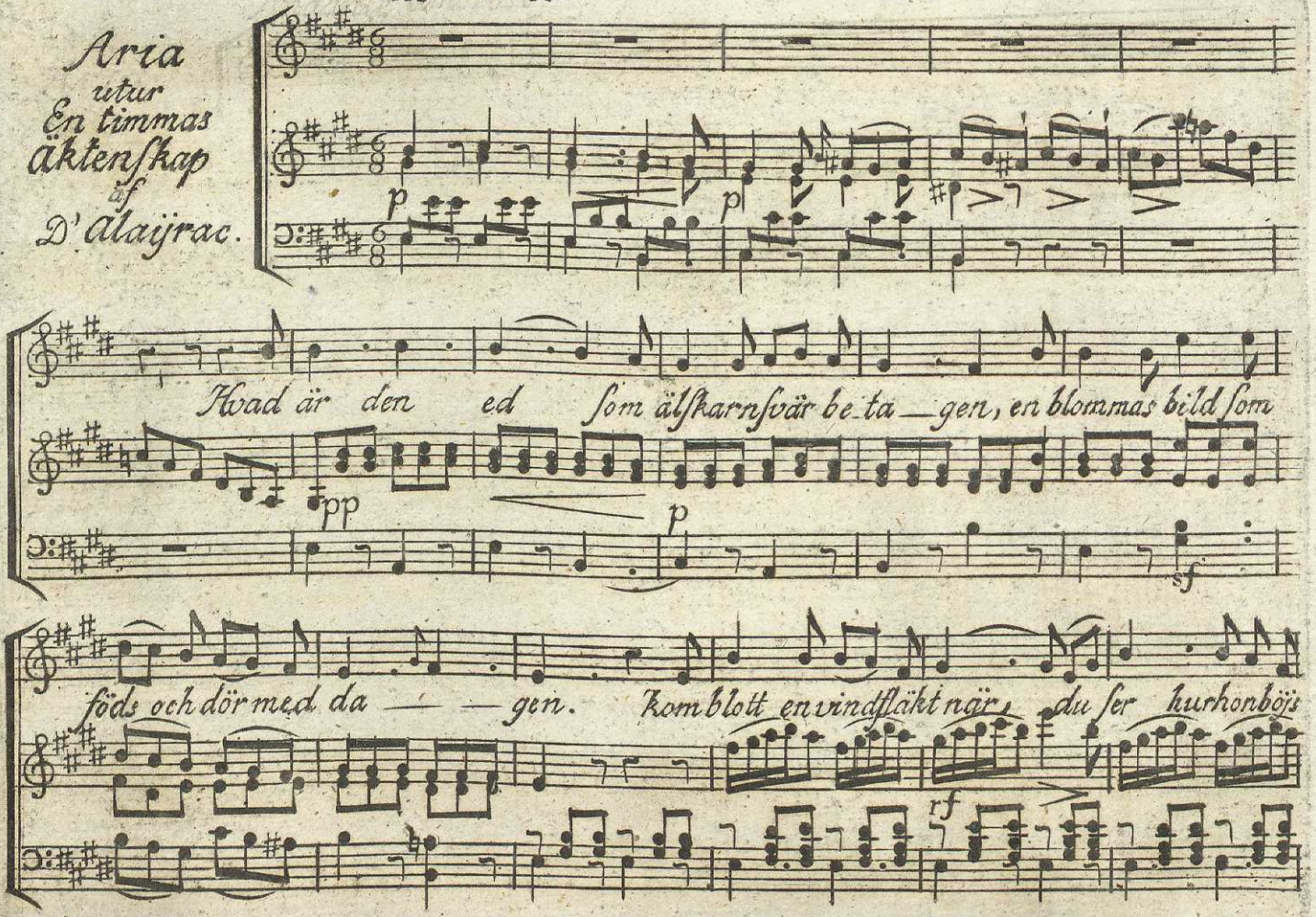

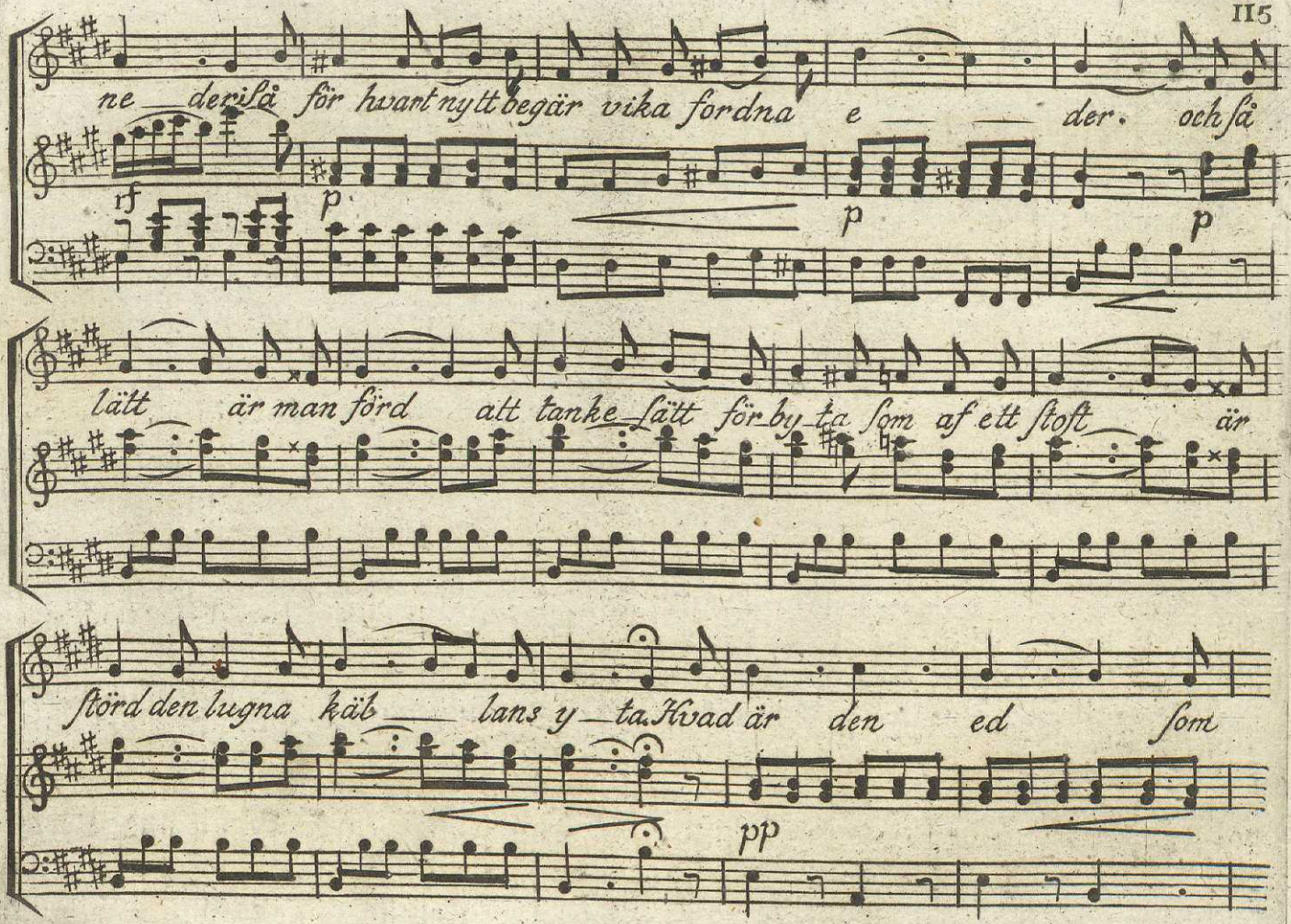
ne der så för hvart nytt begär vika fordna e der. och så
rf
p
p
p
lätt är man förd att tanke lätt för by ta som af ett stoft är
störd den lugna käb lans y ta. Kvad är den ed som
pp

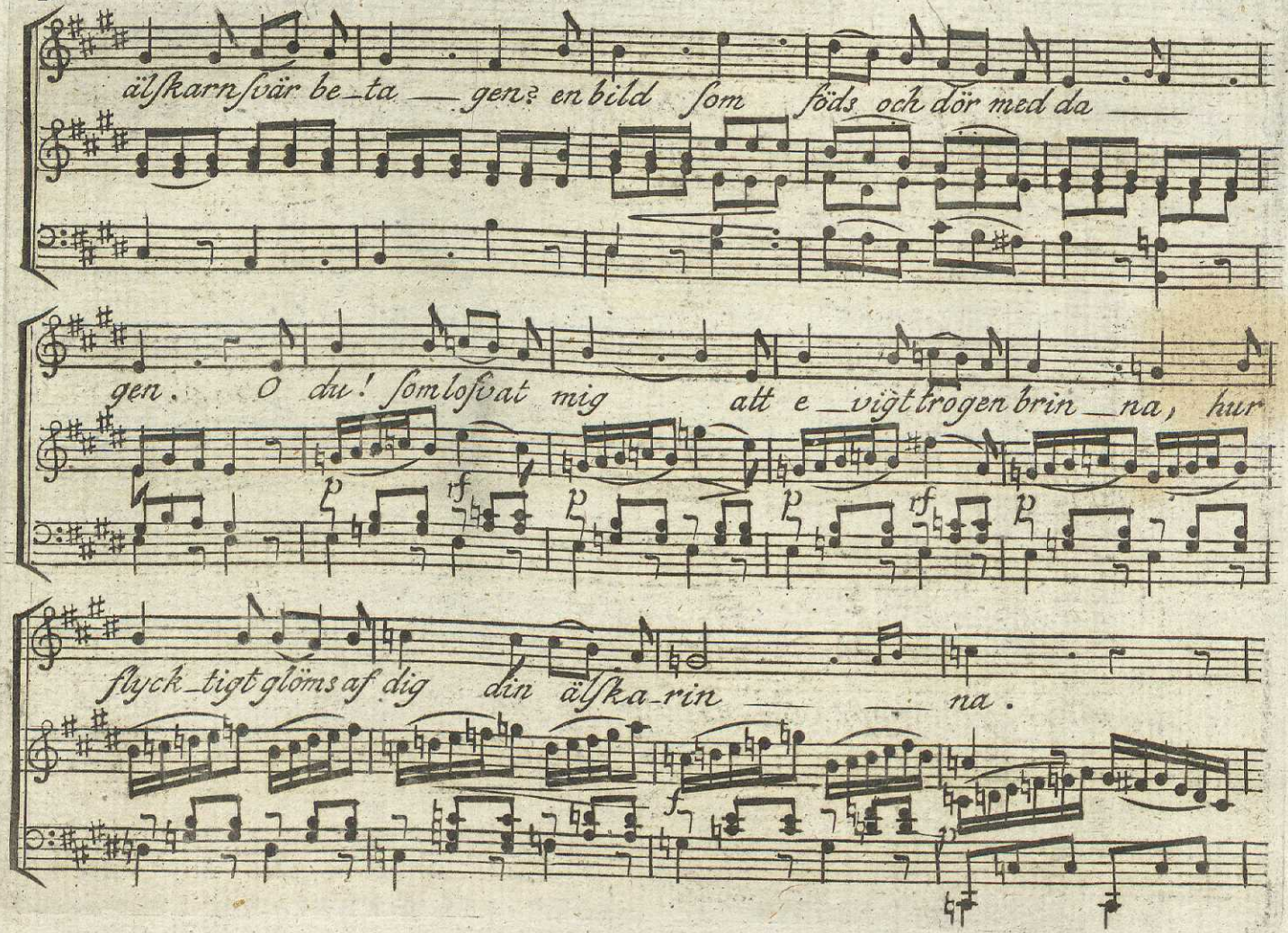
älskarn svär be_ta gen? en bild som föds och dör med da
gen. O du! som lofvat mig att e_vigt trogen brin_na, hur
flyck_tigt glöms af dig din älska_rin na.

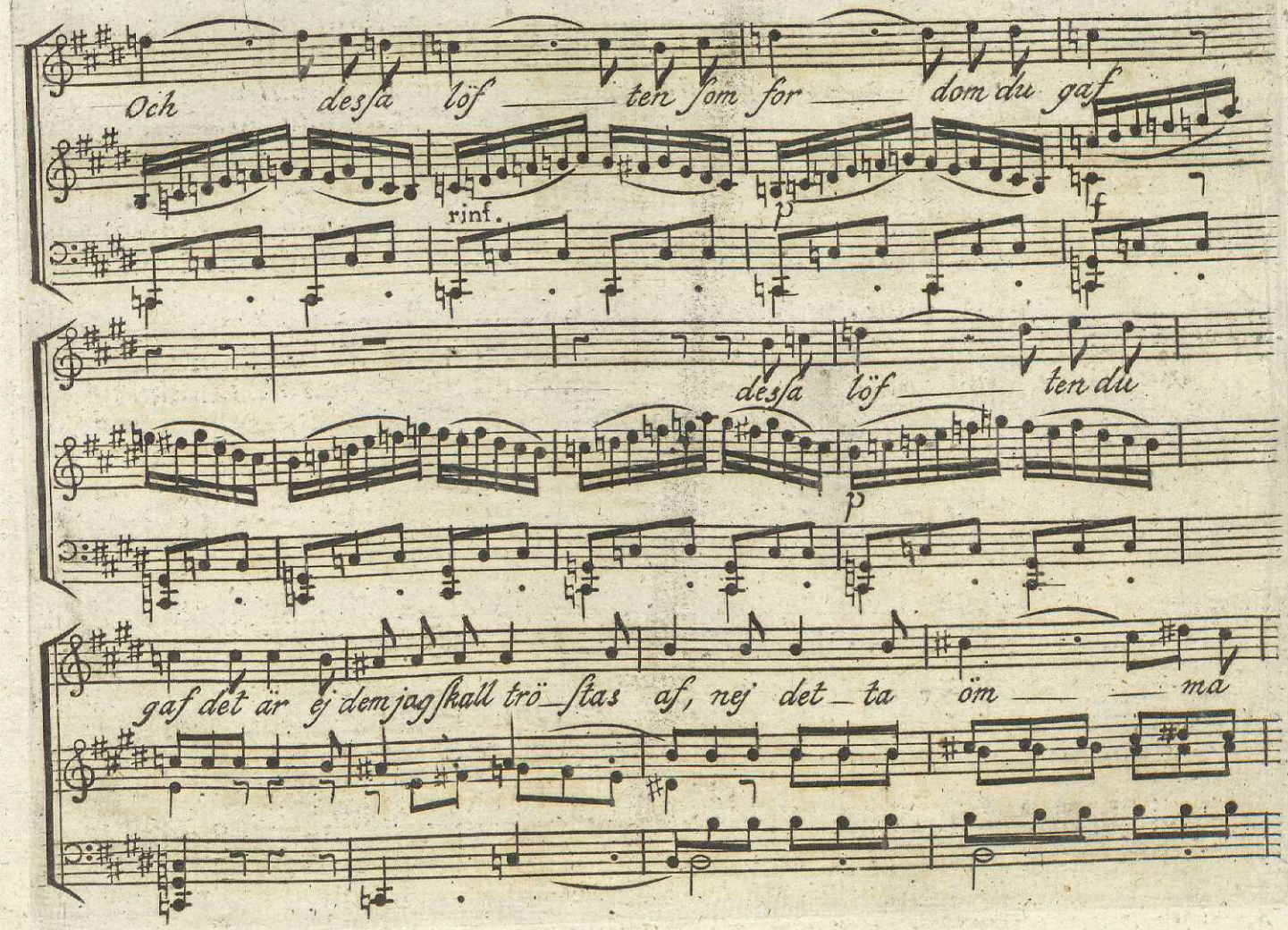
Och desſa löf ten ſom for dom du gaf
rinf.
p
f
desſa löf ten du
p
gaf det är ej dem jag ſkall trö ſtas af, nej det ta öm ma

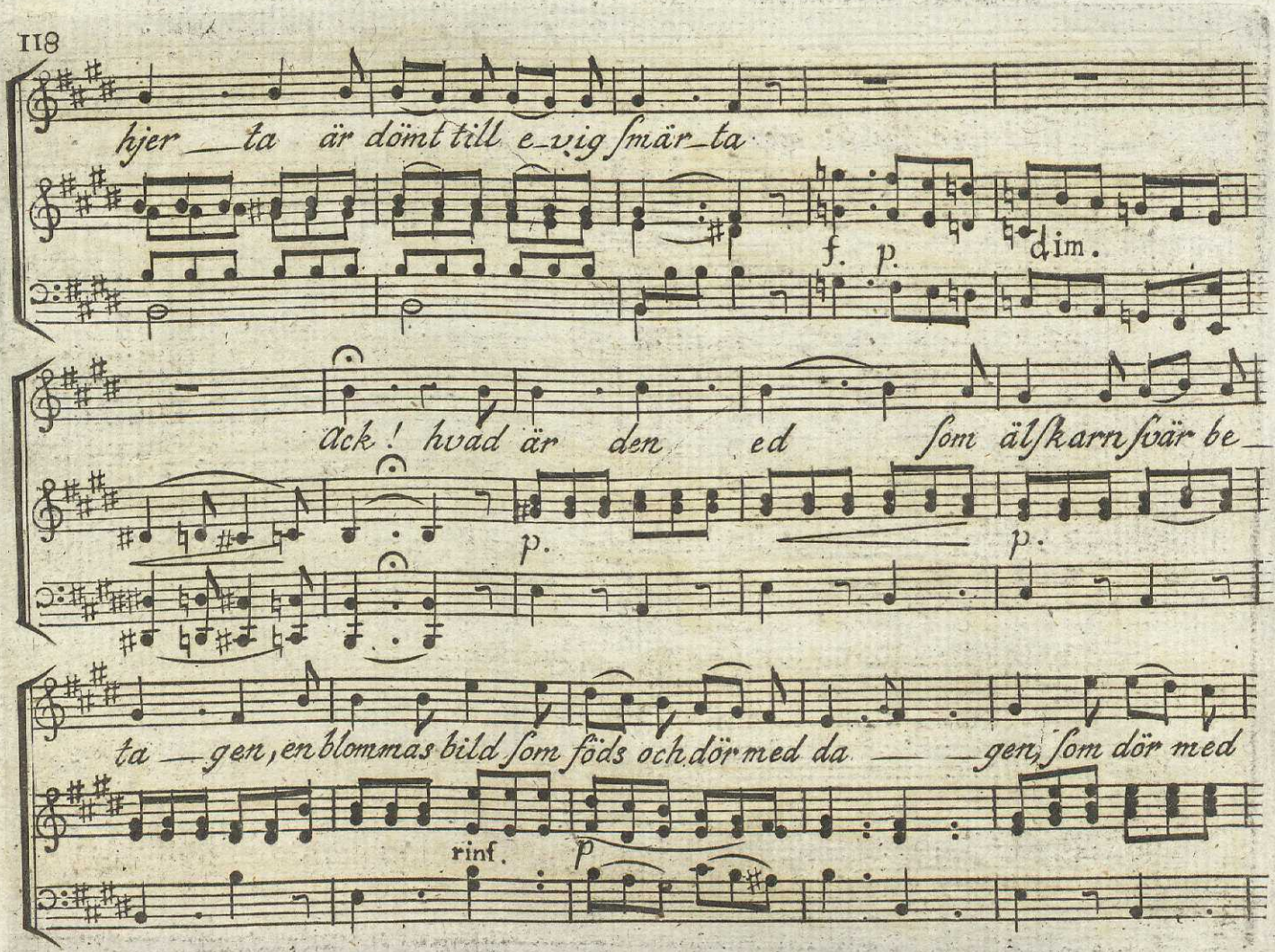
hjer_ta är dömt till e_vig smär_ta
f. p. dim.
ack! hvad är den ed som älskarn svär be_
p. p.
ta_gen, en blommas bild som föds och dör med da_gen, som dör med
rinf. p

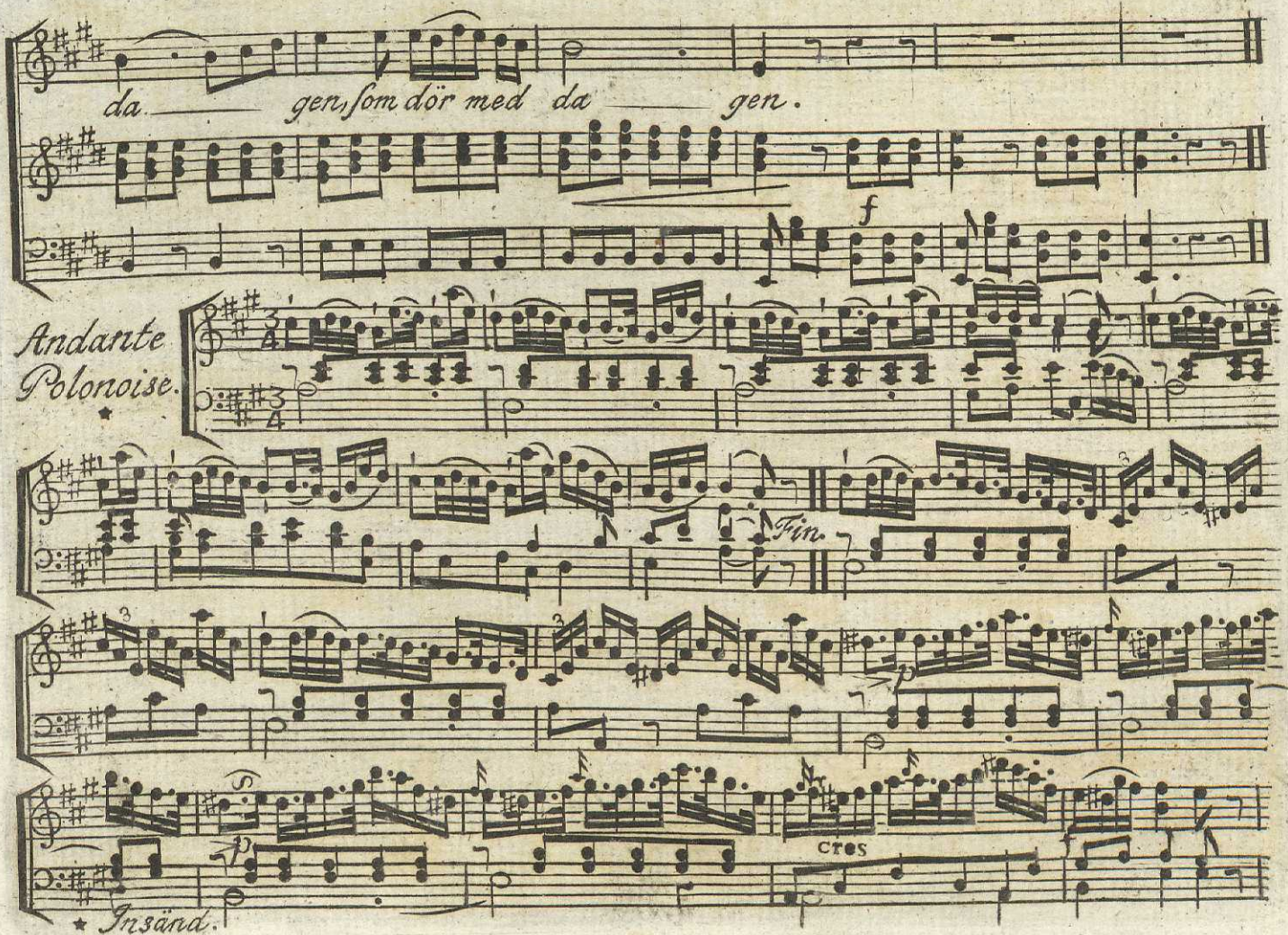
da gen, som dör med da gen.
f
Andante
Polonoise.
Fin.
cres
Insänd.

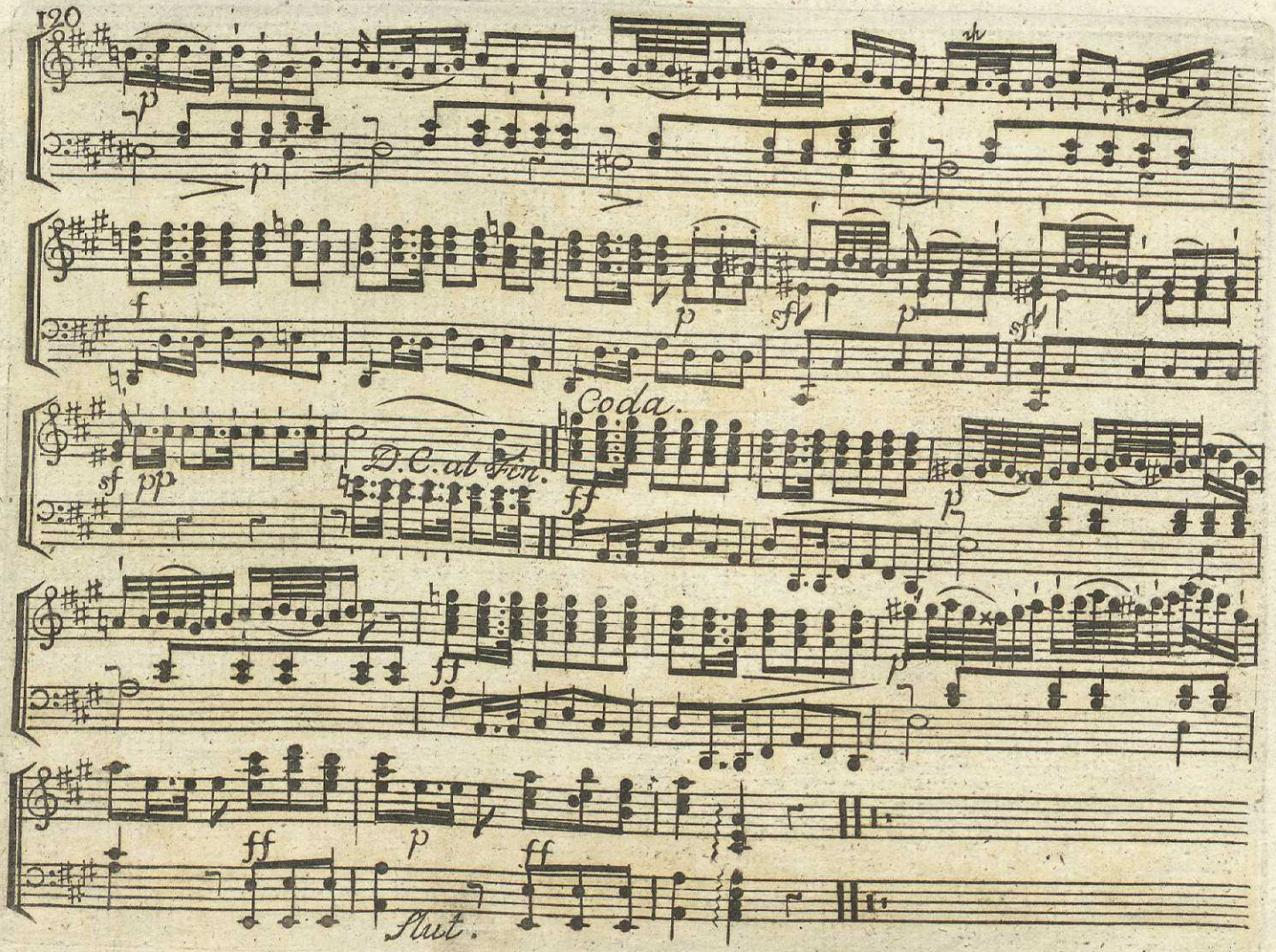
p
p
f
p
sf
p
sf
Coda.
sf pp
D.C. al Fin.
ff
p
ff
p
ff
p
ff
Fin.